

ରାଜକୀୟପିବା ।

ପା ୨ ଶିଳ୍ପ ପିକୁଏଜ୍ଞ ଯତ୍ନ ୧୮୮୫ ମେଡିଆ

ଫେବ୍ରୁଆରୀ ପିଂକ ହତକର କାନ୍ଦାରୁଷମ ପ୍ରଥମ
ପିଂକ ଏ ସିଲେଶର ଟ୍ରୀପାର୍ଟୀ ବିଳାୟ ଶିଳେବ ଦଦରେ ଶିଳ୍ପୀ
ହୋଲାକ୍ଷେତ୍ର କାନ୍ଦା ଖୁଲା ଉଦ୍‌ଘାଟ ପାଇଁ କାନ୍ଦା
ଅନ୍ଧମାନଦ୍ୱାରା ପାଇୟା ଅଛି କାନ୍ଦା ଗୁରୁତବର ପାଇଁ କାନ୍ଦାରେ
କାନ୍ଦାରେ ସେ ୨୦ ର ହୋଲାକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଥମ ଶାୟ ସିଲେଶର
ମହେତ୍ର ।

ବଡ଼ଦ-ସମ୍ବାଦ ।

ପୁଣ୍ୟ କରିବ କାହାର କୌଣସି ପ୍ରାନ୍ତରେ ଏବେ ଉତ୍ତରଦିଶ
ଦୂରବିଦ୍ୟୁତି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଏବଳିର ବଳ, ପାହାର ଫୀ
ରହି ଏବଳର ମୁଖ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ଯାଏ କାହାରେର ପ୍ରତିକିରିତ ଥାରାର
(ପାହା କଷ୍ଟକା ଅଭିଧାରେ) ସେ ଏକ ତଥ ତେଣୁ
ପାହା ହାତରେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଥିଲା କି ଅବାର,
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଦେହ ପାହାର ଝାରୁ ଅନେକ
ଦେଖାଇ ଦେବ ଦେଖାଇ, “କାହାରେ ତେ ପେହି ଦୁଇଜନ୍କ
ଅବସର ଦୂରେ ଅବସର ଏବଳକ ଏଥର ପ୍ରତିକିରିତ ଦେବ ”;
ଦିନେ ସେ ଦେହ କରିବୁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୌର୍ବଳ୍ୟ ପୌଣ୍ଡରୀ ପାହାରେ
ପାହା ଲାଗୁଥିଲା ଅବସରର ଦୌର୍ବଳ୍ୟ, ହାତରେ ସୁର
ଶିଖିଯା ଦାର ପାହା ପିଠିରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବାର କିମ୍ବା
ଦୃଢ଼୍ ସେ ଅପରାଧ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥାରୁ ଥିଲା କୁ ନିଧି ମାରବା
କିମ୍ବା, କିମ୍ବା ଧରିବୁ ମୁକଳିତିର ଦିନରେ ଦିଶାବାର
ଦୂରସାର କରି କୁଳ ପାହାର କାହିଁ ବାରି, ପାହା ଦିନରେ
ଅନ୍ତର କୁଳବାର ପାଦରେ ଘରି ପାଇଥିଲା । ଦୃଢ଼୍ ସେ
କୁଳବାରୀ ଗୋଲିଯ ହେବନରେ ଅପ୍ରତି ସମର୍ପିତ ଦରି
ମଠରେ ଅଭେଦାପ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହାଲ ବହୁମା । ସେ ଲୋକର
ମଧ୍ୟରେ କଷ୍ଟ ଲୋକ ମାତ୍ର କାହିଁ । ବିଦେଶୀରେ କରହାର-
ମୟୁରର ସତ୍ୟକିରଣର ପ୍ରକ୍ରିୟା କରିବାର ଚନ୍ଦ୍ରାବାଦ ।
ଏଠାରେ ମୋଟ ଲୋକ କିମ୍ବା କେ ଏକୀୟ ର
ଧରାରୀ ନିଜ ଏହି ଏକମୂଳକ ମଧ୍ୟରେ ଲୁହୁ କରି ଶିକାର
କରାଯାଇ । ଆହୁ କାହିଁ ପାହାର ଏହି କେବେଳ କବ ପରିଲ
କାହିଁ ପାଇଥିବାକୁ କଳ ଥାଇ କେଉଁ ଅବାର ମାତ୍ର ଅପରାଧ
ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର କରେଥିବୁ କହୁର ମୀମା ରହିବ ନାହିଁ ।
ଆ ବଳାର ଅନ୍ତରୁତ ହେବର ଏଠାର ଅଧିକାଂଶ
କରିଲେବ କି ସାଇଅକ୍ଷେତ୍ର । ପାହା ସତାନ କି ତାର ସମୟେ
ସାମାଜିକ ଉତ୍ସବ ପ୍ରାଦୁ ଏବଳକ ପ୍ରାଣ ତଥ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିଲା ।

ପଞ୍ଚପ୍ରେରଳକ ପ୍ରକାଶି ।

ଶ୍ରୀ କଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟମଣି ରଥ ଓଗେର-ଆପନ-
ମାଳେ କୁନ୍ତଳା ଶ୍ରାମର ପ୍ରତିକାମା ଧରିବିଶ୍ଵବର
ଦଳହେବେର ଚଢ଼ୁର୍ବୁକ ଲକ୍ଷ୍ମିଜଙ୍କ ମାନବ-
ଲାଭ ସମରପାଳିକାରୁଥିବା ଦୃଷ୍ଟିମାନ ପ୍ରେରଣ
କରିଥିବାର ଏ ଶାର ଶୁଣ ବାୟୁତ କରିଅନ୍ତରୁ,
ଯଥ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅନ୍ତରିଯକ ବୋଧ
ଦେବାର ଅର୍ଥମାନର ଧରି ଉପେକ୍ଷିତ ହେଲା।

ଶ୍ରୀ କଳେ ସମ୍ମନଣୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ—ଶୋର୍ଷପୁଲଚ
ପାରଗୋପିତା କଷ୍ଟର ସମୟରେ ଯେଠେ
ସବୁଦିନମୁକ୍ତର ଦାତା ଏହାର ମର୍ମ ଦେବେବ
ସ୍ଵର୍ଗକ ସନସ୍ତର କରୁଥିବ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ
କରିଥିବ ଉଦୟ ଲେଖିଛନ୍ତି । ସଞ୍ଜୁ ପନ୍ଥ

ପାଇଁବାର ଅଳ୍ପବର୍ଷକ କୋଷ ହେଲ
ଏ ସିଦ୍ଧେସ୍ତର ଶିଥିପାଠୀ ପାଇଁବେଳ—ଆ-

ଶଳ ପଦ୍ମ ପ୍ରକାଶ କରିଥା ଏନାକଣ୍ଠକ ବୋଧ
ହେବାରୁ ଉପେକ୍ଷିତ ହେଲା ।

କଳାତ୍ମା ଶର୍ମୀ ଓଗେବ—ବୈଜ୍ଞାନିକ-
ଦେବ ନିମନ୍ତିଷ୍ଠ ପଦ ରୁଚିର ଶ୍ଲୋକର ଉଧାର
ରଖ ଦେବାପଦ ଉତ୍ସାହର କରିଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ
ହିନ୍ଦୁ ଧ୍ୟାନରେ ଅନେତଳା ହୋଇ ଯାଏ-
ଥିବାରୁ ଅଛି ଅଧିକ ପିଣ୍ଡପେଷଣର ଅବସ୍ଥା
ନ ବିଜ୍ଞାନ ।

ଶା କରିବାର ସାମିତିର୍ଥୀ—ଆପଣଙ୍କ ମହା-
ଶ୍ରୀ ସନ୍ଧରୀୟ ଏହି ପ୍ରକାଶ କରୁଥା ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ-
ଜୀବୁ କୋଷ ଦେବାରୁ ଉପେକ୍ଷିତ ହେଲା ।

ପ୍ରେସ୍ ଟେଲିଫୋନ୍ ।

ପଢିପ୍ରେରବକ୍ଷ ନିତାଳତଳମର୍ଦ୍ଦ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଦାୟୀ ଲୋହୁ ।

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର କହିଲା ସାଧକ, ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟଦ
ସମ୍ବିଧାନେ ଏହା ।

ମହାବ୍ୟ

ଅପରିବ୍ରତ ସୁଦଶାଭାଷ୍ଟିକାରେ ଦେବେଳ
ସମୟ ପୂଞ୍ଜ କୌରାର ପ୍ରେତମହାଶୟ ଯାମଳ-
ଜାଳ ସନ୍ନାନଳ ମଧ୍ୟରେ ସାନ କିଏ ଏହି ନନ୍ଦ
କିଏ ଏହା ପରିଥିବାରୁ କେହିଦିନପ୍ରଥାକ
କରିଥିଲେ ତ ସାହାର ଆଗ ଜନ ସେ ବଜ
ଆଇ ସେ ଧରେ କରିଆଏ ସେ ସାନ ଫୁଅର
ଏହା କୁର୍ରାଲକାହଙ୍କ ଜନ ପ୍ରବରଣାରୁ ଜଣା-
ପାଏ ।

ଏହି କରୁଥିଲେ ଶୁଣି ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା ସୁନ୍ଦର
ପରିଷ୍ଠଳାକୁ କି ଏଥିର ପ୍ରମାଣବାକ୍ୟ ଦେଲେ
ଯପରିଚେନ ହୁଅନ୍ତା । ଉଚ୍ଛିତ ଆଜି ଦେଖି ଅଜା
ତହିଁର ପ୍ରମାଣ ଦେବ ଏହି ଦରଗାରେ ଏକ
ସଂବଧବାଣୀଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ବାଦ ପ୍ରମାଣ (ପଦ୍ମରୁ
ପାଇଁ ଥର୍ମ ସକା) ଦୟାପାଦ ପାରି ନ ସମ ।
ଏବେ ତାହା ଲିଙ୍ଗରେ ପଲକର ଦେଲେ ଅପରା
ଅଳ୍ପପ୍ରବୃତ୍ତକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରାତ ଭର୍ତ୍ତଳାପିକାରେ
ଏହା ପ୍ରକାରିତ କଷାୟ ଲୋକବାଧିବନ୍ଦର
ଅନୁଭବରେ ସମ୍ମୁଦ୍ର ବିଦୁରଙ୍ଗ କରଇବା
ଦେବେ । କହ ।—

ପମାଣ୍ଡ ପଞ୍ଜୀ ୧

ପ୍ରସ୍ତରୋପ ପ୍ରଥମକୋ କାନ୍ଦିଷ୍ଟ କୁଣ୍ଡିଲ୍ ମହିରଙ୍ଗଳେ
ନିର୍ମିତିକାପୂର୍ବ ବଦା ବୁଝ ଉତ୍ସବ କାମ ତତ୍ତ୍ଵ ।
ପଞ୍ଚାକତର ବିବେଶିତ୍ୟା¹ ଲଦେନସ୍ତ ସମାଜିତା
ମେର୍ମିଳାଧୀ ଦ୍ଵାରା ଲକ୍ଷେତ୍ର ସ ନାମତଃ ।
ଏବ କୁଳରକୋ କାମ୍ବା ଗାଢ଼ିଷ୍ଟ ଘୟତାତତ୍ତ୍ଵ ।

ମହାଦେବ ଚ କାମରାଜ ସାହେବ୍

କେବଳ ବାନ୍ଧୁଙ୍କୁ ପେଣେ ଉତ୍ତରକାଣ୍ଡେ
ଅଞ୍ଚୁଷ୍ଟିତକମ୍ବଳ ପର୍ଗଣ ।

ପଣ୍ଡିତମହାରାଜୁ ଏବଂ ପାଠକମାନେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ପାଠକ ପାଠକର ବଢ଼ି ଦିଏ ଅବସାନ ଦିଏ
ସମଜବଳାଳବ ମଧ୍ୟରେ ଲାଗା ବିଜ୍ଞାନ ସ୍ଥରେ
ବରିବେ । କେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ । କିମ୍ବା ଚନ୍ଦ୍ରକର୍ମୀ ।

ମହାଶୟ

କେଳିପିତ ହସ୍ତ ସକଳ ଅପ୍ରସର ସୁଦି-
ଖାତ ଉଚ୍ଛଵଶାନ୍ତିକାରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଲ
ଅନୁମୂଳକ ବସନ୍ତକା ହେବା ।

ମହାରାଜୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଲଦ୍ଦରୁଟି କନ୍ଧଗତ
ସେପର ଅଳ୍ପଚାପବସ୍ତାରେ ଥିଲା ଏହି ତଡ଼କେ
ବିଶ୍ଵମାନେ ତତ୍ତ୍ଵଗାୟୀ ସେଇନ୍ ଅବଗ୍ରାହ
ଥିଲେ ଆଜିକାରି କୃତବ୍ୟମାନଙ୍କରମଧ୍ୟରେ
ଅଛିଦର ନାହିଁ; ସେହୁବୁକର ଏହିତ ହହୁ-
ନିବାହିମାନଙ୍କର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଥାଇ ଭାବର ଦେବା-
କାରର ଶ୍ରୀମତୀ ସବକାର ବାହାରୁ ଅଳ୍ପକର
ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତର ଦିଦ୍ୟାକିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତର ମୂଳରୁ
ଅମ୍ବାନ୍ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରକାଳ କରୁଥିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମା-
ନକୁ ଯେଉଁବ ଭାବୁ ହୁହବର ଭାବର ଲୁହ
ଦୋଷଥିର, ଅଳ୍ପାଳକ କଲେ ସର୍ବତ୍ର ମେଲୁ-
ଗାରୁପାଇଦ ହୁଏବାରକେ ଅନ୍ତରୁ ଦେବ ନାହିଁ
ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଧେ
ହୁଣ୍ଡି କନ୍ଧମ ମୂଳରୁ ସେହିଦେଖିଯୁ ବାଲବ
ସେତେ ଶିଶ୍ବାଲ୍ଲବ କର ପଥଶୋଭାରୀ ହୋଇ
ଦିଅଥିବୁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେବେଳ
ପତ୍ରିକର ଅକାଶର୍ ଉତ୍ତାୟ ହେଲା ନ ଥିବାକୁ
ବକ୍ଷ ଦର କୁଟୁମ୍ବ ଶୋଷିବା ଅଗ୍ରାହର ଶିଶ୍ବ-
ପାଦ କୋଇଅଛି, ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କକାର ପ୍ରାର୍ଥ-
ନ୍ୟ ଠାରୁ ଦର୍ଶିବେଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହିବିଶା-
ଦାନ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରବୁପେ କେତେବେଳ ଏହା
ଅପରବର୍ତ୍ତକ ଶିଶ୍ବବଳଗୀଯ ଦେଇ ବର୍ମିହା-
ର୍ବମାନ ଜାରି ଗାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅତି ହୁଅର
ପର୍ଯ୍ୟ ଏହି ସେହି କନ୍ଧମାନରେ ଅନେହି
ନିରପାଇମେଶ ପ୍ରଧାନ ଦିବାକର୍ତ୍ତାନାବରେ
ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଜାଣନ୍ତି ବା
ଜାଣନ୍ତି) ଯେତେ ବେଳର ଦେଇ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ
ଘରପାଇସୁ କିମ୍ବା ଅମ୍ବ ଦେଇଲ ଦେଇ
ଏହି ପ୍ରାଣ୍ୟ ପଥଶୋଭାରୀ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ

କୁପୁରୁ କଲେ ଉତ୍ତମଗୁପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ତଳା
ପାବନାର ହରଣ ଥର ସେମାନଙ୍କ ବହବର
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀ ସମ୍ମତ ଅନ୍ତରୁ ଯାମା ହନ-
ଭଣ ଦୟ କାର୍ଯ୍ୟ ତଳାର ଅଛନ୍ତି ତଥାର
ସମ୍ମତ ଶୈଶ୍ଵରାନଙ୍କ ବିଷର ଉତ୍ସବଦେବ ବିଷ
କହିପାରୁ କହୁଁ, ସେହେତୁ କିମାନନ୍ଦବି-
ମାନେ କୃତବଦ୍ୟ ଆର ବିଦେଶୀଯମାନେ
ଜାହାର ପ୍ରାପ୍ତିକର୍ମ ପାଇବାର ଦେଖିବାରୁ
ସେମାନଙ୍କ ଏହ ବିଦ୍ୟାର ହେଉଥିଲୁ ଯେ
ଆମେମାନେ ଯେତେ ଶିଖିବ ହେଲ ସ୍ବକା
ଆମେମାନୁ କହୁ ସରକାରୀ କର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ ମିଳିବ
ନାହିଁ ଅତେବକ ମୂଳରେ ଶିଖା କରିବାରୁ
ଶିଖିବାର ହତିବ । ହୋଇଥି ଏଥପ୍ରତି ଶିଖା
କରିଗୁଣ୍ୟ କର କରିବାରକମାନେ ଦୃଷ୍ଟି କ
ରାଜି ସଥାତ୍ତ ମୁହଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରିବ ହେଲେ
କରିମାନ ହୁଏ କରିବାର ଅଶା ହତି ।

କରିମାନ } ଏବାରୁ ବଶମୁଦ୍ର ।

୧୨୫୮୯ } ଶା ମାନ୍ଦିହପାତ୍ର ।

ମୁଦ୍ରିପ୍ରତି ।

ବାବୁ ଜଳବାନ ଦାସ ତାମାତା	ଅଞ୍ଜିନ	୧୨୭
ପ୍ରେରାପଦ୍ମ ରଧ ମହାଶୟ ତାମାତା		୩୦
ଦିମାନବରମ ମିତ୍ର	୧୫୭	୩୧
ବଧାତରମ ମହାଶ୍ର	ବିଜ୍ଞାନକା	୩୧
ମୁହଁ ପ୍ରାଚୀର ମହାନନ୍ଦବାପ ମୁହଁଶୁର		୩୨
ବାବୁ କ୍ରାତ୍ର ପାନାମୁଦ୍ର	ଶୋଭା	୩୩
ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ହତ୍ତି	୧୫୬	୩୩
ବାବୁ ଜଳବାନଦାସ ମୋହାର	୧୫୮	୩୪୯
ମନ୍ଦରଧର ମହାଶ୍ର	୧୫୯	୩୪୯
ଚନ୍ଦ୍ରବାନ୍ତ ବର ମହାନନ୍ଦ		୩୪୯
ମନ୍ଦ୍ରବନ୍ଦ ଦାସ ତରନ	୧୫୯	୩୪୯
ଦିନରାଜ୍ ବାନର୍ମା		୩୪୯
ବାବୁ କନ୍ଦର ମହାନା		୩୪୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଶ୍ରୀପ୍ରତି ଚାରିବେର ମହାବଜାର ବିଭବର
ପ୍ରକାଶର ସହାଯ ସ୍ଵର୍ଗବବକଳ ଶେଷ ହୋଇ-
ଗଲାଣି । ଅତେବକ ଅହ କେହ କହୁ ସ୍ଵର୍ଗ-
ବିଷୟରେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଦେବାର କିମା ଏହ ପଠା-
ଇବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ହତି ।

ଏ ପ୍ରଦେଶର ମାନ୍ଦିହପାତ୍ର ସଜା, କିମିନାର-
ପ୍ରଗ୍ରହ ପ୍ରାଚୀନବିଷୟର ଲକ୍ଷଣବାବୁ ପ୍ରକାଶ କରି-
ବାର ବାମକା କରି, କେତେକ ସଜା ଏବଂ

କିମିନାରକ ବିଷର ବିକରଣ ସ୍ଵର୍ଗ କରିଅଛୁ
ଯେଉଁ ବିବରଣ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲୁ କହୁ
ସଜା ଏବଂ କିମିନାର ବିଷର ସେହିମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ରଜ୍ୟ ଶାଖକ ବରୁଆଲ୍ଲାର, ସେମାନ-
ବ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ରୁ, କଲିବତର ସୁନ୍ଦର ଶିଳ୍ପି
ମାନଙ୍କଦାସ ପ୍ରତିକର ପ୍ରସ୍ତର ବରାର ଅଛୁଁ ।
ଏହ ପ୍ରତିକରମାନ ଲଭିବାର ସବ ପ୍ରକାଶିତ
ଦେବ । ଡେଣ୍ଟାର ଅବଶ୍ୟକ ସଜା ଏବଂ ଜନି-
ଦାର ବିଷର ଲଭିବାର ସଂଗ୍ରହ ଦେଲେ
ମୁଦ୍ରିକାର୍ଯ୍ୟ ଅଭୟ କହିରୁ । ଅପ୍ରେଲମାତ୍ର
୧ ଲ ଜାରିଗଲୁ ମୁଦ୍ରଣକାରୀର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ।
ଯେଉଁ ମହାବଜାର, କାନ୍ଦି, ଏବଂ କିମିନାର-
ମହାଦେବମାନ ଏହ ସ୍ଵର୍ଗବବରେ ଶୀଘ୍ର ବିଷର
ଲଭିବାର ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅଭୟ କରି,
ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବ ଜାହା ଅମ୍ବାରୁ ପ୍ରେରଣ
କଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଭିବି ଦେବ । କହୁ
ବିଷରଣ ସବ ଶୀଘ୍ର ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ଦେବଣ
କଲେ ଜାହା ଖୋଦିବ କରି ସ୍ଵର୍ଗବବରେ
ପ୍ରହରମ ଦିମନ୍ତେ ଶରକର ପଠାଇବାର
କମିଶନ ଗ୍ରାହକମାନକାରୁ ନିଅଯିବ ।

ନୂତନ ସ୍ପ୍ରେବ ।

ଲିପିମାଳା ।

ଶା ସୀତାନାଥ ସ୍ଵର୍ଗ କୌଣ୍ଠିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ।
ଏ ସ୍ଵର୍ଗବବରେ ପଢ଼ିଲିଖିବାର ପାଇଁ
ପ୍ରଦାନ କରି, ରବନା ଶିଖ କରିବାର ଅନେକ
ଜ୍ଞାନବିଦ୍ୟା ବିଷୟ ପ୍ରଦାନ କରେଇବାର । ଏ ସ୍ଵର୍ଗ-
ଦାସ ମାନନ୍ଦ, ପାହିବି, ଏବଂ ଅପରାଧ-
ମେଳା ପରାମାର୍ତ୍ତିକର ବିଷେଷ ଉପକାର ଦେବ ।
ମୂଲ୍ୟ ତିରଥା ମାତ୍ର । କଟକରେ ପ୍ରିୟ-
ବେଳେନିକ ପ୍ରେସ, ଭକ୍ତୀରଥ ପ୍ରେସ, ଏବଂ
ବାବୁ ସମସ୍ତର ମୁଦ୍ରଣାଧ୍ୟକ୍ଷ ଦିବେ
ପ୍ରାସବ ।

ପାହିବକରୁଗୋକ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତବ ।

ଏହ ସ୍ଵର୍ଗ ଅଭୟବ କଲେ ମାନନ୍ଦ
ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଶାଖାର୍ଥୀ ଶାଖାମାନେ ଅନାଯାସରେ
ଭାରାଣ୍ତି ହୋଇ ପାରିବେ । ମୂଲ୍ୟ ଟେ୦ ।
ଜାରିମାନ୍ଦ ଟେ୦ ୨ କଟକ ପ୍ରିୟ-ବେଳେନିକ,
ବାବୁ ସମସ୍ତର ମୁଦ୍ରଣାଧ୍ୟକ୍ଷ ସ୍ଵର୍ଗବବ
ଦୋକାନରେ ଏବଂ ନିମ୍ନାନ୍ଦରାଜାର୍କ ନିବ-
ରେ ପ୍ରାସବ ।

ଶା ଲକ୍ଷିତମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରଭାରି
ଜାନ୍ମବ, ବାଲୁବଜାର କଟକ

ବିଶେଷ ସ୍ଥବଧି ।

ସହର ଓ ମଧ୍ୟାଳ୍ୟବାଦିମାନଙ୍କ ସୁବଧାର୍ଥୀ
ଅମ୍ବେ ଗୋଟିଏ ଦୋରାନ ପିଟାରଥିଲୁ ।
ଏଥରେ ନାନାବିଧ ଡାକ୍‌ଟ୍ରେନ୍ ଓ ବବସନ୍ନ
ଅଧି ବିକ୍ଷେପ ଦେଇଲା । ଏହା ରହିବା କାଗଜ,
କଲମ, ଦୁଆର, ପ୍ରେସିଲ, ପିଟାରାଜ୍
ପ୍ରେସର ସବାର୍ଥ, ବବସନ୍ନପରାମାନ ଖେଳଶା,
ବଳ-ଗାତ୍ର, କମିଜ, କୋଟି, ଦେଖି ଓ
ବିଲଜିଯୋଗା, ନାନାପ୍ରବାରଲୁଗା, ଖେଳବାର
ବିଖି, କଲ, ତାବ ଲଭିବାର ଏବଂ ଅନ୍ୟତା
ଅନେକପ୍ରବାର ଦୁଇଥ ବିକ୍ଷେପ ଦେଇଲା । ଯାହାର
ସେହି ଦୁଇଥ ପ୍ରେସକଳ ହେବ, ଲେଖିଲେ
ଅଭସରର ଓ ବିଶେଷ ସାବଧାନର ସହିତ
ପଠାଇବାର୍ଥୀ । ଆମେମାନବଦ୍ୟକୁ ଛାତ୍ର ଅନ୍ୟକିମ
ସମ୍ମାନ ଦୁଇଥ ବିକ୍ଷେପ ଦେଇଲା । ସୁଲ୍ୟ ଅଭୟକୁ
ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଲା । କେବଳ ଯେଉଁ ଦୁଇଥ
ଅଭସରକୁ କଷ୍ଟ କର ପଠାଇବାକୁ ଦୁଇ
ପଥର ଭାବରେ ବର ଉପରେବି ପଠାଇବାର
ପରିମଳ ଦିମନ୍ତେ ଶରକର ପଠାଇବାରେ
କମିଶନ ଗ୍ରାହକମାନକାରୁ ନିଅଯିବ ।

ଅଗ୍ରମବିଦ୍ୟାପ୍ରାସାଦ ହେବେ ଜୀବଧାର୍ତ୍ତ ଦୁଇଥ
ମୋହିବକରୀମାନବନନ୍ଦକୁ ପ୍ରେସ ଦେଇଲା ।
ହେବେ ପରିଚିତ ପ୍ରାଚୀନ ଭାବୁ ଭାବୁପ୍ରେସଲୁ
ଜାକରେ ପଠାଇବାର ପାରେ ।

ଅଧିକ ଅଭ୍ୟକ କରି ବିଜ୍ଞାନ ଦେବା
କିମ୍ବୟୋଜନ । ମଞ୍ଚବିଦ୍ୟାମାନଙ୍କେ ଥରେ
ପଥାରା କଲେ ସବୁ ଦୂରି ପାରିବେ । ହେବେ
ଏହି ମାତ୍ର ବିହାରୁଁ ଓ ଅମ୍ବନବଟକୁ
ଦୁଇଥ ନିଯ୍ୟ କଲେ ବା ତିକ୍ରିତ ହେବେ
ବିଦାପି କେହ ପ୍ରଗାହିତ ହେବେ କାହାଁ ଅଥବା
ଯରେ ବସି ଅଭିଜନି ପଦାର୍ଥମାନ ବିନା
ପରିମଳରେ ଓ ସ୍ଵଳ୍ପମଳିକରେ ଓ ଅଭୟବରେ
ପ୍ରାସବ ହେବେ ।

ତାବା କରିବି ଓ ପଥାର କାନ୍ଦ ଠିକାରେ
ଅମ୍ବାରୁ ପଠାଇବାକୁ ଦେବ ।

Cuttack stores } ଗାଲବମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରଭାରି
ଦୁଇଥରୁ ଅଭୟକର୍ମ } ଗାତ୍ର, ମାନ୍ଦିହପାତ୍ର କଟକ

ଅତ୍ରିକୁ

ହିନ୍ଦୁଲକ୍ଷ୍ମୀଟିବା ଗା ୨ ପିତୃବିଦ୍ୟା ସିନ ୧୯୮୫ ମସିବା ।

ରଜନିଶଶ ଶକାନର ଭାରତୀୟ
ଆର୍ଥିକମାଳ ।

ସବୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଭାବ ଯେ ସେମାନଙ୍କର
ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍ତରପେତର ଭବନ ହେଉ ।
ତାଙ୍କୁ ଏକଥା କେହି କହି ଦିଏ ନାହିଁ ।
ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଭାବା ଜାତ ହୁଏ ।

କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣାର ଥରକ ଦୁଇ ନ
ପାରିଛି ସେମାନଙ୍କର ଅଖଳ ଭାବମୀ ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା । ଅତେବ ଆମ୍ବର ହିନ୍ଦୁମାଜର
କେରେ ନିୟମମାଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟକୁ ଉପ-
ଯୋଗୀ କୋହିବାରୁ ହିନ୍ଦୁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପୃଥ୍ଵୀର ଅପରାଧର ଜାତକ ପାତ୍ର ହିନ୍ଦୁଲକ୍ଷ୍ମୀଟିବା
ହୋଇ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଦିନକୁଦିନ ତାଙ୍କର
ସମୀକ୍ଷା ସଜ୍ଜିତ ହେଉଥିଲୁ ଓ ବିଦେଶୀୟ-
ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କ ପଦଦଳର କରୁଥିଲୁ ।

ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ଓ ସମାଜମାତି ଅପେକ୍ଷା
ଆପଣାତମାନଙ୍କ ବିଶେଷରେ ଜ୍ଞାନୀୟକ
ଓ ମୂଳମାଳ ର ଧର୍ମମାନ୍ଦ ଓ ସମାଜମାତି
କ ଏହେ ଉଦାର ଓ ପ୍ରଶନ୍ତ ଯେ ସେମାନେ
ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଉପରେ କଢ଼ିବୁ କରୁଥିଲୁ ଓ
ଦିନକୁଦିନ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାରେ ଓ ପଶ୍ଚା-
କରିବାରେ ଅଭିଭୂତ କରୁଥିଲୁ ।

ଆକଶ୍ୟ ଏହା ସ୍ଥାନର କରିବାକୁ ହେବାଯେ
ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଓ ସମାଜ ବନ୍ଧୁଦସ୍ତବର୍ଷପଦ୍ମରୁ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ବୋଲି କ
ସେ ସବକାଳୋପଯୋଗୀ ହେବ ଓ ତଢ଼ିର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅନାବଶ୍ୟକ ଏହା ବୋଲି ଯାଇ
ନ ଯାଇ ଯେଉଁ ସମୟରେ ତାହାର ଅସ୍ତିତ୍ବ
ଦୟାତର ହେଲା ସେ ସମୟରେ ପୃଥ୍ଵୀର ଅପ-
ରାଜ୍ୟମାନେ ଅଭିମଧାତୁନ ଥିଲେ, ଏହି
ଦେତୁରୁ ବିଜ୍ଞାନମାନେ ସେବାକ ଓ ଦେଶକୁ
ନିବେଚନା କରି ଧର୍ମ ଓ ସମାଜର ନିୟମମାନଙ୍କ
ପ୍ରଭାବ କରିଥିଲେ । ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଅସତ୍ୟଗ-
ଅଭିକ୍ଷାରରେ ସେଉଁଲୋକେ ଦୂର ରହିଥିଲେ
ସେମାନେ ସେ କନ୍ଦୁଦସ୍ତବର୍ଷ ପରେ ଆପଣାକୁ
ସଦ୍ୟ ଓ ଧର୍ମଶିଖ ବୋଲାଇ କେବଳ ଶାଶ୍ଵତକ
ବଳ ଓ ମାନସିକ କୌଣସି-ପ୍ରାଦୁର୍ବଳରେ
ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକାର ଲାଭ କରିବେ
ତାହା ଅସ୍ତିତ୍ବ ନିୟମରେ ସ୍ଥାପନ କରିବୁ
ଥିଲେ ଏହାର କାହାକୁ ? ସଦି ଅରୁନ ତେବେ
ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧବ୍ୟବସାୟରେ ନାହାନ୍ତି ।
ଅତେବ ସବୁ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କୁ ଗବର୍ନ୍ମମେତ୍ରଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଗୁଲାମ
ଲୋକଙ୍କର ଗୁଲାମ ଲୋକ ଦାଣି ଓଳିକେ
ଅଭିକମପଣେ ଦରକାର । ଜଣାକର ଏକ
ପାଇ ଶ୍ରାନ୍ତ ପୃଥିକ୍ ଅବଶ୍ୟକ । କେହି କାହାକୁ
ଧର୍ମ କରିବେନାହିଁ । ଥାଉ ବ୍ରାହ୍ମଗଜାୟନ୍ତର
ପରାର ଶାବ୍ୟ ପ୍ରବ୍ୟ ଧର୍ମ କରିବାର । ପଞ୍ଚମା-
ବ୍ରାହ୍ମଗ କହିବେ ବଜାଲି ମାତ୍ର ଶିଶୁ । ବଜାଲି
କହିବେ ଓତଥ ମେଘା । ଓଡ଼ିଆ କହିବେ

ଅନର୍ଥିଷ୍ଠ ପଟନାର ଉପଯୋଗୀ ନିୟମ ସେ-
ବାଳରେ ପ୍ରଶନ୍ତ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ଓ ଅନା-
ବଶ୍ୟକ କିଏ ଏହା ସ୍ଥାନର ନ କରିବେ ।
ଆମ୍ବର ରଷିମାନଙ୍କମରେ ଏପର ଭାବ ଉଦୟ
ହୋଇଥିବ ସେ ତାଙ୍କର ପରିବାରୀପମାନେ
ଦିହିର ପ୍ରବନ୍ଧିତ କରିବାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ-
ଯୋଗିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ସମର୍ଥ
ହେବେ । ବିଦୀକ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ୍ବ ଧର୍ମ
ଓ ସମାଜର ନିୟମ ପତଳ ହେଲା ତହିଁପୂର୍ବରୁ
ଯେଉଁ ନିୟମମାଳ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲେ ସେ ସବୁ
ଯେ କମରେ ଆଂଶିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲେ
ତାହା ସେମାନେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ କରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟ
ସମୟ କମରେ ଏକରଣିତିଶାଳ ଏକପଣୀଲାକୁ
ଅପରାଧି ସେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଥିଲୁଥିଲୁ
ଏହା ଆମ୍ବମାନେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ କରୁଥିଲୁ । ପ୍ରଥମ
ସମୟ କମରେ ଏକରଣିତିଶାଳ ଏକପଣୀଲାକୁ
ଅପରାଧି ସେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଥିଲୁଥିଲୁ
ଏହା ଆମ୍ବମାନେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ କରୁଥିଲୁ ।

ହୋଇ ପାରିଥିଲୁ । ସେବେ ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମ ପ୍ରାପନ
ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଅଜକୁ ଗୁରୁପଣ
ହିନ୍ଦୁଜାତ ହରାଇଥାନ୍ତେ । ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ହିନ୍ଦୁ-
ସମାଜର ପରମ ଉପକାଶ । ସେମାନେ ଆପ-
ଣାକୁ ହିନ୍ଦୁଜାତମଧ୍ୟରେ ପରଗଣା କରିବି
ମଧ୍ୟ କେବେକବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମ ହୋଇ ସବା ପକ-
ଳାର ହିନ୍ଦୁସମାଜରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲୁ ।

କିନ୍ତୁ ମୂସଲମାଳ କି ଶ୍ରାବ୍ନୀୟାନ ହେଲେ
ଆର ଫେର ଅବିବାର ଦିପାୟ ନାହିଁ, ଯେଉଁ-
ମାନେ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦେଶକୁର
ଗମନ କରୁଥିଲୁ କି ଶ୍ରାବ୍ନୀୟାନ କମା ମୂସଲମାଳ
ସମ୍ମଦ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ବାବ କରୁଥିଲୁ ସେମାନେ
ଏକାବେଳକେ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜରୁ ଦ୍ୱୟ ଦେଇ
ଥିଲୁ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଅଜେକ ସକ୍ତାନମାନଙ୍କୁ
ହିନ୍ଦୁମାଜ ହରାଇ ଦିନକୁଦିନ ଆପଣାର
କଳେବର ମାଣ କରୁଥିଲୁ ଉପରଥିର ପୁଣୀ
ସାଧନ କରୁଥିଲୁ ।

ମନେ କର ସବ ଗବର୍ନ୍ମମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁମତି-
କମେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶ ରାଷ୍ଟ୍ରକା-
ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେବାକୁ ହେବ ସବମେତ୍ରରେ
ସୌକର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରକା ସୁରୂପେ ଉପରୁତ୍ତ ହେବାକୁ ହୁଏ
ତେବେ ଗୁଲାମ କି ପଞ୍ଚାଶ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଏକହି
ସମବେତ ହୋଇ କର୍ମଧାନରେ ଉପମାନ
ହେବାକୁ ହେବ । ପଦରେ ସେପର ନିୟମ
ଥିଲେ କେବଳ ଷେତ୍ରିୟମାନେ ସୁବରେ ପ୍ରଦତ୍ତ
ହେବେ # ତାହା କି କର୍ତ୍ତମାନ ହୋଇ ପାରିବ ?
ଏତେ ଷେତ୍ରିୟ କାହାକୁ ? ସଦି ଅରୁନ ତେବେ
ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧବ୍ୟବସାୟରେ ନାହାନ୍ତି ।
ଅତେବ ସବୁ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କୁ ଗବର୍ନ୍ମମେତ୍ରଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଗୁଲାମ
ଲୋକଙ୍କର ଗୁଲାମ ଲୋକ ଦାଣି ଓଳିକେ
ଅଭିକମପଣେ ଦରକାର । ଜଣାକର ଏକ
ପାଇ ଶ୍ରାନ୍ତ ପୃଥିକ୍ ଅବଶ୍ୟକ । କେହି କାହାକୁ
ଧର୍ମ କରିବେନାହିଁ । ଥାଉ ବ୍ରାହ୍ମଗଜାୟନ୍ତର
ପରାର ଶାବ୍ୟ ପ୍ରବ୍ୟ ଧର୍ମ କରିବାର । ପଞ୍ଚମା-
ବ୍ରାହ୍ମଗ କହିବେ ବଜାଲି ମାତ୍ର ଶିଶୁ । ବଜାଲି
କହିବେ ଓତଥ ମେଘା । ଓଡ଼ିଆ କହିବେ

* ସବୁଟି କ କେହି ବ୍ରାହ୍ମ ସ୍ଥାନ କରୁଥିବାର ପ୍ରମାଣ
ମନେ ସେମାନେ ଅନ୍ତର ସମ୍ମାନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଷେତ୍ରିୟ ତୋଳି
କାହା ହେବ ।

ଦୟାଳୀ ଧେତ୍ର ଗେଣ୍ଠ ଶାନ୍ତି । ଏହପରି ପରିଚାର ବିଦେଶରୁକ ହେଉଥିଲୁ ସେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ପରିଷ୍ଠ ହୋଇ ରହିବେ । ଅଛୁଟ ଏକଟି ଦେଖିଯୁ ଏହବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ସୃଜା ଦେବ ରହିଥାଏ ଯଥା— ସୁରୁଷୋଡ଼ମବସି କ୍ରାନ୍ତିଶେ କଟକ-କିଣ୍ଠା ବାହୁଣଙ୍କ ଧାଇରେ ଖାନ୍ତି ନାହିଁ କି କଟକ-କିଣ୍ଠା ଦିବସି କ୍ରାନ୍ତିଶେ ବାଲେଶ୍ଵରିଶାନ୍ତିବାନ୍ଧିକ୍ଷା ପରିବେ ଭୋଜନ କଥିବେ ନାହିଁ, ଏବନିଧି ଜନନ୍ୟ ମସ୍ତକ ଯେଉଁ ସମାଜରେ ବନ୍ଦ ମୂଳ ହୋଇଥିଲୁ ସେ ସମାଜର ସମ୍ବନ୍ଧର ବ୍ୟକ୍ତିରେ କି ତାବାର ଉନ୍ନତି ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଏ । ଏମାନେ ଆପଣାର ଶୁଣି ସମ୍ବନ୍ଧର କିମ୍ବେତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗବଣ୍ଟିମେତ୍ର ଏହାଙ୍କୁ କ୍ରାନ୍ତି ହେବାକୁ ବହିଥିଲୁ ସେଥିରେ ପ୍ରହତି ହେବେ ?

କ୍ରାନ୍ତିଶ ସତିଯୁ ବୈଶ୍ୟ ଏମାନେ ହିତ, ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରାଇର ଦିବାତ ପ୍ରକଳିତ ଥିଲା । ଆହାର ଶ୍ରଦ୍ଧା କଥା କି ହାତବା ଦଶରଥ-କର ବରୀ ସୁମିଦା ବୈଶ୍ୟକନ୍ୟା ଥିଲେ ।

ବିଶମିତ କଣ୍ଠିଯୁ ହୋଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲେ । ବାହୀ କୌବରୀଯୁଧ ହୋଇ ବ୍ରାହ୍ମଗ୍ରହିଜ୍ୟ ହେଲେ । ଏହପରି ସୁରୁଷମାନଙ୍କରେ ଶତଶତ ରୂପାହରଣ ଦେଖିବାରେ ଅସୁରା ଦ୍ଵିତୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରାନ୍ତିଶ, ସତିଯୁ, ବୈଶ୍ୟ ପରାଇର ଗୁରୁରେ ଆହାରର କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ନ ଥିଲା, କି ଅନୁଲୋମ କି ପ୍ରତିଲୋମ ରାତରେ ବିବାହ ଅପ୍ରକଳିତ ନ ଥିଲା ପୂର୍ବତନ ସୁରୁଷମାନଙ୍କର ସେଫର ମନ ଭ୍ରାତାର ଥିଲା ନାତି ଭାବୁ ପ୍ରତିପଦ ଭ୍ରାତାର ଥିଲା ଓ ଶ୍ରାଦ୍ଧାନାନ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନ ବରଣ କରିଥିଲେ । ସେହି ହେଉଥିଲୁ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଉନ୍ନତିର ପ୍ରବାସ୍ୟା ଲାଭ କଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଭ୍ରାତାରଙ୍ଗା ନାହିଁ । ସାଧା-ନଗା ଶ୍ରଦ୍ଧାପଦ ହେଲେ । ଧର୍ମ ଲେପର ଶେଷ-ଶୋଧନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

ଲେବେ ପୁଷ୍ପ ଗୁଣବଶତ୍ରୁ ଘର ନିଜର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପଛକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇ-ସୃଜା ଆପଣାର ସେହି ଅଧିକାର ଦିଲ୍ଲାୟ ରକ୍ଷି-ବାକୁ ରହା କରିବାକୁ ଏହି ଦୁର୍ଦ୍ଧାରା ଉପସ୍ଥିତ

ହେଲା । ପୁଷ୍ପ ଉପରିପ୍ରାଣ ବର୍ଣ୍ଣର ଲେବେ ଅଧସ୍ତ୍ର-ବର୍ଣ୍ଣର ଲେବେ ଗୁଣା ବରୁକ ଥିଲେ, ସେ-ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଚି ଓ ଏକଟା ଜାଗବୁକ ଥିଲା । ଇବାମାଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପଣାର ଅଧସ୍ତ୍ରଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଅସଥ ନାତି ଜାଗବାନ୍ତି ଅହଂକାର ହେଲେ । ମହାପ୍ରଭୁ ଶବ୍ଦବନ୍ଦର ଗନ୍ଧଗଞ୍ଜନବାନ୍ତି ସେ ଆଶରର ଭାବୁ ଅର୍ଦ୍ଧବିଦିତ ବଦଳ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରଥର ହାନି ସରେଇଅଦାମର ପୀର ପାଥରେ ଜଗିବାର ଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସୁପଦ୍ମ ନିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ରହିବାରେ ଅଛୁଟ ହେଲେ ନୁହି ଦୁଇନ୍ତି ।

ଅଛେବ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକର ହିନ୍ଦୁ ଯେଉଁ-ମାନେ ପ୍ରକର ବୈଷ୍ଣବ ଯେଉଁମାନେ ବାପ୍ରଦରେ ନିରହଙ୍ଗାସ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ଭର୍ତ୍ତବାନ୍ ସେ ହେବ ବୋଧ ଭ୍ରାତା କର ହିନ୍ଦୁ ସମାଜର ଭନ୍ଦର ସାଧନ କରନ୍ତି ।

ଅଛେବ ମୂଳପଦ ଦେବ ।

A black and white photograph of a wall decorated with large, stylized, textured letters spelling "HAPPY BIRTHDAY". The letters are arranged in three rows: "HAPPY" on top, "BIRTHDAY" in the middle, and "ONE" on the bottom right. The letters have a rough, hand-painted texture and are set against a plain, light-colored background.

ସାପ୍ତାଦ୍ଵିକମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୪୪

ତା ୧ ବିଅ ମାହେ ଦିଲ୍ଲି ଏକ ସବ୍ରକ୍ଷ ୫୩୯ ରହିଛା । ନା ମାର ତ ୨୫ ର ୪୩ ରୁହୁ ୧୯୫୭ ବାଲୁ ଏକବିଶ୍ଵ

ଅଗ୍ରମ ବାଣିଜ ମୂଲ୍ୟ ୩ ଟଙ୍କା
ପର୍ଯ୍ୟାନେତ୍ର ୩ ଟଙ୍କା

ପଦ୍ମର ନିଶବ୍ଦ ସମ୍ପୁତ୍ର ଗଲକାର୍ଯ୍ୟ
ହଂରେଇ ଓ ଫର୍ମାଇ ଦିଶି କରୁଥିଲେ ।
କର୍ତ୍ତମାନ ପଣି ସେହିପରି ମଣି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ହଂରେଇ ଗୁରୁତ୍ୱ । ଫର୍ମାଇ-ପ୍ରକଳିତ ସଜ୍ଜ
ହଂରେଇ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ସମ୍ମର ପ୍ରତାଙ୍ଗ
କରୁଥିଲା ।

ସହିବଙ୍କ ରାଜପଦବୀର୍ତ୍ତମେଣାଙ୍କର ଗ୍ରହ ସବ-
ଭୁଲବ ସମ୍ବନ୍ଧେ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଅବଶଳ
ଦୋଷଅଛନ୍ତି ସେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ କିମ୍ବାଦିଷ୍ଟ୍ରେ-
ଟମାକର ନିବଟକୁ ଏହି ମର୍ମରେ ସବଭୁଲର
ଜୀବ ବରାନ୍ଧରୁ ବୈଶମ୍ପାନେ ସଜନେତାକ-
ଅନୋନ୍ତରେ ଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବେହି ଘରକର୍ମବୀର୍ଯ୍ୟ
ଅଟନ୍ତି ଓ ନୂହନ୍ତି ତାହା ନର୍ତ୍ତାର୍ଥ କରିଦେଇ
ଏ ହେଉନ୍ତାକି ଗରନେବଦିଆନୋକଳରେ
ଯୋଗଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନରସ୍ତ
କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ କୃପଦେଶ ଦୟା ଦୋଷଅଛନ୍ତି ।
ସହିବଙ୍କ ଦୃଢ଼ତା ସହିତ କହିଅଛନ୍ତି ସେ ସେମା-
ନଙ୍କର ପ୍ରୋତ୍ସହିତା କମଣ୍ଠ ସମ୍ମି ।

ବଜ୍ରଲା ନାଗପୁର ରେଲବାଟ ମିଶାଇ
ସକ ୧୦୨୩୮ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବସ୍ଥା
ଟ ୫୮, ୪୫, ୨୭୨ ଲା ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା ।
ଇହି ବର୍ଣ୍ଣରେ ରେଲବାଟର ଅମୃତ ୧୦୮-୧୦୯
୨୩୧ ଲା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ବଳାଇବାର କ୍ଷୟ

କୁଣ୍ଡଳ ପାଦରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରୁ
ରେଲବାଟରେ ଶର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଟରାର
ସୁଧ କେ ଯେତେ ଯେତେ ଗୁଡ଼ରୁଙ୍ଗା ପ୍ରତିରୁଙ୍ଗା ନାହିଁ ବାବେ
କେ ୫୦୧୦୭୫ ଟଙ୍କା ଅଧିକା ସୁଧ ଦେବାଳୁ
ଦୋଇଥିଲା । ସମ୍ମୂଳ କାଟକ ପ୍ରପୂର ଦେବାଳୁ
ପ୍ରକାର ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଖୁଟିଲାପଣିରୀ
ଅବଶ୍ୟ ଶୁଭଲକ୍ଷଣ ଅଛି ଏହି ଏଥରୁ ସମ୍ମୂଳ
ଆଗା ଦେଉଥିଲା ଯେ କାଟକ ସମ୍ମୂଳ ଦେବାଳୁ
ଲାଗିଲାକ ଦେଇ ।

ବର ମାଧ୍ୟକ ବର୍ତ୍ତ ପଶୁଜୀବିନ୍ଦୁରେ କହିଅଛନ୍ତି
ପଶୁଜୀବିରେ ତାଳକମାଳେ ସସବ୍ୟସ୍ତ ଦୋଷ-
ଯାଅଣି ଥେମାଲାଙ୍କ ତୃଷ୍ଣଳଘରୁ ସବଳ
କରିବା ପାଇଁ କେଳ ଦୂରିବାକୁ ସମୟ ମିଳେ
ଗାହଁ ଶୁନକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକି ଦୂରେ ଆଫୋ ପଢିବ
ଦୂରିଲାହଁ । ସାମାଜିକ ଚିଦାରେ ପୋରପ୍ରଦାଳ
ଦୂରିଲାହଁ ସାହାର କାହିଁ ସ୍ଵରେ ସେମାନେ
ମନୁଷ୍ୟ ଓ ବୃକ୍ଷର ପ୍ରକୃତ ପାଠକ କରି ସବୁବା
ପ୍ରକଳପାଠରେ ନିମ୍ନଲିଖି ଥାଣି । ସ୍ଵର୍ଗାଥାଠ
ଏତେ ଶୀଘ୍ର କରିବାକୁ ଦୂରିବେଳେମାଜେ

ଶ୍ରୀ ସକା ଗନ୍ଧାରବୁଦ୍ଧ ଲିଙ୍ଗର ପରିମିତ
କାହିଁ । ଫଳରେ ମେନକୁ ଅରାବ ଦୂଷଳ
ଦ୍ଵାରା ସମ୍ଯାବେ ସେମାନେ ଜିବମିଳେବ
ଦୁଇଅନ୍ତି କଷଦୂଜାଳ ଅଗନ୍ତଳ ଉପକାର ହୋଇ
ଆଏ ଓ ବଡ଼ ହେଲେ ସମାଜକ ଆରାବ
କିମହିର ପ୍ରତି ପାଦୁର ଲବନ୍ଧାଳ ଦୁଅନ୍ତି କାହିଁ ।

ପୁରୀ କିମନ୍ତଥ ସନାତନଧର୍ମରୁଷଶାସ୍ତ୍ରାସାର
ଗମେସାମ ତା ୧୦ ରୁଖରେ ସେଇଁ ଅଧେଶ୍ଵର
ହୋଇଥିଲୁ ଚଢ଼ରେ ମନ୍ଦିରମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତରେ
ଦିଯୁପିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ବୋଧ ହୋଇଥାଏ
ଏବ ଉତ୍ସବାର୍ଧ ସକାଳେ ଯାଦା ବ୍ୟୟ ଦେବ
ପାହା ପଦିବାଧାରଣକୁଠାରୁ ଦେବାହାସ
ସମ୍ମାନ ଦେବାର ପ୍ରେର ଦୋଷ କରୁ ସମ୍ମାନ
ନୂତନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାହୁଦିତାରାଜାମୁଖ୍ୟଧର୍ମ
ପ୍ରତି ତାହା ଆହ୍ୟ ଉତ୍ସବାର ଭବ ଦିଯୁପାନ୍ତି
ଅଛି । ଏଥମ୍ବରେ କିଞ୍ଚିମୁଣ୍ଡରିବାଧି
ପାହୁ ଦୃଶ୍ୟାକ୍ଷରକଟକ ମାସକୁ ୩୨ ବା-
ଲେଖାଏ ଦେବା ଦେବାରୁ ସମ୍ମାନ ଦୋଷ
ଏହମାସର ଦେବା ଆଶ୍ରୁର ଦାଖଲ କରିଅ-
ଛନ୍ତି । ତାଙ୍କାଥାର ମନ୍ଦିରରେ ସକଳିକଷୟର
କିଞ୍ଚାକ ଦୋଷଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଆଲୋକର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କି ଥୁବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ ଅଟକ
ଏବ ତାବ କି ଥୁଲେ ସୁକା କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଥେ-
ବାହାର ଏ ଦୋଷି କିମାତ କରିବାରୁ ସମ୍ମାନ
ଦେବକେ ଏହେମାକେ ଅନ୍ତରାଳ କରିପାରି ଲାଗି ।

ମନ୍ଦିରର ଅଧିକାର ସେବାରେ ନିବାର ହେବାର
ସହାୟ ଦେଖାଇଦେବା ସର୍ବ ଛତ୍ରକାର୍ଯ୍ୟ
ହେଉଥିଲା ।

ବୋମେରେ ଗୋପି ଶାନ୍ତିରଖାଳି
ବିଶ୍ଵାରଣ୍ଣର ନାରୟକାଗୋଡ଼ନ ତାଙ୍କ
ଜଗିରଥୀ ସହି ଦେଇ ସାବଧି ସୁଲ୍ଲ । ୧୯
ପ୍ରତିବାସିମାନେ ସହ୍ୟ କର ନ ପାରି ତାଙ୍କ
ଶୀ ନାମରେ ଅନେକ କୁକଥା ସ୍ଥାନି ଗୋପ
ହିଛେ ଅଧାରଲେ । ନାରୟକା ଧାର ଚରଣ
ପ୍ରତି ଲେଖମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ କରୁ ନ ଥିଲ ସୂଚିଷଣ
ଅସମ୍ଭବ ଜ୍ଞାନ କର ଅପକାର କଥାପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାଗତ
କି କର ଅଟକ ଦୋର ରହିଥିଲ । କୌଣସି
ପକାରରେ ଅକ୍ଷୟାବ ଦୟାଦଳ କି ଦେବାରୁ
ସେମାନଙ୍କ କୃପରେ ନାନାବିଧ ଅଭ୍ୟାସର
ଅଭ୍ୟାସ ହେଲ । ଅଭ୍ୟାସର ସହ୍ୟ କରିବାକୁ
ଅସମ ଦୋର ଅବଶେଷରେ ଦାରିଦ୍ରାର କରିବା
କରି ବିଷପାତାର ସରାରଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତିପରାମର
ଆଶ ଦସନାମେ ଏତ୍ତାପ ଲେବାକୁ ଅମନକ
ମ୍ଲାଦିକୁ ଉତ୍ସାହ ଏପକାର ପ୍ରାକରୁ କରିଲୁ
ଗଲେ ଯେଉଁଠାରେ ନିବାର ନିଜା ପଢ଼ିଲ
ଆରିବ ନାହିଁ । କୁଟୀସଙ୍କ ଶାମର ସମୟରେ
ମଧ୍ୟ ଏହିପ୍ରାକରନକୁ ଶୁଣିବାକୁ ହେଲା । ଦଶ
ବିଶ୍ଵାରଣ୍ଣ ପରକାଣ୍ଠୀ ଏହିମାନଙ୍କରୁ ଲେବେ
ଶେଷ କରନ୍ତୁ ଅକ୍ଷୟାବରମାନଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସ
ଅସାର୍ଥ ପରମ୍ପରୀ ଦଶବିଦାରେ ପରମ୍ପରା
କରୁଥିଲୁ ପ୍ରମାଣ ଏହି କୁଳକୁ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ।

ଦେଲୁଘେବେଳପ୍ରଥା ସମ୍ବରେ ତେ
ଜେବ ନୂତନ ନିୟମ ହୋଇଅଛି । ଅଗାମ
ଅପ୍ରେଲମାସ ଜା ୯ ଶିଖଠାରୁ ଜାତିଗତେ
ଦେଲୁଧେବେଳ କରିବାକୁ ଦେଲେ ପ୍ରେରକ
ସାଂଘରେବେଳ ଲେଖିବେବେ ଯେ ସେ ପ୍ରକାଶ
ଅଦେଶାନୁଗୀୟ ଧାରେଷ ପ୍ରତିରତ କରୁଥିଲା
ଏହି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ତରେଚିନ୍ତାର ଦେଲୁଧେ
ଦେଲୁଧ ମନାର୍ଥର ପ୍ରସାଦରୁ ଦେବାକୁ
ପଡ଼ୁ କି ସନ, ଶ୍ରୀହାତୀଧାରେଷ ଫେର ଦେଲେ
ଜାମୀ ଧାରାରକୁ ଦେବାକୁ ଧରୁ କି ସନ
୧ ଲ ଅପ୍ରେଲରୁ ପ୍ରାତି ନିୟମ ରହଇ ହେବ,
ଅନ୍ତରେଚିନ୍ତାର (ସର୍ଥାତ ଧାରାକୁ ବେଳିନ୍ଦ୍ରାର
କଷିଦେବ ନାମ) ଦେଲୁଧେବେଳର
ମନାର୍ଥର ଧିଷ୍ଟାରେ ଦେବା ସମୟରେ
ପ୍ରେରକ ଜାତିଗତରେ ଜାତିନ୍ଦ୍ରାଧିକରେ ଅବାୟ

ଦେବେ । ଧ୍ୟାବେଳ କୌଣସି କାହାର ବସନ୍ତ
ଥେବାପରେଲେ, ଏହି ମନିଅର୍ଥର ଦି ଫେରି
ପାରୁ ଯିବ ନାହିଁ । ଶେଷରୀମନ୍ତ୍ର ସଦାଚିକନ୍ତୁ
ଶାୟିର ପରିବେ କଠିଲ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ
କୁଞ୍ଚିତେବେ ସ୍ଵପ୍ନକହିବାକର ବେଶ ଉପାଯୁ
ଅବଲମ୍ବନ ହୋଇଥାଏ । ଗ୍ରହିତା ଯେବେ
ମିଥ୍ୟାକଥା ଲେଖିଥାଏ ଉଦ୍‌ଦ୍ଦର୍ଶିତ କୌଣସି
ନିଯମ ଜାହିନ୍ଦାଗର କର୍ତ୍ତୃପତ୍ରମାନେ ଅବିଷ୍ଵାର
କରିପାରିବେ କି ?

ବାପ୍ତିକ ହୟାରେ ପାଦ୍ୟାନ୍ତପୂର-ସବୁ
ଦକ୍ଷିଣ ଶୁଦ୍ଧବେ ପ୍ରଦାନ କରସିବ
ସମ୍ମାଦିକ ଆବଳମ୍ବରେ ମେଲକମା ଏବଂ
କରସିଲେ । ଅଲହାବାଦର ବାପ୍ତିକମେଷ୍ଟ
କିମ୍ପ୍ରୋଟିକ ବିଶୁଦ୍ଧବେ ଗଜମାସ ତା ଫର୍ଜିନ୍
ମୋବଦମା ରେଖ ହୋଇଥାଏ । ପାଇଁ ପରିଚେ
ଦେହ ଓବାଲଗ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଲାହୁ ସ୍ଵର୍ଗ
ପ୍ରକାର ହୋଇଥିଲେ ଏ କରଦୋଷ ସ୍ଵରାହ
କରସିଲେ । ହଣ୍ଡରେ ବିନାପରିଷମରେ
ଏବମାସ ନିଯୃତ ଦୋଷରୁ ବର୍ତ୍ତମା
ଅପିଲ ପାଇଁ ଜାମିକରେ ଖଲବ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ମେଲକମାର ବିବରଣ ଏହି ହେ
ଜାନ୍ମଶୀଶ ତା ଏ ରଖ ପ୍ରାଚୀୟ ୧୦୫ ସାଲାମର
ୟରେ ସଖାଦକ ଅପଣା ବାର୍ଷିକରେ ବିଶ୍ୱ
ଦ୍ୱାରା ଏମନ୍ତ ଧରନ୍ଦରେ କାର୍ଯ୍ୟକ ଉଚ୍ଚ ସହିତ
ସାହଚର୍ତ୍ତବ କରିବାର ଅଭିକାଷତଶାଖାରେ ସମ୍ମାନ
ଦକ ଦର୍ଶକ ଦେଲେ । ବାପ୍ତିକ ଉତ୍ତରରେ
ଧର୍ମନ୍ୟବିରାଜିତକାରେ ପାଇଁ ଅବଳକ ଗାନ୍ଧି
ଦୟା ହୋଇଥାଏ ଏହା କିନ୍ତୁ ପାଇଁ ଉତ୍ତର
ବାଗବତଶ୍ରଦ୍ଧକ ଧର୍ମବାକୁ ଦେଲେ ସେ ପଢ଼ି
ଅଛନ୍ତି ଏହି ଅବଳକରେ ବାପ୍ତିକ ଗାନ୍ଧି
ଦୂରକଳ ଶୁଦ୍ଧବାର ଅଧାର କଲେ । ତଥା
କିନ୍ତୁ ଦୂରକଳର ମସିମର ଦେଲେ ଅବଳ
ଶେଷରେ ଅଧିକର କେତେବଳେ ମେଲକ
ଅନ୍ତର ବାପ୍ତିକଙ୍କ ଧର ଦେଖଇଲେ ।

ବିଷକ୍ତିଦୟାଳୟର ଏଣ୍ଡେକ୍, ଏପ୍ଲି, ଏ ଓ
ବସ ପରୀକ୍ଷା ଅଗମି ଶୋମିବାର କବରର
ଅବସ୍ଥା ହେବ । ଉତ୍ତର ସୁନ୍ଦରିକାର
ପରୀକ୍ଷା କଟକକ୍ରମରେ ମୁହଁର ଦୁଆର,
କେବଳ ବାଲେଇ ଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀଜାତ ମେହନ୍ତି-
ରହ କିମ୍ବା ହେବାର ସେଠା ପରୀକ୍ଷାରୀମାଙ୍କ
ମେହନ୍ତିରବେ କିମ୍ବା ଦୁଆର । କଟକ-

ବେଦରେ ସେହିମନ୍ତଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ଦେବାର
ଶ୍ରୀ ଦୋଷଥାର ସେମାନଙ୍କ ତାଲିବା ନିମ୍ନେ
ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

ବେଳେ ପର୍ମାଣୁ ସବୁକେ ।

କଟିବ ରେଡ଼ିଆ କଲେକ୍ଷନ୍

ପଞ୍ଚମ ପତ୍ର

କଟକ ରେହନ୍ତା କଲେଜ
ଶିଖିତା ପିଲା

ଏଣ୍ଡରୋ ପଣ୍ଡା ସତାଖେ

କଟକ ରେଡ଼ିଓକଲେବ୍

ପ୍ରାଣମୋହଳ ଏକାନ୍ଦେଶୀ ୧୫

ମେଘନ

ବିଜ୍ଞାନ

ଯାଏବାବେ

ପ୍ରକାଶକ
ବିଭାଗ

କାନ୍ତିମାର୍ଗ
ପଦ୍ମପତ୍ର

Q L

卷之三

ବିଜ୍ଞାନ ପତ୍ର

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଚୟ

ଏହିପ୍ରକାଶ ଯେ କଟକ
କୁନ୍ତରେ ଜାଣି ଏ ଶବ୍ଦ ଉପରୁତେ ହେବେ
କେ ଅଧିକ ସମ୍ଭାବ ଛାଇ ପଥକା ପ୍ରବେଶ କରିବା
ହେବା ଉଚ୍ଚାର ଏହି ଲୂଚନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପରିଚାରିବା
କିମ୍ବା ହେଲେ ପିଶକମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ସାର୍ଥକ
କି ଏ ଉଚ୍ଚାର ଛମଳ ପ୍ରକାଶ ଦେବ ।

ଅବଜ୍ଞାନର ଆୟୁ ଦଶବର୍ଷ ପୂର୍ବରେ
ହୋଇ ଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ * କୋଟି ହୋଇ-
ଥିଲ । ଅବଜ୍ଞାନ ଆୟୁ ସହ୍ୟ ଏହି ଅନୁପ୍ରା-
ତରେ ଦିକି ଦ୍ଵୟ ତଥାବେ ଘରର ଅତି-
ଅକ୍ଷରଣମୟରେ ମଦସୋଗରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଯିବାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବ । ଗର୍ଭମେଘଙ୍କର
ଏହି ଆୟୁକ୍ରି ଜାହ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସେମାନେ ଦେଖ-
ପରି ଦୃଷ୍ଟି ସରିବେ ଏବା ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନେ
କର୍ତ୍ତର କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉତ୍ତର ଫଳ ଦେଖ
ନାହିଁ । ଘରପାଦୀ କି ହଜୁ କି ମୂସଳମାନ
ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ତର ଅଭିଭବହମାନେ
ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ସହ କେବାରେ
ଦେଖ ହେଉଛୁ ସମାଜମ୍ୟୁଦ୍ଧକମାନେ
କାଗର୍ତ୍ତ ହେଉଛୁ ଦେଶ ହିନ୍ଦେଶମାନେ ପ୍ରତ୍ୱାତ
ଦେଶର ହିତକରାର୍ଥରେ କୁଣ୍ଡ ଦେଉଛୁ
ମୌକମାନେ ହେବକ ଧର୍ମପ୍ରତି ମନୋମୋହି-
ନାକ ଦର ସି ଅବା ପ୍ରତିବାସିମାନଙ୍କ

ବର୍ଷପୂର୍ବ ଧର୍ମକଳ ପ୍ରଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲା କରେବ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଦେବ ଦେଖିବ ଦେବ
ଏଥରେ କହିଛ ତ ପାଲିଧ୍ୟାମେଷବ କରେ
ସହ ଦେବସହେ ଜୀବଜବର୍ଷକୁ ଅଗମନ
କରିଅଛନ୍ତି । ଏ କଣେ ସୁଧାକର ବହେଣୀ ।
ଏହାରେ ବିଲାପରେ ଅଳେକ ଥିଲା ।
ଏ ମଦ୍ଦାଶା ଶ୍ଵର କହିଅଛନ୍ତି “ ସହିରେ
କରିବ ପାଲଦୋଷରେ ବିଲାପତ୍ତିନ୍ୟ କରି-
ପଥରେ କ ହୁଏ, ଅମୃମଳକର ସେହି
ଲାଗା”, କେନ୍ଦ୍ରାଦେବ ଛକ୍ର ଲାଗାରୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରିପାତ ହଗଇବାପାର୍ଶ୍ଵ ସହାଯ ଥିଲା ତିବେ-
ବନକ ସେ ଅମୃମଳକର ପ୍ରଶଂସାର ପାଦ ।
କିନ୍ତୁ ସେ କରେ ବିଦେଶୀ ଅଥବା ଅମୃମଳକ
ଭିତରର ପକାଶେ ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
ଜବର୍ତ୍ତମେଷ ଅଦ୍ଵେତ ଦୁର୍ବୁଲ୍ଲି କ କରି ଅମୃ-
ମଳକର ଜୀବନାବର୍ଥେ ପାଇ ଦୋଷ କମ୍
କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ଆଶା ଦେଇ ଚାହିଁ,
ଆମ୍ବମାଟ୍ଟ ପରିପାତ ଦେଇ ମଜାକ ପାଇଁ
ଚେଷ୍ଟା କ ଦିଲେ ଅନ୍ତରେ ଚେଷ୍ଟା ନିର୍ଭୟ
କରିଲ ଦେବ ।

ବର୍ଷପୂର୍ବ ଧର୍ମକଳ କରିଥିଲା । ଏକପ୍ରତ୍ୟାବି
ଦ୍ୱାରା କୋଇଅଛି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କଲାପରେ
ଆମାମାକୁ ଉପରେ ଶବ୍ଦବାପାର୍ଶ୍ଵ ବାର-
ଟଙ୍କା ମାସିଲ ବଶବାକୁ ସେମାନେ କହାନ୍ତି ।
ଏ ମାସିଲ ବିଷେଲେ ବିଲାପରେ ସବକାଶ କରି-
ବିଲାପରେ କାର୍ଯ୍ୟକ ଥୟ ପ୍ରାୟ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ଦେବ । ବଣିକମାନେ ଜମା କୁହି କରିବାର
କଢ଼ି ବିକଳର କିଥାପ୍ରାୟ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ
କିନ୍ତୁ ଭାବରେ ଦିବ୍ୟ ଅମଦାମାବଦ୍ସରପରେ
ମାସିଲ ବରାଇବାର ପ୍ରସରିବାର ଭାବିକ
ଥୟ ପ୍ରାୟ ତିନିବୋଟି ଟଙ୍କା ଦେଶୀ-
ଦେବ ସବ୍ୟଧି ମାସିଲ ବସିବା ବାହୁମାତ୍ର ଜୀବ-
ଦ୍ୱାରା ଦେବକେ କିମ୍ବା ମାସିଲ ବସିବାର କରିଛା ।
ବିଲାପର ଥୟ କୁହି ଓ ଭାବର ଆୟ ମଧ୍ୟ
ଦିବି । ଭାବର ଅନେବପ୍ରକାର ବ୍ୟାପାର
ବିତନ ଦେବାକୁ ଦେଇଥିଲା । ଭାବର
ଧନୀଗାରର ଥୟା ଅଗବ ଘୋଚିନ୍ତା
ଓ ପ୍ରକାମାଟେ କଞ୍ଚିର ଚରସମାନରେ
କଷ୍ଟପର ବସିବାର ପ୍ରକାର କରିଥିଲା
କଷ୍ଟମୌଳ ମୋତଳ ଦେବ ।

ପ୍ରକାଶ ଗ ୧ ରେ ଶୁଭକାର ସନ୍ଧ୍ୟା-
ସମୟରେ ଏଠା ପ୍ରିୟୀଂ କମ୍ଲାମରେ ଡେଣିଶା-
ବସିବ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ସର୍ବ ଦୋଷଥିଲା ।
ଏହି ସର୍ବର ସେହିମାନେ ଆମାକାବୁଦ୍ଧ
ମହାମେତକୁ ଏଠାର ପ୍ରକଳିତିଷ୍ଠର୍ପ ମହୋ-
ଲାଜ ହୋଇ ପ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଦୂରକଣ ପୋକୁ ମହାମେତରେ
ଯୋଗ ପ୍ରକାର କର ପ୍ରତିକଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ସେହି ଦୂରକଣକୁ ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତା କରିବା ସକାଶେ
ସର୍ବ ଅବ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲା । ବାହୁ ଜଳ ସାମସ୍ତେ
ବରତ ତୁ ମୁହିଁ ମଧ୍ୟକ ଅଭିର କିନ୍ତୁ
ପ୍ରତିକିଥ ଦୟ ଅଟିଲା । ସର୍ବ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ
କିନ୍ତୁ ଦିବସର ସର୍ବପର ମଧ୍ୟକଳ ଦାସ
ପ୍ରକଳିତିଷ୍ଠର୍ପ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନକରି
ସବରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସାର ଉପରୁତ୍ତ କରିଥିଲେ ।
ମହାମେତରେ ବିବଶ୍ଵାଦକ ସର୍ବ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-
ସମକରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଥିବାର ସମୟକୁ ଜଣାଇଲା । ଅମୃମଳକର
ଭାବପରିବର୍ତ୍ତମେଷ କିନ୍ତୁ ପ୍ରସାର ପ୍ରସରାର୍ଥ-
ସର୍ବ ବିଲାପ୍ରସାର ଭାବର ଯେତେବେଳେ କିମ୍ବା
କିନ୍ତୁ ଏକପତ୍ର ଲେଖିଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପଥର

ସମୟ ବିବରଣ ସାଥୀରଣ୍ଡକ ଗୋଚରରେ
ଥୟ କ ସ୍ଵରେହେ ପଥର ଅଭ୍ୟ ଏକକ ମାତ୍ର
ପ୍ରବାସ ହୋଇଥିଲା ସେ ମହାମେତ ଯାହା
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା ତ୍ୟାମରେ ବିଷ୍ଣୁ ଲେଖା
ହୋଇଥିଲା । ଏବୁକର ବିଜନେଶର କୌ-
ଶିଷ୍ଟ ସର୍ବ ଭାବପରିବର୍ତ୍ତମେଷକୁ ଧଳିବାର
ପ୍ରବାକ କରିଥିଲା । ଏ ସର୍ବର ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟବାଦ
ପ୍ରସରର ଦେବା ପ୍ରିର ହେଲା । ପ୍ରକଳିତିଷ୍ଠର୍ପ
ମଧ୍ୟ କରିବ ଶର୍ଣ୍ଣି ସର୍ବ ବିନ୍ଦମ କରିଥିଲେ ।
ଗନ୍ଧାରାଶ ସବ୍ୟଧିକା ଟ ୧୪୦ ଟଙ୍କା ଛିଥିଲ
ଗନ୍ଧାରାମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନାରୁ
ବାହୁ କିମ୍ବା ସାମସ୍ତେଜ ବିରତିଷ୍ଠର୍ପ ମଧ୍ୟକ
ଅଭିର ମହାମେତର କାର୍ଯ୍ୟବଳ ବିଷ୍ଣୁରେ
ବିକୁଳା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏ ବାହୁ ଜଗନ୍ନାଥୀ
ଦିନ ଲାଲ ଡେଣିଶାରେ ଶିବା କରିଥିଲେ ।
ମହାମେତର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅମ୍ବେମାନେ ସଥା-
ସମୟରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁ ପୁନରୁକ୍ତି
କରି ଅନାବଶ୍ୟକ ଜାନ କରି ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ
ବିକୁଳା କରେଣା କଲୁ । ତେବେ ସେମାନେ
ମହାମେତ ବିନ୍ଦମକାରୀର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରକଳିତି କରିବାର ପ୍ରକଳିତି କରିବାର ଶୁଣି ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଅଜ୍ଞାଦିତ ହେଲୁ । ପ୍ରାୟ ଟ ୧୪୦୦୦ ଟଙ୍କା
ପ୍ରକଳିତିଷ୍ଠର୍ପ ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତାକର ନିଯମିତରୁଚିପ
ସେମାନଙ୍କ ସେବା ଜଳାଇବା କଢ଼ି ସବ୍ୟଧି-
ବସାର ଲାଦର । ଏଥିଥାର୍ଥ ବିଦୋବସ୍ତୁ-
ବାରିମାନେ ଧଳିବାକ ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ନାଟକାଭଳୟ ।

ଗନ୍ଧାରାଶ ଶାପରମାଦିତ ସହରେ
ଏଠା ସୁରତକ ସୌଭାଗ୍ୟ ନାଟକାଭଳୟ-
ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ବାହୁ ମଧ୍ୟକଳ ଦାସ ଡେଣିଶା
ହତାମଧିକ ଡେଣିଶା ବିଜନାକାଳିକ ପା
ପ୍ରଦାନକର ଅଭିନ୍ୟ କରିଥିଲେ । ପୁନରୁ
ବିଷ୍ଣୁରୁପେ କୋଟିଶ ଲଭ୍ୟାଦ ବିନ୍ଦ୍ୟାବାର
ଧୂମଧ୍ୟମ ହୋଇଥିଲେ ତେ ଉପରୁତ୍ତ ସଂଖ୍ୟକ
କର୍ତ୍ତା ହୋଇ କ ଥିଲେ ଏହି ଗତାବର
ବିଜନାକାଟବାରିନ୍ୟରେ ଏମାନେ କୃତ-
କାର୍ଯ୍ୟବଳା ଲଭ୍ୟକର କ ଥିବା ଏଥର ହେତୁ
ବୋଲି ଅଳେକେ ଅନମାନ ବିରାମାନ୍ତିରୁ
ସେ ଯାହା ଦେଇ ଏଥର କରିବାର କରିବାର-
କରିବାର ତେଣିଥା ନାଟକର ଅଭିନ୍ୟ କରି-
ବାହାର ଭାବୁ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ଅନଶାର ମର୍ଯ୍ୟଦା
ବିଜନାକାମାନ୍ତିର ସମ୍ମର୍ତ୍ତା ହେବାର ଦେଇ

四

ଅମେରିକାରେ ଅଭିନ୍ନ ଅଳଦିତ ହୋଇଥିଲୁ ।
ସତ୍ତବ ପ୍ରାୟ ଦଶଶହୀ ସମୟରେ ଅଭିନ୍ନ
ବାର୍ଷିକ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଗୋଟାବନଖରେ ଶୈଖ
ହୋଇଗଲ ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣକିମଣ୍ଡଳୀ ଅଧିଷ୍ଠାତା କରି
ଆଜି କର୍ତ୍ତାବାବ ପ୍ରତିକ ଆଜନ ଉପରେର
କର୍ତ୍ତାବାବ ମୂଳଧୂଳ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାର
ଦେଖାଗଲ । ଯଦିପାଇ କି ଝାଇଛନ୍ତି ଅଭିନ୍ନ
କଳରେ ପ୍ରାଚୀନ୍ମୁକ୍ତ ଅଳ୍ପ ବୈଳକ୍ଷଣ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି
ହୋଇଥିଲ ତଥାପି ମେଟରେ ସମୟ ଅଭି-
କେତ୍ତାମାରେ ଅଂଶୀର୍ଣ୍ଣ ଅଭିନ୍ନ କର୍ତ୍ତାବାବ
ବହୁବରେ ସଖିବ କରିଥିଲୁ । ଗାନ୍ଧିତିକ
ମନ ହୋଇ କି ସୁଲ୍ଲ ମନ୍ଦିର ଗାନ୍ଧିତିର
ଧାରାବାଧୀର ଶାର ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକର
ଓ ମନୋକାର ହୋଇଥିଲ ଏବଂ ମନୁଶଙ୍କର
ଦୃଷ୍ଟି ବର୍ଣ୍ଣକି ମରାର ଦେଇଥିଲ । ଯେତେ
ନିକି ବାଦ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଏଥର ଛାତ୍ରମ ବନୋବସ୍ତୁ
ହୋଇଥିଲ ଏବଂ ମଧ୍ୟକାର୍ତ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ଏଥର
କର୍ତ୍ତାବାବର ଦର ତହୁଁରେ ଯୋଗ ଦେଇ
ଥିବାରୁ କାହା ପ୍ରାୟ କ୍ରମୀ ରହିଥିବାର
ଦେଖାଗଲ ।

ବିକ୍ରି ହାଟବାଜଳୟପୁରାରୁ କେତେବେଳେ
ଅଭିନେତା ବଜାରୀ ମାଣିଛପାରିବ ଆଜ
ଅଭେଦ ବର ପ୍ରସ୍ତୁ ଅଭିନ୍ୟାପର୍ଦ୍ଦିଲୁ ଦରକ-
ମଣ୍ଡଳୀର କୃତ୍ୟଧାର ଦରଥିଲେ । ମେଟରେ
ସେବିମାନେ ଅଭିନ୍ୟ ଦେଖିବାରୁ ସମାଗମ
କୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ଶପଞ୍ଜରୀର ବାହିଟି
କଢ଼ି ଅମୋଦିରେ ବଟାଇଲେ ।

ଅମେମାକେ ଏଠା ରଙ୍ଗପାଇଁର କେତେ-
ଦେଖି ଉତ୍ତର ପାଇଁ ଡେଣ୍ଡିଯୁନାଇଟର ଥିଲା-
ନୟ କୃତକାନ୍ତିକାପହର ସମ୍ମିଳିତ ଦେବତାଙ୍କାର
ଦେଖି ଅଛୁଟକୁ ଅକନ୍ଧର ହୋଇଅଛୁ ।
ଅମେମାକେ ଭରତା କର୍ଣ୍ଣ ସୌଭାଗ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅମ୍ବାଜନ୍ମ ସହିତ ନାହିଁମେହରର ନାଟକାଳ
କିନ୍ତୁ ଦେଖାଇ ଚାହିଁବ ଥିଲା ଅମେଦର
ପଥ ପଦ୍ଧତିର କରନ୍ତୁ ଏହା ଦେଖାଯୁଗଲେବନା-
କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ନିବେଦନ ଯେ ସେମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନ
କରି ବୁଝି ଅର୍ଥ ଶମ୍ଭୁ ବନ୍ଦୟ ହାତାରୁପକ୍ଷର
ଅଭିଭୂତ ପ୍ରକରେ ନିଷ୍ଠିତ ଦୋଷ ଏମାନ୍ତକ
ସମ୍ବନ୍ଧର କରିବାରେ ଅଗ୍ରବର ହେଉନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶନ ମୁଦ୍ରଣ

ଧର୍ମ ମାତୃକାଙ୍କର ସ୍ରଦ୍ଧାକ ସହୟ ଏବଂ
ଧର୍ମଶିଳ୍ପ ମନୁଷ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ବାଲୁ-

କାଳ ଧର୍ମଶିଷ୍ଟାର ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ବାରବାଳା
ବାଲ୍ୟବସ୍ତ୍ରରେ ନକ୍ଷତ୍ର ମଳ ହୋମଳ ଥାଏ
ଏବଂ ଚଢ଼ିବାକୀନ ଶିଖୀ ଶ୍ରଦ୍ଧାବଳୀରେ ମୁଣ୍ଡ-
ଉତ୍ତରପୃଷ୍ଠ । ବାଲ୍ୟବାଳର ସଦା ସଂଶୋଧଣା
ଓ ସରବ ଅଗ୍ରମ ବାଲ୍ୟଯେକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ବିଦ୍ୟମାନ ଆଏ ତହର ସହବିଦ୍ୟର ସମ୍ମାନ
ବଳା ଅଛି । ଆଜି ଏ ଜଗତରେ ଯେଉଁ
ଆମେବ ମହାୟନୁଷ୍ଠମାଳଙ୍କ ନାମ ଘୋଷିବ
ଦେଇଅଛି ଧେମାକଳେ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶକର
ବାଲ୍ୟବାଳର ଧର୍ମପ୍ରଦତ୍ତ ଜାଗ ହୋଇଥିଲ ।
ଯେ ବାଲ୍ୟବାଳର ମନ ସେ ପରେ ଭଲ
ହେବାର ଅଶ୍ଵା ଅଳ୍ପ—ବାଲ୍ୟବାଳିକ ଅବଳ-
ମିତି କୁମାର ପରିପାଶ କରି ଦୂରାତ ଅବଳ-
ମଳ ଭରିବାର ଜେବ ଅଳ୍ପ ଦେଖାଯାଇ ।

କାଳୁକବସ୍ତ୍ରୀ ୧୮୫ିଲାଇ ସମୟ—ଏହା
ସମୟ ଧୀରବଳମି ଓ ସବଳ କାନ୍ଦିବୁନ୍ଦିକ
ଅନୂମୋଦିତ; ଅଜ ଉପରିମାଳେ ବିର୍କାରେ
ଉତ୍ଥାପନା ବରିବାରୁ ଗଲେ ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ମାନକୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଶିଖା ଦେବାନମନ୍ତ୍ରେ ସଙ୍ଗରେ ବିର୍କାର
କେଇ ଯାଆନ୍ତି; ମୁସଲମାନମାଳେ ସେହି
ଛକେଷ୍ଟରେ ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ମାନମାଳକୁ ମଧ୍ୟିଦିଲୁ
ସଙ୍ଗରେ କେଇ ଯାଆନ୍ତି । ପୂର୍ବେ ହନ୍ତୁ ବାଲ-
ବମାଳେ ଶୁଭୁନୁହରେ ଭରି ବିଦ୍ୟାଧୟୁକ୍ତ
ସଙ୍ଗେ, ଧର୍ମଶିଖା ପ୍ରାପ୍ତ ଦେବାନମେ;
ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମି ଓ ଶୋଲର ଶୁଭୁ ମହାପ୍ରେସିମା-
ନକ୍ଷ୍ଟ ବିଦ୍ୟାଶିଖା ସଙ୍ଗେ ଧର୍ମଶିଖା ଦେବା-
ନକ୍ଷ୍ଟରେ ଚାହୁଁ ଅଜ ସେବନ ଜାହିଁ, ସେ ଶୁଭୁ
ଶୁଭ ଜାହିଁ, ସେ ଶୁଭୁ ନାହାନ୍ତି । ଆଜ ସ୍ଵର୍ଗ,
କଲେଜ ବିଦ୍ୟାଧୟୁକ୍ତର ପ୍ରଥାର ଶୁଳ ଏବଂ
ସେଠାରେ ଧର୍ମଶିଖା ଦେବାର ଉତ୍ଥାପ୍ତ ମାହିଁ
ଓ ଧର୍ମଚର୍ଚା ବହିବାର ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ଅନେକ
ମଳେ ଡର ଛୁ-ସାତବର୍ଷ ବିପୃଜନମସମୟରେ
ବାଦବ ବିଦ୍ୟାଧୟୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୁ ଅସୀଳ, ମାତ୍ର
ଶାଶ୍ଵତ ସଙ୍ଗେ, ବିଦେଶୀଯୁ ଶାଶ୍ଵତ ଆରମ୍ଭ କରି
ପଡ଼ି, ଦୂର ସମୟ କଷାଯଳ, ବିଧରୀ ଓ ବିଜ୍ଞାନ
ଶାଶ୍ଵତକଳେ ପାଇ ମରି ଏ ଶୁଣ ଶୁଣବିବିଦି
ଅନୁବରଣ କରି କଲେ, ୨୫ ବର୍ଷ ଦୟାପ୍ରଦ
ଦୟାପ୍ରଦରେ ଶାଶ୍ଵତ ବିଦ୍ୟାଶିଖା ଶେଷ ହେବ
କିନ୍ତୁ ସେ ବିଦ୍ୟାଧୟୁକ୍ତର ଆରମ୍ଭରୁ ଗୋପନୀୟ
ଏହି ପାର୍ଦ୍ଦବିଲମ୍ବରେ ଦିଲେ “ ପରମେ

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତିଲାଲ ପାତ୍ର ହାତରେ ଦେଖିଲୁ ଏହାର ପାତ୍ର ହାତରେ ଦେଖିଲୁ

ଅଷ୍ଟାଂଶ ଅଜ୍ଞାର ଦୋଷାଙ୍କି ସୁତ୍ତମ୍ବା ତାହା
ମନ୍ତ୍ରରେ ଉତ୍ସରକର ଅପ୍ରିଣ୍ଯ ଅମ୍ବଳକ ଓ କାଷ୍ଟୁ-
କାଠା ପାର ଦୋଲ ମୀମଂସା ଦେଲ । ସେ
ଗାବକର ପରଶର୍ପାଂଶ ସାଂପ୍ରାତିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ
କଥ୍ୟ କଲ କିନ୍ତୁ ଫଳଟି ସେ ଦେହ ଲାଗୁଇବ-
ମନ୍ତ୍ରରେ ପରିଚାଳିତ ଦେଲ ବୌଣ୍ଣି କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା ସମୟରେ ସେ ଉତ୍ସରକୁ ଦୟ କର
ନାହିଁ—ପ୍ରେତାଂଶୁରା ସହି ସବୁ ବ୍ୟାକ
କଲ ତାହାର ବୌଣ୍ଣି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲେଖମାତ୍ର
ଧରିଦ୍ରାବ ଉତ୍ସର କାହିଁ । ହିନ୍ଦୁର୍ମର୍ମ ବି ଏହିପରି
ଜୀବନ କୁହେ ?

ଅଛିକାଳ ଧର୍ମଶିଳ୍ପୀଙ୍କର ଅଗ୍ରବରୁ ବାଲବ-
ମାନଙ୍କ ସାତି ମାତ୍ର କେତେବେଳେ ଦୂଷିତ ହେବ-
ାହୁ, ବାହା ବୌଦ୍ଧ ଚିନ୍ମାନଙ୍କ କେବ
ସମ୍ମର୍ମସ୍ତକ ଶତମାନର ଅଦ୍ୟକୁରିତ ଅକସ୍ମାପ୍ରତି
ଦୂଷିତାକ କଲେ ରୁହିପାଧରେ । ହାବଣବ-
ଣୀୟ ହତ୍ୟାକର ସୁରଥାକରେ ରତ ! ହନ୍ତୁ-
ମମାକର ସତ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ଶ୍ରାନ୍ତର ସ୍ଵର୍ଗାନ
ଜଙ୍ଗଲପଥରେ ଘନ୍ତିରେ ନିଷେଧ କରୁଅଛି
ଏଥୁ ଅଶୋକ ଆଜୁ ଅଧିକ କଥାର ହୋଇ-
ପାରେ ?

ଧର୍ମଶିଖୀ ଏହିଥରୁ କୃପାତ୍ମକ କାଳଦିନ-
ଲକ୍ଷ ରଖି କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସମ୍ଭୂତ
ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ । ଓଡ଼ିଶାର ଅଧିକାରୀ-
ସମ୍ପଦ କେଣ୍ଟଟାଙ୍ଗେ ତନ୍ମଧରୁ ୧୯୫୫୮
ସମ୍ମରି କରିବାକୁର ଶତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
୧୯୩୫୨୪ ହିନ୍ଦୁ ଏକପମ୍ପାରେ ଏହିମାତ୍ରକ
ସମ୍ମାନର କିମ୍ବାକାଳ ହେବେ, ଏହିମାତ୍ରକ
ଦେବେ ସମାଜଗଠିତ ହେବ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେବେଳେ ଶିଖିବାକାରେ କର୍ମାଚାର
ବର୍ତ୍ତି ଏ ଯେତେବେଳେ ହେମାକେ ମନ୍ଦରାଜ
ହେବେ ତେବେବେଳେ ତ ଧର୍ମ ଏ ସଙ୍କଳିତ
ଲୋକ ସାଜବ ଏ ସେବେ ବିବରଣ୍ୟର ମନ୍ଦର-
କାମକା ଚରିତାକୁ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ
ଧର୍ମ ଶିଖି ଦେବା ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଏବଂ
ପ୍ରାଚୀୟ କେବେବୁଦ୍ଧିଏ କାଳଦିନ ଏକହି
ଧର୍ମ ଶିଖିବାକୁ ଦେଲେ ଅଧିକାରୀ
ଗୋଟିଏ ଅଞ୍ଚଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ।

ଏ ଲଗଭ୍ର ହୁନ୍ ବାକରମାନଙ୍କୁ ଲପ୍ତିଦେଖ-
ବୁଝେ ଧରି ଶ୍ରୀମାଦବା ନମନେ ବୋଟିଏ
ଆଜିମ ସଂସ୍କାରକ କବିତା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଜଳ
ଆପନୀଦିକ ଅପରହି ଏ ଯଥ ଆ ସମୟରେ
ଆ ବୋଧାଲାଭିଷ୍ଟ ମନ୍ଦିରରେ ବେଦିତା-

କଲେଜର କପେଳୀ ଶକ୍ତି ସହରେ ଗୋଟିଏ
ସମ୍ମାନ ଦୋଷଥିଲା । କିନ୍ତୁ କଲେଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ
ନୟକୁ ପଣ୍ଡିତ ଜାବେବେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବଦ୍ୟାହୁ-
ଚର ମହୋଦୟ ବାଲଯାଶୁମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲାପରେ
ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଜଗବ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରତ୍ୟେବ କଥା, ମନୁଷ୍ୟ ଜଗବ ପ୍ରାଣୀମା-
ନଙ୍କ ଅଧେନା କାହିଁବି ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଅମ୍ବା କଥା,
ଅମ୍ବା ସ୍ଵର ବାରଙ୍ଗ କଥା, ଧୈର୍ଯ୍ୟନୟକ
କରୁଥେ କରିବାକୁ ଦୁଃଖ ଓ ଉପାସନା
କରୁଥେ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ବିଷୟରେ
ଗୋଟିଏ ଅଳ୍ପମନ୍ଦର ଓ ସାରଗର କରୁବା
ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଗୋଟିଏ ମୁଁ କଲୁହାମ-
ବରେ ଏତେମୁଠିଏ ଧାରକଥା ଅଳ୍ପମେଳକବ୍ୟ-
ତାକୁ ଶାଶ୍ଵାଦ । ବିଭିନ୍ନ ଶୈଷରେ ଗୋଟିଏ
ସବୁମିଳା ହେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ରହି-
ଛିମେଲ୍ଲ କୁ ୧୦ ଏ ସହ୍ୟ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ
ଅଛିବି । ସେମାନେ ସରର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଗାଳୀ,
ନୟମାବଳ ସ୍ଥିର କରିବେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
କରି ନିର୍ବାଚିତ କରିବେ । ଅଦ୍ୟ ସବୁ କମ୍ପି-
ଟାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହେବ ।

ସରସ୍ଵତରେ ପ୍ରାୟ ଦୂରପଥ ଲୋକ
ଭିପୁଣି ଥିଲେ । ଅଜକାଳ ଶୁଭମାନଙ୍କ
ସୁଧାର ଦେଖି ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି ବାହାର
ଶୁଭା କି ଥାଏ ଓ ସେମାନେ ସରସ୍ଵତର
ଅବଳୀର ପାଢ଼ । ସପରସ୍ଵତେ ସେମାନଙ୍କ
ବାର୍ଷିକରେ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କର ସହାଯତାଗୁଡ଼ି
ଦେବବୋଲି ଉଦେଶ୍ୟବର୍ତ୍ତମାନେ ଅଗ୍ରା କରି
ନ ଥିଲେ ତନ୍ତ୍ର ଯାହା ଦେଇ ଅକେବୁଜୁଣୀୟ
ମାନ୍ୟ ଗର୍ଜି ଲେବ ସରସ୍ଵତରେ ଭିପୁଣି
ଦେବା ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରାଚିକର ଓ ଅଗ୍ରାଜକର ।
ଦେହ ବହନ୍ତି ଯେ ଧର୍ମବର୍ମରେ ମାତ୍ରଲେ
ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାର ତୃତୀ ଦେବ କୁନ୍ତେ ବିର୍ତ୍ତବ୍ୟ-
ସର୍ପଶୂଣ ଲେଖ ଅଜକାଳ ମାତ୍ର ଧର୍ମନିଶ୍ଚା-
ଳରେ ବିଦ୍ୟ କଲେ କୌଣସି ଗତି ଦେବା
ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେ—କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେର ଗଲେ ସମ-
ସ୍ଵର ଅଗ୍ରା ତୃତୀ କାହିଁ । ଶର୍ଵସେଷରେ
ବିକ୍ରିକ୍ୟ ଏହିପେ ଏହି ବାଲ୍ମୀକିମଟି ଉଚ୍ଚପ୍ରାୟ
ଦେବ ପଥରେ ସମସ୍ତଦୟ ସହକାଳ ଦେବା
ଛାତିର । ସପରି ଗୋଟିଏ ଶୁଭରାର୍ଥ ଯେବେ
ଶ୍ରୀମତୀ କି ତୃତୀ ଦେବେ କାହା ତନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର
କଳିବ ଦେବ । ବୋରିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ
ଏହି ବାଲ୍ମୀକିମ ସେତେବେଳାର୍ଥକୁ ଥିବ,
ତେବେଳାର୍ଥକୁ ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମଜଗତରେ

ପଣ୍ଡତ ଶ୍ରୀ ଦେବବେଦନାଥ ବଦ୍ୟାଭୂଷଣଙ୍କର
ଗୋଟିଏ ଅଭୁଲଜୟ କାର୍ତ୍ତିପ୍ରମ୍ବ ବିଶ୍ଵଜୟକ
ଏହି ଭାବର ସହଜାଇମାତ୍ରେ ଅଭିଧିବ କୃତଜ୍ଞ-
ଭାବ ଲୁଚନ ହେବେ । ଉଗବାନ୍ ଏହି ଶୁଦ୍ଧ-
କାର୍ଯ୍ୟର ସହାୟ ଦୁଆନ୍—ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ସାପୁର୍ବିକ ସମ୍ବାଦ ।

ଆମୁଲାକ ବିନିଶ୍ଚରଣାହେବ ସପ୍ତାହରେ କାଳେସୁର
ଅଭିର ଗୁରୁରେ ବାହାରବାର ଛିର ହୋଇଥିବ କିନ୍ତୁ ଆଜ
ପରିଷ୍ଠ ଏହି ନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଖାଲି ଶବ୍ଦ ଅସ୍ତ୍ର ସବ୍ବରେ
ଏହି ବନ୍ଧବାର ତାଙ୍କ ବିନିଶ୍ଚାଳ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ମୁଦବାହି
ପରିଷ୍ଠ ମାହେକ ମହୋଦୟ ସଙ୍ଗରେ ଯାଇଥିଲେ ହୋମ
ବାହିବର ହେତୁ ଅପ୍ରିତନ୍ତି । ଅଗମେ ସପ୍ତାହରେ
କାଲେସୁର ଅଭିର ଯିବାର କଥା ଗୁରୁଗାହାନ୍ତି ।

ଅଣିଶାୟସ୍ମୃତିରେସ୍ତେ ବାହୁ ନନ୍ଦକିଶୋର ଦସ
ଗୋଟ ପରିଚାଳନ କର କନ୍ଦମାଳରେ ଉପରେ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଅନୁଗ୍ରହିତାରେ ଏହି କହିବାକ ହେଉ ଥାବେ ଏଗାର-
ଦଶିବା ସମୟରେ କଷ୍ଟକାଳ ମେଘକର୍ତ୍ତବ୍ୟପରି ଏବଂ ହୋଇ
ଯାନ୍ତିରେ ଉତ୍ସମିତିଜ୍ଞ ହୋଇଥିଲୁ ବୌଣୀରେ ଅନ୍ଧାଙ୍କ ହୋଇ
ଥାଏ ।

ଏହାର ଦୟାପ୍ତିହେ କାନ୍ତୁଳୀଶ୍ଵରୀ ଧେଇ ଛାନ୍ତମୋହନ
ଡ଼ିଲାକୁ ହଜର୍ତ୍ତକୁ କରିବାକୁ ଅର୍ଥବିଶ୍ୱାସ୍ ହେ ବାଲେସ୍ବରରେ
ପଢ଼ିଛ ତଥା ।

କଲିବନ୍ଧା-ଗେଜେଟ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଚୟକୁ କୃଷ୍ଣମାତ୍ରେଟ ଓ ଜେମ୍‌ସ୍ଟୋରଙ୍କର ଏ ପିଲେରି ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟର ଅଧୀନରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହେଲା ।

କଟକ, ନୀତିବିହୀନ ସ୍ଵର, ଉଗୋଳ ଓ ବାକୀ ଆନମା-
ହକରେ ଏକାଙ୍ଗ ସାଲର କଣ୍ଠୀୟ ଏ ଅନ୍ଧକ (ଅର୍ଥାତ୍
ଦେଖିଯୁ ଶୀଘ୍ର ଦେବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନ୍ଧକ) ଜାରି ହେବାର
ଅବେଳୀ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ବାହାରର ଦେଇଛନ୍ତି ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗାନେ ଅନୁମାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେମୁହାଁ
ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଓ ହେଁ ଉଚ୍ଚବ୍ଲୋଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରେ ଲିଖିଲେ ।

ବାହୁ ମାତ୍ରକୁଷ୍ଟ ଉଦ୍‌ଯୋଗେ ସମ୍ମାନ ଦିଲ୍ଲି
“ ପରିପଦ ଭାବାନ୍ତର୍ମାନ ଦୟ,
ଶୈଳୀକୁଷ୍ଟ ବୋଣ ସମ୍ମାନ,

ମିଳ ସ୍ଵପ୍ନ ସନ୍ଧାନକୁ ତୁମେକ ଅଶ୍ଵପ୍ରେଣ୍ଟରୁ ଦିଲାଇ ଲାଗୁ
ଦିଲେ ।

ବାରୁ ପ୍ରକଳ୍ପବନ୍ଦୀ ଗୁରୁତ୍ବିଆ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମନ୍ତ୍ରେଶୀରେ ବାହାଲ
ହେଲେ ।

ମିଳ ଏ, ସେ ପ୍ରେତକ ଦୁଃଖୟାତେବାରୁ ଜୀବକଲାଭ
କଲେ ।

ଶବ୍ଦ କାଳୀପିତ ମୁଖ୍ୟମ ଚର୍ଚୁଆରେଣ୍ଟର ଉନ୍ନତ ପରିବହନ କଲେ ।

ବାରୁ ଦେଖିଗୋପାଳ ସବୁ କହୁଥିଲେଣାରେ ଜାହଳ
ହେଲେ ।

ତେଣୁକ ପୁରୁଷ କଥା ବିଜ୍ଞାନାଥେ ଦାଖଲ ହଜା-
ରର ମହାମାତ୍ରା ଶୁଣିଯୀ ବି, ଆଜି ଏହାପଢ଼ିବ କେବେ ତେଣୁ-
ବସନ୍ତରକୁ କବିତାର ପ୍ରେସର କବିତାରେ । ପ୍ରେସରଟି
କାହାର କାଳ ତାର ସାଥେ କାହା ଧନ୍ୟକରି ପ୍ରଥାକ
ଦିଇଛି ।

ତମିକୁ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଇଂଳଙ୍ଗରେ, କ ୧୦୦ ଟଙ୍କରେ
କମେ ବଲେବିଶା ସ୍ଵପ୍ନ ହୁଅଛି ଓ ଅମେରିକାରେ
କ ୨୦୦ ଟଙ୍କରେ ଜାଗେ ।

କାନ୍ତିଜ ମହେଳ ସ୍ତର ସରକାର ବିଭାଗର ଛେତରଟି
ବିଧିବ୍ୟାପକ ସ୍ଵାର୍ଗ ସରଳତାରେ ପରିଚାରିତ ହୋଇଥାଏ ।

ବ୍ୟକ୍ତିରୁଥିରେ ଅଗାମ ଅପ୍ରେଲମାସ ତା ୧ ଦିନଠାର
ହିମ୍ବ ଯାଇବା ୧୫ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ୫ ବ୍ୟାପାର ଶାଖା-

ବ୍ୟାକମାନ ପଦଶବ୍ଦରୂପ ଉଠିଯିବାର ଥାଏ ହୋଇଅଛି ।
ଗର୍ଭମେଣାକର ଦେଖିବାର ସୁଦୃଧିତିଲା କି ?

ବସନ୍ତପତ୍ରମୁଦ୍ରା ସକଳାଙ୍କ ସଥିଦିଶ ଯୋଗାଇବାପାଇଁ
ପ୍ରସହିଣିଗରି ପଦକ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଉଦେଶ୍ୟ
ପଦକଙ୍କ ହୋଇ ଚାହୁଁ । କର୍ତ୍ତମାହ ଉକ୍ତ ବର୍ଷରେହିମାତ୍ର
ଅଧିଷ୍ଟତ୍ର ରୂପ ପାଇଥିଲା । ଅନଥାକୁ କ୍ଷୟମୁକ୍ତ ଦେବା କଲା ।

ଅକ୍ଷେତ୍ରର ଏକ ଦକ୍ଷ ମନ୍ସ ଉଚିତେ ଅଧିକର
ପଢ଼ିଥାଏ ପ୍ରାସ୍ତ ଅଗରେ ଶୁଣିବ ବିଷ ଲାଥର ମାଦିପ-
ଦାଇଛି । ତାହାର ପ୍ରଥମ ସୁନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାଳକାଳ
ଦୂର୍ଧ୍ୱା ବରିଥିଲ । ସେହି ଶୀଘ୍ର ପରି ହୋଇଥିଲ । ଆଶ
କ ସଂଶୋଧିତ ହାତ !

ନୟାଶତ୍ରୀକାରେ ପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦୂରଳ ହାତ
ଆଇଲୁ ହୋଇ ଥିଲାର ସମ୍ବାଦ ମିଳଇ । ଦୂରଳାର କଣ
ମଜାଗୋଟି ଅଗଣୀର ଅରଣ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘରସନମାନଙ୍କ
ମାଦୟକାରଧରୁ ଉଦ୍‌ଘରସନ ହେବାରୁ ବେମାନେ ବହୋଦୁ
ଦେଇ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ସିଂହାସନରେ ବସାଇଲେ । ଘର
ବିଂଧ୍ୟାମଜରେ ବସି କହି କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଶ୍ରୀପ୍ରତିମାନଙ୍କ
ଦେବାକୁ ଅରଣ୍ୟ ଦିଲେ । ଅରଣ୍ୟମାନେ କହୁଛି ଅପରି
ବନ୍ଦ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରୀପ୍ରତିମାନଙ୍କ ମାଦୟକାର ଉଠଇଲାକ ଓ
ପ୍ରେସ୍ ମିଳାଇଲୁ ଅନୁମତ ଦେଇ ପନ୍ଦେବ ଶୂନ୍ୟ ଦେଶୀୟ
ଶ୍ରୀପ୍ରତିମାନଙ୍କ ମାତ୍ରପକାରରେ । ପାତ୍ରମାନକେ ଉଦ୍ଘରସନେ
ଅବରୁ ବିଲକ୍ଷେତ୍ରରେ ପମାଲାଇଲେ । ମାତ୍ର ଅରଣ୍ୟ
ମାନେ ମାଦୟକାରଦେବଙ୍କ ଲେଖିଅଛି ପୁରାକା ନଦୀମାନୀ
ପାଇଁ ଅବରୁ ଏହି ମଧ୍ୟଶତ୍ରୀକାରେ ପାତ୍ରମାନକେ ଶ୍ରୀପ୍ରତିମାନଙ୍କ
ବର୍ଣ୍ଣାକ ଦେଖାଇଲେ ତାଙ୍କ ସମଳେ ଦେଖ କରିବାକ ।

ମହାଦ୍ୱାରା ହୋଇବାର କୋଷିର ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତିବେ
ସାଇଥକ ସମସ୍ତରେ ପାଇବ କଣ୍ଠାର କହିପାଇବାର ଲୁହ
ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ଧାରମନଙ୍କୁ ୫୫୦୦୦୯ ମାର ଅଳ୍ପ
ବାର ଯେହ ପକାଇଥିଲା । ଆହାର ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତି ସନ୍ଦର୍ଭ
ଦେଖାବୁ ସୁରଖ ଦାଖାବୁ କିମ୍ପାରୁ ବହ ମାଲ କଷମବ
ଦେଖାଇଛି । ଅସାମୀ ଅଗାଜି ଦୋଷ ପ୍ରାକାର କରିଛି
ଏଥେ ମାତ୍ର ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନେକ କୁଟୀର ଦରକାର
କରିବାକୁ ଲୁହ ଦୂରାର ସେ ସାହେବ ଦେଖାଇଲା ।

ମୟଦ୍ରବେଳ ମାତ୍ରାରେ କ ୧୨ ସତ ଦେଖିଯୁ
ପଦାପଦ୍ଧେର କଣ୍ଠେର କଲେଶ୍ୟାତ୍ମକ ଦେଖିଯୁ-
ଦେଖିଯୁ କଳା ଜୀବିତାନ୍ତକ ଅପ୍ରକଟିତ ଦେଖିଯୁ-
ମୟଦ୍ରବେଳ ଯାହାର କରୁଥିଲ ହୋଇଥାଏ । ନିରାଚରେ ସେ
ତୋଣ ଅଧିକ ସାହିତ୍ୟ ଦେଖାଇ ଯାହାକୁ ଦେଖିବା-
କରସୁ ବିଶାକତ ବସାଇ କ ୧୯୯୩ ବାସନାର ୫
ଜୀବିତାନ୍ତକ କଳା ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଶ କରିବାର ବିଶ୍ଵ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥାଏ । ଏ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର କରୁ ଅନ୍ତର୍ଭବ ଜୀବିତାନ୍ତ
କି କିମ୍ବା—ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥାଏ ।

ବାହ୍ୟଦେଶର କନ୍ଧରେ ପାଇଁ ଦୂରୀତ ଏହି ଅକାନ୍ତ
ଲକ୍ଷ୍ମନଙ୍କର ଲର୍ଜମେସ୍କୁ ବୋାର ଦୂରୀତାପାତ୍ରିତ ହେବୁ
ଆହାପି ଯଥାକାର୍ଯ୍ୟ ଦୂରୀତ ମହାକାଶ ମନ୍ମରେ ସବୁ
ଅନ୍ତର କଷ୍ଟଅଛି ।

ଅଳ ବୁଦ୍ଧ ଘ ୯ ଟିକା ରାଶରେ ଝା ବାରୁ
ମଧୁସୂଦନ ଦାସ ଭୁଲ୍ଲାଲ ମହାସୟୁତ ଦତ୍ତରେ
ଜଳକାଳନାଟକର ଅଭିନୟଣ ଓ ମଣିକପୀର-
ପାନ୍ଧ ଦେବ । ଟିକଟ—ରଜର ସାଇ ଟ ୧୯,
୧ମ ଶ୍ରେଣୀ ଟ ୦ ୫, ୨ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଟ ୦ ୧ । ଓ
ଶ୍ଯୁ ଶ୍ରେଣୀ ଟ ୦ ୭ ; ପ୍ଲାନର ସଞ୍ଚାରିତାହେଉ
ଟିକଟର ସଜ୍ଜା ଭାଲା, ଅଭେଦ ସମସ୍ତେ ଶାସ୍ତ୍ର
ଆଲମଚିନ୍ଦବ ବଜାରନବାସୀ ବାରୁ ଭୁଗୀରଥୀ-
ସାଠିୟଙ୍କ ନିକଟରୁ ଟିକଟ ପଢ଼ିବ କରିବେ ଓ
ଅଭିନୟଣରେ ମଧ୍ୟ ଟିକଟ ବିକ୍ରି ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ଦତ୍ତ
୧୯୮୯ ସମ୍ବାଦକ !

ଏହଦ୍ୱାରା ସବୁଆଧାରଣେ ଜ୍ଞାନବିବଳ
କଥାମାତ୍ରଥି ସେ ଅଗାମି ମର୍ଛାମାତ୍ର ଚା ୧୫-
ରୁଖ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ଜେଳରଲ ଦ୍ୱାସପାତା-
ଲଠାରେ କମ୍ପ୍ଲାକ୍ଷ୍ମୀରମାନଙ୍କର ପଥକା ଦେବ
ସେବେ କେହି ପସାଶେତୋଟି ଦେବାରୁ ରହା
କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ଅମୃତ ପିସ୍ତ ଓ ନା
ଶିରିଲ ସର୍ଜନଙ୍କ ସମୀପରେ ଦାଖଲକର ଉଦ୍‌ଦେଶ-
ତେବେ ଜାରଖାରେ ଜେଳରଲ ଦ୍ୱାସପାତାରେ
କୁପ୍ରସ୍ତର କେବେ ଏହି ସେବେ କେହି ଏ ସମ-
ନରେ ବିଶେଷ କରି ଜାଣିବାକୁ ରହା କରନ୍ତି
ତେବେ କଟକଜିଲର ଆୟୁତ ସିଇର ସର୍ଜନଙ୍କ
ଓପ୍ପିପଠାକୁ ଗଲେ ସକଳ ବିଷୟ ଅବଶତ
ହୋଇପାରିବେ ।

E. BOVILLE

ଶାଶ୍ଵତ ସୁଧରିଷ୍ଣେଶ୍ୱର ଓଡ଼ିଆ
ମେତିକଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ

NOTICE.

Wanted an Overseer for the Cuttack Municipality on a monthly salary of Rs. 50, and Horse allowance Rs. 10. None need apply who is not well acquainted with English and who has not had good practical experience of the P. W. Department Overseer's works.

Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned up to the 15th of March, 1889.

D. N. Chakravarti
Chairman.

NOTICE.

Is hereby given that an ordinary meeting of the Graduates and Undergraduate's Association will be held on Sunday the 10th instant at 6-30 p. m. at the premises of the Cnntack Printing Company's Hall, Babu Rajkisore Das B. A. will read a paper on the "Zenana System"

Gentlemen are requested to attend
CUTTACK } AKSHOYKUMAR GHOSE
8-2-89 } Hony. Secretary

ଏ ପ୍ରଦେଶର ମାନ୍ୟାହିବ ସଜ୍ଜା, ଛମେଦାର
ପ୍ରଭୁର ପ୍ରାଣୀକବଶର ଲଭଦାସ ପ୍ରକାଶ କର
ବର ବାସନା ବର, କେତେକ ସଜ୍ଜା ଏବଂ
ଛମେଦାରଙ୍କ ଦର୍ଶର ବକରଣ ସମ୍ମର କରିଥିବୁ
ଯେଉଁ ବବରଣ ସମ୍ମର ହୋଇଅଛି ଉଚ୍ଚ
ସଜ୍ଜା ଏବଂ ଛମେଦାର ବିଷର ଯେଉଁମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସଜ୍ଜ୍ୟ ଘାସକ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ,
ସେମାନେ
ଏ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ରୁ, ବଳବତ୍ତର ସୁନ୍ଦରୀ ଶିଳ୍ପ
ମାନ୍ୟାହିବ ପ୍ରକରିତ ପ୍ରସ୍ତର ବରର ଅଛୁ
।
ଏହି ପ୍ରକରିତମାନ ଲଭଦାସ ସବ ପ୍ରକାଶିତ
ହେବ । ଡଢ଼ିଆର ଅବଶିଷ୍ଟ ସଜ୍ଜା ଏବଂ ଛମେଦାର
ବଶର ଲଭଦାସ ସମ୍ମର ହେଲେ
ମୁଦ୍ରାଖାର୍ଦ୍ଦ ଅବୟୁ କରିବୁ । ଅପ୍ରେଲମୟ
ଏ ଲାଭଶରୁ ମୁଦ୍ରଣବାର୍ତ୍ତିରୟ ହେବ ।
ଯେଉଁ ମହାରଜା, ସଜ୍ଜା, ଏବଂ ଛମେଦାର-
ମନୋଦୟଗର ଏହି ସ୍ପ୍ରେକରେ ଶୀଘ୍ର ବଶର
ଲଭଦାସ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅଭିନାସ କରିବି,
ଅନୁଗ୍ରହ ପୃଷ୍ଠର ଜାହା ଅମୃତାକୁ ପ୍ରେରଣ
କଲେ ଅଭିନ୍ଦନ ଉପକୁତ ହେବୁ । ଉଚ୍ଚ
ବବରଣ ସବ ସ୍ଵିଧୁ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ପ୍ରେରଣ
କଲେ ତମ ଖେଳି ବରର ସ୍ପ୍ରେକରେ
ପହାନ କରିବୁ । କର ।

ଶ୍ରୀ ସୀଜାନାଥ ଘୟ,
କାଲେଖର ।

ପ୍ରାଚୀକିତକରୁଣାଳ ପ୍ରଶ୍ନାଭିର ।
ଏହି ସୁସ୍ଥବ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଲାଲେ ମାନୁଷର
ଜୀବତି ପ୍ରସାଦରୀ ଶ୍ରଦ୍ଧାକେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାବରେ
ଉତ୍ତରାଶ୍ରମ ଦୋଷ ଘାରବେ । ମୂଳ୍ୟ ଟ ୦ ।
ଡାକମାସର ଟ ୦ ୭ କଟକ ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ଯାଜ୍ଞାନ
ବାରୁ ବନସ୍ତ୍ରବ ମୁଖୋଗାଢାୟକ ପୁସ୍ତକ
ଦୋହାରରେ ଏହି ନିମ୍ନମାତ୍ରରକାରଙ୍ଗ ଲିବ-
ଟରେ ପାଇବୁ ।

ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମିଦୟମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ର
ଆଶ୍ରୁର, ପାଲୁବଜାର ବିଧିବିହାର

ବିଶ୍ୱାସ ସୁକିଧା

ସହର ଓ ମଧ୍ୟବଲାବିମାଳକୁ ସ୍ଵଭାବେ
ଅମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ଦୋବାକ ପିଟାଇଅଛୁ ।
ଏଥରେ ନାନାବ୍ୟଥ ତାଙ୍କୁଷ ଓ କହିବାକ
ଅନ୍ୟ ବନ୍ଦୀ ହୁଅଇ । ଏହା ଛଡ଼ା ବାଗଜ,
କଲମ, ଦୁଆର, ପେନସିଲ, ଚିଠିକାଗଜ
ଷ୍ଟ୍ରେସର ସହାର୍ଥ, ବିବିଧପକାର ଖେଳଶା,
କଲଣାତି, କମିକ, କୋଇ, ଦେଶୀ ଓ
ବିଲଜିଯୋଗା, ନାଚପକାରିଳାଗା, ଝେଳବାର
ବିଷଟ୍, କଲ୍, ପାପ ଇତ୍ୟାଦି ଏବଂ ଅନ୍ୟର
ଅନ୍ୟକୁପକାର ଦ୍ରୁଷ୍ଟ ବନ୍ଦୀ ହୁଅଇ । ଯାହାର
ସେଇଁ ଦୁଇୟ ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ, ଲେଖିଲେ
ଅନ୍ୟରେ ଓ ଦିଶେଷ ସାହାଗରା ସହି
ପଠାଇର୍ବି । ଅମ୍ଭେ ମାଦବଦ୍ରୁଷ୍ଟ ରହା ଅନ୍ୟକୁ
ସମ୍ବାଧ ଦୁଇୟ ବନ୍ଦୀ ଓ ସରବରହ କରୁଁ ।
ମୂର୍ଖ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସଲହ । କେବଳ ଯେଉଁ ଦୁଇୟ
ଅଭ୍ୟନ୍ତରୁ କିମ୍ବା କର ପଠାଇବାକୁ ହୁଏ
ରହିର ଉଚ୍ଚତ ଦର ଦ୍ଵାରରେ ବଣି ପଠାଇବାର
ପରିଶ୍ରମ ବିନନ୍ଦେ ଶତକର ଟ ଟା ହୃଦୟରେ
ବନ୍ଦିଶକ ପ୍ରାହିମାନବତୀରୁ ବିଅରିବ ।

ମଧ୍ୟକରାହିମାନେ ଅମୃତାମ୍ବ ଚିହ୍ନିତ
ଦେବକୁ ଲଜ୍ଜା କଲେ ସେମାକବର ପୀଡ଼ାଜ୍ଞ
ଅବସ୍ଥା, ଉଷ୍ଣତିର କାରଣ, ବ୍ୟାଧ କୁଳକ କି
ନା, ସେବେ ଘୁରୁଷ କ ହୀ, ସେଗୀର ଅତରାଖି
କ୍ୟାଙ୍କିମ, ଥାହାର, କୋଣ୍ଗୁଳି, ଧାରୁପତ୍ରି
ରତ୍ନାବ ବିବରଣ ଲେଖି ପଠାଇଲେ ତାହାର
ସାଥୀଯୋଗି ଉଷ୍ଣ ପଠାଇବା ।

ଅଗ୍ରିମମନ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହେଲେ ଜୀବନ୍ୟ ଓ ଦୁଃଖର
ମୋଦେଶକୁ ବାଧିମାନକାହାକୁ ପ୍ରେରଣ ଦୂର ।
ହେବଳ ଧରଚିତ ପ୍ରାଣକୁ ଉନ୍ନିଷେବଳ
ଜାକରେ ପଠାଯାଇ ଧାରେ ।

ଅଧିକ ଅଭିମୂର କର ଦିଲ୍ଲାପନ ଦେବା
ନୁହେଁଜକ । ମନ୍ତ୍ରବିଷୟମାତ୍ର ଥରେ
ପରିଶ୍ରା କଲେ ସ୍ଵ ଦୁଃ୍ଖ ଧାରିବେ । ହେବେ
ଏହିକ ମାତ୍ର କହୁପାରୁଁ ଓ ଅମ୍ବନିବଟକୁ
ଦୁର୍ବାହ ହୟ କଲେ ସା ତିରସ୍ତିତ ହେଲେ
କବାଧି ଦେହ ପ୍ରଗାହିତ ହେବେ ଜାର୍ଦ୍ଦ ଅଥତ
ଯରେ ବସି ଅରଜିତ ପଦାର୍ଥମାଜ ବିଳା
ପରିଶ୍ରାମରେ ଓ ସ୍ଵରୂପିତ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

ହେବା ବର୍ଷକୁ ଓ ପରାମି ନିମ୍ନ ଠିକଣାରେ
ଅମୃତକୁ ପଠାଇବାକୁ ଦେବ ।

Cuttack stores } ଶ୍ରୀଲଭାବନ୍ଦ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ
କବିଧିକୁଳ ଓ ଜୀବଧାଳସ୍ୟ } ଗାନ୍ଧି, ପାଲବହୁମାର ଉଦ୍‌ଦେଶ

ମେଘରୋଗ ।

ଶ୍ରୀକୃମିତ୍ରର ପଦମୁଦ୍ରା କୁଳା ପଦଗାନ ନିବ୍ରତ
ତ ହେବ । ଦୁଇନ୍ତରୁ ପ୍ରମହେତ୍ବକାରୀ ପୋର୍ଜିମାନଙ୍କ
ଆହିମଣ କରିଅଛି ସେମାନଙ୍କର ତିବାର୍ଣ୍ଣ ଗୋ-
ଶବ୍ଦରହାୟ ଭ୍ରତିତ ନୀତେ ଶାମାଜିନ୍ ଅର୍ଥବ୍ୟୟୁ-
ଷଳାଗେ ଲାବକର ମାୟ ପରିଦ୍ୱାରା କରାନାହେ ।

ଏହି ଜୀବନ ସମ୍ପଦରେ ଏକଷ୍ଟାବ୍ଦ ସେବା
କଲେ କୁଳକ ସେବ ଏକ ଛନ୍ଦ କୁରି ସଂଗ୍ରହ
କରେ ସୁରକ୍ଷାକରେଣ ଅବସ୍ଥା ଆବେଗନ୍ତିହେବା
ଯେହିଁମାଳେ ଅଗୋଧାଳ ହେବେ ନିଃସ୍ଵର୍ଗ
କହିଥିବା ଏ କଥାର ସେମାନଙ୍କ ସଂଗରେ ସାଜା
ଦୋଷ କାହିଁର ଶେଷପରମ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ।
ଶୁଦ୍ଧର ଶୁଦ୍ଧଶୈରେ ପରାଣତ ନ ହେଲେ ଆତ୍ମ
ଶବ୍ଦ କାହିଁ ଅନେକ ବେଗୀ ଆବେଗନ୍ତି ଲାଭ
କରି ପ୍ରସଂସାପଦମାନ ଦେଇଥିଲୁଗନ୍ତି ବେ ସମସ୍ତ
ଅନ୍ତରେ ସୁନ୍ଦରକାବରେ ପ୍ରରକ୍ଷତ ଦେବ
କଲିକତା ଅନ୍ତରେଟାମ କଞ୍ଚମୁକ୍ତ ଉବଳରେ
ସ୍ତ୍ରୀ, କେ, ରକ୍ତ କଞ୍ଚାବିତାରେ ଏହି କଟକ
ଦରାବଜାର ପ୍ରସଂସାପଦ ସୁନ୍ଦରକାଳୟରେ
ଏହି ଜୀବନ ବିଜୟ ହେଉଥିଲା । ମୂଳ୍ୟ ବହି-
ଶତ ଟଙ୍କା କା । ପୁରୁଷ ଓ ଜାତିର୍ବଳ ପୁଅର୍ଥ ।

ଅମ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ରଖୁଲାବକାରସ୍ତ୍ରି ଓ ଦୋଗାଳରେ
ଶତମର ତୁରିମ ମୟଦା ୫ ଅଣ୍ଟା ହରୀସଦାରେ
ପ୍ରତ୍ୟେ ଏହି ଯାହାକୁବ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ଏହି
ଅମ୍ବ ଦୋଗାଳରେ ଭଲପଢ଼ିଲେ ଧାରାଗାରବେ ।
ଯେଥିରେ ମୁହଁବ ଜନ୍ମାଦି ବିନ୍ଦୁ ବଜାଇପାଇୟ
ମଞ୍ଚର ନାହିଁ ଆଜି ଯାହାକୁର ବୃଦ୍ଧତ କର୍ମଧାର
କେଶିମୟଦା ବରିକାର ହେବ ଛାଇର କର୍ମର
୩୦ଦରିନ ପୂର୍ବକୁ ଧରମାବଦେଲେ ଅମ୍ବେ
ତୁମ୍ଭୁ କରଇବେହୁଁ (ପ୍ରଳେନ ପରିଚୟରେ)
ମାତି ଅମ୍ବାଖ ପରିବ ପରିବ ଏହି

ପାଣ୍ଡା } ଏ ଅରଧଚନ୍ଦ୍ରକର୍ମ ।

ବାଲିକାଗଜ

ପ୍ରକଳନଶିଖ ଶୁଦ୍ଧ ଦରରେ ସବଜ ବଟକ
ତୋଷିଥା ବଲାଇ ବାହୁ ଗୋପିଶବ୍ଦର ଶୟାମ
ବଧା ନବଟେ ବାହୁ ଅର୍ଦ୍ଧବିହିତ କର ବନ୍ଦାନିଲ
ବାକାଳରେ ଛକ୍ତ ହେଲ ଅଣ ସଫା—

୧୭ ପାଇଁ ଚାଇ ଦିୟାଃ ୩୨୮	୦ ୧୫ ୮ ୦ ୭୯
୧୮ ପାଇଁ " " ୩୨	" ୩ ୦ ୦୦
୧୯ ପାଇଁ " " ୩୧	" ୩ ୦ ୦୦
୨୦ ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରବିଭାଗୀତିକାରୀ	୩ ୦ ୦୫

ଶାପୁର ବାବୁ ଗୋଟିଏକର ଘର୍ମରେ
ତତ୍ତ୍ଵଧୂରଜାର ବଜା କନଟସ୍ଟ ଅମ୍ବାରଙ୍ଗ
ଦୋକାନରେ ଉଦ୍‌ବିବୋଧା ଓ ବିଲାଙ୍ଗ ଓ
ବେଷମାର୍ତ୍ତରେ ଲୁଗା ଓ ପ୍ରେସଲଣ୍ଡ ଓ କଲା-
କଣ ବିମାଖ ସତରର ବିକ୍ରି ହେଉ ଅଛି
ଭାବା ସମ୍ପଦ ଗ୍ରାହକବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବିଦିତ
ଅଛି । ଜିଦ୍ଧିତ ଅଛି କେତେକ ଫେର୍ଦ୍ଦକ
କିନ୍ତୁକୁ କିନ୍ତୁ ସବାରେ ପ୍ରସ୍ତର ଅଛି
ଭାବା ନିମ୍ନ ଲ୍ଲାଗରେ ଦେଖାଗଲା ଯାହାକର
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ହାତୁ ଦେବାକରେ ଅନ୍ତେ-
ପଣ କଲେ ସୁଲଭ ମଳ୍ଲାରେ ପ୍ରାୟ ଦୋର-
ପାରିବେ । ଏହଜା ଅମ୍ବେମାରେ କିମ୍ବରିହାତ୍ତ
କିନ୍ତୁ ସବାରେ ଦୋବାକରେ ପ୍ରସ୍ତର ରହି-
ଅଛି । କେହି ଖରକ କରିବାକୁ ରହିଲେ ତାଙ୍କ
କିନ୍ତୁ ବର୍ଥିବ । ସବ ତାକୁ ଧାତୁମାର ବିନ୍ଦୁ
ଦେବା ପରି ଅପରା ମକଳୀର ସବାରେ କହା
ନୁହାନ୍ତି ହେବେ ଏକ ବାହକ ଟଙ୍କା ଟଙ୍କା
ହସାକରେ କହା ଦେଲେ ପାଇ ପାଇବେ । ମାତ୍ର
ଯାହାର ଏତି ଖାତୁନାହିଁ ଭାବ ତାଙ୍କ ଉପରେ
ଥିବ । ଏତି ଦେଲେ ହାତକ ପର ମଳ୍ଲ ତାଙ୍କ
ଦେବାକ ହେବ ।

୭୩୬

କଳର ପେଣାନ୍ତି ତ	କହିଲି ତଥିବା
ମହିରେ ସୁଧ ଦେଇଲେ	ଚମୁଷେଇଲାଯାଇଛି
ଦିଲୋ	ବାବ କିମ୍ବା ତ
ନିରେଇଥାଏ	କହ ପାଇନ ଓ ପାହା
ନିରେଇଥାଏ ଦେଇ ଉଚନା	ସତ୍ତ୍ଵି
ଶେଇ ଆପଣି ନିକାଳ	ପରିବର୍ତ୍ତ ଦୂରପରିବର୍ତ୍ତ
ସହିତ ।	ସବଜ୍ଞିତ କୁର୍ବା
କଳିନ ଅର୍ଥାତ ଉଚନା	କେନ୍ଦ୍ରସାହ ନିଗୋପ ପରି
କଳନା କାଳିଜ ପଟ୍ଟି	ଦେଇବ ପରି
ଦେଇ ତ କରନୀ ।	୧. ଦୋଷର ଅନ୍ତରେ
ଦେଇଥିଲା କାଳନା କରି ।	ଆଶାତ ଓ ଦୃଢ଼ତା ।
କାଳନା ପ୍ରାକାରର ଠିକ୍	କିମ୍ବା ଅବଲୋକି
କାଳନା ଓ କାଳନା	ବହୁବ ପାତମ୍ବ ।
ହେବୁ କୁଷ	ଅକ୍ଷମେତ୍ରକ ପରିଚ୍ୟାଳି
କରଇ ହବି ।	ଶିତ୍ତ ଓ କରିବିଲେବିଲେ
କାଳନା ଆବର ।	କେତେ କରିବ ଫେରି
କାଳନା ସାମାନ୍ୟ ସହିରେ	କିମ୍ବ ଉଚନାର ସେହି
ମୁଖୀ ସହିରାର ମୁଖୀ	ପେହିଲା ଦେଇ କାଳନା
ଅନ୍ତେକ ମୁଖ—ଅର୍ଥାତ୍	ତରେ ଦେଇ କାଳନା
ସୁରାଜୀ ମୁଖ ।	ଫେରେଇବାନ୍ତିର, ହବ
ଅନ୍ତେକ ମୁଖ ।	କ କାଳନା
ମେଲାଟିଲ ମୁଖ ମୁଖ ।	

ପୋର୍ତ୍ତାକର ଓ ପେନିଲର ଦେଖିବ ମେହି ଏ ପଦକ ଦଳେ ପଥେ ଦୁଇବ ଦୂର ଲୀର୍ତ୍ତାକ ଦେଖିବ ମଧ୍ୟରେ ଅଜ ଏ ଦୁଇଲେ ବଳା ଦେବ ।	ପଦକ ସାମନ୍ଦରଗୋଟିଏ ଦେବ ଦେଖିବ ଦେବରେ କଷ କାହାର ଶ୍ରଦ୍ଧା ମନ୍ଦରାଜ ଦେବ କୁ ପେନିଲ ବହାରଶୀ ଆଜା ଏ ମୋହ ଏ କଷ ମନ୍ଦରାଜାର ଏ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପାର ପାଇଯୋଇ ଏ ଆଜା ।
ମୋହ ଏ ମୋହାବତ କରିବ ଧ୍ୱନି ମନ୍ଦରାଜ ଦଳର ବାହୀ ବଳା ଏ ବନ୍ଦତା ଦେମେହୁବେଳ ।	ଦେବ କାହାର ଦେବ ଦେବରେ କଷ କାହାର ଶ୍ରଦ୍ଧା ମନ୍ଦରାଜ ଦେବ କୁ ପେନିଲ ବହାରଶୀ ଆଜା ଏ ମୋହ ଏ କଷ ମନ୍ଦରାଜାର ଏ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପାର ପାଇଯୋଇ ଏ ଆଜା ।
ମୋହ ଏ ମୋହାବତ କରିବ ଧ୍ୱନି ମନ୍ଦରାଜ ଦଳର ବାହୀ ବଳା ଏ ବନ୍ଦତା ଦେମେହୁବେଳ ।	ଦେବ କାହାର ଦେବ ଦେବରେ କଷ କାହାର ଶ୍ରଦ୍ଧା ମନ୍ଦରାଜ ଦେବ କୁ ପେନିଲ ବହାରଶୀ ଆଜା ଏ ମୋହ ଏ କଷ ମନ୍ଦରାଜାର ଏ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପାର ପାଇଯୋଇ ଏ ଆଜା ।
ମୋହ ଏ ମୋହାବତ କରିବ ଧ୍ୱନି ମନ୍ଦରାଜ ଦଳର ବାହୀ ବଳା ଏ ବନ୍ଦତା ଦେମେହୁବେଳ ।	ଦେବ କାହାର ଦେବ ଦେବରେ କଷ କାହାର ଶ୍ରଦ୍ଧା ମନ୍ଦରାଜ ଦେବ କୁ ପେନିଲ ବହାରଶୀ ଆଜା ଏ ମୋହ ଏ କଷ ମନ୍ଦରାଜାର ଏ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପାର ପାଇଯୋଇ ଏ ଆଜା ।

ପିରାର

ଏ ଘାସକୁ ବେଳିରସି ପାହରେ ରଖି
ନିର୍ମିତ ଜଗାଙ୍କ କୋଠାରୁଚର ଫାଟରେ
ଦେଲେ ଥାଣିଗଲା ବନ୍ଦ ଦେବ ଯରଙ୍ଗ ମହେ-
ଅରେ ଲେଖିଦେଲେ ମଜୁରୁତ ତୁ ତଳ ଧରିବ
ନାହିଁ ।

କରେଇ ପରତା ଓ ସାହିତ୍ୟରେ ଲିବାରିଆନ୍
ହାଲ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ଅଭ୍ୟବହାର କର କମ୍ପ୍ୟୁଟର

କହିବେ ସମ୍ପଦରେ ବିଜ୍ଞାନ ଶ୍ରମରକ୍ଷା
ଅର୍ଥ ବଳିଲେଖ ରୂପେ ଆର୍ଥି ହୋଇଥାଏ
ଯଥ—

ପ୍ରଥମଶବ୍ଦ ସକାଣେ
 ଧାତୁପ୍ରକାଶ ଟ ୨୫
 ଅଷ୍ଟମଶବ୍ଦ ଟ ୯
 ଦୂରୀ ଏବ ସମବ୍ଦ ଟ ୧୯
 ମାତ୍ର ଚୋଣସି ବଜାରର ପେଟେ
 ଦେଲେ ଉଚ୍ଚବ୍ରତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୨୫ ରୁ ଜାରା
 ମାତ୍ର

ଦୁଃଖ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅର୍ଥ ସ୍ଵାପନ
ଅବର ହେଲା ଓ ଦୁଃଖ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେବ ।
ଅଥବା ଫଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଵର୍ଗ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତି

ବିଲ୍ଲିପତର ଦୂଳ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକ୍ଷେତ୍ର ପଠାଇ
ହୋଇଥାଏ ।

କାହିଁ ଏହି ପରିଚୟାପରେ ପଦକ ପରିଷ ବର୍ତ୍ତନ ବର୍ତ୍ତନାରେ ହସ୍ତି
କୁଣ୍ଡଳାରେ ପଦକ ପରିଷ ବର୍ତ୍ତନ ବର୍ତ୍ତନାରେ ହସ୍ତି

କାନ୍ତିମାଳା

ସାଧୁତିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

୪୩

ତା ୧୫ ଦିନ ମାତ୍ରେ ପିଲାଖାସଙ୍କ ୧୯୯୫ ମରିଗା । ମୁଁ ପାଇସୁ ୦.୨ କି ସତି ୧୯୯୬ ଥାଇ ଏକବାର

ଅଭ୍ୟମ କାଷ୍ଟକ ଗଲ୍ପ	୩ ଟଙ୍କା
ପଞ୍ଚାଦେଶ	୩ ଟଙ୍କା

ସହିବନ୍ଧୁ ଅବଗର ଦେଲୁ କଳିଛା
ନଗରୀରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାମ୍ଭା ବାନିକାମାଳେ ଦେଖାଯାଇ
ନବଟରେ ବିନ୍ଦିତ ହୁଅଛୁ । ଦେଖାମାଳରେ
ଦୂରାବସ୍ଥାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିଶାପୋଷଣାର୍ଥେ ଏହି-
ସବୁ ବାନିକାମାଳୁ ଜୟ କର ଦେଖାଯାଇ-
ତିରେ ପ୍ରଦତ୍ତ କରନ୍ତି । ଜାରିବର୍ଷର ସତ୍ୟ-
ଧ୍ୟାନରେ ଯେବେ ଏଥାଏ ଅନିକରୁଦ୍ଧବାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇଅଛୁ ଯେବେ ଯୋଧବଳର କଥା କେବେ
ନାହିଁ ? ପୁଲିସ୍ପତି ଏହିପରିରେ ବିଶେଷତଃ
ଗାନ୍ଧାର ଦେହା ଅବସ୍ଥା ।

କାନ୍ଦୁଳ ହୃଦୟରେ ଦଶ ଅପିଲରେ
ବାହୁଳ ହେଲା । କାନ୍ଦୁଳ ଦଶ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ମୁହଁ କଠିଲ ବନ୍ଦ ତାବଜାର୍ଯ୍ୟ ଥଣ୍ଡାର ଗନ୍ଧିତ ଏ
ମାନସକଳର ଥିଲା । ପାଯୋନିଷ୍ଟରସଙ୍ଗାଦିକି

ନବୃତ୍ତକୁ ଦିବାର ଅଳ୍ପମଳି ସେଇ ଶେଷ ଶେଷ ସମୁଖୀର୍ବେ
ପହିବା ପଠିବି ଏବଂବିର ସମ୍ମାନଦକ୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧିକହାସ
ଆଗାମିକରିବା ଉତ୍ସାହର ବାର୍ଷିକ ମୋହର
ନାହିଁ । ଦିନାମୁହୁରଥାବଳର ବୌଧାର୍ଯ୍ୟ
ବାରଣୀ ନ ସିଲ । କାନ୍ତେଜର କାର୍ତ୍ତିଷ୍ଠର
ଛତ୍ରର ଧଳ ହୋଇଅଛି ।

ପୁଣ୍ୟକୁଳଜାନା ରଷରେ ପାଦଖାନା-
ଟାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ କେଲୁ-ସୁଶର୍ମେ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାକ୍ତର ବାଲସ୍ ଧାବେବ ଜାହା
ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି କେଲକୁ ଅବ୍ୟାହିତ ଦେବାନ-
ପାତ୍ର ମେଉଦିପାଲିଟାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ।
କିନ୍ତୁ ମେଉଦିପାଲିଟା ପ୍ରାର୍ଥନା ଜାମଣ୍ୟ କର-
ଅଛନ୍ତି । ସୁଖ ମନେରଭିପରେ ପାଦଖାନାଟାକୁ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ବରବେଳ ତେ ଜାହା ଅପରି ହେଲେ
ସୁରା ଶୁଣାଗଲା ନାହିଁ ଆପଣି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲା
ତୁର୍ମୂଳ କେଲନ୍ତପରେ ପାଦଖାନାଟାକୁ ଅନ୍ୟାୟ-
ହଜଳ ଦୋଷକା ଦିବ କହିବ ?

ବୋମାଳଠାରୁ ଅଗିଥକା ଗତ ଜନ୍ମୋରମାସ
ତା ୧୯୫୫ ରଖିର ଭାବୁଦ୍ୱାଦୟରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ
କମିଶର କଟୋର୍ ସାହେବଙ୍କର ପିଲାର କରିବା
ବାରାଣ ସେଇଁ କମିଶଳ ବିଷେଷିତ ସେ କମିଶଳ
ବିଷେଷିତାର୍ଥି ସେଇଁ କରି ଅନ୍ଧାର କଟୋର୍
ବୋମାଳଠାର୍ମେମେଲାକ ମମୁରେ ଆଗର କରି-
ଅଛନ୍ତି । କମିଶଳ ବିଷେଷିତ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି

ବୋଲସାଇ ନ ପାରେ ମାତ୍ର କଳରିବ ଯେ
ତପୋର୍ଜୁଷାହେବ ଛାତ୍ରପଦ୍ଧତିର ଅଭି-
ଯୋଗମାନଙ୍କରୁ ମୁଣ୍ଡି ପାର ଅଛିନ୍ତି କେବଳ
ବୃକ୍ଷଚକ୍ର ଅପ୍ରଥିତରେ ଦୋଷୀ ସାହୁତ୍
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ପୁଣ୍ୟ ସୁଧାରେ ଦେଖେଥିଲୁଗା ଶ୍ଵାସିଯାକେବ ଏବଂ
ବାଜୁମୁହାର କଳାକୁ ଘେନିପାଇ ଥିବା
ଅଧିକରେ ଅଭିଷ୍ଟ ଦୋଷପକାର ଏଥୁଥିବେ
ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି । ମୋକଦମା ଦେବତାମରେ ଚଢ଼ିଥିଲୁ
କିନ୍ତୁ ଲଭିମନ୍ତରେ ହାତୁ ହାତ ଉଚିତବିବ କଲା-
କବାରେ ଲହିପୁ ଜାଏଖ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଲଜ-
ଲସରେ ପ୍ରବାଗ କରିଥିଲୁ ମେ ଫୋଲାଣ-
ସାହେବ ପାଇଁ ଗେହାବର ଦେବ ଅବ-
କାହାନ୍ତି ସେ ସୁଲହାରେ ତାଙ୍କ ଅଧିଷ୍ଟ ପ୍ରଦର୍ଶ
କରିଥିଲା । ତାଙ୍କ ନିରାଜନକରୁ ପ୍ରବାଗ ରୟ
ବିକରୁମ ପରିଦ୍ୟାଗ କଲାଦାରେ ଝାକୁ
ସାହେବ ସହି ଅଛି ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ହୋଇ
ମାହୁଁ । ଜାଏଖମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ବିକ୍ରି କାଗଜପଣ
ଓ ମାଲ ଦେବତାମର ପଠାଇ ଦେଇଥିଲା ।

ସୁରକ୍ଷାଲେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦର ଏହି ଶିଖି ଅମ୍ବମାନଙ୍କୁ
ଦୂଷଦାର ଦେଖିଥିଲୁ । ଅମ୍ବମାନେ ପ୍ରସାରା
କରି ଦେଖିଲୁ ଯେ ଏଥର ପ୍ରକଳ୍ପାବ୍ସୁଦ୍ଧରେ
ମୁଖ୍ୟାପେଣ୍ଠା ଛିଲ ଏହି ଗୋଲାବଢ଼ିଲ ପ୍ରାୟ ।
ଏହା କେବଳ ବିଜ୍ଞାନବିଦ୍ୟ ନିରାଜ କାରଣ
ମୁଖ୍ୟାପେଣ୍ଠା ମୁଣ୍ଡରିଲ ଏହି କେତେପରାବର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପିତ୍ତ୍ସେଗ ଓ କାହିଁ କୁଣ୍ଡାଳ ଉଚ୍ଚଦାତ
ଏଥର ବିଜ୍ଞାନବାଦୀର ଛପନ ଦୋଷପାରେ ।
ଲେଖ ଏହିଶିଖିଟି ୨୦ ୨୫ ଲେଖାଏ । କିନ୍ତୁ
କହାର ଜୀବାପାଦର ସ୍ଵରତ୍ତେର ଅନେକ
ଏହା କୌଣସିମତେ ନିରାଜ ନିରାଜ । ଆଠାଶ
ମାନେ ଏକଶକ୍ତି କିମ୍ବା ଏଥର ଫଳ ଦିଅପାରିବେ ।

ଅମ୍ବମନଙ୍କ ମାରନୟ ମିଶ୍ରର ଶ୍ରୀ
ଜୁର୍ଗନ୍ତିଲି ସାହେବ ଡାକାକୁ ପ୍ଲାଟାନ୍‌ଟାରର ଦେବତା
ପମାଦ ବାରଯୋଗେ ଅଛେଅଛି । ମାର୍ଚ୍ଚମାର
ପ୍ରଥମ ସମ୍ବାଦରେ ଯିବେ । ସାହେବ ମହୋଦୟ
ପଳ୍ଲରେ ଭଲମାର କାଳ କାର୍ଯ୍ୟ କର । ସେପରିବାର
ସାଧାରଣଲେବଳ ହୃଦୟାବଶମ କରିଥିଲେ
କର୍ତ୍ତମାର ଏକବର୍ଷକାଳ ରହି ନଥ ମେହି-
ପର ବରାତ୍ରିରେ ଗାନ୍ଧି ହଠାତ୍ ବିଦଳ
ଅର୍ଥପରିପର ଜଣା ଯାଉଥିଲା । ସେ ଜଣେ
ଜୟାୟବିଜ୍ଞାନ ଓ ସ୍ଵଧୀର ଅଛନ୍ତି । ଆଖା ଆଜି
ସେ ସ୍ଥାଯୀ ବନେଶବର ଶ୍ରୀମତୀ ମେଟ୍ରବାଟୀ
ସାହେବର ଅମଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଏଠାରେ
ଜୁଣାନ୍ତେ ଜୁର୍ଗନ୍ତିଲି ସାହେବ ବର୍ଷକାଳ
ରହି ଡେବିଲର ଅବସ୍ଥା ଅଗ୍ରବ ଦୋଧବମ୍ୟ
କରିପାଇଥିବା କାଳ ରାତର ଦିନାକୁ ପ୍ଲାଟ୍‌
କମିଶନରେ ଅଛିବା ହଥା । ଏପରିବାର ଶୁଣିରେ
ଜଣେ କୁକୁର ବନେଶବରକୁ ଏଠାକୁ ପ୍ରେରଣ
କି କର ଗବ୍ରିମେଣ୍ଡ ଜୁର୍ଗନ୍ତିଲି ସାହେବଙ୍କ
ସାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରି ହୃଦୟାବଶମ
କୁକୁର ହେଲ ଅପରିହାନ୍ତି । ସାହେବ
ମହୋଦୟ ବଢ଼ିବଳ ଧୂର୍ବଳ ଅନୁଦିନ-
ସନାତେ କଟକ ବଳେକୁର ମୋର ଅବ୍ୟକ୍ତିତାର
ଓ ହୃଦୟର ହୃଦୟବଳର ରକଣୋକୁର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆବା ସମୟରେ ଡେବିଲା ଡାକାକୁ
ଦେଖିଥିଲା ।

ବାରବାଟୀଥୁଲ ସମ୍ମରତେ କଳା ବୈଶ୍ଵିକୀ
କାଥ ଦେ କାମାତ୍ତର ଓ କରୁ ହରବାଜ ଜନ୍ମ
କାହିଁ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟରେ ଯେହିଁ ଦିବାକୁ ଦୁଃଖକାହିଁ

ଦୋଷଥିଲ ରାତ୍ରା ଦୃଶ୍ୟ ହେବାକଥା ଗତ
ବାହୁଦାରୁ ଅବଗତ ଦୋର ଘେମୁମାନେ
ଅଭିନ୍ନ ପଦ୍ମଶୂଣ୍ୟ ଦେଲୁ । ଶିଖାକର୍ମାନାନ୍ତର
ଉଚ୍ଚବ୍ରତ ଯେଷ ନିଷ୍ଠିରେ ବିଜ୍ଞାନ ନିଷ୍ଠିତ
ପ୍ରାପ୍ତ ଦୋଷଥିଲ । ସେଇଁ ମଳଧଳର ଅର୍ଦ୍ଦୀ
କଥାର ଯେତି ବିବାଦ ସେହି ମଳଧଳକ
ବାରବାଟୀମୂଳ ବା ଉତ୍ସବାଳାକୁମୂଳ ଅଧିକ
କରେ ବିଭିନ୍ନରେ ଓ ସେହି ଲାଭରେ
ସ୍ଥଳ ଟତ୍ତ୍ଵବା ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ଦେଇଥିଲ ରାତ୍ରା
ଗତ ଦୋଷଥିଲାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଉତ୍ସବରେ
ମାତ୍ର ବାନେସର ଉତ୍ସବରେ ଦୂରଗୋଟି ମାତ୍ର
କର ସ୍ଥଳ କଳିପାରେ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଦେଖା
ଯିବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିଖାଫଣ୍ଡରେ ଅଭିନ୍ନ ଚକ୍ରା
ଥିବା ଦୁଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ସବରୁ ସାହେବ ଏବଂ
ସେହେସବ ଆଦ୍ୟରୁ ବାରବାଟୀମୂଳରୁ ୩୦ ମୁଣ୍ଡ
ଓ ଯୁକ୍ତିମୂଳରୁ ୩୦ ବା ଲେଖାଏ ନୃତ୍ୟ
ସାହାଯ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରର ଉତ୍ସବ । ଉତ୍ସବରୁ କଳାଯୁଦ୍ଧ
ପୂର୍ବକ ବିବାଦ ଉତ୍ସବର ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ଓ
ତାଙ୍କ ନିଷ୍ଠିରେ ଉତ୍ସବପଥ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକମୂଳରୁ ୩୦ ବା ଲେଖାଏ
ସାହାଯ୍ୟ ଦୟାମୀବାକୁ ଅଭିମାନ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି
ସେମନ୍ତ ଉତ୍ସବରୁ ସାହେବ ବାରବାଟୀମୂଳରୁ
ପଥସାହାଯ୍ୟ ଟ ୪୦ ଛାତ୍ର ହୁହିବିମଧ୍ୟରେ
ବାଟ୍ଟି ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଏ ଲଗଭାବେ ଦୁଇ ତ ଦିନ୍ମୁ କିଶୋଧଖାତେ
ଶିଖିଛି ସୁରବୀମାଳକ ସଜରୁ ଶୈଳେଟ ବାହା
ଦୂରକୁ ପାହାଇ ଓହଣୀରୁଗମଳ ସମୟରେ
ଯେଉଁ ଅଭିନନ୍ଦନପଥ ପ୍ରଦର୍ଶ ହୋଇଥିଲା
ଯହିଁରେ ଅଭ୍ୟାସରଥାମନ୍ଧରେ ଦେଖିଛି ତ
ମୁଦ୍ରଣୀ ବାର୍ଷିକମାଳ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟୀ ସମୟରେ
ପିଲାଇ ପ୍ରକଳନମାଳକୁ ପ୍ରଦାନ ଦେବାର ପାର୍ଶ୍ଵର
ପ୍ରକଳନ ପ୍ରଦାନ ବିଷୟରେ ଶୈଳେଟ ବାହାଦୁର
ଲୋକଙ୍କେ ହିର କରିବ ପ୍ରଦାନ କର କି ଆଜି
ତ ଯେଥେକୁ ସମୟରେ ହାଇକୋର୍ଟର ସହିତ
ପରମର୍ଶ କରିବାକୁ ବିଷୟରେ । ଏଥିନାହିଁରେ
ଜାନ୍ମ ସଜ୍ଜାର ଗତ ଅଧିବେଶନରେ ପଠିତ ହେବାର
ଗବର୍ନ୍ମନେବଳର ଏକପଦକୁ କଣାଗଲ ଯେ
ଡେକ୍ପାର୍ଟ୍ କିମ୍ବେଳ କିମ୍ବେଳ ନିଯମ ଘେରି
ପାଇଥାବା ହେବେ ପେମାନକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ପଢ଼ିବ ପଠିବ ବିଷୟ ମୈତ୍ରିମେଣ୍ଡ କରିବା
ଶୈଳେଟ ବାହାଦୁର ଅଭିନନ୍ଦନରେ ପ୍ରଦାନ
ପ୍ରମାଣରେ ମୌଖିକ ମିଳ କି ପାଇବାରେ

ଭାବୁ ପ୍ରଦାନ କରି କି ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବ୍ର୍ଯୁମେଷ୍ଟ ଯେଉଁ ଭାବୁର ପ୍ରଦାନ
କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅବଶ୍ୟକ ଅଶାକଳକ ଅଛି ।
ଗବ୍ର୍ଯୁମେଷ୍ଟ ଡେଣ୍ଟାର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ସମବ୍ରତେ
ବୋଧଗମ୍ବ ଦୋଷକୁଣ୍ଠି ସମ୍ବର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଦେବ
ଅଶା ହେଉଥିଲୁ ମୂଳରେ ଜିମ୍ବୁଗ ବିଷୟରେ
ପ୍ରେଟଲକ୍ଟ ବାହାଦୁର ଯେଉଁ ଭାବୁର ପ୍ରଦାନ
କରସିଲେ ତଣିକ୍ଷେତ୍ର କୌଣସି ଭାବୁର
ପାଇଁ ଯାଇ ଲାହୁଁ ବିନ୍ଦୁ ଭାବୁ ବିଷୟରେ
ସଥୋତଳ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ ଦୋଷକୁଣ୍ଠି
ସନ୍ତୋଚନ କାହିଁ । ପ୍ରେଟଲକ୍ଟ ବାହାଦୁର ଡେଣ୍ଟାର
ପ୍ରତି ସମ୍ବର୍ତ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏହା ପାଇଁ କଥା
ସାହୁପାତ୍ର ଓ ତାହା ଆଖା ବିନ୍ଦୁ ଘେରିବିଷୟରେ
ଫଳ କରାଇବାପାଇଁ ଅଳ୍ପମୁହଁ ପ୍ରଦାନ କରିବା
ଡେଣ୍ଟାକଥା ପ୍ରେଟଲକ୍ଟରଙ୍କରେ ସୁରକ୍ଷା କରି
ବାରୁ ଅମେରିକାରେ ତାହାଙ୍କ ପିଲା ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଇଅଛୁ ।

‘ଏଥୁପୂର୍ବେ ଭାବନାପାଇବାର ଅଛିରକୁଣ୍ଡେ
‘ଦିନହିଁଏ ତୋଳିବ ଭାବନା ଅର୍ଥମାନ’
ଶିଖିବିର ଗୋଟିଏ ପ୍ରବନ୍ଧପାଠିତ ଚାର-
ଥଲ । ସମ୍ମାନ ବାହୁ ରୋହିଦିନକୁ ମହାଶାହ
ତମୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବନ୍ଧକ ରୂପରେ ‘ଯାହା ମୁଲ
ତାହା ବାହୁକ ନ ହେବ’ ଲେଖି ପଣ୍ଡିତ
ପ୍ରଦ୍ଵାରପାଇଁ ସମ୍ମାନାର । ୩-
ନମିତ ପଠାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ୫ । ୫-
ମହେ ମଧ୍ୟ ଏକଷତ୍ର ଘନଥିବୁ । ମହା
ମହାଶୟବର ଅଭିପ୍ରାୟ ଧାରା ୬
ଅଟକ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁସମବଳୁ ଦ୍ୱାରା ତ ଦୃଢ଼
ବରାବ ଦିନ ଅତି ଦିନ କୁହର । ଏଥରେ
ସନ୍ଦେହ ଲାଗୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଅଭିପ୍ରାୟ ବର୍ତ୍ତନାର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହିନ୍ଦୁ ମତ ସହିତ ସୁହଜାତ ପାଇଲେ ୭
ଜାହିଁ ଅର୍ଥବା ପକ୍ଷର ହିନ୍ଦୁମତ ଉପା କରିବା-
ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ସାଧର ଦେହର ପାଦକ ତାହା
ଲାବର ହିନ୍ଦୁବୁଝି ବର୍ତ୍ତନ ଆହାରିବ ।
ଲୋକ କହିଥିଲାନ୍ତି ୧ ‘ଦୃଢ଼ ଅର୍ଥାତ୍ ବାହର,
ମହିମା, କେଇୟ ଏମାନଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୁହଜେ
ଅହାରର କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ନ ଦୁଇଲା ।
ଦ ଅନୁଭୂତିକ ପରିବେଳେ ମୁହଁରେ ବିକାଳ
ଅନୁଭୂତିକ ନ ଥିଲା’ । ଏବଂ ଦୃଢ଼ ସମ୍ରାଟ
ପଞ୍ଚଥିତ୍ୱ ର ସେବେ ଏବର ପୂର୍ବେ ମୁଲ
ଦେବେ ଜାହିଁକ ନ ହେବେ ୧ କୁ ଅବେଳେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ମାରନ କ ସେବେ ଅଭିପ୍ରାୟ

କାହିଁ କି ରହିଛ ହେଲୁ ? ସୁରବାତ ହିନ୍ଦୁମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାମଧେ ଚାଲୁଥାଏନ୍ତି
ଏବଂ କେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାନ୍ତିରେ ଗୁରୁତବର
ଛାଇବ ଏବଂ ଲେଖିବିଳା ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ସେହିସବୁ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଯିବୁ ହେଉଥାବୁ କି ନାହିଁ
ଏହି ସବୁଷୟ ମୀମାଂସା କରିବାର ଉତ୍ତର
ଦେଖୁଅଛି । ସମାବସ୍ଥା ଯୋଗେ ଏକଜିତ୍ତ
ପ୍ରଶ୍ନର ସମ୍ଭବ ବିଶ୍ୱର ହୋଇ କି ପାରେ ।
ଶିଖିଶାର ନାଳା ଧର୍ମବିଶ୍ୱରେ ଏଥିର ଅଦୋ-
ଲନ ଓ ବିଶ୍ୱର କୋଇ ଯେଉଁ ସବୁ ପାହା
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବିଶ୍ୱବେ ଉହିର ସଂଶେଷ ବିବରଣୀ
ଆମେମାକେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
ଦିଲାଗି ।

ଲେଖକଙ୍କର ଅତ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଏହି ବି ଜଳଶୁଦ୍ଧିୟ ବର୍ଣ୍ଣମାନେ ଅହାଶୁଦ୍ଧ
ପ୍ରକଟିରେ ପରାମର୍ଶ ପର୍ଶଦୋଷ କ ସେନାନୀ
ଅନେକ ସହା ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତିମ
ମାଳ କରୁଁ ତ ଅନୁବଦ୍ୟଙ୍କଳ ରଚାଯାଇ ଉତ୍ସାହିତ
ଲେଖକଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟପୂର ଅଟିଲ । ବାହା କ
ହେଲେ କଥା ଅହାଶୁଦ୍ଧପ୍ରକଟିରେ ପର୍ଶଦୋଷ
ପ୍ରାୟ ଧର ଯାଇ ନାହିଁ । ଏପ୍ରସ୍ତାବଟି ହିତୁ
ଅର୍ଥର କେତେବୁଦ୍ଧ ଅନୁମୋଦିତ କରିବ
ରଚାର ଅବଶ୍ୟକ । ସଙ୍କଳିତ ସେତେ
ଏହିତ ହେବ ସମାଜର ହେତେ ଉପକାର
କରେ ଏହି କଥାକୁ ମନେ ରଖି ରଚାର
ପ୍ରଶ୍ନାବରେ ଏଥର କରିବ ରଚାକୁ
ଆମେମାନେ ସମସ୍ତକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ ।

ପୁଣି କାଟ୍‌ଖାରଜୟ

ଗତ ଶନିବାର ସାତରେ କଳିକାଳ କାମକ
ପ୍ରଦୂଷକର ସନ୍ଧରିକମ୍ପ ହୋଇଥିଲା । କଳି-
କାଳ ଡେଢ଼ି ଯୁଗରୀର ବହିଶ୍ରେଣୀର ଏବମାତ୍ର
ପୁଷ୍ଟିକ ଏହି ଚାହିଁରେ ସମାଜର ବେତେଗୁଡ଼ିଏ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୂଷଣୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାତିକାଳରୁଥେ
ଚାଲିବ ହୋଇଥିଲା । ଶର୍ଵବର୍ଷା ଅୟମାକାଳୀ
“ଶ୍ରେମଃଶ୍ରୀ” ରେ ବସାଇ ଆଶ୍ଵାସମୁଦ୍ରମଧ୍ୟ
ନେଇ ଏହି ନବସ କରିବାକୁ ବିଧିଥିଲେ ।
କିନ୍ତୁ “କଳିକାଳ” ହାର ସେ ଆଶା ସଫଳ
ହୋଇଥିଲା । “କଳିକାଳ” ପ୍ରତିକର ଡେଢ଼ିଯୁ-
ଆରେ ଉଚିତ ଶବ୍ଦମୟ ସୁତ୍ୱମୁକ୍ତ ଏହିର

ନୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ ଦସ୍ତଖମାଳକ
ସ୍ଥରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରଥମ
ଜୀବ ସମୀକ୍ଷା ସନ୍ଦର୍ଭରେ । ହିତୟ-

ଦୃଶ୍ୟରେ ବୈଶବଚରଣର ଅଭିନୟ ପ୍ରସଂସନୀୟ
ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରାବମ ବା ବାଜାକ ଦଜନସ୍ତରବିକୁଳ-
ଯୋଗୁ ଦଲ ହୋଇ କି ଥିଲେ ସଙ୍ଗ ‘କଣ-
ଭାଗବତ’ ଦ୍ୱାରା ସେ ମୁକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ।
ପ୍ରେମଦାଶୀର ଗୀତ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମମୟ
ହୋଇଥିଲା । ତୃତୀୟ ଅଭିନୟରେ ବୈଶବଚରଣ-
କାହାକ ବେଠିବାକାର ଅମୋଦ ଓ ମତ୍ତୁଆ-
ଲ୍ୟମାନଙ୍କ ଦଙ୍ଗି ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଶୋଇଆଇଲା
ଆଜନ ଅଳ୍ପଦିବ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ
ତାହା ଦ୍ୱାସ୍ୟର ବିଷୟ ନୁହେ—ତହିଁର
ଅଧିକାରର ପ୍ରକଟିକ ପ୍ରତି କଷ୍ଟୟ ପଢିପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ତତ୍ତ୍ଵାର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚମ ଅଭିନୟ ସ୍ଥାନକିରଣ କଷାୟର
ତତ୍ତ୍ଵ । ସ୍ଵକଳଙ୍କ ସେବକର ଅଭିନୟ ପ୍ରସ୍ତୁତର
ମର୍ପିଦାଦା ବର୍ଣ୍ଣିବାରେ ବୃଦ୍ଧ ଜର କି ଥିଲା ।
କଳିକାଳକ ଅଭିନୟ ବାହୀଙ୍କାରୀଦା ଦେଖା-
ଯାଏ ତହିଁର ଅଧିକାରରେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା
ଅଧିକ କିଛି ଅଛି ଏହି ଟିକିଏ ଚିନ୍ତା କି କିଲେ
ତାହା ଅନୁଭବ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେ । କଳି-
କାଳ ପ୍ରଦେଶକ ଆଖ୍ୟାଧାର ହେଲେସ୍ତବା ତହିଁର
ଶେଷାଂଶୁ ଅଧିକାର ଦୁଃଖଜନକ ଏହିବେଳେରୁ
ଦର୍ଶକମାନେ ଦୁଃଖିତିତରେ ଗୁହନ ଫେରିଲ
ଅସିବେ ବୋଲି ବଙ୍ଗାଳ “ମାଣିକ୍ଷାର ପାନ”
ହୋଇଥିଲା । ବ୍ୟାପିକ ତହିଁର ଜୀବନପୀର
ଓ ପୀରଧାଦେବଙ୍କ ସରଖେ ଭାଷା ଦେଖି
ଲେକେ “କଳିକାଳକୁ” ଭୁଲିଯାଇ “ସତ୍ୟପୁର”
କୁ ଲାଭଥିଲେ । ଶିଶିର ସ୍ଵଦକ ଦିଲାସପିଯ ଓ
ଧର୍ମତ୍ରୁଷ୍ଣ ହୋଇ ଅପରମିତ ବ୍ୟଧି, ସରଗାନ,
ବେଶ୍ୟାସସର୍ବ, ପ୍ରଭୁତ କାଳପ୍ରକାର କୁର୍ବର୍ମ
କର ଶେଷରେ କି ଫଳ ଘୋଗକରେ ତାହା
“କଳିକାଳ” ଦେଖାଇ ଦେଇଥାଏ ଏହି
ଦେଇରୁ ଏଥର ଅଭିନୟଦ୍ୱାରା ସମାଜର
ଉପକାର ଦେବ ବୋଲି ଅମୂଳକାର ଅଶା
ଦେଉଥାରୁ ସେବନ ଅଭିନୟପ୍ରୁଲରେ ପୂର୍ବଥର
ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦର୍ଶକ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ଅସରର ବଞ୍ଚିରେ ଲୋକଙ୍କ ମନ ଜାଗି
ପାଇଥିଲା । ମଧ୍ୟାବୃଦ୍ଧ ସହିତ ଏଠାରେ
କାଟ୍ୟାକଳୟ ଦେଖିବାର ଡିପାଯ ସବଜ
ଦୋଷଅଛି ଅଶା କରୁଁ ଶୌଭିକ କାଟ୍ୟାକଳୟ-
ମୁଦ୍ରାବ୍ୟବର ପ୍ରାୟୀ ଦେବା ଧରିବେ ସାଧାରଣ
ହୁବାକ ହେବେ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବିଷୟ ।

ବୋଙ୍ଗାମାଳ ହଲରେ ଭିତ୍ତି ଓ ନିମ୍ନ ଉପାୟଖାତା
ଶିକ୍ଷିତ ଯୁଦ୍ଧକମ୍ପାଳକ ସାମାଜିକ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟ
ବେଶର ହୋଇଥିଲା । ବାବୁ ବଜଳିଗୋର
ବାବ ବେବେ “ଜନାଳା-ନିୟମ” ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଳନ ପାଠ କରିଥିଲେ ।
ବର୍ତ୍ତମାଳ ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅବା-
ଧିକରା ବିଷୟରେ ଚତୁର୍ବିଂଶରେ ଲୋକ-
ଦଳ ପଢ଼ିଥିଲା । ଅମ୍ବାଳକ ଶାସତର୍କ ମାନେ
ମଧ୍ୟ ଏକଦିଃସମ୍ବୂରେ ଉଦ୍‌ବିଷୟାଧନ କୁରିବାଗାର୍ଜ
ସହ କରିଗାଲୁ ଉପବେଶ ପ୍ରକଳନ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ।
ଏବମ୍ଭୁତସମୟରେ ଶିକ୍ଷିତ ଯୁଦ୍ଧକମ୍ପାଳକ-
ମଧ୍ୟରେ ଥାମାଜିକ ବିଷୟର ଭକ୍ତି ବିକଳ୍ପରେ
ଅଛିଯୁ ଅନ୍ତର୍ଭବ କଥା । ପ୍ରକଳନ ବାର୍ତ୍ତା
ନିମ୍ନ ଭକ୍ତିର ଦେଲା । ଜନାଳା ନିୟମ
ଅର୍ଥ ଏହି ସେ ଝାମାକେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ମଧ୍ୟରେ
ବାବ କରନ୍ତି ଓ ବହର୍ଦେଶକୁ ଅଧିବାପନରେ
ସାଧିକାଳତା ଲାହିଁ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଦାର ଭତ୍ତମ
ମନ ଉଦ୍‌ଦୟ ଫଳ ପ୍ରସରି ହୁଏ । ଜନଫଳ
ଏହି ସେ ଝାମାକେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁଷମଣ୍ଡଳକାରୀ ବାବ କର ପୁଅଶ ବିଷୟରେ
କୌଣସି ଜ୍ଞାନକର୍ତ୍ତା କର ଯାଇନ୍ତି ଲାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀ
ପୁରୁଷର ପ୍ରଧାନବଜୀ ଓ ଏହା ଶୈଶବର ସୁମ୍ଭୁ
ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ ସହବାସ ହାତ ସେଇ ପୁଅ ଅନୁଭବ
କରିବା ଆଶା କରନ୍ତି ଯେତେ ଅଧିକ
ଜନାଳାବଦସ୍ତାରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଘାରନ୍ତି
ଲାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷର ସହବାସ ଓ ପରମବତ୍ତ
ଏହା ଉଦ୍‌ଦୟ ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲେହେ ସମାଜର
ବର୍ତ୍ତମାଳ ଅବସ୍ଥାରେ ବେପକାର ହେଉଲାହିଁ ।
ଏହି ସାମାଜିକ ନିୟମ ହେତୁ ଗୁରୁବଜୀ ସ୍ତ୍ରୀ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅର ଲାହିଁ । ମାତା ବାନନ୍ଦର ପ୍ରଥମ
ଶିକ୍ଷାଦାତା କଲ୍ୟାବସ୍ତାରେ ମାତାପାତ୍ର ସ୍ତ୍ରୀ
ଯାହା ଶିଶୁ କରିଥାଏ ତାହା କରିବାକ ମନୋ-
ମଧ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ାତ୍ମତ ହୋଇଥାଏ । ମାତା ଶିଜ୍ଞାତା
ଓ ଭତ୍ତମ କିମ୍ବା ହେଲେ ସ୍ତର ଶିକ୍ଷାପ୍ରତି
ଅନେକ ଜ୍ଞାନାଳକ ସ୍ତର ସମାଜର ଅଧ୍ୟନିକ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେତୁ ଭତ୍ତମ ଶିକ୍ଷାତା ମାତା ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବା ହୁଅହି । ଅବେବ ଜନାଳାବଦସ୍ତା
ହେତୁ ଭତ୍ତମ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଭତ୍ତମ ମାତା ପ୍ରାପ୍ତ
ହୁଅନ୍ତି ଲାହିଁ । ଉପବେଶକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକଳନ
ହେତୁ ଉପବାର ଏହିବ ସେ ଝାମାକେ
ଆଧାରଜାଗଟ ସତ୍ତା ହୁଅନ୍ତି । ସ୍ତ୍ରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନି
ପାତାରର ବହର୍ଦେଶକୁ ମମକ କରିଗାଲୁ
ଏମ ପୁରୁଷ ସତ୍ତା ହେବାର ବିଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧ

七九

କନ୍ଦା । ଲେଖକ ବିବସ୍ତାର ଛିତ୍ରମ ଓ ଅନୁ-
ଶ୍ରମ ଦେଖାଇ ଆମାଜିକ ନିଯମ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
କରିବା କାହିଁ ଅନୁତ୍ତର ପସରେ ମନୋମନ
ପ୍ରଥାକ ବରକାର ଆଜ ଉତ୍ସବରେ ।

ଲୋକଙ୍କ ମନ ସହି ଅମ୍ବେମାଳେ ଦୀର୍ଘ
ହୋଇ ପାଇଲୁ କାହିଁ । ଉତ୍ତମ ଶ୍ଵା ହେବାକୁ
ହେଲେ କେବଳ ଅନୁଯୁଦମରେ ନିବାସ
ବୌଣି ବିଦ୍ୟାରକ ଗୋପ ବୋଧ ହେଲୁ
କାହିଁ । ଜାରାକିମୟନ ସବରମଧରେ ଯେଷାର
ପ୍ରତଳଙ୍କ ମୋଦେଲରେ ଉତ୍ତନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହେ ।
ଶ୍ଵାମାଳେ ପ୍ରତିକାରୀ ଶ୍ଵାମାଳକୁ ସହି ଉଦେଶ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାଲାପ କରିଆନ୍ତି ଓ ପରାମର୍ଶ ସାମାଜିକ ବିଷ୍ଣୁ
ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ବୌଣି ଅସ୍ଥିଧା ଦୋର ନ ଆଏ ।
ଶ୍ଵା ଗୁଡ଼ମଧରେ ଅର୍ପଣଂ ପଶ୍ୟବୁଦ୍ଧା ହୋଇ ମଧ୍ୟ
ମସାରରକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜ୍ଞାନ ହୋଇ-
ଆଏ । ସେମାଳେ ଗୁଡ଼କାର୍ମ୍ୟ ଯେପରି ଶ୍ଵାମାଳ-
ରୂପ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପଢ଼ୁ ଅମ୍ବେମାଳେ
ଉତ୍ତନ୍ତୁଷ୍ଟ କୋହିଁ ଓ ହୋଇ ପାଇବୁ କାହିଁ
ଦେବେ ଅଛି ବାଲସମୟରେ ବୌଣି, ଶ୍ଵା
ଅପଟ୍ ଓ ସ୍ଵାମିର ମନୋମଳ ହୋଇ ପାଇଁ
ଗାହାନ୍ତି । କାରିଗ ପୂର୍ବେ ଶ୍ଵା ଧେପର ସ୍ଵାମିର
ହୃଦୟରୂପ ଓ ମଣିହାର ନିୟମ ବେଥ ଦେଇ-
ଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ କେହିଁ ସେପର ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଦୃଜ୍ଞିଆର ବହନ କାହିଁ ପଦିତବିଦାନର
ଶୂନ୍ୟବ ଦୃଷ୍ଟିକୁ କିମ୍ବା କୁଳକର ପଶ୍ୟ
ପ୍ରବାଳ କରିବି ଏମନ୍ତ ବ ଦାସିନୟ
ବ୍ୟକ୍ତିହାର କରିବାର ଦେଖା ଯାଆନ୍ତି ପ୍ରତିକା-
ଶାମୀ ଓ ଶ୍ଵାର ପଦତ ପ୍ରଶ୍ନ ରହିପାରେ କା ଓ
ପରାର ବନ୍ଦ ଓ ରଙ୍ଗ ନିୟମ ସହିବାର କର-
ପାଇଛି କାହିଁ । ଶ୍ଵାମାଳେ ଏବମ୍ଭୂତ
ହିମାଚଳମୟନ୍ତରେ ଅବର ଆପ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ-
ରୂପେ ବିଶାଲତା ବଜୁଝିଲେ ଓ ସ୍ଵାମିର ବିଷା-
ନୂପୁର ଶ୍ଵା ମଧ୍ୟ ବିଷ ପାଇଥିଲେ । ରଂଗବା-
ନ୍ଧା ବସ୍ତାରରେ ସ୍ଵରୂପଙ୍କ ମନ ଅଥବ ପରି
ମାରରେ କୁଳକ ହୋଇ ଅଛି ଓ କିମ୍ବା ପ୍ରକାର
ବିଷ ଚନ୍ଦ୍ରନୂପ ନ ଦେବାରୁ ଉତ୍ତପ୍ତ ମନ
ଏବି ହୋଇ ପାଇଁ କାହିଁ । ପୁର୍ବରେ ଅନୁଃ-
ସଭରେ ଥାଇ ଶ୍ଵାମାଳକ ଯେପରି ବିଷ ପାଇଁ
ହେଉଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଷ ଅଥବ ଲାଦିବ
ହୋଇଥାଇ । ସତରଂ ଉତ୍ତମମାଳା ଓ ଉତ୍ତମ-
ଶ୍ଵା ନ ଦେବାର ବାରି ଏହି ଯେ
ଶ୍ଵାମାଳ ଉତ୍ତମମଧ୍ୟ ହେତ କାହିଁ ।

ଶିଖା ଦେବେ ପାରୁ କି ଥିଲାଇ କାରାକ
ଜନାନାବ୍ୟକ୍ତିରେ କି ? ଶ୍ରୀମାନେ ପିଞ୍ଜରବଦ୍ଧ
ଶ୍ରୀପଣ୍ଡିତ ଜ୍ଞାନୀ ସୁହାନ୍ୟନ୍ଦରେ ଉତ୍ସବାରୁ
ଶିଖା ଥାର ପାରୁ ନାହାନ୍ତି କି ? ଶ୍ରୀପଣ୍ଡିତ
ପିଞ୍ଜରମଧ୍ୟରେ ଆର ମଧ୍ୟ ମୁନ୍ଦବ ପାହା ଶିଖା
ପ୍ରଦାନ କରେ ତାଙ୍କ ଛର୍ମଗୁଣେ ଶିଖା କର-
ଥାଏ । ଅନୁଧୂରଗଷିଳୀ ଶ୍ରୀର ଶିଖା ଦେଲେ
କି ସେ ଶିଖା କରିବ ନାହିଁ । ପିଞ୍ଜରବଦ୍ଧ
ଶ୍ରୀକ ଜ୍ଞାନୀ ବାଷପୁଣୀ ଶ୍ରୀମଥ ଶିଖା ଗୁରୁତ୍ବ
ବିଭବାକୁ ସମର୍ଥ । ଉପରେକୁ ବିଷୟରୁ
ପାଠକେ ଦୃଷ୍ଟିବେ ସେ ଶ୍ରୀ ସୁହାନ୍ୟନ୍ଦରେ
ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ସୁରବାଂ
କୁତୁମ ଶ୍ରୀ ଓ ଛର୍ମମାତା ହୋଇ ପାରନ୍ତି ।
ଆନୁଧୂରଗମଧ୍ୟରେ କାବ କର ଶ୍ରୀମାନେ ସମ୍ମ
ଦେବାର ସମ୍ମାନା । ଅମ୍ବେମାନେ କହୁଁ ସଙ୍ଗ
ଦେବା ମନର ଦୃଢ଼ତା ଉପରେ ନିର୍ଭର
କରେ । ମନର ଦୃଢ଼ତା ଦେବା ଶିଖା ବ୍ୟକ୍ତି-
ରେକ ଅସମ୍ଭବ । ଅଚ୍ୟବ ଶିଖା ସଙ୍ଗରୁ
ଦେବାକୁ ଶିଖା ପ୍ରଦାନ କରେ । ସୁହାନ୍ୟନ୍ଦରେ
ବହିଲେ ମତ ପାଇବାରେ ସମ୍ମିଳିତ ଦେବ
ଜାହିଁ ଓ ବହୁର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୱର ଅଶ୍ଵରେ ସେ ମନ
ପାପରେ ବଜାଇବ ଦେବ ଏହା ଅମ୍ବେମାନକୁ
କୌଣସି କାରଣ ବୋଧ ଦେଇ ନାହିଁ ।
ଅଚ୍ୟବ ଶିଖିତନୈକବର ଚର୍ଚାବ୍ୟ ସେ
ଆପଣା । ଶ୍ରୀ ବିଶେଷମ ଓ ବନ୍ୟାମାନକୁ ଉପରେକୁ
ଶିଖା ଦେବା ଉପରେ ସହବାନ୍ତ ଦେଇନ୍ତି ।
ଶ୍ରୀଶିଖା ବ୍ୟାପର ହେଲେ ଶେଷମନବର ଗୁରୁର
ବିଭବାର ବିଷ କାରଣ ଉତ୍ସବ ନାହିଁ ।
ଆନୁଧୂର-ଜୟେଷ୍ଠ ଶିଥିଲ ଜ ଦେଲେ ଶ୍ରୀଶିଖା
ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ । ଏକଥା ସମ୍ମିଳନର
ବୋଧ ଦେଇ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖିତା

ଡକ୍ଟରଙେ ଏକମାତ୍ର ବିଜନ୍ଦମ୍ବ ଦେବତାଙ୍ଗୀ-
କଲେଜ ଉଚ୍ଛପେଣ ପ୍ରବାଦା । ଏତହୁତିଗାତ୍ର
ଆହୁର କେତୋତେ ଗୋଟି ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଛି କିନ୍ତୁ
ରାହୀସବୁ କେବଳ ଉଚ୍ଛପେଣ ହାରବେଶରେ
ପଢ଼ାଯାଇ । ଡିକ୍ଟରଙେ ଏପ୍ରବାଦ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ଅର୍ଥାତ୍ ଏଥେବୁ ବା ପ୍ରବେଶିବା ସୁଧା ୧୫-
ଗୋଟି ନିର୍ମିତିକ ପ୍ରାନ୍ତମାନରେ ଅଛି ଯଥେ
ବିଦ୍ୟାରେ ଯାଇସୁରେ ବେଳେଷ୍ଟାରେ
ସୁଧାରେ, ବାଲେଖିରିଗରେ, ହତ୍ୟାରେ
୧. ଲକ୍ଷମାନାଥରେ ୨. ପରମିଳାପାତ୍ର-

ସେତୁ ଅଧ୍ୟାପକ ଆସୁଥିଲୁଛି ଓ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି-
ସେମାନେ ପ୍ରଥମ କଲେଜରେ ଶିଖ୍ସାପ୍ରଦାଳକ-
ବିଭାବ ପ୍ରଥା ଏହଠାରେ ବିଷ ଦଇବାରୁ
ଆସନ୍ତିରେମାହେ କେବଳ ପରିଶୋଭାତ୍ମି ହୋଇ
ଏଠାରେ ବହୁବରୀର ଲହ କରି ଅଳ୍ପ କଲେ-
ଜମାନକୁ ପ୍ରାଚୀନ୍ତରି ହୃଦୟ ସତରଂ କେହି
ଅଧ୍ୟାପକ ଜାହାନ୍ତି ସେ ଏମ୍-ବ କ୍ଲାସରେ ଶିଖ୍ସା
ପ୍ରଦାଳ ବିଭାବରୁ ସମ୍ମ ହେବେ । ଏଠାରେ
ମଧ୍ୟ ଏମ୍-ବ କ୍ଲାସ ଖୋଲ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଶୁଣି ଶାଖାପଦକ ଅଧ୍ୟୟାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟାପକ ଗରବ
ଏହା ବାହାରଙ୍ଗୁ ଅକ୍ଷରଦତ ନାହିଁ ଅତି
ଗରିବ ଓ ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀଯୁ ଲୋକମାନଙ୍କ
ବାଳକମାନେ କେବଳ ପାଠ୍ୟାବଳୀ କରିଥାନ୍ତି ।
ସେମାନେ ଦୃଢ଼ି ଉପରେ ଅପରା ଅପରା
ପାଠ୍ୟାବଳୀ ଅଶା ଭାବି ଥାଏନ୍ତି ବିଏ କ୍ଲାସ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ି ଥିବାରୁ ପାଠ ବିଭାବରୁ ସମ୍ମ
ହୃଦୟ ଏମ୍-ବ କ୍ଲାସ ଏଠାରେବେ ଜାହ କଲ-
ଚତାରୁ ଗଲେ ସେଠାର ଝର୍ଣ୍ଣ ସେ ଅଧିକ
ଭାବା ଯୋଗାଇବାରୁ ସେମାନେ ବୌଣସିପ୍ର-
ବାରରେ ସମର୍ଥ ଲୁହନ୍ତି ମୁଦ୍ରଣ ଏହଠାରେ ସେ-
ମାନଙ୍କ ପାଠ୍ୟାବଳୀ ଗେବ ହୃଦୟ । ସବୁରେ କିଏ
କାବ କ ଥିବା ସମୟରେ ଏମ୍-ବ ପରିଶୋଭାତ୍ମି
ଶୁଭମାନେ ଦୃଢ଼ିତର ବହ ବିଜିତଭାବରରୁ
ଏଠାରେ ଯାଇଥିଲେ ସେ ସମୟରେ ୫୦ ଲା
ହିନ୍ଦାବ ମାରିକ ଦୃଢ଼ି ଥିଲ କିନ୍ତୁ ଭାବା ଅନାଟକ
ହେବାରୁ କେହି ମେଣ୍ଡ ଦୃଢ଼ି ଟ ୧୦ ଲା ମଧ୍ୟ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମକ କିମ୍ବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ । ତେବେଳାର ଓ ମୟୁର
ଭଣ୍ଡ ଭଜା ହେବେବ ଦୃଢ଼ି ପ୍ରାପନ କରି ଯାଇ-
ଥିବାରୁ ଅନେକ କ୍ଷତିକର ଉପକାର ହେଉଥିଲା
ତାହତେର ଭଜା ମଧ୍ୟ ପରିଶୋଭାନ୍ତରପ୍ରତି ସାହାଯ୍ୟ
ଦେଇଥିଲା ତେର୍ବର ଭଜା ବଲେଇର ବୁଦ୍ଧ
ନିର୍ମିଳାଦିପରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏନ୍ତି ଓ
ଏହ ଧଜାମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟଦେଇବୁରୁ ରେବନଶା
କଲେବ ଜାଗର ଅଛି କିନ୍ତୁ ପିଣ୍ଡର ସିମା ଏହୁ-
ଠାରେ ପଣ୍ଡ ହୃଦୟ ହୃଦୟ ଏତବ ସେ ଅନ୍ୟ
ଭଜାମାନେ ସାହାଯ୍ୟପ୍ରଦାଳ କରିବାରୁ ଅପ୍ରସର
ଦେଇବାହାନ୍ତି । ଶେଷକଟକ ଅଗମନ ସମୟରେ
ପରିଶୋଭାନ୍ତରେ ଶେଷକଟ ବାହାଦୁର
ଏଠାରେ ଏମ୍-ବ କ୍ଲାସ ପିଣ୍ଡବାନ୍ଦରେ

ଶ୍ରୀବିଜୁଗର ତାଙ୍କରେବୁରଙ୍ଗ ସହିତ ପ୍ରମର୍ଶ
କରିଗାକୁ ବିହିତ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ଜନମାସ
ଅଞ୍ଚଳ ଦେଲ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ପଦ୍ମର ନାହିଁ ।
ବଜାଦେଶର ଗୁରୁତ୍ବରେ ଇତିହାସର ସ୍ଥୋର
ଗୁଣଥାନ୍ତି ଓ ବହୁବ୍ଲୁଷିତାରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ କିନ୍ତୁ
ଓଡ଼ିଶାରେ କି ଦେବଳ ବିଦ୍ୟା ଧାରା କଲେ
ଶିଶ୍ରାବ ଶେଷ ହେବ ? ବଡ଼ଲୁଟ ବାହାଦୁର
କୃତଶୀଳ ଭୂମି ଧାରୀ ସାମାଜିକ ଚେଷ୍ଟା
ବଜାବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବାର ବିଷୟ ବରାଥାନ୍ତି ଓ
ଲୋକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧାତ୍ମନ୍ତି । ଏମନ୍ତ-
ସମୟରେ ଅମ୍ବେମାଙ୍କ କି ନିଷ୍ଠକ ହୋଇ
ଇହିବା ? ଅମ୍ବେମାଙ୍କର ସାଥ ଅତ୍ୱା ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ-
କରଣାର୍ଥେ କି ଚେଷ୍ଟା ସବା ହେବ ନାହିଁ ?
ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକେ ବଡ଼ା ସରକାରୀ ବାର୍ଷିକ
ପାଇଁ ଲାହାନ୍ତି କାରିଗର ବଜାଦେଶରାହିତ
ଓଡ଼ିଶା ସମଜର ହୋଇ ନାହିଁ ଏହା
ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସମଜର ହେବାଥାର୍ଥ ଚେଷ୍ଟା
ଓଡ଼ିଶାବାସିଗଠାରେ ନହିଁ । ଅମ୍ବେମାଙ୍କ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ସେ ହେବାହିରେଣ୍ଟ
ବଜା ଜମିଦାରମାଙ୍କେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ
ଏମ୍ବ କ୍ଲାଇସିଟିବାର୍ଥ ଗଢ଼ିଗୁମ୍ଫିକୁ
ନିବେଦନ କରନ୍ତୁ ଜାଗୁବା ଉତ୍ତିଷ୍ଠାପନ କରନ୍ତୁ
ସାହାବଳରେ ଏଠା ହୁଏମାଙ୍କେ କରିବାରେ
ପାଠ କରିଗାକୁ ସମ୍ମ ହେବେ । ଏଠା
ବଦେଶାହି ଲୋକମାଙ୍କେ ଏହିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆନ୍ଦୋଳନ କଲେ କିନ୍ତୁ ଏକ ହୋଇପାରେ ।
ଅଗ୍ରହ କରୁଁ ସେମାଙ୍କେ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରିଗାକୁ
ହେବା କରିବେ ନାହିଁ ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଅମ୍ବାନାଦିକ ଜଳ ଉତ୍ସର୍ଗ ସାହେବ ପୁନଃଶୁଣ୍ୟ ଏବନାସର
କୁଣ୍ଡି ପ୍ରକାଶ ଦିଲାକାରୁ ଓ ଯତି ମଧ୍ୟରେ ଥରିଷିଥାଏଂ ଜଳ
ଦେଇବ ସାହେବଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ କଠିନ ହୋଇବାରୁ ଯଥ ଦେଇ
ସାହେବ ଜଳପଦରେ ନିଷ୍ଠକ ହୋଇଅଛି । ଏହି ଦତ୍ତାତ୍ରେ
ପାଇଁ ଦେଇବ ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରୁ ଗୁର୍ତ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଦି
କରିଅବୁ ।

ଅହୁମାଳକ କଲେତୁର ପାଦେବ ମାଣ୍ଡିଗାର ତୁଳନ
ଅଳକୁ ମସୁରେ ଶାରଥକୁ ଅସ୍ତ୍ରା ସ୍ନାନବାର ପ୍ରଦୋ-
ଶମ ବରାମେ ।

ଶ୍ରୀପୁର ପାଦରମ୍ଭହେତୁ କଷିତ୍ର ମେଚ୍ଛାଲବର କବଳ
ମୌର୍ଯ୍ୟ ଘର ଧାରେ ଉତ୍ସବ କର ହେବା ଏହେ ଅନ୍ତର୍ଜାତି
କାଳମଧ୍ୟରେ ଭାବୁପୂର୍ଣ୍ଣ ଘୋବେ ଏହେ ପ୍ରାଚୀ ହୋଇଥାଏହୁ
ଯେ ତାଙ୍କ ଦବତ୍ତରସାଂଗେ ସମସ୍ତେ କେ ତାଙ୍କର
ହୋଇଥିଲେ । ଦର୍ଶିମା ଧରିପୁର ଆଜାଇଲା ।

ମାତ୍ରାଚଠାରୁ ବହିକର୍ଷଣ୍ଟ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଲୁପ୍ତକାଳରେ ମେହି
ରେଖାଶାଖ ନିର୍ମିତ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତର ଦେଇଅଛୁ ତହିଁର
ପରିଦେଶର ଜାଗି ପେଣକର ଲକ୍ଷ୍ମୀମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥିଥ ପାହେବ
କରିବାରେ ପଡ଼ୁଥାଇଛୁ ! ଏକ ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟାର ଜାହୁଁ ।

ବିଜ୍ଞାନାତ୍ମକ ରୂପରୁ ଶାସ୍ତ୍ରକମିଶନର ଲିଙ୍ଗ
ଦେଇ ସାହେବଙ୍କ ଶାବରେ ପ୍ରେର ସାହେବ ବାହାଲ
ହୋଇଥାଏଇଛି । ଏ ମହାବୟ ପଠ ପା ୮ ଅଧିକରେ ଏ ନାର-
ଇରେ ପଢ଼ି ସେବନ ଓ ଚାହିଁ ଆରଦିଃ ସହାର ବାଜାରାନ
ପରିଦର୍ଶି କବି ପା ୯ ଦୟ ଅପ୍ରକଳରେ କଳିକରା ଥିଲୁକୁ
ମୁଲଗଲେ । ଏହାକି ବଥାର୍କର୍ଜ୍ଜୁ ସେ ଏଠା ମିଳିଛିଯିବା-
ବିଶୀଳିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହ୍ରୋଷିଲାଜ କରିଥିଲାବା ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ।

କଲିକତା-ଗେଜେଟ

ମିଃ ଏ, ପି, ପେନେଲକ କାର୍ତ୍ତ ପ୍ଲାଟରିବର୍ମେନ୍‌ଡି
ଆଖିକରେ ଅବସାଧିତ ହେବା ଗଲ ତା ଗା ଦିଶା ଆଫେର
ରହିଛ ହେସ ।

ତଥା ଶେଷନିର୍ମାଣ କରସାଧାରଣ ମାଲିକୁ ଏହା ଦେବତାଙ୍କୁ
କୃତ ହେଉଥିବା ଅର୍ପଣାକୁ କରିବା ଏବଂ ଉତ୍ସମେଷ୍ଟକ ଅଗ୍ରଭେଦରେ
ଯତେହଙ୍କିମେତ୍ରାଙ୍କ ପଦରେ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଇବା ।

ବାରୁ ଦୁଇମୋହିନୀ ବଢ଼ିବ ପ୍ରତିର କାଣ୍ଡକ ଯାଏଇଲାଗିବ
୫ ୧୦ ଟଙ୍କା ଏକଷ ସଶକ୍ତିର କଳାମହିନୀ ଶ୍ରମଜୀ ମାହ-
କୁମାର ବ୍ୟୁତ୍ତାପ୍ରତି ହେଲେ । ଏଥରେ ପ୍ରକର " ଏବେ-
କୌଣସିବେ କରି କଷୟରେ ଲିଖିତ୍ତାପ୍ରତି ହେବେ" ଥିବେ
ତାଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପ ବବୋଭିମ ଦିବେବିବ ହୋଇପାର ।

ହେ ଏଣାଟ ମସିଥା ଅପ୍ରେଇମୀର ଓ ଏ ଦିଗଠାରୁ
ଦସତରେ ଅସମାନଙ୍କ ଟଳା ଉପରେ କଟାର ରେଣ୍ଟ ଦୂର
ଛେବାର ଫେରସେହେତୁ ନିଯମ ବରାହମାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମିଳଇଲା । କଜାବୀ ସାହା ଏକବିର୍କ ପାହିଚେନ୍ତି ଚନ୍ଦରକର୍ଷରେ
ଥିଲା ଗାଢା ଧାରାନି ଅପ୍ରେଇମୀରଠାରୁ ଏକବିର୍କ ପାହା
ପୁଅପେହୁ କେବେ । — ଏଥିଚେନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଟଳାରୁ କୁରୋଡ଼ାରୁ
ରେଣ୍ଟ ମୁଦି । କଥାକା କହି ସମ୍ଭବ ମୁହଁର ଟଳାର ପେଶ
ଆପଣଙ୍କ ବୃଦ୍ଧପତ୍ର ।

ଅସୁଲ୍ଲକ୍ଷ ଦୀପ ଯେତି କଥାକ କାମକ ଆଜି ଏହି ପାତ୍ରଙ୍କ
ମେମେଇ ମେନର ଦୂରମାସ ବାଲକାର ତଥାକି ଧାର-
ାଚିର ମଧ୍ୟର ବିଠି ।

ଦେ, ବାନଃକ ଶବ୍ଦର ଅବେଳାମର ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଆଜାମର ସତ୍ତା କିରାକବରେ ମୁହଁ ହୋଇଥାଏ ତାଙ୍କ
ପୁଣ୍ଡ ଦିନଙ୍କର କୁହାଯାରେ ଦିଶାନ୍ତରୁ । ବାହାକର ଦିମ୍ବସ
୧୦ ମୀଟର ଏହି ଏ ମହୋଦୟ କଷାଯ୍ୟାପ୍ରି ଦେଖା
ପରିବ୍ରାନ୍ତ ଶାସନପାଇଁ ତଳାରେବା କାରଣ ଏକ ଦିନକାର
୨୫ ତଳକ ଅଧିକରେ ପରାମର୍ଶ ଦେବ ।

ବ୍ୟାକରଣ କରିଲେ କି ୨୦୦ ମରେ ତଥା ଏହା
ମେଦିନୀରେ କି ୨୦୦ ମରେ ଛିଶେ ପାଇଁକି ପିଥାଗ୍ରହ
କି—ଏହାରେ ?

三六

ସହୋରତେଲାଖାର ଏହି କଥା କବେ ସଜ୍ଜି-
କବନ୍ଦର ନାମ କାଟି ପକାଇଥାରୁ ତାହାର ଗ୍ରାଣ୍ଡ ବଠିବ-
ପାଇଥାମ ସୃଜନ କାଶ୍ଵାର ଏବଂ ୧୯୦ ଛା ଅର୍ଥତ୍ତୁ ହୋଇ-
ଅଛି । ଅରେ ଏହେ ନାମକଥାରୀ ଧୂରା ଯାଇ ନ ଥିଲା
ଏବଂ ଏହେ କାହିଁ କଥା ହେବାର କାରଣ କିମ୍ବ ?—ଏହି
ଏହି ଅନ୍ୟ ଆହି ପଢ଼ିଥିଲା କ ?

ଦୟାଗରେ କାହାକର ଧ୍ରୁବ ଗୋଟିଏ ଜାତାକ
ହୃଦୟାଳ୍ପଥବାର ସମ୍ମାନ ନିଲାଇ । ଏହରେ କ ୫୪ ଶ
ବେଳ ଚୁଡିନରଥବାର କଞ୍ଚିତ ହୁଏ ।

ଅସ୍ତିତ୍ୱର ସମ୍ବନ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧର ସ୍ଵର୍ଗ କାଳକଲାଙ୍କରେ
ଏହି ହୋଇଥିବାର ଅମେରିକା ଅଭିଭୂତ ଦୁଃଖର ସହିତ
ଯକ୍ଷମ ହିତରୁ । ବଜରୁମାର ଉପସ୍ଥିତ ସ୍ଥଳ ହୋଇ
ଥିଲେ । ଏଠ ଚନ୍ଦ୍ରମାର ବା ୨୫ ପଞ୍ଚରେ ଶିଥର
ଅଥେ ଥିବା ପ୍ରଥାପ ହବି ତୁମେକଲମେ ଉପରେ
ଚୋଇ କି ଥିଲେ । ତହଁ ଆଗତି ଯ ଗୁଣ ସମସ୍ତରେ
ତାଙ୍କୁ ମୂରାହାରର ଦେଖାଯାଇ । ସବକାମ କଳିଏବନ୍ଦୀ
ପ୍ରବାସ ସେ ପାଇସବନ୍ଦୀରେ ବଜରୁମାର ଅପଣା ମୁଣ୍ଡରେ
କୁଠ ପାଇସବନ୍ଦୀ ଥିବାକୁ କଳିଅଛନ୍ତି । ବାହୁଦିନ ଏହେ
ଏହି ବିଦ୍ୟାର ତାହା ତିର ହୋଇ ବିଦ୍ୟାପତି ହାହୁ ମାତ୍ର
କମିଶକ ଏମନ୍ତ ସେ ସେ ବୌଦ୍ଧି ବିଦ୍ୟାନିହାସଙ୍ଗେ
ପାପପ୍ରମାଣ୍ୟରେ ଲୁପ୍ତ ସବାର ହର୍ବର ବିପତ୍ତ ପଦିଶାମ
ଦୋଷରେ । କାରାପ ଯାହା ହେଉ ଏ ଯୁଧେଜିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସମସ୍ତେ ହାତେତ ତୁମ୍ଭିର ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି ବଦ
ବିଶ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାଚୀନ ପୋଷେଣ୍ଟ ତାଙ୍କ ବାଦପକାଇ
ଅଛ ।

ଅନ୍ତର୍ମାଳକ ଦଶର ଲକ୍ଷ୍ମିକଣ୍ଠଙ୍କ ସରଜ ଦିନଗତରେ
ଧାର ପ୍ରକଟନକୁଣ୍ଠରେ ଏକ ଦିନାମୟ ସମ୍ମରଣକୁଣ୍ଠରେ
ମନାମନ ପଥାପ ଦିନାମୟ । ସେ ଲେଖିଥିଲୁ ସେ
ପ୍ରକଟନକୁଣ୍ଠ ମୋହିର ଜୀବନଦେଶ ଏହି ସେବେ କର୍ତ୍ତା
ମାତ୍ରାମୁ ଆଶରନାର୍ଜ ତଳେ ତାହା ହେଲେ ରକ୍ଷଣ୍ଯକୁଣ୍ଠରେ
ଏହାର ଅନ୍ତର୍ମାଳକ ହେବ । ସେବେ କେତୋବ୍ୟକ୍ତ
କର୍ତ୍ତାଶୀଖେ ଯେ ବାର୍ଷି ବନ୍ଧୁମହିତ କରୁଥିଲେ ମେରିବହିବେ
ତାହା ହେଲେ ତେମାଜୁମୁ କଳନ୍ତିବା କାରିବ ଅସ୍ତର୍ଣ୍ଣ-
ପ୍ରାୟ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମାଳ ଜୀବ ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ
ହେବ । ସେଷେକୁ ମରଣି ଯେ ଜୀବମୁ ବିନିଯୋ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକର
କୋଣ୍ଠାମନ୍ତର ଏଥେର ସନ୍ଦେହ ଥାହିଁ । ଅସ୍ତର୍ଣ୍ଣପ୍ରାୟ ଏ-
ଠାରେ ଅନନ୍ତର ଜୀବ ହେଲେ କରନ୍ତାମିଶ୍ର ଅଭିଭାବକୁଣ୍ଠ
କରୁଥିଲେ ତଥାର ଭାବର ହୋଇ ରଖିବେ ।

ପୁଅନ୍ତରେ ଦେଖେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ ଏହି କଥାକୁ
ଠାରୀଯୁଦ୍ଧାଳୀହାଣି ଲୋକ ୨୦ ହୋଇ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ର ୧୦ ହୋଇ
ଭାରତୀୟ ୨୦ ହୋଇ ଦୂରାଣ୍ୟ ୨ ହୋଇ ଜାହାଙ୍ଗୀ ୫ ହୋଇ
୨୦ ଦୂର ଦେଶୀୟ ୫ ହୋଇ ୨୦ ମିଳି ।

ଏବେଳ୍ମେ ଦୁରିତାର କୃତିଶାର୍ଥୀ ଦୟତର ସାନ୍ଧରଣା-
ଦେଖାଇ କଲେବୁ କୁରକକ୍ଷୟ ପ୍ରେମାନେ ପ୍ରେସି
ହେଉଥିଲେ । କୁ ଏହି ସାଂକ୍ଷତ ଦୋଷରେ ଯୁଦ୍ଧବସ୍ତୁ
ଦେଇବାର ଶିଖାପାଇଛି ।

ପଞ୍ଚାବିନ୍ଦୁ ତେବେଣୀ ମହିଷୁଟ କାହିଁ ଦୂରଶୀଘର
ମୁଖୋଗାଢ଼ାସୁଳ ନାମରେ ବେତେକ ମୁହିତର ଅଭ୍ୟୋଗ
ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶନକୁ । କେହାଁ ତେବେଣୀ ହାତମ ଅଛିବୁ
ଦର୍ଶନରେ ଅଜାଣୀ କାହିଁ କରି ଅଧିକର କରି ଦୂରିତ ।
କରି ଦୂରିତ କରି ।

ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣନାମକ କଣେ ହରିଦା କାଳାତ ଝାର ଲାବ-
କମ୍ପୁଡ଼ି ଟ୍ରେନ ଏହାର ଥିବ ଅପରାଧରେ କୋଷାର ଦୋଷରେ
କାଠିଲ ପଦସଂକଷିତ ପାଇର୍ବର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।
ମେହିନ ମାର୍ଗ ଦେଖିଲ ହୁଏ ।

ପ୍ରାଚୀକରଣଙ୍କ ତ୍ରୀକେଶୀର୍ଣ୍ଣର ସହରେଷ ଦୂରାନ୍ତ
ଲଭିର୍ଣ୍ଣ ଗଠନମାନଙ୍କୁ ଉପାଦାନକୁ । ଏକର ସେହିନେତା
ରତ୍ନକର୍ଣ୍ଣପେଣ୍ଟ ଅଧିକ ନବନ୍ଦିତକ ହୋଇଥିବ । ଶ୍ରୀମତୀ
କେତେଖାଣାରୁ ଧର୍ମର୍ଯ୍ୟ ବାହୁଦୂର ମାନଧାରା ଜୀମନ୍
ଦାକ ସବୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସେ ବର୍ଣ୍ଣବୋପଳେ କଢ଼ୁଥିଲାଏବେ
ଦିଲ୍ଲିମାନ ଦ୍ରୋଧଧୂରେ । ବଢ଼ୁକରି କମିଶାର ଓ ରତ୍ନ
ସ୍ରେଷ୍ଠମାନେ ଏ ମେଲାରେ ଉପରିର ଥିବାର ଦେଶାବେ ।
ଅଥମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତର, କଳାଚଲପୁର ଓ କଣ୍ଠପୁର
ମନ୍ଦିର ପ୍ରକାଶ । ଗତରେଠାରୁ ଏବର୍ତ୍ତ କାହିଁମାତ୍ରୀମାନଙ୍କ
କଣ୍ଠା ଅଧିକ ଅତେ । ସୁର୍ଯ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ସେ କରିଦେଖି
ରୈସ ପ୍ରତି କୌଣସି କୋକମାଳ ଦେଶାବାର ନାହିଁ ।
ଏଥର ପରସ୍ପର ସାନ୍ଧ୍ୟା ଅନ୍ତର ସାବାର ପାବା ।

କାହିନ ଅଛେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶାର ପତ୍ରଥକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧ
ମିଳଇ । ତଥିରୋଡ଼ ସାଇରେ ଏବେଳୁଣ୍ଠିର ଅଧିକ ଦରପାଦ ଜମା
ହୋଇଥାରୁ ଯାହା ଏକାବେଳେକେ ବନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ-
ଅଛ ।

ବୁଦ୍ଧର ସାତେହବ ଶ୍ରୀକନ୍ଦ୍ରାର ଅପଣା ଖର୍ମାର
ନାଚକାହିପଦାରଥବା ବନ୍ଦୟ ପାଠକମାଳକୁ ଉପର ଅଛି ।
ତହେର ଅର ଏବାହାର ବାହାରିଷ୍ଟ । ମୋକଦମା ବଜୁର-
ସମସ୍ତରେ ଶୀ ଅପରା ବାହାରବାହୀରେ ବୃଦ୍ଧ ସେ ସେ
ଗୋଟିଏ କରାବୋତାମ ଉପରେ ମୁଁଥ ମାତ୍ର ପଡ଼ିଲିବାକୁ
ପାହାର କାହିଁ ବହିବର ମାତ୍ର ପାଞ୍ଜରର ପରାମରଶକରାରୁ
ମୋକଦମା ପ୍ରାଣ ହେବାରୁ ବର୍ଗରପକ ଅପାଦିନ ମା ୯ ସ
ବଠିର ପରିପ୍ରେମହତ୍ତମ ବାହାର ବର ପତ୍ରାଙ୍ଗ କରି ଶ୍ଵର ମିଥ୍ୟା-
ଦାଶ । ଦେବ ପରିପ୍ରେମରେ ଘୋରଦାସ ସୁର୍ଦୂର କରିଅବୁ ।
ପ୍ରସ୍ତାବ ନିର୍ମିତ ଶାନ୍ତି ଦୟ କରି ଗମା ବରବାର ପାଇଁ
ଶୁଣେ ହୁଣା ଉପରେ ପରିବ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧିକା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମାତ୍ର ଭିନ୍ନ
ଭାବରୀତିରୁ ପ୍ରକାଶ ପେ ଉଚ୍ଚମ୍ଭୁ ମାନ୍ୟ ହାତାବ ତାତି
ପାଦାବ୍ଦୀ ଏବଂ ମେଲାମେଲ ପାଦାବ୍ଦୀରେ ।

ଅସ୍ତରୁଣ୍ଡବାବୁ ଦେଖି ପାଇଁମେହେ ନେଇବ ଥୁବ ହେବା
କାହାର ଶେଷ ହେବାର କୁହର । ଏହି ସାହେବ ଧୂର
ହୋଇ ମାତ୍ର ସ ବାବବାସବଟ୍ଟଙ୍କ ପାଇ ଅପିଲ କବି
ଜମିକରେ ମୁହଁ ହୋଇଥିଲେ । ଯତନିଧରେ ଶତିଳଦୟର
ଶେଷ ଜ୍ଞାନ୍ମୂଳୀୟି ଅଳ୍ୟ ଏହି ଶେଷକରି ଅଧିବାଧରେ
ଥୁବ ହୋଇଥିଲୁ । ତୁ ଏହି ସାହେବଙ୍କ କାମରେ ଉଥରେ
ବାହାରବାରେ ସେ ମୁହଁ ହୁଅଥିଲେ । ଯତନିଧରେ ଅଳ୍ୟ
ବବିଜ୍ଞାନେ କରୁଥା ବବିଜ୍ଞାନରେ ମୁହଁବକରୁବ ଥୁବ
ଗୋଟିଏବୁ । ବାବୁ ଏହି ବିଜ୍ଞାନର ସାହେବଙ୍କରେ
କାମରେ ଉଥରେ ବାହାରରେ । ଅସ୍ତରୁଣ୍ଡବାବୁର
“ ସମ୍ବନ୍ଧ ” ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପକରପୋତିଶାଳର ସେହେବଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ଥୁବ ହୋଇଥିଲୁ ।—ବେଳର ମନ୍ଦିରାଳେ ବାର୍ଷିକ ଯେ
ବରତ ପାଦବିର ପାଶାଳ ହୋଇଥିଲୁ ଦୂରା ଯାଇ ନାହିଁ
ଏହୁବିଲେ ଦେବଦେହର ବିନିଗରିବ ।

ପ୍ରେସର୍ସନ୍ ।

ପଦିପ୍ରେରବକ୍ଷ ମହାନୀତିମନ୍ଦ୍ରେ ଆମେ-
ମାକେ ଦାୟୀ ଲୋଡ଼ା ।

ଶ୍ରୀକୃତ ଭବଲଗପିଦା ସମ୍ମାନବ ମହାଶୟ-
ଶମୀପେଣ ।

ମହାରାଜୁ !
କେବୁ ପିତିତଳେରେ ଆଛି ? ଅଗି-

ଶତକେବେ ସୁଲକ୍ଷମ୍ରରେ ନିଯାକ୍ର ହେଉଥିଲା
ଅଛିଲା । ଏହା କେତେ ଦୂରେ ବିଷୟ ଅଟେ ।
ଦେଖ ଯେଉଁମାନେ କି ନିରକ୍ଷା ଲେଖି
ପାରିବା ଦୂରେ ଥାଇ “ଅଞ୍ଚ”କୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ସୁଧା
ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଆଜି ପୁଲାବକ୍ଷ
ପାରଅଛିଲା ନାହିଁ ଶିଳ୍ପିରଙ୍ଗେକେ ଅଦୃଶ୍ୱ ମାନ
ରହିଥାଇଲା ଏହା ଶିଳ୍ପିରଙ୍ଗେକମାନବ କେ-
ତେବେ ହୃଦୟକାରକ ଅଟେ । ସୁଲକ୍ଷ-
ମାନରେ ଶିଳ୍ପିରଙ୍ଗେକକ ସର୍ବା ଅପେକ୍ଷା
ଅଶୀର୍ଣ୍ଣ ସର୍ବା ଦୃଷ୍ଟପରିମାଣରେ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରତିକଣେ
ଏ ବିଶ୍ୱାସରେ ସମୟେ, ବିଶ୍ୱେଷ ଗୋକମାର
ପଥିଥାଏ ଜାହା କେବଳ ସୁଶିଖାର ଅଶ୍ଵବ
ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ।

ଅମ୍ବାଳକ ବିଦେଶକାରେ ଏଥର କରା-
ବଧାରିବନାକେ ଶାସ୍ତ୍ର ଏ କୁଷାରକୁ ଛାଇ
ହଣ୍ଡାରୁଖଲର କା ମାଲକର ହରାଣ୍ଟି ସୁଯୋଗକ
ଲେବେବୁ ପୂଜୀସର୍ବର୍ଷରେ ନିଯୋଜନକରେ ଦେ-
ଶର ଛନ୍ଦର ହୃଥକ୍କା ଏବ ଅଣିଶିଳ ଲେବେ
ଶିଖାଦିବାକୁ ରହିବ ହୃଥକ୍ରେ ଓ ଜାଦୁଶ
ଗୋଲମାଳ ବିଜହାର ଆଶକ୍ତା କା ଆନା ।

ଆଜୁ ନଥ ଡାକ୍‌ବିଲ୍‌ବା ଭିଲେଇ ଅପିପ-
ମାଳଙ୍କରେ ସ୍ଥାନେ “ଅଧ୍ୟାତ୍ମ” ସ୍ବଗଭ
ଦେଖାଯାଏ । ଏମାନେ ଉଚ୍ଛବ ବା ବରଳା
ଲେଖାଥିବା ଚିଠି ଧଢ଼ି ନ ପାଇ “ଗୋପାଳ”
ଚିଠି “ଶର” ପାଖରୁ ଧଠାଇ ହିଅଛି । ସୁପିନ୍ଦିର
ଲେବ ଥିଲେ ଏପରି କେବେ ସଂଗ୍ରାମାନ୍ତରୀ
ଅମ୍ବେନ୍‌କେ ଅଶାକରୁ ଏହିର ହରାରଧାରକ-
ମାନେ ଏ ହରାମରେ ଶିଳିତଲେବ ନିଯୋଗ
କର ଏ ଏଲବାରୁ ଏ ବିଳଙ୍କ ଶୀଘ୍ର ଦୂର-
ଉଚ୍ଚ କପବାକ ସହିତକ ହେବେ ।

9889

ଶ୍ରୀ ମନେଶ ଦାସ ଶ୍ରୀ
ଶ୍ରୀବିଜ୍ଞାନ ।

۲۰۹

ଶ୍ରୀ ଜନମାରା ପୁନ୍ତେତ୍ତି ଦକ୍ଷ ଅଞ୍ଜିମ ୩୯୯
କାରୁ ମୋଦାଲପୁରୀଠି ଉତ୍ତ ଦେବଧାରିନୀ । ୩୯୫
ଆମ୍ବଦ୍ଧବୁଦ୍ଧବୁଦ୍ଧନ ସ୍ଵାମୀରତ୍ନ ଦୟାରମୀ

ପୁରୁ ବହୀତ୍ର ୫୯
ଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କାରୀ ଦୁଇଶୀପୁର
ବିଜକ ଅନ୍ତିମ ୫୯
କୋର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ୩୫

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଚମହାର ମନୋରଥ

ମଦ୍ଦର୍ଶ ସିଗଲ ସିରପ ଓ ତହିଁ ର ପିଲ୍
ଏ ଜୀବନ ବାଇ ଓ ପେଟଦବା ଓ ଜୁର ଅଛି
ଅନେକ ଦେମାରରେ ଉପଦବା । ଜାନ୍ମର
ଦିନ ଶ୍ଵେତପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରକାନ୍ତି ଜୟୋତି ଆସି
ଦେଇଥିବକାର ଦୋକାନରେ । ବିଜ୍ଞାପନ
କାମେ ମନ୍ଦିରକ ଅଛି ପ୍ରାତିଦିନର ଅଭିଭିତ୍ତି
ମତେ ଭଲାସ କଲେ ପାଇ ପାଇବେ ।

ମଦ୍ଦର୍ଶ ସିଗଲ ସିରପ ବି ୧୫ ଟ ୧୫୮
ମିଲ ବା ୧୩ ଟ ୧୯
୧୯୯୮ ଶ୍ରୀ ଅଭିଭିତ୍ତିକର
କୋମାନ୍

THE GRADUATE'S AND UNDER-GRADUATE'S
ASSOCIATION.

PRINTING COMPANY'S HALL.

A paper to be read by Babu Srigopal Bhattacharya M.A. On Sunday the 17th Instant at 5 p.m.

Subject..... Child marriage.

Attack, } Akshoy Kumar Ghose,
2-89. } Honorary Secretary.

ଏହାର ସଂସାଧାରଣାରୁ ଜୀବନର
ଯୁଝର ସେ ଅଗମି ମର୍ରିଜର ରାତ୍ରି-
ନାହାଲରେ ଜେନରଲ ଦ୍ୱାସାତା-
ର କ୍ଷାତ୍ରଗ୍ରବମାନର ପଣ୍ଡା ହେବ
ବିବେହ ପଣ୍ଡାତ୍ମାତ୍ର ଦେବାକୁ ଜାତ
କ୍ଷାତ୍ର ଦେବେ ସେ ଆଗରୁର ପିସ୍ ଟ ୩ ଲା
କୁ ସର୍ଜନଙ୍କ ସମୀପରେ ଦାଖଲକର ହୁଏ-
ଇ ଜାରିରେ ଜେନରଲ ଦ୍ୱାସାତାରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବେ ଏହି ପେବେ କେହି ଏ ସମ-
ଜରେ ବିଷେଷ କରି ଜାଣିବାକୁ ଦେବା କରନ୍ତି
ତେବେ କଟକତଳର ଶ୍ରୀପୁର ଦେଇଲ ସର୍ଜନଙ୍କ
ଅର୍ପଣାକୁ ଗଲେ ସକଳ ବିଷ୍ୱ ଅବରତ
ହୋଇଗଲିବେ ।

H. BOVILL
ଶାର୍ମଣ ସ୍ରୀପୁରପ୍ରେରଣ୍ଡିଆ
ମେଡିକଲ ସ୍କୁଲ

NOTICE.

Wanted an Overseer for the Cuttack Municipality on a monthly salary of Rs. 50, and Horse allowance Rs. 10. None need apply

who is not well acquainted with English and who has not had good practical experience of the P. W. Department Overseer's works.

Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned up to the 15th of March, 1889.

D. N. Chakravarti
Chairman.

ଏ ପ୍ରଦେଶର ମାଳଖାତିକ ବଜାର, ଜମିଦାର-
ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରାଚୀନବଶର ଜୀବନ ପ୍ରକାଶ କର-
ବାର ବାସଳା କର, କେତେବେଳ ବଜାର ଏବଂ
ଜମିଦାରଙ୍କ ନରର ବବରଶ ସମ୍ପଦ କରିଥିବୁ
ଯେଉଁ ବବରଶ ସମ୍ପଦର ହୋଇଥିବୁ ଜାନ୍ମର
ବଜାର ଏବଂ ଜମିଦାର ବଜାର ଯେଉଁମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଳ୍ୟ ଶାସନ କରୁଥିଲା, ସେମାନ-
କ ପଣ୍ଡାଗାପରୁ, ବଳିକାର ସମ୍ପଦ ଶିଳ୍ପି-
ମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ପରିବୃତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବୁ
ଏହି ପ୍ରକାରମାନ ଜୀବନ ସହ ପ୍ରକାଶିତ
ହେବ । ଓଡ଼ିଶାର ଅବିଷ୍ଟ ବଜାର ଏବଂ ଜନି-
କାର ବଶର ଜୀବନ ସଂଗ୍ରହ ହେଲେ
ମୁଦ୍ରଣକାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥ କରିବୁ । ଅପ୍ରେଲମାର
ମୁଦ୍ରଣକାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ । ଅପ୍ରେଲମାର
ଯେଉଁ ମହାରଜା, ବଜାର, ଏବଂ ଜମିଦାର-
ମହୋଦୟଗର ଏହି ସ୍ଵପ୍ନକରେ ଶୀଘ୍ର କରିବ
ଜୀବନ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ କରିବି,
ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ ପଢ଼ିବ ଜାହା ଅମ୍ବାକୁ ପ୍ରେରଣ
କରେ ଅଭିନ୍ନ ଉପକୁଳ ହେବୁ । ଜାନ୍ମର
ବବରଶ ସହ ଶୀଘ୍ର ପଣ୍ଡାଗାପ ପ୍ରେରଣ
କରେ ତାହା ଖେଳିବ କରି ସମ୍ପଦରେ
ପ୍ରକାର କରିବୁ । ଏହି ।

ଶ୍ରୀ ପାତାଲାଥ ରଥ,
ଭାଲେଶ୍ୱର ।

ପ୍ରାକ୍ତନକର୍ତ୍ତାକାର ପ୍ରେରଣ୍ଡିଆ ।
ଏହି ସ୍ଵପ୍ନକ ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ କରିବ ନାହାଇ
ଶୁଭର ପଣ୍ଡାଗାପିମାନେ ଅନ୍ତରାଷ୍ଟରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଟ ୦ ୨ କଟକ ପିଣ୍ଡାଗୁମାଳ,
ବାରୁ ସମ୍ପଦର ମୁଖ୍ୟାଗାନ୍ଧୀର ସ୍ଵପ୍ନକ
ଦୋବାଜରେ ଏହି କର୍ମସାମରାହିତ ନିର୍ବି-
ତରେ ପାପି ।

ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମିନ୍ଦ୍ରମେହାର ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର
ପାତ୍ରି, ବାଲୁବଜାର ବିଜ୍ଞାପନ

ବିଶେଷ ସବ୍ଧି ।

ସହର ମହାନ୍ତିରମାନଙ୍କ ସହିତରେ
ଅମେ ଗୋଟିଏ ଦୋକାନ ପିଟାଇଥିବୁ ।
ଏଥରେ ଜାନାବାବ ତାକୁଥା ଓ କବରଙ୍ଗ
ଜୀବନ ବିଷ୍ୱ ଦ୍ୱାରା । ଏହା ଜୁଡ଼ା ବାଗଜ,
କଲମ, ଦୁର୍ବଳ, ପେନସିଲ, ଚିଠିବାଜଙ୍କ
ସ୍ନେଇର ପକାର, ବବଧୁରାଜ ବେଳଶ,
ବଳ୍କାତ, କାମିକ, କୋକ, ଦେଣୀ ଓ
ବିଲଗ୍ରୋହା, ନାଲାପ୍ରକାରଲୁଗା, ଶ୍ରେଣିବାର
ବାଟ, ବଳ୍କ, ଲାବ ଉପାଦାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟର
ଅନେକପରିଚାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା
ଯେଉଁ ଦ୍ୱାରା ପରିବାର ସହିତ କରିବା
ଅଭିଷେକ ଓ ଦଶେଷ ବାଧାକଟା ସହର
ପଠାଇବୁ । ଅମେ ମାବଦ୍ଦିବିଦ୍ବଦ୍ଧ ଜୁଡ଼ା ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ
ସମ୍ପଦ ଦ୍ୱାରା ସହିତ ବରୁ ।
ମୂଲ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ ପରିଚାର । କେବଳ ସେହି ଦ୍ୱାରା
ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ କରି ପଠାଇବାକୁ ଦ୍ୱାରା
ଜୀବନକର୍ତ୍ତାକାର ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନର
ପରିଶମ ନମନ୍ତେ ଶତବିର ପଠାଇବାର
କମିଶନ ପାଦିପାଦିବିଦ୍ବଦ୍ଧ ।

ମହାବବାଦିମାନେ ଅମ୍ବାନ ପଦିଶ୍ଵର
ଦେବାକୁ ଦେବା ହଲେ ସେମାନଙ୍କର ପାତ୍ରାବ
ଅଭିନ୍ନ, ଦ୍ୱାରା କାରଣ, ବାଧା କୁଳକ କ
ଲା, ସେବା ପୁରୁଷ ଏ ହା, ସେବାର ଅତରର
ବ୍ୟକ୍ତିମ, ଅହାର, କୋମ୍ପାବି, ଥାରୁପ୍ରକୁଳ
ଜୀବନକ କରିବାକୁ ଲେଖି ପଠାଇଲେ ତାହାର
ସମ୍ପଦାନ୍ତର ଜୀବନକର୍ତ୍ତାକାର

ଅଗ୍ରମ୍ବନ୍ୟ ପାପି ହେଲେ ଜୀବନକ ଦ୍ୱାରା
ମୋହରବାଦିମାନଙ୍କରକଟକୁ ପ୍ରେରଣ ଦ୍ୱାରା ।
କେବଳ ପରିଚାର ପାଦକୁ ଜୀବନପରିଚାର
ତାତରେ ପଠାଇବାର ପାରେ ।

ଅଧିକ ଅଭିନ୍ନ କରି ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବା
ନିଷ୍ପେକ୍ଷିତ । ମହାବବାଦିମାନେ ଥରେ
ପରିଶମ କରେ ସବୁ ଦୂରେ ପାଇବେ । ହେବେ
ଏହିବୁ ମାତ୍ର କରିପାରୁ ତ ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା କରୁଥିବା କରି ପାଇବୁ । କରିବେ
କରାଯି କେହି ପ୍ରକାର ହେବେ କାହାହିଁ ଅନ୍ତର
ଦରେ କେବେ ଅଭିନ୍ନ ପରିଚାର ପରାମରଶ କରି
ପରିଶମରେ ଏ ସମ୍ପଦକୁ ଜୀବନରେ ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ ପାପି ।

କାହାକୁ କରିବୁ ଏ ପରାମରଶ ନାହାରେ
ଅମ୍ବାନ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ।

Cuttack stores । ଶାର୍ମିନଗରର କର୍ମଚାରୀ
ଦ୍ୱାରା ପରିଶମ ଏ ଜୀବନରେ ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ ପାପି

ମେଘରୋଗ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନଶରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ପଦ୍ଧତିଗାର ନିହାଳ
ଦିବେ । କୁରିତୁ ପ୍ରମେତ୍ଯବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ଅନ୍ତର୍ମଳା କଥାରୁ ସେମାନଙ୍କର ତିଳାର୍ଦ୍ଦି ଗୋ-
ଶକରିବାର ଛାତିର ଲୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟାଖ୍ୟା-
ବିବାହେ ଜୀବନର ମାତ୍ର ପରିବାରଗ କରିବାକାହେ ।

ଏହି ଜୀଷଧ ସଥାନରେ ଏକଷପ୍ରାବ ଶେବଳ
କଲେ ନୂତନ ଘୋଗ ଏବଂ ତିନ ଗୁରୁ ସପ୍ତା-
ବରେ ଧୂରମନ୍ଦରେ ଅବଶ୍ୟ ଆଚେନ୍ଦ୍ର ହେବା
ଯେଉଁମାଳେ ଅଗେଗଣ ନ ହେବେ ନିଷ୍ଠ୍ୟ
କହୁଅଛୁ ଏ ବିଧାୟ ସେମାଳର ସଙ୍ଗରେ ସକା
ହୋଇ ଜୀବନର ଶେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ।
ଶୁଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟିଯରେ ପରିଶର ନ ହେଲେ ଅଛୁ
ଯିବ କାହିଁ ଅନେକ ବେଳୀ ଅଗେଗଣ ଲାଭ
କର ପ୍ରଶଂସାପଦମାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସମୟ
ଅଛିଲମରେ ମୁସାକାହାରେ ପ୍ରଗତି ହେବ
କଲିବଜା ଅଛେରଟୋଳ ଲାଗୁ ହବନରେ
ସ, ତେ, ଏକ ବିଶ୍ଵାସକଠାରେ ଏବଂ ବଢ଼ିବ
ଦରପାବଜାର ପ୍ରିମ୍ବନ୍ଦିକାଳର ପ୍ରସ୍ତବାଳୟରେ
ଏହି ଜୀଷଧ ବିଦୟୁ ହେଉଅଛି । ନୂର୍ମ ଏକପ୍ରି-
ଦ୍ରିକୁ ଟେଣ୍ଡା ପ୍ରତିନିଧା ଓ ଡାକଖଣ୍ଡା ପଥକା ।

ଅମ୍ବର ଚଉଥୁଲୁକଜାଇପୁଣି ଦୋହାଳରେ
ଗହମର ଉତ୍ତମ ମୟଦା ଓ ଅଛୁଟା ବିଶ୍ଵାସକାଗେ
ପୃଷ୍ଠାର ଅଛି ଯାହାକୁର ଅବଶ୍ୟକ ଦେବ ସେ
ଅମ୍ବ ଦୋହାଳରେ ଉଲସକଲେ ପାଇଧାରବେ।
ସେଥରେ ମୁଦଳ ଉତ୍ତମ ତତ୍ତ୍ଵ ବନ୍ଧାରପ୍ରାୟ
ମରନ କାହିଁ ଆର ଯାହାକୁର ଦୃଢ଼ତ କର୍ମ ପାଇଲ
ବେଶୀ ମୟଦା ଦରକାର ଦେବ ତାଙ୍କର କର୍ମର
ଅଠବିଷୟକ ପୂର୍ବରୁ ଧରମାଧଦେଲେ ଅମ୍ବେ
କମ୍ପର କବଲଦେବେର୍ବୁ (ଫଳେକ ପରିତୀଯାଗେ)
ବଜାବ ଅପେକ୍ଷା ସଳବ ମଳାରେ ପାଇ
ଥାଏବେ।

ପାଖାର } କହୁଳ ଅଭିନବଶିଥିଲା ।

ବାଲିକାଗାନ

ବଳନ୍ତିର ଶ୍ରୀ ଦଶରେ ସହର କଟକ
ଜୋଖୁର କଜାର ବାବୁ ଗୋପନୀୟର ସମ୍ମାନ
ଦସା ଲକ୍ଷ୍ମୀଟେ ବାବୁ ଅର୍ଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନ କର ବନ୍ଦାନ୍ତର
ବାବାକରେ ବିଜ୍ଞାନେ କେତେ ଅଧି ଯଥା—

୧୯ ପରେ ବିଭାଗ	୦ ୨୦ ୮ ୨୫୫	୦ ୧୫ ୩ ୦ ୭୭
୧୯ ଉପରେ	" ୮ ୩୫	" ୩ ୦ ୨୫
୧୯ ପରେ	" ୩ ୨୧	" ୩ ୦ ୮
୨୨ ପରେ ଉତ୍ତରପରିଷଦ୍ୟେ	୩ ୫୫	" ୩ ୦ ୧୫

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବାବୁ ଗୋଟିଏକର ସମ୍ମାନ
ବିନ୍ଦୁରବଜାର ବସା କିମଟିପୁ ଅମ୍ବାଲା
ଦୋକାନରେ ବନ୍ଦ ରହିଥାଣା ଓ ବଜାର ତେବେଳାରେ
ରେବମାର୍ଗେର ଲୁଗା ଓ ଖେଳିଲାଲା ଓ କଲା
କଳା ଉମାଖୀ ସତରଚର ବନ୍ଦୟ ଦେଇ ଅଛି
ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଦୁରବର୍ଗର ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦି
ଅଛି । ତିନ୍ଦିନ ଅଛି କେବେକ ଫେହଳୀ
ଜିନିଷାରୁ ବନ୍ଦୟ ସବାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନିନ୍ଦା ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲା ସାହାବର
ସାହା ଅବଧିକ ଛାକ୍ର ଦୋକାନରେ ଅନ୍ଦେ
ପଣ କଲେ ସୁଲବ ମୁଲିଯରେ ପାପ୍ର ହୋଇ
ଥାଇବେ । ଏହାଜା ଆମେମାନେ ହଲେଇଥାଇ
ବନ୍ଦୟ ସବାରେ ଦୋକାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖି
ଅଛି । କେହି ଖରବ କରିବାକୁ ବହିଲେ ରାଜ୍ଞି
ବନ୍ଦୟ କରିବ । ସବି କିମ୍ବା ଥାଡିମାଳ ବନ୍ଦୟ
କେବା ପଦ ଅପରା ମନ୍ତ୍ରିବ ସବାରେ ଦଇ
ନୁହାନ୍ତି ହେବେ ଏକ ବନ୍ଦିକୁ ଏକ କଣ ଟଙ୍କଟି
ଦେବାବ କେବା । ମାତ୍ର
ମାତ୍ରାର ମନ୍ତ୍ରି ଖରବ କରି ରାଜ୍ଞି ଭାବରେ
ଥିବ । ସବି କେବଳ ଥାଡିକ ଏକ ନିଲା ରାଜ୍ଞି
ଦେବାବ କେବା ।

ପ୍ରକାଶକ

ପୋର୍ଟାର୍କିତ ଓ ପାଇଲି
 ବେଶ୍‌ବାହୀର ଓ ଦର୍ଶନ
 କରି ଦେଖି
 ଦୁଃଖ କାହାର ମଥାର
 ଲେଖିବାରିକେ ଜାର
 ଓ ଶୁଣିବେ କବା
 ଏହାର
 ସମ୍ମା ଦେଖି
 ୧୯୫୧ ମୁହଁ
 ୧୯୫୨ ମୁହଁ
 ୧୯୫୩
 ମୋହା ଓ ମନୋହର
 କତ୍ତମ ପରି ହୁଅଗତ
 ମନୋ ସାହୁ କବା ଓ
 ସମ୍ବନ୍ଧ
 ଡେମେଷ୍ଟ୍ରିମେଂଟ ।

୭୩ ପାଇବିଲାରୋକ
ଦେଖି
ଦେଖିବ ଦେବନ୍ତେ ଶବ୍ଦ
କାହାର ଆଜି
ମନ୍ଦୟାମା
ଦେଇ ଦେଖିଲ
କାହାରଙ୍ଗା ଆଜି ଏ ସବୁ
ଏ କହି
ମନ୍ଦୟାମାର ଏ ଏହି
ପାଠ ଯାଇଯାଉ ନ
ଥାବା
ଦେଇ ବାଟି
ଏମୋହ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍‌ଧା-
ରନ ଉପାର ଅଛିର
ମନ୍ଦୟର ବହମ କମରେ
ବରାହର କଥି ।

ପିତାର

ଏ ପାଇକୁ ବେଳିଗ୍ରେ ଆହେ ରୁଦ୍ଧ
ନିର୍ମାଣ ରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କୋଠାଇବା ପାଇଁରେ
ଦେଲେ ପାଣିଗଲା ବଢ଼ ହେବ ପରିବ ମହିନେ
ଆହେ ଲେପିଦେଲେ ମଜଦୂର ଓ କ୍ଲାନ ଧରି
ନାହିଁ ।

କରିବ ଚମତ୍କା ଓ ସାହରେ ଲଗା
କାନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ଆରବବନ୍ଧୁତ କର ୯

ଭାବିତାପରେ ବିଜ୍ଞାପନ କୁପା,
ଶରୀ ବଳଦିଲେଣ ରୂପେ ଧାର୍ମ ହୋ
ସଥା —

ଓଡ଼ିଆ ସବ୍ରାନ୍ତ

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ

ଅନ୍ତେମକୁ ୧୫

ପୁଣ୍ଡି ଏକ ସ୍ରମିକ ୧୦

ମାତ୍ର କୌଣସି ବଜ୍ରପନ ଯେତେ ସବୁ
ଦେଲେ ତର୍ହିର ଅର୍ଜା ଟ ୨୭ ରୁ ଲଗା ଦେବ
କାହିଁ ।

ଦୁଇପାତ୍ର କୃଷ୍ଣପୁଅର ସକାଳେ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରଥମ
ଅବର ଦେଖାଏ ହିରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟାହ୍ନେ ୧୦୨୯

ଅସବ ଦିନର ସମୀକ୍ଷାରେ ମୁହଁଳ ବିଜୋବପ୍ରେ
ଦୋଷଗ୍ରହଣ ।

ଦୁଇପାଳର ମୂଲ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ।

କାହିଁ ଏହି ଉତ୍ତରାଳୀରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା
ପ୍ରକାଶକ 'ବିଜ୍ଞାନାଳୀ' ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

୪୫

ତା ୨୫ ଦିନ ମାହେ ସେବୁଏକ୍ସର ଧାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଭାବ । ମା ଜାଲଗୁଣ ଡିକ୍ କୁ ସବୁ ୧୯୫୭ ମାର୍ଚ୍ଚ ଏବନାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଲିଖ । ୩୯
ପଞ୍ଚାଦେୟ । ୩୮

ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନମାସ କରୁଥିଲୁ ଗଲ ମଙ୍ଗଳବାତ
ଅପସ୍ତଲବାଳରେ ବର୍ତ୍ତପଡ଼ି ଓ କବାସ ସହିତ
ଏ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାରୁ ରୁଦ୍ଧ ସମୟେବାଚିତତ୍ଵ
କାଳ ଦୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଅସମ୍ଭବରେ ଯେତେବେଳେ
ଏ ଦୃଷ୍ଟି ଅପସ୍ତଲ ହାତା କବାରକୁ କୋଣ
ଅଛି । ମୋତ୍ସଲରେ ଦୃଷ୍ଟିର ପରିମାଣ କହି
ଅସ୍ତବ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଉତ୍ତରରେ କୃଷିର ସୁଦିନା
ହୋଇଥିଲେ । ଅମନ୍ତରର ବାଟା ଉତ୍ତରବାର
ଏହ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତରକଳ ମାତ୍ର ଉତ୍ତରର ପରିମାଣ
ନିରାଜ ଭାବୀ ।

ଦୋଳଅଛି । ଆଖମି ପ୍ରମାଣ ଦେବାର ଅସୁରଥ
ବିବେଚନାରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ଦର-
ଖାସ୍ତ ଦେବାରୁ ଶକ୍ତାକ୍ଷେତ୍ର ଟ ୩୦୯ ଲା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ମୂଲ୍ୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୧୫ ଲା
ଦେବାର ଅନ୍ଦର ହେଲ । ଏଥର ସହିତେଷ
ଦେବାରୁ ଏ ଧରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଉତ୍ତର
ରହିଲ ।

କଳେକ୍ଟର ପାରଦାତ୍ମାବ ମୁଖ୍ୟମ୍ ଓ ଅକ୍ଷ୍ୟ
କେତେବେଳେ କର୍ମଗୁଣ ସ୍ଵପ୍ନେ ହୋଇ କହନ୍ତି
ଲାଗିଥାଏ । ବେଙ୍ଗଲୁ ଶବ୍ଦରାଗରେ ଛାପ-
ବେଳେ କଷ୍ଟ୍ୟ ମିଥ୍ୟ ଲେଖା ହୋଇଥିବାର
ପ୍ରଜକାରରୁ ଅବସର ହେଲୁ । କୌଣସି
ଚମ୍ପଦାରବଳ ସୁଗ୍ରୀତ୍ଯା କଳେକ୍ଟରର ସାମାଜିକ
କର୍ମଗୁଣ ସହିତ ଯୋଗ କରି ଅଧିକ ଟଙ୍କାର
ରହିବ ଲେବ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେତେ ଟଙ୍କା
କମା ଦିଦ୍ୟା ରହାଇ ଲାଗୁ । ଏହି ଦାରଶକ୍ତି
କରିବାଲ ଟଙ୍କା କମ୍ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେଥିର
ପରିମାଣ ୫ ଟଙ୍କାର ଅଧେରା କେଣେ ନୂହେ ।
ଶାରଦା ବାବୁଙ୍କର କିନ୍ତୁ ଦୋଷ କି ଥିଲେ ତୁଙ୍କ-
ପଦକି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉହିବ ।

କଣେ ବନ୍ଦୁଲେକ ମସିମଳେସଂକ୍ଷେପ ଜାଗା
କାମେଲ ସାହେବଙ୍କ କବିତାରେ ବିଶିଥ୍ଵକା
ହେଉଥିବୁ ସାହେବ ଗାହାତୁର ହୋଟିବାରୀ
ବ୍ୟାପାର ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଜ୍ଞାନ ଅପସାଖରେ
ଯାଇଁ ଟି ଲା ଜ୍ଞାନମାତ୍ରା ଅଥବା ଜ୍ଞାନମାତ୍ରା
ତ ଦେଲେ ଏକଷ୍ପରିଦ ମିଥ୍ୟାବ ଶାନ୍ତି ପ୍ରକାଳ
କଲେ । ଉତ୍ସୁଳେକ ବନ୍ଦୁଶିଳ୍ପ ଜ୍ଞାନମାତ୍ରା ଦେଲେ
ଅକାଶକର ପ୍ରାଣ ହେଲେ । ଏପ୍ରକାର ହାତିମଳ
, ଛଟରେ ମାମଳ ମୋହବମା ଚଳିବା ବଜା-
ରୀକ ।

ପ୍ରତିବ୍ୟାମର ଧୂଳିଶୁଷ୍କରିଥେଣେଣେ ଖୁଲୁ
ବାହେବ କାଦୁଳିବାଳିବା ଗେଣୀ ଅଭିଯୋଗ-
ଦେବତ୍ବ ସମ୍ମେଶ୍ଵର ଦେବାନ୍ତବା ବିଷୟ ପାଠକ-
ମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛୁ । ମୋହନମାରୁ ଅବ୍ୟାହତ
ପ୍ରାପ୍ତଦେବା ସକାରେ ସେ ଲଜ୍ଜମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରୁ
ଲସ୍ତଫା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ କଣୀପୁ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠକଥାହାରୁ ତାଙ୍କୁ ତୃପ୍ତମିସ୍ କରିଥିବାର
ସଞ୍ଚାକିବା ଶୁଣିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଶାନ୍ତିରକ୍ଷଣମାନେ
ଶାନ୍ତିଦୟକ ହେଲେ ଅନେକ କୃପ୍ତବ୍ୟାମର ଓ
ଅଶ୍ରୁ ଉପକାର ହେବ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ
ଶାନ୍ତିରକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ମୁହର୍ମ୍ୟ ପ୍ରତି କୃପ-
ରସ୍ତ କରିବିରିବର ଉପର ବିନ୍ଦୁ ହେଲେ
ଅଶ୍ରୁ କିମ୍ବା ଦୂଷତ୍ତ ହେବ । ଗବର୍ନ୍ମିମେରା-
ର ଏପରାର ଶାସନରେ ପୋଲାରକରମଣ୍ଡି-
ମାନେ ସାବଧାନ ଦେବାରୁ ଶିଶ୍ବ କରିବେ ।

କୁଣ୍ଡ ବାଲକ ନାନାଜାଗୟୁଣ ଗତ
ଅକୁଦ୍ଧମାସରେ ଦାହୁରାତାରେ କିଳିଜା
ପାର୍ଶ୍ଵକୁ କର୍ତ୍ତାକରଥକା ଅପସ୍ଥିତରେ ପାଶିଦୟ
ଦୃଶ୍ୟମ ହୋଇଥିଲା । ଏ ଅପସ୍ଥିତ କୌଣସି
ସାମାଜିକ ପ୍ରମାଣ ନ ଥିଲା ଓ ଏହିବାର ଜଳନ୍ଦ-
ଦର୍ଶକ ବାର୍ଷିକ କୁଣ୍ଡ ବାଲକଚାର ଏବା
ସ୍ତ୍ରୀଦିଵ ହୋଇଥିବାର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ ନ
ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଘୋଲୁହ କିହଟିରେ
ସ୍ତ୍ରୀଚାର କରିଥିଲୁ ସେ ଏହି ଉତ୍ସାହକ ପାପତ୍ର-
କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମନ କରିବାକୁ କଳାପାହାୟିରେ
ସେ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥିଲା । ବାହାର ଆହୁ ବେଳୀ
ଜୀବିତାକୁ ପାଇଦବ୍ୟ ଲାଗୁର କେବା ଅନ୍ତରୀ-

ବାଲେଅବର ବିଦ୍ସାଥର ବାହୁ ଉଗବାନ-
ପ୍ରଧାଦ ବତ୍ରକ ନାମରେ ଯୁଦ୍ଧ ଫୌଜଦାରୀ-
ଅକାଳିତରେ ଯେଉଁ ଦୂର୍ଗାମ ବିଭାଗା ମୋବ-
ଦମା ହୋଇଥିଲ ଯାହା ଗଛ ମୁଦୁବାର କଷତି

ସୁରେ କହୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲ କିନ୍ତୁ ଦେବଙ୍କ
ଗୋଟିଏ କବାର ଦ୍ରୁଷ୍ୟ ପାଇଲା । ଏହି ହରକା
କବେ ସେ ଏହି ପରାମରଶ ଏହି ଦଳଦୂରେ ଲି
ମୁଜାଣିଥିଲେ ଏହିକି ହଲାଗର ନମନ୍ତ୍ର ଏହି
ଶିଖରଙ୍ଗ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବେ ଦେଇବା କହ ନ
ଆନ୍ତି ।

ପାରିସତାରୁ ଥାର୍ଷିଶ୍ଵରା କଳନ୍ଦମାର ବା ୧୯-
ଶଖର ବାରଷମାରରୁ ପ୍ରବାହ ସେ ମଦାସଙ୍ଗ
ଦଲାପଟେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବଗୟ ସଜା ଓ ପ୍ରକା-
ରଗର ନାମରେ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ କାଶ କହି-
ଅଛନ୍ତି । ସେ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ସେ ଭାବରୁ
ଇଂରାଜିଆସନ ହଠାତ୍ ଦେବା କାରଣ
ସେକାରଗଠନ କରିଗଲୁ ସେ ବର୍ତ୍ତଗତୀମୁଦ୍ରଣ
ଏକ ଅମେରିକାରେ ଅନେକଲେବ ଘାର
ପାରିବେ । ମାତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ-ବ୍ୟୁତ ନିଷାଦାର୍ଥ ଗୁରୁ
ତମୁହ ପାରଶ୍ରାମକାରୀ ହେବ ଏବଂ ପରାମା-
ର୍ଜକ୍ଷା ଇଂରାଜିଙ୍କ ଅଧୀକଷ୍ଟ ଅସୂରଣ୍ଟାଯ ସେହା
ଏ ସ୍ଵଦରେ ଯୋଗ ଦେବେ । ଖ୍ରୀଏତୀମାନଙ୍କ
ପଢ଼ିବାର ବିଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧିତାକୁ ସଙ୍ଗେ
ପାଇବ ସାମାଜିକ ଦେବାରୁ ସେ କହିଲେ ସେ
ଇଂରାଜିଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଭାବଗୟ ସଜାକ ମଧ୍ୟରୁ
ଅବକଶ କି ୫୦ ଲା ହିଦ୍ରୋହ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅଛନ୍ତି ।—ଦଲାପଟେବ ହୃଦ ପାଶଳ ଦୋହ
ଯାଇଥୁବେ ଲୋହିଲେ ଦେ ସୁ ଦେଖୁ
ଅଛନ୍ତି ।

ନତ ସମ୍ବାଦରେ ବିଦ୍ୟ, ଏଥ୍ ଏ ଓ ଏହେଲୁ
ଧ୍ୟାନା କୃଷ୍ଣର କୋରଥିଲା । କେବଳ ବାଜେ-
ଅବିଗନ୍ତ ଶିଳ୍ପିଙ୍କାରୀ ସ୍କୁଲର ଶିଳ୍ପର ବିଦ୍ୟାର
ଓଡ଼ିଆର ଅଳ୍ପକଳ୍ପିତ ଯୁଲର ପ୍ରାଚୀମାନେ ଏଠା-
ରେହେଲାଙ୍ଗା କଲେଜରେ ଧ୍ୟାନା ପ୍ରବାନ୍ଧ
କରିବା ସବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦୋରଥିଲେ ।
ଏଠା ବିଦ୍ୟ-ଧ୍ୟାନାଟି ପ୍ରାଚୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂର-
କଣ୍ଠ ଲଙ୍ଘନାହିଦ୍ୱର ପରିଷ୍ଠା ପ୍ରବାନ୍ଧ କରି
ଅନ୍ୟବିଷୟର ଧ୍ୟାନା ଦେବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ
ଦେଲେ କାହିଁ ଛାତ୍ର ବିଷୟରେ କରିମରୁଣେ
ଲେଖି କ ଥିବାକୁ ପରିଷ୍ଠାଭାବୀ ଦେବାକୁ
ଅନ୍ୟ ଜୀବଙ୍କର ଧ୍ୟାନାମୁକରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିଲେ ।

କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା ମୂଲର ଦୁଇଶେଷ ଏକଷ୍ଟକୁ
ସମସ୍ତାରୀ ସୃଜନଶକ୍ତି ଦିବସ କହି ବିଜୟରେ
ସମସ୍ତଙ୍କରଣ ହସ୍ତିତ ଦେବାରୁ ସବାଳଞ୍ଜେ

ପଶ୍ଚାତ୍ ପ୍ରଥାରକୁ ଦସନ ଦେଇଥିଲୁଛି । ତିବ୍ବ
ସମୟରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ କହିଲେ ପରାଷାରେ
ବୃଦ୍ଧାର ଦେବେ କହୁଁ ଏହା ବାଜିକମାତ୍ରେ
କଣେଖରୁପେ ଜୀବ ଦୋଷ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିଗରେ
ନୁହୁତ ଦୋର କିନ୍ତୁ ଅମଙ୍ଗଳ ନିଜେ
ଉପ୍ରାଦଳ କରୁଥିଲୁଛି । ଏହି, ଏପରାଷାର
ସାହୁତ୍ତକାଗଜରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଥଣ
କରିବାକୁ ଦେବ କହୁଁ ଉପ୍ରେସ ନ ସଲ
ପଶ୍ଚାତୀମାତ୍ରେ ଭଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତ କମରୁ ବିକ
ଭାବରେ ସବା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ବୋଧନ୍ତୁଏ ।

ପ୍ରାୟ ମାସ ଦେବ ଦେବ ହିନୋଳ ରଜା
କର ଅନ୍ଧାଳ ବାର ସହସ୍ର ଟଙ୍କାର ଜିନିଷ
ବୈଶ ଯାଇଥିଲା । ଯେ ବନ୍ଦି ମେରକୁ ଧରି
ଦେବ ଗଛ ମହୋଦୟ ତାକୁ ଟ ୨୦୦ କିମ୍ବା
ସୁରଥର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଦେଖି
ଥିଲେ । ଗଢ଼ିକାରକ ସମସ୍ତ ବହା ଓ ମ୍ୟାନେଜର
ଜରମାନର ବିକଟକୁ ବୈଶ ଓ ପୁରସ୍କାରର
ସମ୍ମାନ ପ୍ରେରଣ ଦୋଷିଥିଲା । ବାଜା ଓ
ମ୍ୟାନେଜରମାନେ ସ୍ଵର୍ଗର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ
ସତିପ୍ରେଷ ଜୀବ ବରିଥିଲେ । ମେରମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଧୂର ହୋଇଥିବାର ସମ୍ବାଦ ଦିକାଞ୍ଚିତ
ଶୈଳକାଳର ମ୍ୟାନେଜର ବାବୁ ସହାମତରୁ
ନାୟକ ଓ ପାଦାଳକର ଅରାହବକ ବାବୁ
ବନ୍ଦମାଳୀ ସିଦ୍ଧ ବୌଣ୍ଡି ସ୍ତରକୁ ମେରମାନେ
ଜଡ଼ର ଦୂର ଛିନ କୋଣ ଅନ୍ତର ବଜାରକାଳ
ରେ ଥିବାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଜ ବରହାର
ମେଲ ମିଶି ମାତ୍ର ମାନେନି ମାତ୍ର ମେଲ

ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀ ବାବୁ ଅନ୍ତରେ ତଥା
ଦାସଙ୍କ ଜଗାରୁ କରିବା କୁବ ଅର୍ପଣ କଲେ
ଅନ୍ତରେ ବାବୁ ପୂର୍ବରୁ ଏହିଦିଷ୍ଟଯୁବୀ କ
ମହେତ ପ୍ରାପ୍ତ ଦୋଷକୁଳବାବୁ ସରକ୍ ଜାବରୀ
ଦୂରକଶ ଦେଇବ ଗିରସାବ ବନଛନ୍ତି
ବର୍ତ୍ତମଳ ସେମାନଙ୍କ ନିରାଚରୁ ରୂପ ପା
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କବାର ପଦାର୍ଥ ବାହାରିଥାଇ । ସେମାନ
ନିରାଚର ପ୍ରଥାନ ଖେଳ ଧଳାୟୁକ୍ତ କରିଥାଇ
ଭାବାର ଘର ହିନୋଳ ଗଡ଼ରେ ବେଳେ
ଶୁଣାଯାଉଥାଇ । ସେ ଏହି ଦୂରକଶାୟେବରକ
ବାନବ ଥିଲେ । ଭାବାର ନାମରେ ଦୂରକ
ଶାସ୍ତ୍ର କଲେ ଦୂରକଶ ହେବ । କୋଥ କୁଠା
ସୁଦାରଦାବୁ ଏଥର ବିହିତ ଦୂରାୟୁ ଅବଶ୍ୟକ
ମଳ କରିଥିଲେ । ଆମ୍ବେମାଳେ ଅଣା କିମ୍ବା
ହିନୋଳ ଗଲା ମୁଖେକର କାର ସାମଗ୍ରୀ

କାୟକଳୁ ଧର୍ମବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ୬
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଦୂରଗତ ଠଙ୍କା ଭାବାର ନିଜଟକୁ
ପଠାଇବେ ସେ ସେ ଏ ଗୋଦା ଏହି
ପୋଛିଥ ହରିଗୁରଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷାର ପ୍ରଦାନ କରି
ଉଦ୍‌ଘାତି କରିବେ ।

ତେବେଳରୁ କଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ଡେଲିମ୍ବୁ
ଓ କବଦ୍ଧିବାଦରେ ପ୍ରବାପ ବନ୍ଦାରୁନ୍ତି ବ
ସେ ଆଜିର ବୋଲ୍ପିବକାଳରେ ବନ୍ଦି
ପାଇବରବା ବାରଶ ଏହିପରିଷା ଲେଖାଏ
ମାସିଲ ଥିବାରୁ ସେମନିକର ବନ୍ଦିକଟି
ଦେଇଥିଲା । କର୍ତ୍ତିମାଳର ଅନୁକ୍ରମ ସମୟରେ
ଲେବେ ଅନେକ ବନ୍ଦିରେ ଧାନ ଲଦି ଆଣି
ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତିଦିନ ଏବଂ ଲେବେ ବନ୍ଦି
ମନ୍ଦିରକୁ ଦୂରଗୁରୁଥର ପାଇବରଣାର ଅବଶ୍ୟକ
ଦେଇଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସରକାର ରୂପରେ
ବିଜାଞ୍ଜାରେ ପାଇ ଦେଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦି
ପଢ଼ିର ପାଇଦେଇଥିବା ପ୍ରତିଯେ କହି ପାଇ
ମାସିଲ ପଢ଼ୁଥିଲା । ଏହି ମାସିଲରୁ ଅବସାଦି
ପାଇବା ବାରଶ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ବନ୍ଦିପରିଷା ଅନ୍ତରେ
ବୈଷ୍ଣଵ କରିଥିଲା । ସହଯୋଗୀ ଓ
ଯେହି ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରବାପ ବନ୍ଦିଅଛନ୍ତି ତହିଁ
ଏପରି ମାସିଲ ବସାଇବା ଅକ୍ଷୟାମ୍ବୁ କେବଳ
ବନ୍ଦିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ପଚାବରେ ସରକାର ଏ ମାସିଲ
ବସାଇଥିଲା ବି କେହି ପ୍ରବାରଶା ପୂର୍ବକ
ଲେଉଥିଲା ତାହା ଜାଣିବାହାନ୍ତି । କୋଣ୍ଡିବେ-
ଳାକର ବାରକମାଧୀ ମହିଳା ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ଥିବା ପ୍ରତିଯେ ସହଯୋଗୀ ହବିବ ତେବେ
ବରିଥିଲେ ପଢ଼ିବବା ଜାଣିପାଇନ୍ତେ ଓ ସହ-
ମାଧ୍ୟାବିଶ୍ଵାରୁ ତାହା ଜଣାଇଦେଇଲେ ଏହିଷୟରେ
ବନ୍ଦିଦୟ ଭବନ୍ତା କାହିଁ । ଯାହା ଦେଇ ଏହି
ମାସିଲକୁ ଛାତାଇଦେବା ଏବଂ ହାଠ ଦିଲ୍ଲାରମାନ-
ବିରେ ସେଥିର ଗୋପଶା ଦେଖି ବିଷୟରେ
ସହଯୋଗୀ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ୍ ଯାହା ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଥିଲା ଥମେମାନେ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵରେ ସମ୍ମୁଖୀ
କୌଣ୍ଡ ଅଛି ଏହି ବରଷା କରୁଁ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ୍
ଶୀଘ୍ର ଏଥିର ସୁବିଷ୍ଟ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି
ଅର୍ପନର ଉପରୁ ଯେ ସରକାର ଗେଜେଟରେ
ଦିଲ୍ଲିପକ ଦିଲ୍ଲିପାର କାହିଁ, ଗାଠରେ ତରଫେ
ପଣ୍ଡା ମବସାର କାହିଁ ଅଥବା କୌଣ୍ଡରେ କୁଣ୍ଡେ
ଦିଲ୍ଲିପକ ପ୍ରଦୂରହୃଦୟ ଲେବକୁ ଜଣାଇଦୟା-
ଯାଇ କାହିଁ ଅଥବା ସମ୍ମାନରେ ବନ୍ଦିପରିଷା
ବରଷାମାନେ ଲେଖାଏ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କରାତାର

ମାୟଳ କିମ୍ବା ଆଶ୍ରତ୍ୟକୁ । ୯ ଦିନାଟରେ ସ୍ଵର୍ଗବଳ
ଦେଖିଲାକେ ରିକାଅସିବା କରିଛି ମେମାଳଙ୍କ
ସବାରେ କଣାଦରର ଟାକ୍ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା କ୍ଷେତ୍ର
ବଳଦ ସଂଗ୍ରହ ଦାନ ସୁନ୍ଦର ଗୋଟିଏ କାହାରୀ
ଏବରୁ ପଞ୍ଚଶାହୀ ହେଉ ଜଣାଯାଇଥିଲା ସେମନ୍ତ
କିମ୍ବା ମେଲାମାକ ଅଛି । ଅମ୍ବାଗାନେ ଅଶା କିମ୍ବା
କି ପ୍ରାମ୍ଯ ବାହିବନାସ୍ତରର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏବଥା ଅସିବାରେ କିମ୍ବା ଦେବ କାହାରୀ ।

ବାଲ୍ୟକବାଦ

ଗର ରହିବାର ଅପର୍ବତ ସମୟରେ ଏଠା-
କିମ୍ବା ଓ ଉଚ୍ଚ ଜପ୍ୟଧାର ଶିଖିଲ ଯୁବତମା-
ଳଙ୍କ ସଗର ଅଧିକେନ ହୋଇଥିଲ ।
ବାଲ୍ୟଦିବାଦ ସମ୍ମରେ ପଦକଣ୍ଠିର ଦୋଷ-
ଥିଲ । ଲେଖକ ଏ ପ୍ରଥାର ସମ୍ମ ଓ ଭଣ୍ଡ-
ରେ ସ୍ଵକ୍ଷମାଳ ଦେଖାଇଥିଲେ ଏବଂ ତହିଁରୁ
ତାହାକ ମର ସଫଳରେ ଥିବାର ଜଣଗରା ।
ବାଲ୍ୟଦିବାଦ ଏତେବେଳେ ବ୍ରାହ୍ମଗ ଓ ବଜୀୟ
କାପ୍ରସି ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ ପ୍ରାକିନ୍ତି । ପଥନେ
ଦେପରି ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ବାଲକ ଓ ଦସବର୍ଷବାଦକ
ଅଗା ପ୍ରାଣପାୟ ବଳ୍ମୀକିରଣ ଓ ପୁଅମଧ୍ୟରେ ବାହାର
ହେଉଥିଲ ଅବା ହେବାର ଶୁଣା ଯାଇଥିଲ
ତାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଦୟ ହେତୁ ଜାହିଁ । ପ୍ରାଚୀର
କୁଳକମାଳେ କୁଳରଶର୍ତ୍ତ ଯେତେ ମାତ୍ର
ବିବାହ ଦେବାର ବ୍ୟସ ହେଉଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେପରି ଜାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ
ଜନ୍ୟାବର୍ତ୍ତମାଳେ ସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ପାତ ଅଳ୍ପଶର
ଦୂରାନ୍ତ ଓ ପିଣ୍ଡପାତ ଦେବାର ବର୍ତ୍ତ ଅବା
ଘନର କର୍ତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ମିନିଲ ନାହିଁ । ପ୍ରତିତ
ଶିଖ ପ୍ରଥାନ୍ୟାବ୍ୟ ବାଲପ ଦେଇଏ ବର୍ତ୍ତରେ
ଶିଖ ସମୟି ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟାଲୟ ତାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତ-
ମାଳ୍କ ହୁଏ । ବିଦ୍ୟାଲୟ ପରିଷାର ଦୟାରେ
ଅଥବା ବର୍ତ୍ତେ ଦୃଢ଼ବର୍ତ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଶିଖିଲୁଥିବାର
ଦେବାର ହୁଏ । ତମ୍ଭୁକରେ କୁତ୍ତିର ହୁଅଇ
ଏପକାର ମୁଦ୍ରା କନ୍ଦାର ବସ୍ତୁ ପାଶସାର
ବର୍ତ୍ତ ଦେଇଲେ ଦେବାର ଅସନ୍ନର ଦୟିବ ପୁଅଙ୍ଗ
ଜନ୍ୟାବର୍ତ୍ତମାଳେ ଦସବାର ବର୍ତ୍ତ ଓ ସ୍ତାନେ
ଦେଇ ବର୍ତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଫେନା ଦୂରାନ୍ତ
ପ୍ରାଚୀ କରୁଥିଲ ବାଲଗଲରେ ଶିଥିବ ଦେବାର
ତ ଦେବ । କୁଳକମାଳେ କୁଳରଶ ମକାପେ
ବ୍ୟସ ଦେବଥିଲେ ଦୂରା ଶିଖ ଏବେ କୁଳ-
କନ୍ୟାବ୍ୟ କାଳ ହେଉଥିଲ । ଶିଖିଲ ସୁବର୍କୁ
ଅଫେନା କରିବାକ ହେଲେ କନ୍ଧାର ବସ୍ତି

ବେଳେ ଏଥରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ଲାଗି
ସୁତରଙ୍ଗ ବାଲ୍ୟକାଳ ଭଲ ବ ମନ୍ଦ ଏ କଥା
ତର୍କ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ଲାଗୁ । ଫଳରୀ
ସତରଙ୍ଗ ବାବୁ ମଧ୍ୟସଦଳ ଦାସ ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ
ଶେଷ ସମୟରେ ସେଇ ଉପଦେଶ ଦେଲେ
ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କ ବିବେଚନା କରିବା କାରଣ
ଆୟୁମାକେ ଅନୁବେଧ କରୁଥିବୁ ସେ ସଥାର୍ଥ
କହିଲେ ଯେ ବାଲ୍ୟକାଳ ଛାଡ଼ିମ ମାତ୍ର
ସେଇ କାରଣରୁ ଭଲ ତାହା ସମ୍ମଳ ଦେଇବା
ପଥରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତାକୁ ହେବା ଦୂରିତ
ଅର ପେଇ କମଳୀ ଭବାଦର ପ୍ରଖ୍ୟାନ ଦାୟା
ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷକାଳମାତ୍ର ଥାଳିବା ଏହି ଶିକ୍ଷା
ଦେବା କାନ୍ଦିବ ପେଇ ମାକେ ନିବାକ କରିବାରୁ
ଅର ସେହିମାତ୍ରକର କହାକ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କୁ ପୁରୁଷ ସମ୍ମାନ କିମ୍ବରେ ପାଇବାର ସଙ୍ଗକ
ଦେବା ପଥରୁ ଦେବଳ ବାଲ୍ୟକାଳ ଭଲ
ଗୋଲ ତାହା ବରାର ଦୂରିତ ଲାହିର ଓ
କାରାକ ଲାଗରେ ପୁରୁ କଳ୍ପା ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଜୀବିତରୁ
ସେଇ ଜୀବନକ୍ୟ ପ୍ରଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶେଷ ପ୍ରତି-
ବେଳେ ହୋଇଥିବୁ ଏହି ସମ୍ମାନ ପଥର କରାଦି-
ଥାଇ ହାଟ କଜାରର ବିବିଧାୟ ହୋଇଥିଲୁ
ଏଥାବା ନିବାରଣ କରିବା ଶିକ୍ଷିତ ଲେତବର
କାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୋଇଥିବୁ ଓ ଏହିକର୍ତ୍ତବ୍ୟ-
କ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମାନ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର
ତଥା ।

ବିଜ୍ଞାନ ନବଶକ୍ତିବସ୍ତାଯେ ।

ଦେଶମାନଙ୍କର ବସନ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ ବେମନ୍ତ
ପୃଷ୍ଠାଟି ପାଠମାଳେ ଏଥରୁ ଅନୁଭବ
ହେବ । ବନ୍ଧୁକାଳପୂର୍ଣ୍ଣ କଞ୍ଚବେଶର ଭାଷ-
ପ୍ରେତ ହଜିଲବାଟି ବାଲେଖର ଛଟକ ପ୍ରଭାତ
ମାନଙ୍କର ପଣ୍ଡାଳିଶ ପ୍ରସର ହୋଇ

କଲିବଜାରୁ ପଠାଯାଇଥିଲ ଏବଂ ସେହି ଲଭା
ବଜାଦେଶର ଅଧିକାରୀ ସ୍ଥଳରେ ବ୍ୟବହୃତ
ଦେଉଥିଲା । ଏହିବୁ ଉପକୁଳରୁ କଲିବଜାରୁ
ଲକଣ ଗୋଲିରକାର୍ଯ୍ୟରେ ମାନେଇରର ମହା-
କଳମାନେ ବିଶେଷରୂପେ ନିମ୍ନ ଥାଇ କଲ-
ଥିଲା ଲହିବାକୁ ଦୋଷଥିଲେ ଏବଂ ବାଲେଇପୁ-
ଦନ୍ତରେ ସମ୍ବଗାମୀ ବୋଇତ ବା ସଲୁପୁର
ସଖୀ ନମାଗତ ହୁବି ଦେଉଥିଲା । ସରବାଟା
ଲଗ ପୋକୁଆକ ଛାଁତିଯିବା ଏବଂ ବଲିବଜାରୁ
ବଲିବଜାର ବଜା ଅନବାନ ଦେବାର ନମାଗତ
ଦ୍ୱାରା ଦେବାରୁ ବାଲେଇବର ଜାଣ ବ୍ୟବସାୟ
ଏକାବେଳକେ ଉଦ୍‌ଦ ହୋଇଥିଲା । ମହାଜନ-
କଳମାନେ ବିକଳୁଦଳ ଅବଳିତକୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
ଏବଂ ବାଲେଇବରଦନ୍ତର ସଲୁପୁନାକ ରାଜ୍ୟ-
ପାଇ ଜାକ ଦେଉଥିଲା । ଦେଖାଯୁ ମହାଜନ-
ର ଯେବେ ବିଷୟରୁକୁ ଓ ସାହସ ବିନ୍ଦମାତ୍ର
ଆନ୍ତା ଏବଂ ସଦେଶର ଅବସ୍ଥା ବୁଝିପାରି ସରକୁ
ଦେଉଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ଅପଣାର
ପାତ୍ର ବ୍ୟବସାୟ ପରିଲୁ ଦେଇ କାଣ୍ଟାନ୍ତେ
ଯାହା ଆପଣାଦେଶରେ ପ୍ରତିର ପରିମା-
ରେ ଉପରୁ ହେଉଥାରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କାରୀ ଉଦ୍‌ଦେ-
ଶକୁ ବହଁ ବରନ୍ତେ ନାହିଁ । ପଞ୍ଜାବୁର
ବରବାର ଉଠିଗଲ ସୁତରଂ ମହାଜନମାନେ
ଜାଣ ହୋଇ ପଦିଲେ । ଉଚ୍ଚଲୁଣ ପ୍ରସ୍ତର ଓ
ପ୍ରାଣ ବିଷୟରେ କମାଗତ ଚେତ୍ତା ଓ ଯହ
ଥିଥିଲେ ଏପରି ଦୋର କା ଆନ୍ତା ଅଥବା
ନ୍ତାକୁ ଲଗ ଅଣି ଫଳ୍ୟ ବରବାରୁ ଦେହ
ହୀଣ ହୋଇଥାନ୍ତେ ମାନୁଚିନ୍ତନ ବଜାଲାରେ
କବ ନାହିଁ ମନେ କହି ସେମାନେ ନିର୍ମିତ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଏହେଠିଲେ ଏବଂ ଛଂପକ-
ମାନ ମାନୁଚିନ୍ତନ ବଜାଲାରେ ଫଳ୍ୟ
ବର ବ୍ୟବସାୟ ଅମ୍ବେଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ
ବିଲୁଗର ଏକାନ୍ତପ୍ରା ଦୋରବାର ସମ-
ବ ଉଚ୍ଚ ବନ୍ଧାନ ପ୍ରତିଯୋବନିତାରେ
ଏ ଦୋରାର ଅନୁମାନ ଦେଉଥିଲା ସେ
କମାନ ଦେବାର ଅଣା ପର୍ମି ହେବ
ବେ ପଣି ବଜାଲାରେ ଦେଖାଯୁ ଲଭର
ଥାର ଦ୍ୱାରା ଦେବ ମାତ୍ର ଏ ବ୍ୟବସାୟକ
କମାନ ବସ୍ତୁଗତ ଦୋରଥିବାରୁ
ଯାହା ମହାଜନମାନେ ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ସବାନ୍
ବାରେ ନାହିଁ । ସମ୍ବଦ୍ଧରେ ଧନୀଜମ-
ନ୍ତି ଅଭିନାର୍ଥ କେବଳ ଆମ-

ମାନୁକ ବିଷୟକୁ ସାହସ ଓ ଅଧିକାସ୍ତ କ
ଥିଲାକୁ ଅମେରିକାରେ କହିଦୁଇବାକୁ କରିଅଛି ।
ଦେଶରେ ବିଦ୍ୟାଶୀଳଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଅଛି
ଗୋଟିଏ ଅମ୍ବେଲାକେ ଗଜ କରିଅଛି କିନ୍ତୁ
ସେ ଶିଖାରେ କି ପ୍ରଦ୍ୟାମନ ସମ୍ବାଦ ଅମ୍ବା
ମାତେ ଅପଣା ବୈଷୟକ ଅବଶ୍ୟକ ଭିନ୍ନରେ
ବରିବାକୁ ସମ୍ବନ୍ଦ ହେଉ ଚାହୁଁ । ଏ ଦେଶାୟ
ଶିକ୍ଷା ଓ ବେଗାନୁସ୍ରାତା ବନ୍ଦ୍ରୁମାନେ ଏହାଙ୍କ
ହିଂସା ଉନ୍ନାବରିବେ କି ?

ମାରାଟ-ବାବ ।

ଏ ଲଗଭରେ ଅନେକଜ୍ଞାଗୟ ଲେଖିବ-
ମଧ୍ୟରେ ବିବାହିତୀୟା ସମ୍ମନ ହୋଇଥିବାର
ଦେଖା ଯାଇଅଛି ମାତ୍ର ମାରୁଆଡ଼ିବାର
ତେବେଳେ ଦେଖା ଯାଇ ନ ଥିଲା । ଗତ ମଧ୍ୟ-
ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ ଶୁଭବାରଦିନ ଏ ନିଗରର ଜଣେ
ପ୍ରଧାକବ୍ୟବସାୟୀ ଓ ମେଇନ୍‌ଦେଇଲ୍‌ଟୀର ମେ-
ଇକର ଝୋବାଲିମ୍‌ବିନ ମାରୁଆଡ଼ିବି ଗୁର୍ବାର
ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପ୍ରଧାକ ବ୍ୟବସାୟୀ ପାତ୍ରଗୁରୁ-
ମାରୁଆଡ଼ିବ କଲା ସହିତ ପାଇଁପଦଗିରୀ
ସମ୍ମନ ଦେଲା । ଏ କ୍ଷେତ୍ରେ ଏଠାପରି ସମ୍ମନୀ
ନୃତ୍ୟ ଥୁବାରୁ ବିବାହ କେବେଳଙ୍କ ବଜା-
ଇରେ ଗ୍ରାସ ଜନନୀ ହୋଇଥିଲା । ବିବାହ-
ପର୍ବ୍ତୀ ହେବେବେହଳରୁ ବରପରେ କାଳା ବର୍ଷି-
ଥିଲ ଏହି ମୁହଁ ଓ ଅଭଳା ସମ୍ବନ୍ଧର ଦୋଷ
ମଜ୍ଜିଲେ ଦୋଷଥିଲା । ସମସ୍ତେ ମନେ କଲେ
ତେ ବଜାୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଦେବ ବାରର
ସମସ୍ତଜୀବିରେ ଚକର ଦେଖାଯାଏ, ତେ
ବିବାହ ଉପଲବ୍ଧ କର ଓ କଲା ଉତ୍ସମ୍ଭବ
ରେ ଅମେବଗ୍ରମୋହ ଲାଗେ ରହିଲା । ମଧ୍ୟ
ବଜାୟରେ କାହାକୁ ଫେରେଯିଲୁ ଯୁଦ୍ଧ
କାଳା ବସି କାହାରୁ କୋଣାପରିବାର ଆସାବ
ଦେଇ ଚାହିଁ । ମାରୁଆଡ଼ିମାନେ କହନ୍ତି ସେ
କଳାକର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତକୁ ଦାର୍ଘ୍ୟାତ ଦୁରକା
ହେ କାହାରୁ ଅମୋଦପ୍ରମୋଦର ବ୍ୟକ୍ତି
କଲିବ । କଳାକର୍ତ୍ତା ସେ ଦାୟିତ୍ୱର ଗାହା
ଏହି କର୍ମକର୍ତ୍ତାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଅଛି ।

ବିବାହଦତର ଛୀପ୍ଯ ସବୁକାଳକୁ ବାହାର
ଥିବାର ଦେଖିଲୁ । ଏହଙ୍କ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ
ଦ * ଧୂରମୟରେ ଚର ଦୟା ପାଗା କରି
ବାହାର ଶଣ୍ଡେତର ବାଟରେ ବରପାତ୍ରିଙ୍କ ସହିତ
ଅକ୍ଷୁଟ କଲାବୁ ବାନ୍ଧ ପଥାକାଠ ସମାବେ-
ହରେ କରିପଣୀୟଙ୍କେ କନ୍ଧାପରେ ସମ୍ମାନ

ଦେଲେ କହୁ କଳ୍ପାଦରୁ ତୁମେଲକ ଓ
କୃତ୍ତିମ ସାଇ କରକୁ କରି ଦିଇ ଅଣେଲେ ।

ବରୁପକ୍ଷରୁ ବର ସାଇଥିବା ସମୟରେ
ଅଳେକଟକୋ, ରେଜକ୍, ଓ ପଲେସ ଫୋଯାଟୋ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଦୂରୀ ଗରନ୍ମାଳେ ତାହା ସବୁ
ହିତାହିତିରୁ ହୋଇ ସାଇଥିବାରେ ଦୟାଳକ
ଭାବୁ ହୋଇଗଲା ଏମନ୍ତ ଓ ବେଳେ ଲେବ
ଶୁଣି ପତିବାର ଦୟ ଉପରୁ ହୋଇଥିଲା ।

କଳା ହୁଏଇରେ ବର ପଦ୍ମଶଲକୁ କଳାଧାର-
ମାଗା ଥସି ହୁଏଇବେଶରେ ବରକୁ ବନ୍ଦାଶକା
କଲେ । କହୁଁ ବର ଲେଖଣ ଥାଇ ପୃଷ୍ଠ-
ଅବସ୍ଥିତ ସ୍ରାକରେ ରହିଲେ । ଏ କିଥାକୁ
“ହୋଇଶ” ବୋଲନ୍ତି । ସବ ପ୍ରାୟ ସଂଖ୍ୟା-
ସମୟରେ ସେଥିନ ବର ବର ବିଚାର ହେବାକୁ
ଆସିଲେ । ବିବାଦକିଥିଯା ବିଷମଶୁଷ୍ଟତାକେ
ତେଜାହିସରେ ପ୍ରାୟ ଅଳ୍ପ ଜାତିବିପ୍ରାୟ
ହାତ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ ଶେଷ ଦେଇ । ମାତ୍ର ବିବାଦ-
ହୃଦୟରେ ବର ଓ କଳାଧାରୀଙ୍କ ଯେତେ ମାରୁ
ଅଛି ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ସେମାନେ ଓ ବର
ପଶୀପିଲେବକାଳେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଥିଲେ, ହିନ୍ଦ
ସୁଧନ ସବାକେ ବର ପୁରୁଷର ଆପଣାପୃଷ୍ଠ-
ଅବସ୍ଥିତ ସ୍ରାକକୁ ଲେହିଟି ଥାଇ ପୁରୁଷର
ବରକୁ ସମାଝେହ ବର ସୁରୁତି ଲେଜଇ କରି
ଗାଲୁ ଆସିଥିଲେ । ଏସମୟରେ ଜାତାପ୍ରକାର
ଆତ୍ମସବାଜା ହୋଇଥିଲା । ତୁମ୍ଭେବିଳି ଅପରାଧ-
ସମୟରେ ସବ ହୋଇ ବର କରିବା ବିବାଦ
ହେଲେ । ଏହି କିମ୍ବା ସବାରେ କର୍ମାର ପିତା
ବରକୁ ଜାତାପ୍ରକାର ବିଷ, ଧନକାର, ତୁ
ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ବର ବିବାଦ
ମହାୟ ହୋଇ ବରହରେ ପଦ୍ମଶଲବେଳକୁ
ସବ୍ରାଦ୍ଵାରା ହୋଇ ଯାଏଥିଲା । ଯେତେବେଳେ
ବରକଳ୍ୟ କଳାଧାରୀ ବରପଶରୁ ଅନେକ
ପଲାଶା ଟଳା ହିଣ୍ଡା ଯାଏଥିଲା ଏକ ସେମାନୁ
ପୃଷ୍ଠାଦଳମାଳକୁ ଏଥିକ ଅନୁଗ ଅଧିକ କରି
ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ତୋରି ଅନ୍ତର୍ଗୁ ପଟକ
ହୋଇ ଦାରି । ପୃଷ୍ଠରେ ବରକଳ୍ୟ ବରପଶରେ
ପଦ୍ମଶଲକୁ ବରର ହୁଏଇବେଶରେ ଯେତେ
କେବଳ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ସମୟକୁ ଗୋଟିଏ
ଅଛିରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶଣ
ପ୍ରାୟ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ବରକାରୀ କରାଯି ବର
ଥିଲେ ।

ପୁଣି ପୁରୁଷଙ୍କରର ମାନଙ୍କ ।
ଡେଶ ପ୍ରଧାନଙ୍କର ହଳୁକର ଗଜି ଏହି
ପୁରୁଷ କଗନାଥଦେବ ଏହାକିମ୍ ପଠାଳ
ଅବଶ୍ୟ ଦେବତା । ପୁରୁଷଙ୍କରପ୍ରତି ହୀଏ
ଅନ୍ଧାୟ କା ଅକ୍ଷରର ହେଲେ ସମସ୍ତ ହଳୁକର
ମନୋବେଦନା ହୁଅଇ । ବର୍ଣ୍ଣମେଣ ମେନା-
ରମାକେ ଏକଥା ଦିଶେଷବୁଷେ ଜାଣ୍ଯ ଏବଂ
କାହାର ଧର୍ମପ୍ରତି ଦସ୍ତଖେପ କରିବା ଗଢ଼ି-
ମେଣକର ଗୋଟିଏ ମୁକ୍ତ ରଚନାତ । କ୍ଷୁଦ୍ର
ବାନର ଗତି କେମନ୍ତ ଯେ ସୁଦମ୍ଭରପ୍ରତି
ପୁରୁଷ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲି ଏବଂ ତାହା ଦେଇ
ଶୁଣି ସବସାଧାରଣ ବ୍ୟାକୁଳମୟତ୍ତ ର ଜୟ-
ଅଛନ୍ତି । ସେହି ଉଚ୍ଚମେଣ ଭାବରପରିମ୍ବା
ଦର ସୁଦମ୍ଭରହରୁକୁବୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ମୋକଦମା
ହୃଦୀ ଦର ଲେବିଲୁ ମହାତନ୍ତାରେ ପହା-
ଇଥିଲେ । ଭାଗବତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମନ୍ତ୍ର ମଳ୍ଲବର
ସର କ୍ଷିରାର୍ପ୍ତ କେଇ ସବୁରପୁଷ୍ପର ତହିଁର
ସୁନ୍ଦର ମାନଂଧା କହି ସବସାଧାରବନ୍ଦର ସନ୍ତୋଷ
ପର୍ବତକ ହେଲେ । ସେ ଗୋକମାଳ ଜ୍ଞାନିବା
ପଛେ ମନଭରେ ଆନନ୍ଦଜାଗର୍ବ ଏବଂ
ବଢ଼ିରୁଥାଇ ଗୋକମାଳ ଜ୍ଞାନିତ ହେଲେ
ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେହ ମହାମ୍ବା କେଇ ବାହାତୁରଙ୍ଗର
ବପ୍ରଦେଶର ଶୁଭମନ୍ତ ଅବସର-ର ରଜି
ଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାଳ ପୁଣି ଏକବାଣ୍ୟ ଭବସ୍ତିତ
ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି ମିତ୍ରନେତାଜିଙ୍କର ଜଗନ୍ନାଥ
ଲକ୍ଷ୍ମେକୁ ମନ୍ଦରମଧ୍ୟରେ ସେ ମାପଦାବାଣେ
ମାପଦା ତର୍ମିକ୍ଷାତର ଖୋଲ ସହି ଘେଲ
ଗଲେ । ମନ୍ଦରମଧ୍ୟ ତର୍ମି ସିବାର ନିଷେଧ ।
ମୁହଁରୁ ଅପବନ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ସ ଯିବାରୁ କଗନାଥଙ୍କର
ନନ୍ଦ ପାଇ ହେଲା ଏବଂ ମନ୍ଦରମଧ୍ୟରେ ସେମନ୍ତ
ମୁହଁରେ ପାଇ ହେଉଥିବା ସମସ୍ତଦୁରକ୍ଷ ନାହିଁ
ଦେଲା । ସୁଅରମାନ ଶକ୍ତିପ୍ରତି ଦେବାରୁ
ଦୁଇଦିନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକ ସଜ୍ଜନା କର କଲେ ।
ତତ୍ତାତ ଗୋପିକାଶ ପଞ୍ଚକାନ୍ଦିକର ଜାମରେ
ଫଳତବାର କାଳିଶ ଭବସ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା ।

ପୁରୁଷ ମହାଶ୍ଶୀ ଆପଣା ତେଜଳକ ଦିକ୍ଟକୁ
ସେଇଁ ହାତବନ୍ଧାବ ପଠାଇଥିବେ ଉଛୁକୁ
ଲପରାଲିଖିତ ସର୍ବେତ ମୟୁଦ ଅମ୍ବୁଦାଳେ
ଅବଶତ ଫୋରାଟକୁ । ପ୍ରାତି ବିବରଣ
ଏଥରେ ଲାଗାଯାଇବ । ପୁରୁଷ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନାମବେ ଶ୍ରୀମତୀ କମିଶକର ସାହେବ
ମହାଶ୍ଶୀଙ୍କ ତେଜଳକ ସହି ପରମର୍ପ ଲାଭ
ବାକି ଦରେଖା ଦାର ସେ ହ ପଣ୍ଡିତ ମନ୍ଦିର

ଭାବ ସ୍ଵପ୍ନରେଣ୍ଟେଷ୍ଟେସବ ସକାରେ ମହୋମାତ୍ର
ଦୋଷାଲ୍ଲାନ୍ତି ଭାବାକୁ ଏକସଂଧାର ଦିନିର
ଠାର ଅଛିନ୍ତି । ଗାନ୍ଧି ନହାଇଯୁ ଗତ ମଙ୍ଗଳ-
ବାର ଏଠାରୁ ଜାତରେ ଯାହା କଲେ । ଦିନରୀ
ହୃଦୟ ଶ୍ଵରନାଥର ଏ ଗୋଲମାଳର କୌଣସି
ଚାହାୟ ମୀରାଂବା ଦୋଷାଲ୍ଲାନ୍ତି ଏବଂ ସଥା-
ସମୟରେ ଭାବା ପାଠକଙ୍କୁ ଜାଣାଯିବା । ସବୀ-
ଶେଷ ଦୂରାନ୍ତ ଜାଣିବା ପୁଣେ ବୌଣସି ମହା-
ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅମେରାକ୍ରେ ଉପରିତ
ବିଶ୍ୱର କରୁ ଲାହୁଁ କେବଳ ଏହିକି ବିହିହୁଁ
ସେ ମନ୍ଦରପ୍ରତି ପୁନଃୟ ଏହର ଅତ୍ୟାବ୍ଲୁମାଳ
କିବାନ୍ତ ଲହୁଁତ ଏବଂ ଝଳକକ ଅଟିବ ।

ଭୂପରଲୁଖିତ ବିଷୟମାଳ ଲେଖା ହେଲ
କରୁଥୁ ଶା ଜଗନ୍ନାଥ ସନ୍ଦାରକ ଧର୍ମବିଷୟୀ-
ସବୁ କଲାଖିତ ଦର୍ଶିତବ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଏଠାରେ ପ୍ରବାସ କଲୁଁ ପାଠକମାନେ ଚହୁରୁ
ସବିଷେଷ ଜାଣି ପାରବେ । ସଥା—

“୧୯୮୦ ଶାହୀ—ଗଜ ବୃଧକାର ପ୍ରାୟେ
ସମୟରେ ଝାଲିଗାଏ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଳ
ଅଭିଜାତ ଓ ଧିନଭାଗ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଦେଇ ପରେ
ମିଛନ୍ତିଷ୍ଠାଳଟୀର କର୍ମଗୁଣ ଏବଂ ଚର୍ମବନର୍ମିଳ
ଖୋଲ ସହିତ୍ ମେଳରୁ ଟେପ) ମାପଦିତା
ଏ ମନୀର ଦେଢା ମଧ୍ୟରୁ ଅଣି ପଡ଼ିବାରୁ
ତୁମ୍ଭାବକ ବେଠିବାକୁ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ
ସେ ସେହି କମ ପ୍ରଦେଶ କରିବା ହେଉ
ସରଗରମାନବରେ ଥିବା ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଛି-
ଶୀଘ୍ର ସାମର୍ତ୍ତ୍ତା ୫ ମୁଦ୍ରିତାଗ୍ରହ ଉତ୍ସବଦି
ବହୁମଳ୍ଲଦି ଉତ୍ସବମାଳ ମାର ଦୋଇ ସେ-
ଦଳ ସନ୍ଧାନ ସମୟରୁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବଢ଼ି
ମହାଗଳ ହାତଥି ମହାଧାର ଖର୍ତ୍ତ ଏ ଶୀଘ୍ର-
ମହୋତ୍ସାହ ହାତରୁ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟ
ରକ୍ତ ବୃଧକାର ଏବଂ ଗୁରୁକାର ଦୂର ଦିବସ
ଦେବଳ ହୋଇଗେ ହୋଇ ଅଛି ଉତ୍ସବରେ
ଅଛି ବଳ ହୋଇଥିଲେ ହକ୍କ ହୋଇ କରି-
ଦେଇ ଚାହା ଟ ୧୯ ବାରୁ ସେହି ର ଉତ୍ସବରେ
ଶୋଇବେ ମିଳିଲ କାହିଁ ଅକର୍ଷର ଗୁଡ଼ିଗ ଓ
ବୈଟକ୍କା କେ ଏ ସଦାକର୍ତ୍ତରେ ଶାତ୍ରସବୁ
ବାଜାରରେ କେ କଣ୍ଠେ କଣ୍ଠୁ ପାଇ ଅଛନ୍ତି
ଏବା ଅଛି ଧର୍ମହାତଳକ ଶାତ୍ରସବୁ
ପାପାର ଅଛି କାହା —ସନ ପାଇ ଧାଇ ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦ ।

କାଳେସୁର ଜିହାରେ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତା ଦେଇ ଅରନ୍ତି
ଦେବାର ବାହୁବାଲୁ ଅବଶର ହେଲୁ । ଏବ ଅରୟ ମୋହାର୍ତ୍ତିବ୍ୟା
ଏ ଦେଇ ଉଦେଶ୍ୟ କରୁଣୀ ଶୁଭଦରରେ ଦୟାତ୍ମକ ଅବାଳୀ
ଆଗର କରିବାର ସମ୍ବାଦରେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଉତ୍ସାହରେ ଖୋଲାନ୍ତରେ ଓ କେବଳ ପାଦମୁଦ୍ରା
ବଲେବୁର ବାହି ସମ୍ମାନରେ କୋଷ ଏମ ଏ ସୁ ଶ୍ରେଣୀର
ବାର୍ଷିକପୂର୍ଵକ ପ୍ରତିବନ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି ।

କଲିକତା-ଗେଜେଟ

କଟକର ଅପେକ୍ଷିଦେଖାନ୍ତି କରୁଥିଲା କଟକ ଶୈଖର ଜଳ ମିଳିବା,
କିମ୍ବା କଟକ ଶୈଖର ଜଳପଦରେ ନିସ୍ତବ୍ଧ ହେଲେ ।

ମେ, ଏ, ଇ, ଟୋମ, ନେ, କେ, ବି, ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ସାହେଦବ
ଅନୁପସ୍ଥିତ କାଳରେ ଅଥବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିଧିକୁ ବିଶ୍ଵାକାଳ
କିମନ୍ତେ ବନ୍ଧକର ଉତ୍ତରପଦରେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ।

ପୁରୁଷ ତେଣୁ, ମାନିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଓ ତେଣୁ କଲେକ୍ଟର ଖାତା
କଲେକ୍ଟରଙ୍କାଥ ଗୋପ ୧୩୯୦ ମହିନା ଅଠୁଠହଶ କଲେକ୍ଟ୍
ରଙ୍କ ବନ୍ଦରା ପ୍ରାସ୍ତୁ ହେଲେ ।

ବାରୁ କ୍ଲାବକଳନର ଫର୍ଲେ ପ୍ରାପ୍ତ ବାରୁ କଲମ୍ବମ ଖୋଜିବ
ପଦକର୍ତ୍ତଙ୍କରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପରିଶ୍ରମ ସହିତପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେକ୍ଟର
ପଦରେ କ୍ଷୟକୁ ହେଲେ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ଉତ୍କଳକୁ ଖୋର୍ଦ୍ଧ ସହିତ
ଦୂରକରେ ଅନ୍ତର୍ଗତିକୁ ହେଲେ ।

ତେହି, କଲେକ୍ଟର ଗାନ୍ଧି ସମୀକ୍ଷାଦୁରୋପ ବିଚାର୍ଯ୍ୟର
ତୃତୀୟ ଘନ୍ତମଣ୍ଡଳୀକା ତେହି, କଲେକ୍ଟର ପଦରେ ନିଯମିତ
ହେଲେ ।

ଦେବର ଅପ୍ରିସେଟ୍ ପୋଲାର ହର୍ଷିର ଅନ୍ତିମ ବାଜୁ
କ୍ରମ୍ୟଚକ୍ର କର ଉପଦେଶ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହେବା ସକାରେ
ଧରେଇ କୃତ୍ୟାମ୍ଭିକେସି ପରିଷାଳେ ରାତିର୍ଥିତୋଳନ୍ତୁ,

କଷତ ସର୍ବେ ସୁଲଭ ହେଉ ମାନ୍ଦିର ବାବୁ ଉମେଶ
କୋଣ ସବୁଧିର ମାର୍ବ ତାଥିବାଟାହୁମାର୍ତ୍ତ ମର ତାଙ୍କରମ୍ଭା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଠି ପରିଚୟ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଜୀବନର ହରି ସୁଲଭ
ଏ ପିଣ୍ଡକ ବାବୁ ତନମଧ୍ୟ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଜୀବନ ହୋଇଗଲା ।

ମୁହଁ ସେଇ ଦୋଷେକ ହୃଦୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି
ପଞ୍ଚଶତାବ୍ଦୀ ଥୋବେହଁ ଏକମୁହଁ ଶାନ୍ତିଗୁଡ଼ିର ସର୍ବ-
ଦୂରରେ ନିଯମ ହୋଇଥିଲା ।

ମାରବେଶର ରେଲର୍ସର ଦୟଗ୍ରାହକେସନୀୟ
ଦୂରଜହାଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାଖାବିଧି କିମ୍ବା ସାମାଜିକ ବାବୁ

କୁଟୁମ୍ବର ଅତି ଟେକ୍ୟୁଲୋ ଆପଣାଙ୍କ କହିଛନ୍ତି । ପ୍ରେସ-
ର ନିହାରୁ ପରିବାର ଜୀବନ କରି ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାପାଠୀ-
ଯାଇ ଖରୁ କୁଟୁମ୍ବର ଅତିକୁ ଧରିବାର ପ୍ରାଗାଳ କହିଛନ୍ତି ।
ଏକଟୁ ଅଟେକ୍ସାର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିନାନ୍ତରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମୂଳମ୍ବ
ପରିଷ୍ଵରଠାର ପରିଷ୍ଵରଠାର ବିନାନ୍ତରେ ଏକ ଦେବାଳୀ
ଅଚାଳପ ସରବାୟୀ ଅଭିନବସାରେ ପଡ଼ୁ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ
ଅପରି ମୋକଦମା ନିଶ୍ଚରି କରିବାର ତେଣୁଟି ବିନିଶ୍ଚରି
କରିବା ପାଇଲେ ।

ବଡ଼ ଘେଟାହାରୁଳ ଅଣ୍ଟା (Lumbago) ଥିଲା
ଥିଲା, ପଥାପି ସେ ବଜାହାନ୍ତର ଦିଗମ୍ବାର ଦେଇ ଥିଲା ।

ବାହାର ଦୟାବେଳୀ ଲମ୍ବାପଥକର ପ୍ରଥମପ୍ରେସି ଗଢ଼ୁ
ପାତକୁମାର ବାବୁ ଦଶଶାହ ପ୍ରାଚିତନ୍ୟ କହାଏଛି । ଯୋଲିଖ
ଅନୁଭବକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ସେ ସେ ହତ୍ତରିଲେ
ବୌଧାରୀ ଦେଖିଯାଏମେବେ କରିବ ହୋଇ ଆମନ୍ତରିଲେ ହେବ

ଥିଲୁ । କାଳକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏ ଦେଇ ଦେଖି ତକଳ
ହେବାର କୋଣ୍ଠ ହେଉଥିଲୁ ଅଛିବୁବକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସୁତ୍ତ
ଦୁଇ ଜ ରଖିବା ଓ ଗାଲିବନାହାରୁ ମାତ୍ରେବେ ପ୍ରତି ଅମନେବେ
ଯୋଗୀ ହେବା ଏ ଉପଳର କାଶ ହେବି ?

ପତ୍ରା କମାକାଇ ଗୋଟେଇବୁ ପ୍ରଥମର ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଏ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଚେଶିଯୁ ତୋଳିଯାଇବେ ବିଷ
ସାଧ୍ୟାନ ଓ କଳ୍ପିତ ଘୋଜନ ପଢ଼ିବା କରି ଶାହୀନ୍ ।
ସମ୍ମର ପୂର୍ବାକଗତରେ କାଥ କଲୁଅଛନ୍ତି । ଅବେଳା ବକ୍ତାଙ୍କୟ
କରେବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି ବିବେଶ କଲାଇବ ବନ୍ଦିଅବେ ।

ଯୋଦକ ଅତେଜାନ୍ମାରେ କେଳୁଥୁମଠାରୁ ଦରଶା
ବେମାହିକଥାରୁ ଯାତ୍ରା ସନ୍ଧାରରୁ ପ୍ରେସିକ ଦେଇଥାଏଛି ।

ପିବଗତ ହାଲକୁଳର ସ୍ଥାନରେ ବାହୁ ଉଚ୍ଛଵିତାରୁ
ଗାନ୍ଧୀ ବ୍ୟେଷଣ ଏବଂ ପ୍ରକାଶକ ପରିବାର ଗୋଟିଏ
କର ଅବସ୍ଥାର ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର ଏଥାରୁ ଜିମ୍ବାର ଭାରି
କରାଯାଇଥାର ସମ୍ଭାବ ଦେଇବ । ଏ କାହିଁ ଜୁମା !

ଗାଁତାମରେ ଅନୁକୂଳ ଦଶ୍ଵିଷାରୁ ମୋ ପାହାମରାହାରୀ
ସକାମେ ମନ୍ଦିରକ ଗନ୍ଧିମେଘ ତଥେ ବିଳାରମ୍ଭରୁ
ବରସାଦେହଙ୍ଗୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ୫୩୦.ର ଅବେଳ ଦୃଷ୍ଟି-
ଯେକ ଦୀର୍ଘକ ସାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଏ କଲାରେ ମଧ୍ୟ ବେଳେ
ମେଦେହୁର ନନ୍ଦାବ ଅତି ରହିଅଛନ୍ତି । ୫୩୧ରେ ସାହାୟ୍ୟ
ଦଶ୍ଵେଷ ଆବଶ୍ୟକ । ମାତ୍ରାକ ଗନ୍ଧିମେଘ ଉପଦରାର୍ଜି
ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

କରୁଛିବା ସମ୍ମତକଲେନ୍ଦର ଅବଶ୍ୟ ମନ ହଜାଇଥିଲାର
ସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ରମାନଙ୍କରୁ ପରାମା । ତହୁଁର ଅଧ୍ୟାତ୍ମକବି ହିସ୍ତେ
ତଥା ଖଣ୍ଡ ବାହୀ ବ୍ୟାକୁ ଗେ କଲେନ୍ଦର ଅତିଳମ୍ବରେ
ଅସ୍ତ୍ର କବିତା, ଦୂର ଚନ୍ଦ୍ରକିରାବେଳେ ଅସ୍ତ୍ର । ତହୁଁର
ନିମ୍ନ ଓ ଉଚ୍ଚପ୍ରେଣୀମାନଙ୍କରେ ସମ୍ମତଶେଷାପଦ ଗାଢ଼ିଶ
ମନୋଦ୍ୱୟାର କହି । ଏହା ଅଛି ଶୋଚନୀୟ ଓ ଏହାର
ହିତ ବ୍ୟାକୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପ କରିଲା ।

ଗତ ସେପ୍ଟେମ୍ବରମାସରେ ବିରାଜାରେ (Barbaha) ହରୁ ମୂଳମାଟିମାଳକମାରେ ଧର୍ମକ୍ଷାନ୍ତ ଦଳଦଳେ ଛକକ ପାଠ କରିଲାଗି କୁଣ୍ଡଳ କଥ କରିଥିଲେ ସେମାତେ କିବିକରେ ପାଇଦିଗ୍ରୀ ପାଇଲେ । ଏହି ଶୋଭନୟୁଦବାଦ ହେଲା ହେଲା ।

ଅଶ୍ଵପୁରରେ ଗୋଟିଏ କଣ କିମ୍ବା କାହାରେ ଦୂରାବାହି-
କାହାରୁ ଏଥରେ ପ୍ରାସାଦରୁ ଅନ୍ତରେ ରଖା ପାଇଲୁ
ସଖୋଦିବା ମଞ୍ଜରେ ଫେରୁଥିଲୁ ଦୃଷ୍ଟିଗାମର କୁଣ୍ଡେ
ଦାଗି ପଠାବ ଦାଗା ଦେହରେ ୫୫୦ ମାର ଅଳକାର
ଦେଖି ଦାରୁ ଧୂରୀର ଏବବରୁ ଦେଇ ଯାଇଲୁ
ଦାହାର ଦୁର୍ବଳ ଶରୀର କାଳମାଳିଲଠାରୁ ଦାଗି ସଙ୍ଗେ
ଦେବାଦିବା ଶିଶୁର ସ୍ଥାନ ପାଇ ପାଦକଳୀ ଠରିଯାଇ
ଦୁରଗତରେ ସମ ବରରେ ହର୍ଷପୁରେଶ୍ୱର । ଦାର
ଦୁର୍ବଳାରୁ ଦେଖି ଚଳାଇଲୁ ମାତ୍ର ତଥେ ହରିପୁରର
ଦରଢି ଦାରୁ ଧଳନ୍ତି । ସେ ବର୍ଷଯାତ୍ର କରୁଥିଲୁଛିରେ
କିମ୍ବା ମିଶିଥିଲୁଛିରେ ମିଶିଥିଲୁଛିରେ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଠକାଳିକ ପ୍ରକାଶ

ତୁ କାହାର ମନ୍ଦିରକୁ ପାଇବ ଏକ ପ୍ରିୟତ୍ତ
କି ମାତ୍ରେ । କବେ ମାଜିଲ ହେଲକରିବାରେ ସୁଧା-
ର ମୟୋଦ୍ଧ କବିତା ସମ୍ମାନ ପ୍ରମୟାର୍ଥ ଅନ୍ତରେ ବସି
ତ ମନ୍ଦିରକୁ ପାଇବା ଘେରାଇ ବଦିଗ୍ରୁ ମତ ଖାଲିଲେ ।
ପ୍ରିୟତ୍ତ ଦୂରେ ଥରେ ଯାଏ ଯାଇଥିବା । ମନ୍ଦିରକ
ପାଇବ ଏହେ କି କାହିଁ ? ସେ ବାରଣ ଦେଉ
ଦିଲ୍ଲୀ ।

ପଦୋପଦକେ ଅନ୍ୟାୟ କରିବା - କିମ୍ବା ଏ ହୁଣ୍ଡି
ମାତ୍ର ପଦାଳଦିବା ଉପରେ ଲିଖେରଠାରେ ଜୀବ ଏ
ନେଇଲମାର ପାଇଁ ପାଇସାର ସମ୍ମାନ ଦିଲା ।

ବେଳୁକାଳ ମିଶନସଲ୍ ଥାର୍ଟିକ କେ-ମିଯାନ ଯୋଗେ
ସୁଧାର ଦ୍ୱାରା ୨୦୦୦ ଟ ଉପରେ ଉଠିଥିବାର ସମ୍ଭବ
ହେଉ ।

ବ୍ୟଥିତ ଦୁଃଖ ସମ୍ପାଦନାରେ କଣେ କଷେଯ ନିରମଳୀ
ତାଙ୍କ ବନ୍ଦିରେ ହୁଏ ମନୋକର ହେତୁରାହୁ । ଏ ଯେତେ
ସମ୍ପାଦନରେ ଦୂର୍ଲଭ ହାତେ ଯର ଗାଇଛା ।—ଆମେମାଜେ
ଦୁଃଖ ସମ୍ପାଦନର ଦ୍ୱାରା ଏବେ କଷେଯ ନୂର୍ମ ହୃଦୟ ମାତ୍ର ତାଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଦୂରତ୍ତ ନିବାର କର ଦିଲା ।

କମ୍ପୁଟର ପ୍ରସ୍ତାବି ଗ୍ରହଣ କରିଲେ ଅଧିକାରୀ ହେଲା ଏବଂ ତଥାର ବିଷୟରେ କରିବା କାରଣ ଯେଉଁ କିମିଶିଲା କରିଯାଇଲା କିମିଶିଲା କରିବାର ପରିମାଣ ଓ କାରାକରନ୍ତି ଏବଂ କିମିଶିଲାର କେତେବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।—ସାଥେ ଏହିକି କିମିଶିଲା ମାତ୍ରାକୁ କରିବାକାରୀ

ତାମେବୁଦ୍ଧିଯେକ ପାଇବ ମିଛିର ଏହ ଅଟେଠିନାଳ
ମେଲେଖାର ଜଣେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବନ୍ଦିଦେଶ୍ୱର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମେଲେ-
ଖବୁ ଯୋଗା ଯୋଗକି ଉଚ୍ଛବ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପ କେଉସାକାର
ବସ୍ତବ ନିର୍ମାଣ ମାତାପିତା ବାମି ଦେଶ ଖେଳୁ ଯୋଗାପ୍ରିଯା ।

ବୁଦ୍ଧର 'କାମର' ଲାଗିବ ସୟାଦସ୍ତ ଶମିର ଅପ୍ରକାଶି ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଜାନୀର ମେଲୁର ଅସର୍ବିତ ଟାଙ୍କା ଲାଗିବେ ମେ କବିତା ଦୂର ଦୂରକାଳ ସମ୍ବାଦ ମେଲୁର ।—
ଏହି ବାଣୀ ସବା ବନ୍ଦପଦମନ୍ଦିରାକବିର ବିଠାଇ ଛୁଟୁର
ପରାଜୀର ଫଳ ପଥର ।

କୋଣାର୍କର ଶୁନ୍ଦର ସାହେବ ବୈଧମାତ୍ରା
ଯେବେ ଉପରେ ଉଠି ଅଚଳର ବଜାହାର ପାଠେ
ମାନ୍ଦିଲ ହାତର ଅଛି । କହୁଥିବ ତାହାକୁ ଏହି ପାଠେ
କିମ୍ବା ହୋଇଥିବ । କରିମାର ସହାତ ମେନ୍ଦର ଏହି କଟଳପର
ପାଠେର ତାଙ୍କଠାମୁଁ ୫୧୦୦ ଟଙ୍କା ମେହମାନ ଦାକ
କରି ହେଲୁ ।—ମାତ୍ରକ ବର ମହି ବେଳିବି !

ବୋଲୁଣ୍ଡ ସତକରେ ଭର୍ମାନ ହିନ୍ଦୁରଙ୍ଗ ଧ୍ୟକ ଦୂରା-
ବାଣ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପର ସମ୍ବାଦ ମଳକ । ବନ୍ଦର ହୁଏ ଯେ ବନ୍ଦର
ବିଜୁଳେ ସତକରେ ବୁଝ ବିଅସିବାର ଥଥା ନ ଅବସାନ
ପଢ଼େ ସମୟରେ ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରଦେଶେ ଜଳକ ଅନ୍ତରାଳରୁ
ଦୋଷ ଆଜୁଥିବ । <ଏଇ ବାରାନୀ ।—ଧ୍ୟ ଧୋଇ ତ
ନିଜକିରଣାବିଧି ଏଠେ ଅର୍ପଣ କରାଇ ଦେଇଅଛି ଏ
ବୁଝ ବୁଝ ପାଇବା ସମୟରେ ସୁଧା ଫଳ୍ପ ଦେବ କଣକ
ମନ୍ଦିର ଦେଖାଯାବ ।

କୀର୍ତ୍ତିମନଙ୍କ ପଠ ଅଭିଗାତାର ଅଧିକାରକେ
ଏ ସୁନ୍ଦର ଆହୁତିର ସମ୍ମାନର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଧନରେ ଯେ
ନିଜାତ୍ୟ କରିଲାମି ଯା ଏ ସୁନ୍ଦର କୋଶାତ୍ମାର
ବନ୍ଧନେ କାହାର ଯୋଗେ କାହାର ଚୋମରେ କାହାର
ପାତାର ଏହାର ଅଭିଗାତା ବନ୍ଧନାପରାମ୍ପ ଅଛେବେଳେ
ଉପରେ ହୋଇଥିଲେ କେତେବେଳେ ସେହି ଏହାର
କୁର୍ରାଗାତରେ ଏହାର କୋଶାତ୍ମା ।

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତି ପୁଣ୍ୟକାରୀ ଶାମି ଓ ବଜାର ଦିନମାର
୧୯୫୩ ମେ ମୁହଁରେ ସୁନ୍ଦରାର ପାଇଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପରିବାର
ମୂଳର ମିଳିମ ।—ପୁଣ୍ୟକାରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଶାମି ପରିଷର
ବିଷୟରେ ଜାଣି ?

ପାଇସର ଗୋଡ଼ି ଶିଖ କଥାକରେ ହୋଇଥାଏ ତୁ
ଦୂର ର ଅଧିକ ଅମାଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଥିଲେ । ନାହିଁ ମନ୍ତ୍ରମା ଏହି
ଚାହାନ୍ତର ନିଷ୍ଠା ବସ । ଆହାର ଗର୍ଭ ହୋଇଥାର
ଗୋକୁଳ ଦରବରଦୀପ ସେ ହଜର ସବାରେ ବର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ
ନ ଅନ୍ୟବାକୁ ଦୋହାଳ ସନ୍ଦେହ ବର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷାରେ ଦସ୍ତୁତ
ଦେଇ । ସୁରକ୍ଷା ନାଗାର ସରତାରେ ପଡ଼ୁଥିଲେ
ସେ ମେମ ଯୋଗାକ ପାଇଁ ନାହାଇଛି । ସୁରକ୍ଷା ହିନ୍ଦୁ ବର୍ଣ୍ଣ
ଦିଲ୍ଲି ଟିକିବା ନ ଆହ କିମ୍ବା ହୋଇ ଦିନରେଳେ
ମେମ ଫଳମୁକ୍ତ ମେମ ମେମ ଅନ୍ତରିନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ପାଇଁ ।
ଦିଲ୍ଲି ସୁରକ୍ଷା ନାଗାର ଯୋଗାକ ଦିକ୍ଷାର ଦେଖିଲେ ଯେ
ଶ୍ରୀମଦ୍ ପରିବର୍ତ୍ତରେ କଳାନ୍ତ ହୋଇ ବଜା ହୋଇଥାଏ ।
ନାଗା ସତ୍ତବ କଳା ହୋଇଥାଏ ପରେ ପାଇଁ ନାହାନ୍ତାଙ୍କ ନାଗାର
ପାଇଁ ବାପ ହୋଇଛି । ମେମ ନାହାଇବୁ ଥାର ସୁରକ୍ଷା
ଦିଲ୍ଲି ଧରି ପାଇଁ ମେମାଟି ହୋଇଲା

ବେଳେ କାହିଁରେ ଏହି ଶବ୍ଦରୁ ସେଇହି ଦୂରୀର ବିନିମୟ ।
ବାଧ୍ୟ ତୁ ଏ ପାଇ କରି ଥିଲୁ ।
ଯୋଗିରେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟରେ କିମ୍ବେ କର୍ମବ୍ୟକ୍ତି
କୁଣ୍ଡଳ ମହିଳା ବିଜୟକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ହର୍ଷିତମା ପୃଷ୍ଠାର
ଦେଖି । ପେଠାରେ ଚେତ୍ୟରୁ ପ୍ରଥା କାହିଁକି ? ଏହି
ଏହି ମହିଳା କୁଣ୍ଡଳ ଦେଖାଯାଏ ।

ପାଦବୀରେ ଜଣେ କଥାତି ପୁରୁଷୀର ମହାନେ
ଏହି ହୋଇ ଥିଲା । ମାନ୍ୟକର କଳାଶାଢ଼େକ ତାତାର
ପାଦରେ ପାହା ଦେଖି ପାହା ଦେଖିଲାହୁ ଉଠିବାର
ପରି ଦେଲେ କାରଣ କେବେଳ ଅବଶ୍ୟକ ଅଶାନ୍ତି
ଯମଦୟକୁ ଅପାରାନ ହଜାର ନହିଁ । ଧୋର୍କୁର କେତୋବୁ
କର କର ନ ପାଦବାର ସାହେବ ମହୋଦୟ ବନ୍ଦ
ତ କରି ଦେଇବେ ଦେଖା ମାତାଙ୍କ କରିବ ବାରଗ
ମାରୁ ଦେଖିଲ ଦେଲେ । ଏହା ହୁଏ ଅଟେ ।

କୁଳକାଳରେ ଜୟାତୀୟ ଓ ମୟୋଡ଼ିପତ୍ରର ପରିବା
ଧାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ସାହରେ ଦୋଷଗୁଣ ସମ୍ମାନ କୁଳକ-
ାଳ ଜୟାତୀୟର ମୋଟ କୁଳା ଗୋ ୧୫୫ ଟ
ଏଥିଥରେ ଲୋ ୧୫୫ ଟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପଚାନ ଓ ଅଧ୍ୟୋ-
ତ୍ୱ ଗୋ ୧୫୬ ଟ ବିଜ୍ଞାନେଶ୍ୱର ଗୋ ୧୫୬ ଟ
କୁଳର ଗୋ ୧୫୦ ଟ ମାନ୍ୟବକାଳରେ ଲୋ ୧୫୬ ଟ ପତ୍ର
ଅକଟିକ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପତ୍ରଗୁଣରେ । ୧୫୭ ସମୟକାଳରେ
୧୫୭ ଟ ଲାଭକାଳୀ ସ୍ଵାତଂସ୍ତ ଓ ଗୋ ୧୫୭ ଟ
ସ୍ଵାତଂସ୍ତ ସ୍ଵାତଂସ୍ତ ପତ୍ରକ କୋଣଶୀଳ ଏକବିନ୍ଦୁ
କେ ଲାଭକାଳୀ ଓ ଦେଖାଯି ଜୟାତୀୟ ମୋଟ ମୟୋଡ଼ିପତ୍ର
୧୫୮ ଟ ଦେଖିପାର । କମ୍ବାନରେ ବର୍ଣ୍ଣପେଣ୍ଟ ଅଧିକ
ସ୍ଵାତଂସ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋ ୧୫୮ ଟ ନଦୀର ପତ୍ର
କାଳରେ ଲୋ ୧୫୯ ଟ ଦେଖାଯାଇଲା ଲୋ ୧୫୯ ଟ

ବୀଜତେଣ୍ଟରେ ହୁଅଛି କଷିଦର ପୋଲେଗର ଜାମ-
ଆବ । କେବଳ ନି ତେଣୁ ହେ କେ କଷିଦର ଦେବ କାଳ-
ପାଦର ଦେଖି ଆହୁରିଲା । କୌଣସି କଷିଦରେ କଷି-
କୋଶର ପ୍ରକାର ନରତି ଦେବରେ ଯଥି ଅପର ରହିଲା ।
ଯେମେ ଏଥାର ଦେବମ ନବାଶେ ଦେବର ଲାବଦିନ
ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା ବ୍ୟାପଦେଶର ନାମରେ ଜାମର ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାର ଦେବ,
ଏହି ପୂର୍ବକାରୀ ବସନ୍ତର ନରତି ନବାଶ ପୋଲେଗର ଦେବ
ଦେଖା ।— କଷିଦର ଅର୍ଦ୍ଧ ନାମର ରେତାର ଏହି କଷି
ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା ୧୫ ପଦ୍ମର ନବ କୋଣିଶର ପୁରାନା ଅର୍ଦ୍ଧ
କୋଣିଶର, ପେଇରର ଠେରା, ପଦ୍ମର ସହିତ କାମ
୧୦ ପଦ୍ମର ରିକ, କାମ ସମ୍ମାନ ଏ ରହିଲା ପଦ୍ମର, ମର-
ହୋଇ କହୁଯାଏଂ ଅଗତ ହୋଇଥିଲେ ।

ପଦ୍ମପୁରୀ କବିତାରେ କେବଳାଙ୍ଗ କା ତୋରିଷ
ହେଉଥାଏ ମୟାତ ଦିଲନ । ଯେହୁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣରେ
ମୟାକଥାରିତାରେ ଏହାଏ ପାଇଅଛି ସେ ମୁହଁରେତୁ ତୋର-
ିଷି !

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାହାର ସାହେବ ହାନିକି ୧୯ ମେଟ୍ରୋର
ଲୁଣେବ୍ଦୀଧାରୀଙ୍କ ପଞ୍ଜାବାବାର ଗାୟ ପରାପରକେ
ସ୍ଵର୍ଗ ମନ୍ଦିରର ଦିଂଘାଳାଶ୍ରଦ୍ଧାର କାର୍ତ୍ତକ ତେଣୁମା
ଏଥିବେଳେ କବିତାର ସମ୍ବନ୍ଧ ମନ୍ଦିର । ହାନି ।

ପଦ୍ମତର ତାରିଖମାତ୍ରର ପ୍ରକାଶ ଓ ଲୁହଗାୟ ହେଲେ
କ୍ଷେତ୍ରର ନିରଜମାତୀରେ ଯଥ ନାହିଁ । * ବିନାରେ
ତଥା ବସ୍ତୁଧ୍ୱାନାକାଳରେ ସହାଯ କରିଲେ ଯେ ଖରଚରେ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରେସ୍ ବ୍ୟବଗାର କେବଳମନ୍ଦିରକ ଉତ୍ସବାଳ
କି ଯେ ତାହା ହେଲେ ବ୍ୟାଙ୍ଗନର ଯତ୍ନମାନ ଦୂର
କି । ସେ ହେଲେ ଯେ ଯାଇଛନ୍ତି ତାର ପ୍ରକାଶ
ଏ ପ୍ରକାଶ ଥିଲେ ଯେ—ବାର୍ତ୍ତର ଦ୍ୱାରା
କାଳେ ଘର୍ଷଣିକ ହେବେ । କାବିଜୀବିନ୍ଦୁ ସ୍ଵଭାବରେ
ବସନ୍ତ ବସ୍ତୁଧ୍ୱାନ ସେ ହେଲେ, ଯେ ଏକମୟରେ
ପଦ୍ମବିରଳ ଅମନରେ ଅହବ । —କ୍ଷେତ୍ରରେ କେବଳ
ବ୍ୟବଗାରର କାରି ମାତ୍ର ତାର ଶୈଖ
ଅନ୍ୟମାନେ, ବୁଝିପାଇଁ ହାତ । ତାର ଅନ୍ୟମାନ
ବସନ୍ତର କୁଣ୍ଡଳ ବସନ୍ତ ବସନ୍ତ ଫେରୁର ଅବହିନୀ
କି ? ତାହା ହେଲେକି କିନ୍ତୁ ତାବିତାରେ
କୁଣ୍ଡଳ ହେବ ।

ମହାଦୀରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନ କାମକ କିମ୍ବେ କାହାରେ
ମଧ୍ୟାବତ୍ୟାବେ କଥ ଜାଗନ୍ନାଥ । ୫୫ ଏଣ୍ଟେ
୧୦ ଟ ହାତୁ ଦିଲି କିବ୍ୟପତ୍ରେ ଅନ୍ତରେ କଥ
ପଥ୍ୟର ମିଳଇ । ସୁଧାନ ଦେଖିବା ମିଳି ଦ୍ୱାର
ଦେହାନ୍ତରାର ବସ୍ତୁ ଲେଖ ।

ତା ୨୩ ଦିନ ପିଲାଏଣ୍ଟ୍ ସନ୍ ୧୯୮୫ ମସିଥା

କବିତା ।

ମନ୍ୟ-ପ୍ରତି ।

କାନୁ ଗନ୍ଧାର ତେ ଯୋଗ୍ଲାବ ସ୍ମୃତିନ୍ଦ୍ରିୟକୁ	=	୩୫
ବେଳୁପଣ୍ଡା ଅଛିମ ଟ୍ରେ	=	
ବୋବନ୍ଦିତତ୍ର ବାହୁ ଟ୍ରେ	=	
ଭଜନାବନ ସାହୁ ପୁନାକଗର	=	୩୩
ଭରୁମଣି ମନାତ୍ରି ବିଶେଳ	=	୩୪
ନମାନଭରଣ ମିତ୍ର ବିକିତ	=	୩୫
ଭବନଭରଣ ମନାତ୍ରି	=	୩୨
ଜଗନ୍ନାଥ ଟ୍ରୀଗାଠ ସାମୟର ବିଜୟ ଟ୍ରେ	=	୩୫

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କମଳାର ମନୋଷୟ

ମୁଦ୍ରା ସିଲାର ସେବପ ଓ ତହିଁର ପିଲୁ
ଏ ଭାଷ୍ୟ ବାର ଓ ପେଟକଣା ଓ ଜୁବ ଆହି
ଅନେକ ଦେମାରରେ ଉପକାଶ । ଡାକ୍ତର
ସୁଅ ଷ୍ଟେଲାଷ୍ଟ୍ ଟକୋମାନିଙ୍କ ବୟୟର ଆମ୍ବର
ଚାର୍ଯ୍ୟରିବସାର ଦୋକାନରେ ବିକଳ-
ସକାଗେ ମଜଜୁଦ ଅଛି ପ୍ରାଦିକବର୍ଗ ଅବଶ୍ୟକ-
ମରେ ତଳାଶ କଲେ ଧାର ଥାରବେ ।

ଏହଦ୍ୱାରା ସମୟାଧାରଣକୁ ଜୀବନକଥା
ଦିଆଯାଇଥାରୁ ସେ ଅଗାମି ମାର୍ଚ୍ଚନାତ ତାଟି-
ଦିଶ୍ପ ପ୍ରାରଥନାଳରେ ଜେଳରଲ ଦାସପାତା-
ଳଠାରେ ବିଷ୍ଣ୍ଵାଦିଶ୍ରବମାନଙ୍କର ପଣ୍ଡକା ଦେବ
ସେବେ କେହି ପଦଶୋଭାତ୍ମ୍ରି ଦେବାକୁ ରହା
କରନ୍ତି ଦେବେ ସେ ଆଗଭୂତ ପିସ୍ତ ଟ କା
ସିଇଲ ସର୍ଜନଙ୍କ ସମାପରେ ଦାଖଳକର ଦ୍ଵାରି-
ଦିଗ ତାରଣରେ ଜେଳରଲ ଦାସପାତାଳରେ
ଛପସ୍ତ୍ରି ଦେବେ ଏବ ସେବେ କେହି ଏ ସମ-
ନ୍ଧରେ ବିଷ୍ଣ୍ଵସ କର ଜାଣିବାକୁ ରହା କରନ୍ତି
ଦେବେ କଟକଜଳର ଶ୍ରୀୟବିରଲ ସର୍ଜନଙ୍କ
ଅଧୀଷ୍ଠାକୁ ଗଲେ ସକଳ ବିଷୟ ଅବଜନ
ଦୋଷାନ୍ତରେ ।

E. BOVILL.

ପାତ୍ରମାନ ସପରିଷ୍ଟକ୍ଷେତ୍ରା ହେଉ
ନେତୃତ୍ବକୁ ସୁଲ୍ଲ

NOTICE.

Wanted an Overseer for the Cuttack Municipality on a monthly salary of Rs. 50, and Horse allowance Rs. 10. None need apply.

who is not well acquainted with English and who has not had good practical experience of the P. W. Department Overseer's works.

Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned up to the 15th of March, 1889.

D. N. Chakravarti
Chairman.

ଏ ପ୍ରଦେଶର ମାନ୍ୟାବ ସଜ୍ଜା, ଜମିଦାର-
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାଚୀଳବନ୍ଧର ଲବହାସ ପ୍ରକାଶ କର-
ବାର ବାସନା କରି, କେତେକ ସଜ୍ଜା ଏବଂ
ଜମିଦାରଙ୍କ ବନ୍ଧର କବରଣ ସମ୍ମର ବହିଅଛୁ
ଯେଉଁ ବିବରଣୀ ସମ୍ମରାତ ହୋଇଅଛି ଉଚ୍ଚ
ସଜ୍ଜା ଏବଂ ଜମିଦାର ବନ୍ଧର ଯେଉଁମାନ୍ଦେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜ୍ଯ ଆସକ କରୁଥାନ୍ତି, ସେମାନ୍ତି
କ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ରୁ, କଲବନ୍ଧାର ସୁନ୍ଦର ଶକ୍ତି
ମାନଙ୍କିବାସ ପ୍ରଭକୃତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରଇ ଥାଏ
ଏହି ପ୍ରଭକୃତିମାନ ଲୁଚିହାସ ସହ ପ୍ରକାଶ
ଦେବ । ଡେଣାର ଅବଶେଷ ସଜ୍ଜା ଏବଂ ଜମିଦାର
ବନ୍ଧର ଲବହାସ ସମ୍ମରାତ ହେଲେ
ମୁଦ୍ରାଖାର୍ଦ୍ଦ ଫରମ୍ କରିବୁ । ଅପ୍ରେଲମାସ
୧ ମୁ ତାରିଖରୁ ପ୍ରଭକୃତିରମୁ ଦେବ ।
ଯେଉଁ ମହାବିଜ୍ଞା, ସଜ୍ଜା, ଏବଂ ଜମିଦାର-
ମହୋଦୟଗଣ ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତରେ ସ୍ଥିତ ବନ୍ଧର
ଲୁଚିହାସ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅଜନ୍ମାସ କରିନ୍ତି,
ଆନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରି ପ୍ରଭକୃତ ତାହା ଅମ୍ବାଳୁ ପ୍ରେରଣ
କଲେ ଅଛିକୁ ଉପକୃତ ହେବୁ । ଉଚ୍ଚ
ବିବରଣୀ ସହ ସ୍ଥିତ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ପ୍ରେରଣ
କଲେ ତାହା ଖୋଦର ବନ୍ଧର ପ୍ରସ୍ତୁତରେ
ପ୍ରଦାନ କରିବୁ । ତଥି ।

ଶ୍ରୀ ସୀତାନାଥ ଶ୍ରୀ,
ବାଲେଶ୍ୱର ।

ପ୍ରାଚୀକବିହୁଗୋଲ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ।
ଏହି ସ୍ଥଳକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କଲେ ମାନକର
ଶବ୍ଦକୁଣ୍ଡ ପଦାଳର୍ଥ ଝରିମାନେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାନରେ
ଉଦ୍ଭାବ୍ନ ହୋଇ ପାରିବେ । ମୁଲ୍ୟ ଟ ୦ ।
ତାରମାସ୍ତୁଳ ଟ ୦ ୨ ବିଟକ ପ୍ରଥିଂକୁମାନ,
ବାବୁ ରମ୍ପରଥର ନୁହୋପାଖୟକ ପ୍ରସ୍ତର
ଦୋହାରରେ ଏକ ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗରରଙ୍ଗ ନିକି-
ଳିଲେ ପାପକି ।

ଶ୍ରୀ ଲୁକିନମୋହନ ପଦ୍ମବିର୍କ
ଗାସ୍ତର, ବାଲୁବଜାର ପଟ୍ଟବିର୍କ

ବିଶେଷ ଶୁଦ୍ଧା ।

ସହର ଓ ମଧ୍ୟବଳୀରେ ମୁଦ୍ରାର୍ଥ
ଅମ୍ବେ ଗୋଟିଏ ଦୋବାକ ପିଠାରଥାହୁଁ ।
ଏଥରେ ନାଚିବିଧ ଡାକୁରୀ ଓ କରିବାର
ଭାଷ୍ୟ ବିକୟ ହୁଅଛି । ଏହା ଛଡ଼ା ବାଗଜ,
କଲମ, ହୁଆର, ପେନ୍‌ବିଲ, ଚିଠିକାଶକ
ଖ୍ୟୁସନର ସଦାର୍ଥ, ବିବିଧପ୍ରକାର ଖେଳଣା,
କଳ-ଗାତ, କମିଜ, ହୋଟ, ଦେଖି ଓ
କିଳଙ୍ଗଯୋଗା, ନାଲାପ୍ରକାରକୁଣ୍ଗା, ଖେଳବାର
କିଣ୍ଟୁ, କଲ, ଗାସ ଇଣ୍ଡାର ଏବଂ ଆହୁର
ଅଳେକ୍‌ପ୍ରକାର ଦ୍ରବ୍ୟ ବିକୟ ହୁଅଛି । ଯାହାର
ସେହି ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜନ ହେବ, ଲେଖିଲେ
ଅଛିସରର ଓ ବିଶେଷ ସାଧାନର ସହି
ପଠାଇବୁ । ଅମ୍ବେ ମାଦକଦ୍ଵାରା ଛଡ଼ା ଅଳାକାଳୀ
ସମୁଦ୍ରାୟ ଦ୍ରବ୍ୟ କିମ୍ବା ଓ ସରକବାହ କରୁଁ ।
ମୂଲ୍ୟ ଅତ୍ୟକ୍ରମ ସୁଲଭ । କେବଳ ସେଇ ଦ୍ରବ୍ୟ
ଅଳେକ୍‌ପ୍ରକାର କିମ୍ବା କର ପଠାଇବାକୁ ହୁଏ
ତହିଁ ର ଜୁଠିବ ଦର ଉପରେ ଦିଣ ପଠାଇବାର
ପରିଶ୍ରମ କିମନ୍ତେ ଶତକବୟ ଟଙ୍କା ହସାବରେ
କମିଶକ ପ୍ରାଦୃତମାନକରାର ନାମର୍ଥିବ ।

ମହେଶବରାଧିପାନେ ଅମୃତାଗ୍ରୁ ଚିହ୍ନିତ
ଦେବକୁ ଲଜ୍ଜା କଲେ ସେମାନଙ୍କର ପାତାର
ଅବସ୍ଥା, ଭୟଭିର ଲାଭଣ, ବ୍ୟଥି କୁଳଜ କ
ଳା, ଘୋଷ ପୂର୍ବ କ ଦୀ, ଘୋର ଅତରଣ
ଦୟକମ୍, ଥକାର, କୋଣ୍ଠଗୁର୍ବି, ଧାରୁପବୁଦ୍ଧ
ଲତାଧ ବିବରଣ ଲେଖି ପଠାଇଲେ ତାହାର
ସମ୍ମାନ ଆସି ପଠାଇବା ।

ଅଗ୍ରମନ୍ତିକ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଦେଲେ ଆଶ୍ରତ ଦୁର୍ବଳ
ମୋଧୁଷଳିକାରିମାନଙ୍କର କହନ୍ତିରୁ ପ୍ରେରଣ ହୁଏ ।
ଦେବକ ଧରିଛି ପ୍ରାଣର ଲାଜୁପେବଳ୍
ମାନସେ ସଂଯାମ ପାଇଁ ।

ଅଧ୍ୟବ ଅନ୍ତର କର ଦେଖିଲା ଦେବା
ନୃଯୋଜନ । ମଞ୍ଚଲବାହିମାଳେ ଥରେ
ଘରସା କଲେ ସବୁ ବୁଝି ପାରିବେ । ହେବେ
ଏକବ ମାତ୍ର କହିପାରୁ ବି ଅମୁନିବଟକୁ
ଦୁର୍ବାଧ କଷ୍ଟ କଲେ ବା ଉଦ୍‌ଦୂର୍ବିତ ହେଲେ
କହାପି କେହି ପ୍ରଭାରତ ହେବେ ଜାହାଁ ଅଥାତ
ଗରେ ବସି ଅଭିଜିତ ପଦାର୍ଥମାଳ ବିଲା
ପରିଶ୍ରମରେ ଓ ସୁଲମୁଖରେ ଓ ଅକାଯୁଷରେ
ପାପ ହେବେ ।

ଶ୍ରୀ କର୍ମକୁ ଓ ପଦାର୍ଥ କିନ୍ତୁ ଠିକଣାରେ
ଆସିଯାଉ ଘଟାଇବାକୁ ହେବ ।

Outback stores | ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀମୋହନ ପଦ୍ମବିନ୍ଦୀ
କନ୍ଧାଖୁଦିନ ଓ ଭାର୍ଯ୍ୟାତସ୍ | ପାଇଁର, କାନ୍ଦିବିହାର କଣ୍ଠୀ

ମେସରୋଗ ।

ଏହାମନ୍ତରେ ସମସ୍ତ କୁଳା ପଦ୍ଧତାର ନିର୍ଭ୍ରତ୍ତେ ହେବା । ତୁରନ୍ତ ପ୍ରମେତ୍ରବ୍ୟଥ ପେଣ୍ଟମାତ୍ରା ଅଛିମର କରିଥିଲାକର କୁଳାର୍ଥ ଗୋପନୀୟର କୁଳକ ନୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟଥ ସହାୟେ ଜୀବନର ମାତ୍ର ପଦ୍ଧତାଗତିକାର୍ଯ୍ୟରେ ।

ଏହି ଆପଥସାଧନରେ ଏବନ୍ଦ୍ରାଦ ବେବା ବଳେ ନୂହିଲ ସେଇ ଏହି କୁଳ ନୂହ ସପ୍ରାବିତେ ସୁରକ୍ଷାତ୍ମନେରେ ଅବଦ୍ୟ ଅଗେନ୍ତିବେବା ପେଣ୍ଟମାନେ ଅଗେଗା ନ ହେବେ ନିର୍ମୟ ବହୁଅର୍ଥ ଏ ବ୍ୟଥ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗୀ ହୋଇ ଜୀବନର ସେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ବିକାର । ଶକ୍ତିର ବସନ୍ତରେ ପରିଷକ ନ ହେଲେ ଅଛି ଶ୍ରୀ କାନ୍ତି ଅନେକ ବେଗୀ ଅବେଳା ଲାଭ ବରି ପ୍ରଶଂସନମାନ ଦେଇଅଛି ସେ ସମସ୍ତ ଅକଳ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟହାତୀରେ ପ୍ରସରିତ ହେବେ ବଳିବଗା ଅବଦରତୋଳ କଣ୍ଠମର ବବନରେ ସେ, ହେ, ସବ ବିଶ୍ୱାସନତୋରେ ଏହି କଟକ ଦୂରସାବତାର ପ୍ରତିର୍ବନ୍ଧମାରକ ପୁଣ୍ୟହାତୀମୟରେ ଏହି ଆପଥ କହୁୟ ହେଉଅଛି । ମନ୍ଦ ଏବେଇ ଦ୍ଵୀପ ଟ୍ୟୁବା ଓ ଜ୍ଞାନର୍ଜି ପୁଅନ୍ତରୁ ।

ଅମୃତ ଚନ୍ଦ୍ରପତିକାର୍ତ୍ତି ବୋକାନରେ ଶବ୍ଦମର ଉତ୍ତମ ମନ୍ଦବା ଓ ଅନ୍ତା ଦର୍ଶିତକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏହି ସାହାରିର ଅବସାନ ହେବ ସେ ଅମୃତ ଦୋକାନରେ କଲ୍ପନକଲେ ଆଇଗାଯିବେ । ସେଥରେ ନୂହିଲ ଉତ୍ତମ କହି ବିଲାରପ୍ରାୟ ମନ୍ତ୍ରକ ନାହିଁ ଅର୍ଥ ଯାହାକର ବୁଦ୍ଧି ବର୍ମ ଶୀଳ ଦେଖି ମନ୍ଦବା ଦୂରାହାର ହେବ ତାଙ୍କର ବରମର ଅବଦରତ ପ୍ରତିର୍ବନ୍ଧ ପରମାଦିବେଳେ ଅମ୍ବେ ପୁଣ୍ୟ ବବନଦେବୀ (ଫଳେକ ପରିତୀପ୍ତରେ) କଟକ ଅଗେଶ୍ଵର ପୁଲର ମୂଳ୍ୟରେ ପାଇ ପାଇବେ ।

ଶାଖା—
କଟକ } ଶା ଆବଶ୍ୟକତାରେ ।

ବାଲିକାଗଜି ।

ପଲଲିଶିତ ଶ୍ରୀ ଦୂରର ସବର କଟକ ଶୈଖିତ ବଜାର କାନ୍ତି ଗୋପନକର ସମ୍ପଦ ବସା ନିଜଟଟ କାନ୍ତି ଅର୍ଥବ୍ୟଥ କର ବିଶ୍ୱାସକ ବୋକାନରେ କହୁୟ ହେବ ଅଛି ଲାଗା—

୧୦ ପତ୍ର	ଶାଖା	୧୦୫୮୫୨୭	୧୦୫୮୦୦୨୭
୧୧	“	୧୦୫୮	୧୦୫୮
୧୨	“	୧୦୫୯	୧୦୫୯
୧୩ ପତ୍ର	କଟକ ପରିପ୍ରେସ୍	୧୦୫୯	୧୦୫୯

ଶାଖାକ କାନ୍ତି ଗୋପନକର ସମ୍ପଦ ବିଭିନ୍ନକାର ଦସା କିଳଟ୍ରେ ଅମ୍ବାକର ଦୋକାନରେ କନ୍ଦରବୋଲା ଓ ବିଲାର ଓ ରେମଗାରେ ଲୁଗା ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠକଣ୍ଠ ଓ କଲା କମାଲ ସତରତର ବିକ୍ରୟ ହେଉ ଅଛି ଯାହା ସମ୍ପଦ ଗ୍ରାହକବର୍ଗକ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦି ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଅଛି କେବେଳ ପ୍ରସ୍ତର କନ୍ଦର ବିକ୍ରୟ ସକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ଯାହା ନିମ୍ନ ଭବନରେ ଲେଖାଗଳ ସାହାର ସାହା ଅବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଥେବାନରେ ଅଛି ଯାହା କରି ବରେ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ପାପ୍ର ହୋଇ ଥାଇବେ । ଏହାକାର ଅମ୍ବାକର ବିଲାରପାତ୍ର ଉକ୍ତ ଯକ୍ଷ୍ୟ ସକାରେ ଦୋକାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖାଯାଇ । କେହି ଖରବ ବିଭାଗକୁ ରହିଲେ ତାଙ୍କ ବିକ୍ରୟ କରାଯିବ । ଏହି କରୁ ଶ୍ରୀକମାଳ ବିକ୍ରୟ ହେବା ଏହି ଅପରା ମନ୍ଦିରସ ସକାରେ ଦତ୍ତା ନିବାରି ହେବେ ଏହି ପଥକୁ ପାଇ କିମ୍ବା ୩୦୭୭ ହସାକରେ ଦତ୍ତାଦେଲେ ପାଇ ପାଇବେ । ମାତ୍ର ଯାହାର ପତି ଅନ୍ତରିକ୍ଷର ଲାଭ ଉପରେ ଥିବ । ଯତେ ହେଲେ ହାତର ପର ମୂଲ୍ୟ କାନ୍ତି ବେବାକୁ ହେବ ।

ପରିଦିଲ ।

କଟକ ଦେଇବା ୨	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୩	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୪	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୫	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୬	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୭	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୮	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୯	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୦	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୧	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୨	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୩	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୪	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୫	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୬	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୭	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୮	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୯	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୨୦	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୨୧	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୨୨	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୨୩	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୨୪	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୨୫	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୨୬	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୨୭	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୨୮	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୨୯	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୩୦	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୩୧	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୩୨	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୩୩	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୩୪	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୩୫	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୩୬	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୩୭	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୩୮	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୩୯	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୪୦	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୪୧	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୪୨	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୪୩	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୪୪	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୪୫	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୪୬	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୪୭	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୪୮	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୪୯	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୫୦	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୫୧	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୫୨	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୫୩	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୫୪	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୫୫	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୫୬	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୫୭	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୫୮	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୫୯	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୬୦	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୬୧	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୬୨	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୬୩	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୬୪	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୬୫	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୬୬	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୬୭	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୬୮	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୬୯	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୭୦	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୭୧	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୭୨	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୭୩	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୭୪	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୭୫	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୭୬	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୭୭	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୭୮	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୭୯	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୮୦	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୮୧	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୮୨	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୮୩	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୮୪	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୮୫	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୮୬	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୮୭	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୮୮	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୮୯	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୦୦	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୦୧	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୦୨	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୦୩	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୦୪	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୦୫	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ ଦେଇବା ୧୦୬	୧୦୮୦ ଟଙ୍କା
କଟକ	

ଅଭିଭୂତ ଉଚ୍ଛଳଗଣିକା ଜା ୨୩ ରଖ ଫେବୃଆରୀ ସତ୍ତା ୧୯୮୯ ମସିବା ।

ପାହା ହୋଇଥିଲା ତାହା କାହିଁଲି ନ ହେବ ।

ଆପଣାଠାରୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବର୍ଣ୍ଣପ୍ରତ ଅବଳାହେ-
ତୁରୁ ଦେଖ କମେ ହଜାର୍ଯ୍ୟ ହେଲ ଓ
ସ୍ଵାକ୍ଷର ଶୁଣିଲାବିଶ୍ଵିଷ୍ଟ ହୋଇ କମଳାଶ
ପଞ୍ଚମୀନାନ୍ଦ ଅବକାଶ ପ୍ରଦାନ କଲ ।

ଅତେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜର ସନ୍ନଗଠନ
ଆବଶ୍ୟକ । ଭାଗୁ ଅଟ୍ଟାଳିକାର ଉତ୍ସୁକଖଣ୍ଡ
ସାହୁଙ୍କ ସାହୁ କର ପୁନଃବାର ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ
କରିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ । ଦୁଇକ-
ଦ୍ୟାଳ-ସଞ୍ଚୟପ-ସଙ୍କଳ ବ୍ୟାବସାୟ ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ
ବାସ କର ଆପଣାର ଅମ୍ବଳ୍ୟ ସାମାଜିକଜୀବନ
ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିମାନର କବ୍ରିଯ ନୁହଇ ।

ମୋର କହିବାର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହା ନୋହେ
ସେ ଆର୍ଥିମାନେ ଜୀବନଙ୍କ ପାକରେ ଅନ
ଭୋଜନ କରିବେ କି ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାକ
ଅନ, ଉନ୍ନତଶାଳ ବ୍ୟାକ୍ତିଭାଇଙ୍କ ପର ଆହାର
କରିବେ କିନ୍ତୁ ସନାତନ ଆର୍ଥିଧର୍ମର ଓ ସମ୍ପ୍ରଦୟ-
ଶର୍ତ୍ତ ଓ ସ୍ମୃତିର ଅଦେଶ ଅନ୍ୟାରେ ସବୁଦେ-
ଶୀଘ୍ର ବ୍ୟାକ୍ତିଶାଳ, ସବୁଦେଶୀୟ କ୍ଷର୍ମୟ, ମହାନାୟକ,
ବୈଶ୍ୟ, ଖଣ୍ଡାରୀ, ରଜ୍ୟର ଓ ଜଳପ୍ରକଳ୍ପୀୟ
ବନ୍ଧୁମାନେ ଏବନ ହେଉନ୍ତି । ଯୋଜନାମନ୍ତରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ବିବାହରେ ନୁହେ । କେବଳ ହନ୍ତୁ
ଆବଶ୍ୟ ସଂଗ୍ରହବାର ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ
ବୋଲିବାକୁ ହେଉଥାଏ ।

ଅମ୍ବର ଦେଶୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଲୋକଙ୍କର
ଏପରି ସମ୍ବାଦ ଅଛି ସେ ସାହେବମାନେ
ଏବନ ପାନାରାର କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍
ସମ୍ପ୍ରେ ଦେଶର ଉତ୍ସୁକ ଭୋଜନ
କରନ୍ତି । କେନ୍ତେ ଏହା କବାପି ନୁହେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଭୋଜନପାତ୍ର ପୁଥକ, ତମଚ କଣ୍ଠା
ପୁଥକ, ପରିବେଶକାରୀ ପୁଥକ । ଏକପାତରେ
ଜଣେ ଆହାର କଲେ ପରଦିନ ସେ ପାତା
ଭାନୁମରୁପେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ପୋଶ ନୋହିବା-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଥିରେ କେହି ଆହାର କରିବେ
ନାହିଁ । ଯେଉଁଦିନ କୋଣେ ସାହେବ କୋ-
ଠିରେ ଶାକା ହୁଏ ସେବନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିମନ୍ତକ
ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିବେଶକାରୀ ତାହା ସଙ୍ଗରେ
ସାଇଥାଏ । ଜଣେ ସାହେବର ସେ ଉତ୍ସୁକ
ଭାନୁମରୁପେ ତୁମ୍ଭ ପରିବେଶ କରିବି
ଏବନକରର ଦେବନ ତୁମ୍ଭ ଗୁରୁ
ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି । ଏକାଶରେ ସେମାନେ ଜଳ
ଧାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସୁରପାନ ନିମନ୍ତେ ସୁଜା

ଧାର ଧାର ପୁଥକ ପାନପାତା ଥାଏ । କେବଳ
ସେମାନେ ଏକଥ ଉପବେଶନ କରିଥାନ୍ତି
ଓ ପରାପର ହୁଅ ହୁଅ ହୁଅ । ସବ କୋଣେ
ବୁଦ୍ଧ ମାଂସକ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା ପିଞ୍ଜାକ ମେଲ ଉପରେ
ରହେ ସମସ୍ତକୁ ଉର୍ବର ଛେଦନ କର ନେଇ
ଆହାର କରିବାକୁ ହୁଏ ହେବେ ସେହି ପିଞ୍ଜାକ
ନିକଟରେ ଗୋଟିକେବେଳ ହୁଏ କଣ୍ଠା ଓ ତଙ୍କା
ଆଏ । ଶାଇବା ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ବାଢି ନେଇ
ନିଜ ନିଜ ମାତ୍ରରେ ରଖି ମୁଦ୍ର ମୁଦ୍ର ଖଣ୍ଡ କର
ଆହାର କରନ୍ତି । ବାଢିବାତାପାତ୍ରରେ ନିଜ
ନିଜ ପାତରେ ସେହିର ଶର୍କ କର ଉତ୍ସୁକ
ନିକଟର ନ ହୁଏ ତହର ଯହ କରନ୍ତି । ମଧ୍ୟ
ସେମାନେ ହୁନ୍ତୁ ଓ ମୁସଲମାନଙ୍କ ପରି
ହାତରେ ଆହାର କରୁ ନ ଥିବାର ଲୁହି । ମନୁଷ୍ୟ ସେପର ନୁହେ ।
ସେମାନଙ୍କ ଏବନ ବାସ କରିବାକୁ ହୁଏ ।
ବିପଦକାଳରେ ପରାପର ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହୁଏ ।
ସେମାନେ ସେବେ ଏକ ନୋହିବେ ତେବେ
ତାଙ୍କର ଉତ୍ସୁକ ହୋଇପିବାର କଥା ।

ଅତେବ ମୋକହିବାର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ସେ
ହୁଇବା ଓ ଉତ୍ସୁକ ଭୋଜନ କରିବା ଏହୁର
ବିଷୟକୁ ଅମ୍ବର ଦେଶୀୟ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ
ଦେବାର କରନ୍ତି ଏହା ଅନ୍ଧାରୀ ଅନ୍ଧାରୀ ଅନ୍ଧାରୀ ।

ଅମ୍ବ ଦେଶୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଏହି ସେ
ରେତୁ ଏହା କରିବେ ଏହି ସେ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଅନେକ ସହସରୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଭାଗବତ
ପଢିନ୍ତି ଏକତ ଆହାର କରନ୍ତି । ପ୍ରାଣୀଙ୍କ
ବୈଶ୍ୟ ମୁକ୍ତିଆ କାୟିଅ ବର୍ତ୍ତିଆ ଧାମନା
ସମସ୍ତେ ଏକତ ଆହାର କରନ୍ତି, ଏ କାଳୁ
ଜୋଇଦିବ ସେ ତାଙ୍କ ଖୋଇଦିବ । ଏହିପରି
ବ୍ୟକ୍ତିର ହେତୁ ଏହି ସେ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଦୁଇତା ହୁବି ହୁବି ହୁଅ । ହୁତ ହବିଷ୍ୟତ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଳବର୍ଷ ହେଉଁବୁଦ୍ଧିମାନ ବନ୍ଦୁ
ଏହି ବାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରଦାନ କ
କରିବେ ?

ଗୋଟିଏ ଦୁଷ୍ଟାଳୁରୂପ ପୁନଃବାର ଦେଖ:—
ରେମଣାଠରେ ଗୋଟିଏ ପାଣଟିଲ ସୁତ୍ତିଦିର
ପରାପର ଭାବାର୍ଥ ହୋଇ ଯତ୍ତା ଅପରିଜି-
ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବିଦିତାକୁ ପାରିଲ ନାହିଁ ।
ତାଙ୍କ କେହି ହୁଇଲେ ନାହିଁ । ଏହେତୁକୁ
ତାହାର ପିତା ହୁଅଶରେ ବହିଲ “ମୁଁ ପଥକିଳ
ଶ୍ରୀମୁୟାଳ କରଦେବ ।” ଶ୍ରୀମୁୟାଳ କର-
ଦେଲେ ସମ୍ପ୍ରେ ହୁଇବେ କିନ୍ତୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି
ହିନ୍ଦୁ ଥିଲେ ତାଙ୍କ କେହି ହୁଇବେ ନାହିଁ ।
ଦାଢ଼ୀକ କେହି ହୁଇବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତି ସେବେ ଶ୍ରୀମୁୟାଳ ହୁଏ କ ମୁସଲମାନ
ହୁଏ ତେବେ ବିଦାଦରେ ସେ ଜଣେ ହିନ୍ଦୁ
ପିଂଲ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପରାହର
ପାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସୁରପାନ ନିମନ୍ତେ ସୁଜା

ଦ୍ୱାରା ଲମ୍ବରେ ସେହି ଦାଡ଼ୀ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଯୁନ୍ନ କି
ମୂଲ୍ୟମାନ ସବୁ ହନ୍ତିଲଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବସିବାଲୁ
ପରିବ । ମଧ୍ୟର ହୋଲାପ୍ରଳେ ସମସ୍ତକୁ
ବେଢ଼ାବାଚ କରିପରିବ ଉହଁରେ ହନ୍ତିର
ଜାତି ମିଳ ନାହିଁ । ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧ ଯେଉଁ ହିନ୍ଦୁ
ଜୀବିନଥରେ ଅଛି ଜାହାର କି କେବେ ତୁଳି
ହେବାର ସମାବନା ?

ସମସ୍ତେ ଦେଖୁଥିଲା ସେ ମାତରଟିର
ହିନ୍ଦୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଶାଙ୍କୁଯୁଳାନ୍ କମ୍ପା ମୂଲ୍ୟମାନ ହୋଇ
ଶିଖକ ମୋହରର ଓ ଅଗ୍ରପର ଅନେକକାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଏଥରେ ସେମାନେ ଆପଣାର
ହିନ୍ଦୁ ଶତମାନଙ୍କ ଭାତ୍ତା କରୁଥିଲା କମ୍ପା
ହିନ୍ଦୁ ସଙ୍ଗୀ ମୋହରମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଏକ
ଦିନଶାରେ ବସି ଧାନ ଜାତିଥିଲା । ହିନ୍ଦୁ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆପଣମାନକ ବିଶ୍ଵର କର ଦେଖିବା
ହେଉନ୍ତି ଯେ ମାତରଟିର ହିନ୍ଦୁଲେକ ହିନ୍ଦୁ
ସ୍ଥବାବେଳେ ଅସ୍ତର ପବନ ଥାଏ କି ମୂଲ୍ୟମାନ
ଶାଙ୍କୁଯୁଳାନ୍ ହେବାବେଳେ ଅସ୍ତର ପବନ ହୁଏବା
ହିନ୍ଦୁ ସ୍ଥବାବେଳେ ଘେ ଅଭିନ୍ୟ ଉତ୍ସବ କରୁ-
ଥିଲା ଓ ହିନ୍ଦୁ ଠାକୁରଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ମାନ୍ ଥିଲା
ପ୍ରାହୁଣ କମ୍ପା ଅପର ଦିତବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଦେଖିଲେ
ଆଗ କର ଦଶ୍ଵରର ହେଉଥିଲା । ଭାଲୁ ରେହ
କଲ୍ୟାଣ କରନ୍ତି କି ନ କରନ୍ତି ଘର୍ଷିରେ
ତାହାର ସଂଘ୍ରି ହେବାର ଅସ୍ତରାର ନ ଥିଲା ।
ବିନ୍ଦୁ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଭାଲୁ ଗୁଣା କଲେ ତାକୁ
ଦୁଇଟା ମିଞ୍ଚିବଢା କହିବାକୁ ସବା ଲୁଣିଛି
ହେଲେ । ଯଦି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଦ୍ୟା କି ଧନ
ପ୍ରଭାବରୁ ଆପଣାପ୍ରଭ ଅଭାରଣ ଦେଖ କୁହ
ପାରି ଓ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜମଧ୍ୟରେ ଆପଣାର ଛୌରସି
ପ୍ରଭାର ଭୂମିକର ଆଶା ନ ଦେଖି ଅପର
ଧର୍ମବଳମ୍ଭାବ ଦେଲ ଏକବରେ ସେ ହିନ୍ଦୁମାନ-
କର ପ୍ରଧାନକର୍ମୀ ପ୍ରାହୁଣର ସମକାଳୀ ହେଲା ।
ପ୍ରାହୁଣ ଭାଲୁ କି ତାହାର ବନ୍ଦତାର ପୁଷ୍ଟାଦିକୁ

ନମୟାର କି ପ୍ରତିନମୟାର କରିବ ନାହିଁ । ଥମୁ
ଠାକୁର ଠାକୁଶୀଳି ଅନେକପ୍ରକାର ଅବମା-
ନନା କଲ୍ପ, ହିନ୍ଦୁ ମୁକଳର ବିଦ୍ଵେଷୀ ହେଲ,
ରହାପି ହିନ୍ଦୁମାନେ ତାକୁ ମାନ୍ୟ କଲେ ।
ପ୍ରକୃତ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ହିନ୍ଦୁ
ଥିବାବେଳେ ଆନାଶବରେ ବିଗୁର ନ କରୁ
ପଛକେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମକୁ ମାନୁଷବାଚୁ ହିନ୍ଦୁକଷ୍ଟରେ
ସେ ପଢ଼ି ଥିଲା । ବିଦ୍ଯା ହେବାରୁ ଓ ହିନ୍ଦୁ
ଧର୍ମର ଅବମାନନା କରିବାରୁ ଅଧିକ ଅପଦତ୍ତ
ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଆମର ହିନ୍ଦୁଧର୍ମବଳମିମାନେ କିବ
ଓଲଟା ରୂପମଣ୍ଡା କରନ୍ତି । ଯମା କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ଏପରି ପାଳବିଶ୍ୱାସୀ ଯେଉଁଠାରେ ରୂପମଣ୍ଡା
କରନ୍ତି ସେଠାରେ କି ରଷ୍ମା ଅଛି ?

ଅବସ୍ଥେ ଏହା ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ଯେ
ଯେଉଁକାଳରେ ଭାରତବର୍ଷରେ କେବଳ ହନ୍ତୁ-
ମାନେ ପ୍ରଥାନଗୁଡ଼େ ବାସ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ-
ଠାରୁ ବଳଶାଳୀ ଜୀବ କେହି ଏଠାରେ ନ
ଥିଲେ ଦେବେବଳେ ସେମାନେ ନାଚବର୍ତ୍ତି-
ମାନଙ୍କୁ ଅନାଦର କରିଲୁ କି ଯାହା
କରନ୍ତୁ ସେହିରେ ଜୀବର କିଛି ଅପରାଧ
କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅଜକାର
ଭାରତବର୍ଷ କେବଳ ହନ୍ତୁମାନଙ୍କର ନୁହେ,
ମୂସିମାନ୍ ଖଣ୍ଡୋୟାର୍ ବୌଦ୍ଧ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତ୍ରାଣ
ଅନେକ ଧର୍ମବିଲମ୍ବୀ ଏଥରେ କଥାର କରୁ-
ଛନ୍ତି । ଅଛିଏବ ହନ୍ତୁ ସମାଜର ନେତା ପ୍ରଧାନ
ପ୍ରଧାନ ଦୃକ୍ଷମାନ ଲେଜନ୍ଡର ଦେଶକାଳର
ଉପଯୋଗୀ ବ୍ୟବହାରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଗର ବରବା
କହିବ । ଏହେମାତ୍ରାଏ ହେବ ରାଷ୍ଟ୍ରବାର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ । ସବ ହେବ ରାଜିବେ ତେବେ
ଦେବଳ ବିଦାହରେ ରଖି ଥାଇଲୁ ତହରେ
ତେବେ ବାଥ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅଜରେ ଯେତେ
ହେବ ରାଜିବେ ତେବେବ ତାଙ୍କର ଅନିଯୁ
ହେବାର ନିଷୟ କଥା । ସମ୍ମରେ ହନ୍ତୁଧର୍ମ
ହନ୍ତୁଧର୍ମ ହେବ ।

କିନ୍ତୁ “ସବଳାଗେ ସମୟରେ ଅର୍ବ୍ବ ଚିତ୍ରଙ୍କିତ-
ପତ୍ରିଲଃ” ସରଫୋଟରୁ ଯାହା ନିଲେ ତାହା
ସହ । ଏହି’ ଦୂରବରନ ଅନୁସାରେ ସଫି
ବର୍ତ୍ତମାନର ହନ୍ତମୁକେ ଅନୁଗତ ଜୟନ୍ତ୍ୟ
ଜାତବେଦକୁ ଆଶ୍ରାର ସମାଜମଧ୍ୟରୁ ବିଦୃତ
କରିବେ ତେବେ ତାଙ୍କର ଧର୍ମ ରଣ୍ଜ ପାଇବ
ଓ ଦନ୍ତକୁ ଦନ୍ତସେହିଧର୍ମ ସଥ୍ଯ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ।

ବାରେ ବଙ୍ଗଦେଶର ପୂର୍ବକୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ୍ର
କର । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ପଠାନମାନକର ସମ୍ମଦୀଯ
ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କର । ବଙ୍ଗାଳୀମାନେ ଯାହାଏ
ଲକ୍ଷ୍ୟପଠାଗ ହୋଇନ୍ତି ଓ ଯେହିମାନେ ପ୍ରାୟ
ଅଧିକାଂଶ ଜାବିକବ୍ୟବସାୟହାର ଜୀବବା-
ନିର୍ବାହ କରନ୍ତି, ଏମାନଙ୍କୁ ଯଦି ହିନ୍ଦୁଧିନ୍ଦ
ପ୍ରାନ ଦେଇ ପାଇଥାନ୍ତା ଦେବେ ସେହି ହିନ୍ଦୁ-
କର ଶୁଦ୍ଧମଧ୍ୟରେ କ ଏହେ ଶହୁକର ତିନି
ହୋଇଥାନ୍ତା ? ସେମାନେ ବିଧାର୍ତ୍ତ ମସଲମାନ
ହୋଇଥାନ୍ତେ ?

ଯେଉଁ କରିତା ଯେତେ ବଡ଼ ସେଥିରେ
ଦେଇବ ଧାନ ଧରେ । ଯେଉଁ ଧର୍ମ ଯେତେ
ପ୍ରଶ୍ନ ସେଥିରେ କେତେମୋକ ଯୋଗଦାନ
କରନ୍ତି । ନିୟମ ସକର୍ଷ କଲେ ତନ୍ଦରେ
କବାପି କେତେମଳ୍ପୁସ୍ତ ପ୍ରବେଶ କର ପାଇବେ
ନାହିଁ, କରିବୀର ଆଜ ଟୋକାଲରେ କବାପି
ଧରିବ ନାହିଁ । ଏହିକୁ ବିଶ୍ଵର କର ହେ ହିନ୍ଦୁ-
ଭାଇମାନେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଲଣାଇଅଛି ଆପଣ-
ମାନେ ଅବଗଠ ଜାତିର ଅନନ୍ତ ହୃଦୟଜନମ
କରନ୍ତି !! ।

କୁଣ୍ଡ ଗିରେତର ଏହି ସେ ମୋର ମାତ୍ରା ବହନର ପାପା
କହ ନ ଶାଦିକମ୍ବା ଏ ଧାର କରଇ ପାଜରେ ବେହି
ପ୍ରେସ୍ କି ହେଉଛି । କେବଳ ଯାଠ କିମ୍ବ ଫରରେ ଅଟେ-
ଲକ କରିବୁ ତେ କରଇ ଦେଖାଇ ଏହିରେ ଲେଖି ଉପିଆତ୍ମ
ନେ ସବ ବିଷୟରେ ଚାହିଁ ହେବେ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋଦିନଚନ୍ଦ୍ର ମହାଯାତ୍ରି ଶର୍ମୀ

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାଧ୍ୟା ଦୀକ୍ଷାମୁଦ୍ରା ହସ୍ତିତ ବା ।

୧୪ ଶତ
ଶତ

ତା ୨ ଦିନ ମାହେ ମର୍କ୍‌ସଙ୍କ ଟାଟା ପିଟା । ମାତ୍ରାକୁଳ ବିନ୍ଦୁ ୨ ମହି ଏବଂ ମାତ୍ରାକୁଳ

ପଞ୍ଚମ ବାଣୀର ମୂଲ୍ୟ ୩ ଟଙ୍କା
ପଞ୍ଚଦେଶ ୩ ଟଙ୍କା

ଭାବରେ କୁଳପତ୍ର
ଧାରେ କିମ୍ବା କରିଥିଲୁଗନ୍ତୁ କି ଆଜାମି ଅପ୍ରେ-
ଲମ୍ବା ଶାହିର ରଖିଯାଇଲୁ ସେଇମାନେ ବିଜାନ
ଦେଇଥୁବା ହେଲୁପେବଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବ
ବାହିକରୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଦ୍ରବ୍ୟ କେବାପଥାରେ
ପ୍ରସ୍ତରାବ ପୁନିନା ପଠାଇବେ ସେମାନଙ୍କର
ଆମ ପଠାଇଗା ସମୟରେ ଭାଙ୍ଗ ଘାଇ
ଆଗି ଡାକମାୟିଲ ଝାଡା ଭାଙ୍ଗ ପୁନିନାର
ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାଦରତାରୁ ମନଅର୍ଥରହାର ଅସିବା
କହିବ ପେତେ କମିଶଳ ଲାଗିବ ଭାବା
ଅଗରୁଷ ଦେବାକୁ ଦେବ ଓ କୌଣସି କାର-
ଣକୁ ଭାଙ୍ଗ ପୁନିନା ପ୍ରେରକ କିବଟକୁ ପ୍ରେର-
ଥିବିଲେ ମନଅର୍ଥର କମିଶଳ ଫେରତ ମିଳିବ
ନାହିଁ । ଅତେବକ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକଲ୍ଯାନ୍ ଆପଣା
ମୋଟପଲମ୍ବୁ ପ୍ରାଦକମାନକୁ ଭାଷରିଛନ୍ତି
କିମ୍ବା କଣାଇଦେଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଛନ୍ତି କି
ଆଜାମି ଅପ୍ରେଲମ୍ବା ଅଭସତାରୁ ସେଇମାନେ
କିନାରେ କଥୁବା ହେଲୁପେବଳ କିମ୍ବାରେ
ପ୍ରସ୍ତର କେବା ବାରାପଥ ଲେଖିବେ ସେମାନେ
ଭାଙ୍ଗ ପଢ଼ିପାଇ ମନଅର୍ଥର ଖର୍ଚ୍ଚ ଦୂରଥା
ଅଗରୁଷ ଅନ୍ତର୍ମେତ୍ର ପଢ଼ିବ ପଠାଇବେ ଖର୍ଚ୍ଚ
ତ ପଠାଇଲେ ଭାଙ୍ଗ ଲୟମରେ ପ୍ରସ୍ତର ପଠା-
ଇବିଲାହିଁ ।

କଟକ
ତାର ଭାଷା ମାର୍ଗ
ସନ୍ଦର୍ଭ

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଲଙ୍କର ସମ୍ମେଲନ

ଗର୍ବମାସ ତା ୨୯ ରଖିରେ କଲାତର ପାଇଁ
ମେଘଶତ ପୁନର୍ବାର ବସେଲା । ଶ୍ରୀମତୀ ମହା-
ଶଶାବର ଜ୍ଞାନର୍ଥ ଗନ୍ଧା ପଠିବ ଦେଲ ଚହିରେ
ଭାରତବର୍ଷ ସଙ୍କଳନରେ ଦେବଳ ଏକବିବାଢ଼ା
ଅଛି କି ଶିତମରଜ୍ୟ ସଙ୍କଳନରେ ତିନ୍ଦିତର
ଶାସକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଧନୀର କଥା
ଦେଖିଥାନ୍ତି ତାହା ଅବ୍ୟା ଅନ୍ତକଳମତେ ଘେରେ
ଦୋଇ ମାହୀ ମାହ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାଶଶୀ ଆଶା
କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ ଯେ ଅଛ ସ୍ଵଦ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ
ହେବ ନାହିଁ ।

ଅନୁଗ୍ରହିତାରେ ଘନମୁଖାକୁ ବସିବା-
ଦେଲେ ଅମେମାକେ ଛନ୍ଦର ଅଗୋଳି ବିଶା
ଦେଖାଇଦେଇଥିଲୁଁ । ବାସ୍ତବର ଜନକାଳୀମ୍ବୁ
ମାକେ ଏଥରେ ବଡ଼ବୟୁ ଓ ଦୂରିତ ସ୍ଥଳେ
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦିଲ ମୁଣ୍ଡିଲାହାହି । ଅମେ-
ମାକେ ଅନନ୍ତବିହିତ ସବକାଶଗେଟିରେ
ପାଠ ବିଲୁଁ ଯେ ବେଳନ ସବକାଶ କରିବିଶା-
କ୍ଷତା ଅନୁଶୁଳ ଓ ବନ୍ଦମାନର ଆହ ସମ୍ପ୍ର-
ଲୋକଙ୍କ ମହାମାନ୍ୟ ମବର୍ତ୍ତର ଦେବରଳ ଏହି
ଶାକର ଶତ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

ଶେଷ ଓ କବସମାଦରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ପଛା କେଳୁଣ୍ଠିଲାଥ କେ ବାହାତୁର
ଗନ୍ଧ ପିରାଥସୁମାର ଗା ୮୦ ରୁଷ ଘୋମଥାର
କବସ ଗାଲି ପଢ଼ ଅପଥ କରିଗୁବେଠିଲେ

ଲୁହରେପାଣ୍ଡିନାଳକୁ ଡେକ ପ୍ରଦାନ କରି-
ଥିଲେ । ବୋଧ ଦୂର ସଙ୍ଗା-ବାହୀନର ପଦ୍ମା-
ପଲକରେ ଏହି ଡେକ ପ୍ରଦାନ କରଗଲା ।
ନିବ୍ସତୀ ସୁଦେଶୀଯୁ ଓ ବଦେଶୀଯୁଦ୍ଧରୁ
ସେବାରେ ସବାଦା ମନୋପୋତୀ ଥିବାର
ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଛବଦ୍ୱାରା ପଲକରେ ଦେବୀ-
ଶରୀର ଚରସ୍ତୁଷ୍ଟା ଉଚ୍ଛବର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହେବାର
ସମ୍ଭାବ ପାଇଲେ ବଡ଼ ଅନନ୍ଦର କଷ୍ଟ
ଦେବ ।

ଅମ୍ବାକର୍ଷ ନୂତନ ଛିପକର ମେଘ ସେ,
ଏ, ଦୟନୀସ୍ତନ ଗତ ସ୍ୟାମକାରିଦିବସ ପ୍ରାତି-
କାଳରେ କଟଳନଗରରେ ପଢୁଣ୍ଡ ମଙ୍ଗଲକାର-
ଦିବସ ମିଶେ, ଏପଣ, ଦ୍ୱାତରସରସାହେବଙ୍କଠାରୁ
ଶୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରହଳା କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ନୂତନ ବିମେଶକର
ସାହେବ ତେଣୁପାଇ ନହାନ୍ତି ନନ୍ଦନ ନୃତ୍ୟ
ସ୍ଵରଗଂ ଏଠାରକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାତରସରୁପେ ଚଳିବାର
ସମ୍ମାନନ୍ଦା ଅଛି । ତରେବରଷ ସାହେବଙ୍କହୋଦୟ
ଜଗଧୂର ମାହିଣେ ଆଜି ଏମନ୍ତ ପ୍ରସଂଗଜୀ-
ସୃଜୁପେ କାର୍ଯ୍ୟକରିଷ୍ଟିଲେ ସେ ସେଠାଲେବେ
ତାହାଙ୍କୁ ହରୁଥିବାର ସମ୍ମାନପତ୍ରରୁ ପ୍ରକାଶ ।
ସାହେବ ମୁଦ୍ରାଦୟ ଜନିମଧ୍ୟରେ ଗରଜିଲ୍ୟ
ଏଠାର ବାଲେରୁ ଯାତା କରିଛିଲୁ ।

କପୋର୍ତ୍ତଶାହେବଙ୍କ ମାନେଲ ଦେବ
ବଧେଇ ଗହିର୍ମମେଷ ବନ୍ଦ କଞ୍ଚରେ ପତ-

ଅଛିନ୍ତି । କଲାଚର ସେହିକେଟ୍ସାଙ୍କ ଆଦିଗୀ-
ମତେ ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟାରୁ କହୁଣ୍ଡି ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କମିଶନରମାନେ ଦେଇଥିବା ରଫୋର୍ମ ଏବାଗ୍ରା-
ଯୋଗ୍ୟ ନୂତନ ଏବା ଧାରାରୁ କଲାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କହୁଣ୍ଡି ଦେବାରୁ ଅବଶ୍ୟ ବିଳମ୍ବ ଲାଗଇ ।
କିନ୍ତୁ କରୋର୍ଡ୍ସାହେବଦେଶରୁ ରଫୋର୍ମର
ନକ୍ଷତ୍ର ପାଇବା ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚିର ଫଳ ଜାଗାକା-
ପାଇଁ ପୁନଃ ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ଏମନ୍ତ
ସବା ଅପରି ହୋଇଥିଲୁ କି କରୋର୍ଡ୍ସାହେବ
ବଢ଼ି ପାଉଛି ଅଛିନ୍ତି ଏବା ଶାସ୍ତ୍ର ଫଳ ନ
କାଣିଲେ ତନାରେ ଘାବାକର ପାଇ ମଧ୍ୟ
ହୋଇ ଗାଇବେ । କମେର ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟ ଅବଶ୍ୟ
ଉପରାଜିତ ନିୟମାନ୍ତ୍ରୀରେ କିମ୍ବା ନିୟମୀ
ଛିଦର ଦେଇ ଲାଗାଇ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ପାହେବକରିବାରୁ କଲାଚର ସେହିକେଟ୍ସାଙ୍କ ଅବ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠର ନିରକ୍ଷଣ ପାଇବା କରିବାରେ ଯାଇଅଛି ।

ବିଜ୍ଞାନକସ୍ତ୍ରମରୁ ସହସାଧାରଣ ଅବଗତ
ହେବେ ଯେ ଏ ନଗରପୁ ପାଶମେହଳା-
ଏହାଟେଣିରେ ଅର୍ଦ୍ଦିକବେତନରେ ଲଳାଙ୍ଗ
ପଢ଼ ପୃଷ୍ଠାତ ହେବେ । ପ୍ରାର୍ଥିମାନେ ଆଗରା
ଆକେବଳପାତ୍ର ସହି ପର୍ଯ୍ୟେବେତନ ହେବାକୁ
ଆମ ପ୍ରକାର ଖଣ୍ଡେ ସାର୍ପିତଟ ଏହି ମାସମୟ
ରେ ସମ୍ଭାବକ୍ଷେତ୍ରକୁ ନିରାକୁ ପ୍ରେସର କରିବେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନରେ ବ୍ୟାପାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିକରି
ହେବ । ଗତବର୍ଷ କି ୫୦ ଲକ୍ଷାକୁ ଅର୍ଦ୍ଦିକ
କେ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରଶିଳ୍ପକେନରରେ ପ୍ରକାଶ କରି-
ବାର ବିଶ୍ୱପନ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ଅମେରିକାରେ
ଅବଗତ ହୋଇଥିଲୁ ଯର ପ୍ରାୟ କି ୫୦ ଲକ୍ଷ
ଲକ୍ଷ ଅର୍ଦ୍ଦିକ ଓ ଏକଚନ୍ଦ୍ରଶିଳ୍ପ ବେତନ
ପ୍ରଦାନ କର ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଠୀ-
ଭାବ ବର୍ତ୍ତନାରେ । ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରକାଶ-
ଶୂତା ବାକୁ ପାଶମେହଳ ଆର୍ଦ୍ଦିକରିତାକାରୀ-
ମାନକ ବିଦ୍ୟା ଦିନମେ ଏହି ସ୍କୁଲ ପ୍ରାପନ
କରିଥିଲେ ଓ ଉଦ୍‌ଘାଟରେ ସେଠାରେ
ଜାରିକରିମାନେ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି ଏବି ପ୍ରବେ-
ଶିକ୍ଷା ପରାମର୍ଶରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

ବକାଦର ସ୍ଵା ପ୍ରଶାୟ ଥର୍ଥିରୁ ହୋଇଥିଲା
କିମ୍ବା ପ୍ରଦେଶରେ କିମ୍ବା ପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭା । ଏ-
କୁଳମୋ ଜଳିବ କେର୍ତ୍ତସତ କିମ୍ବା ଅନ୍ଧ-
ଅନ୍ଧର୍ଯ୍ୟକଳିକ ହିନ୍ଦୁଷେଷ୍ଟ୍ୟୁଟ ଏହାର ସବ-
ଦେଖ ଉଚରଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶୀଘ୍ର ସାହସ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନାର୍ଥେ ପ୍ରଶର୍ଯ୍ୟା
ଦିକ୍ଷିକ ଏହି ଅଳ୍ପ । ତତ୍ତ୍ଵରେ ପ୍ରଶର୍ଯ୍ୟା
ହାତ ଉପରୁତ ଦୋର ପ୍ରଶର୍ଯ୍ୟାମ ବାହାରକୁ
ଆସିବା ମାତ୍ରକେ ପ୍ରଶର୍ଯ୍ୟା ତାକୁ ଧର କୁଳୁଗ-
ସମୋଜନ ମାତ୍ରରେ ନେଇ ଯିବାକୁ ଚାହେଜ
କଲେ ପ୍ରଶର୍ଯ୍ୟାମ ଚିନ୍ତାର କରେ ନାଗରକୁ
ବାମେତେ ପଦାଶାତ କରେ ଓ ଶୁଣ
ଫଳାୟକ କରେ । ପ୍ରଶର୍ଯ୍ୟା ପ୍ରଶର୍ଯ୍ୟାମର ଘ୍ୟାତ୍ତ୍ଵ
ଦୌଡ଼େ । ଯୁବତର ପ୍ରଶର୍ଯ୍ୟାରେ ପଢିବାସି-
ବକା ଧୀମାକେ ଦୋହରୁ ଓ ତମି ମଛର
ବରତଥାତ୍ତାତିତ ବାଜି ଦେଇ ତାକୁ ପ୍ରଦାନ
କରନ୍ତି । ସୁବତ କୁଳ୍ଟ ଦୋର ପଢ଼ିଲେ
ନାରୀ ମୁହଁବହାସ ସୁନଃ ପ୍ରଦାନ କର ଗାନ୍ତି
ରେ ସେଇ ଯାଇ ତାକୁ ବିବାହ ହୁଅଇ ।

ବୋନାଇଗବର୍ତ୍ତମେଣ ଗ୍ରାମମାଳକର ସ୍ଥାପନ-
ବିଧାଳମିତ୍ର ଗେଟ୍‌ଏ ଅଳକର ପାଶୁରିଷି
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ତହିଁରେ ଏହିପରି
ବିଦ୍ୟ ଦୋଷଗୁଡ଼ ଯେ ସାହୀ ଗ୍ରାମମାଳକରରେ
ତନ ବିମା ଉତୋତ୍ୟକ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୋ-
ଟିଏ କମିଟୀ ହେବ ଯେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
ତକୁ କମିଟୀର ସହିମାଳକୁ ମନୋମାନ ତଥା
ନିୟମ କରିବେ । ତକୁ କମିଟୀ ଗ୍ରାମର
ସାମାଜିକ ଜଳ ଯୋଗାନକା, ଦାନ୍ତ୍ରାଣାଟ ପର-
ବାର ଭାବିବା ଓ ସହିତେ ମହିଳା ଜ ହୁଏ
ତହିଁର ବିଧାନ ବରବା ଏବଂ ଠୁଳରେ ଗ୍ରାମର
ସାଧାରଣ ସ୍ଥାପନର ଉତ୍ସବ ବିହିତ କାର୍ଯ୍ୟର
ବଲୋଚନ୍ତ କରିବେ । ଗ୍ରାମର ଘରରମାଳକ
ତଥରେ ବିନିଷ୍ଟିର ଅଧିକାର ରହିବ ଘରର-
ମାଳେ ଦରଗାସଫରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କଲେ
କମିଟୀରୁ ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ । କମିଟୀ ଆପଣାଙ୍କର
ନିୟମମାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଏବଂ କେହି
ସ୍ଥାପନିଆୟକ ବିଧମାଳ ଉପରେ କଲେ
ତହିଁର ଦଶ୍ରିଧାରଙ୍କ ନିୟମ କରିବେ । ସେଇଁ
ଗ୍ରାମମାଳ ଆପଣରଙ୍ଗ କଢ଼ି ଅଟେ ସେଠାରେ
କମିଟୀ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଗ୍ରାମୀନଧ୍ୟାଦିକ ବୋର୍ଡ୍
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ହେବ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ଭରବା ବରମାଦ-
ଅଛ ଯେ ସେହାପ୍ରେରିବ ମୂଳାହାର କମିଟୀ
ଓ ବୋର୍ଡ୍‌ର ବ୍ୟୁତାର ନିର୍ବାହିତ ହେବ
ଅଛ । ସେହାରେ ଲୋକେ ଖାନା ନ
ଦେବେ ସେଠାରେ ଟାକ୍ ଜାତି ହେବ
ଏ ବିଧମାଳ ଅମୃତମାଳକୁ ମନ୍ତ୍ର ବଢ଼ି ସେହା
ଅଛ । ଅନେକ ମୋଟାମଳର ଅମୃତ ନାହିଁ

ଶୁଣ ଅଟେ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣବାଳରେ ଅନେକ
ପ୍ରାମର ବାଟୁଗାଟର ଏହର ଅକସ୍ମା ଦୁଇ ଯେ
ଯାହା କଥାରେ କହିଲି ସେବାଟେ ଯମ ହିତ
କାହିଁ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ । ଜେତେ ମୋ
ସେଇର ତ୍ରାମନାଳରେ କହୁମେର ମନ୍ଦିର
ଶତ କଥାର ପଢି ରହିଲି ଏହା ଆଖର୍ତ୍ତର
ବିଷୟ ଅଟି । ଫଳରେ ବିହୁବାଳ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାହ
ଦେଇ ପ୍ରତିଲି ହୋଇ ଅନେକଙ୍ଗଳକୁ
ଅକାଳରେ କାଳ କହିଲରେ ପଢିଛି କଥାଏ ।
ଦରସା କରୁଁ ବୋମାଇର କିନ୍ତୁ ଅଲାନର
ପାଣୁଲିପି ବିଦ୍ୟବର ହେବା ସଙ୍ଗେ ଏ ଅଳ୍ପ
ଲରେ ସେଇର ଅକଳ ହେବାର ଏଠା-
ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ହିଦେଖାର କରିବେ ।

ବିର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କାଳାପ୍ରକାର ଅସଟଳ
ଦୁଷ୍ଟିକହୁ ଓ ଶୁଦ୍ଧିକଟୁ ବାର୍ଯ୍ୟମାନ ସମ୍ମାଦନ
ହେଉଥିଲା । ସମୟର ଗତରେ ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ଠର ଜୀବି
ଜୀବ ହେଉଥିଲା । ପରକାଳରେ ସେହି ବାର୍ଯ୍ୟ
ଅନ୍ତର ଗର୍ଭେ ସାମାଜିକ ନିୟମଚିନ୍ତାକ ଅସ-
କିର୍ମ ଓ ଅନ୍ତରକର ଜୀବ ହେଉ ଥିଲା, ବିର୍ତ୍ତ-
ମାନ ତାଦା ଅନେକ ପ୍ରାଣରେ ପ୍ରସଂଗୀତ୍ୟ
ଓ ଆଜନ୍ଦାପୃକ ହେଉଥିଲା ମନକ ଜୀବଜିବ
ଅଥବା ଜୀବର ଅବନନ୍ତ ହେଉଥିଲା ଧ୍ୟାନାଳ
ବାର୍ଯ୍ୟର ହିତାତର ଶ୍ରାନ୍ତ ନ କର ପରିବର୍ତ୍ତନ-
ପ୍ରୟୋଳନକମାନେ ପୁଞ୍ଚରେ ନଭନ୍ତି ଜୀବର
ବାର୍ଯ୍ୟମାନ ପ୍ରତର୍ଣ୍ଣର ବସନ୍ତାବୁନ୍ଦି । ଶ୍ରୀମାନେ
ସ୍ଵାଦିଷ୍ଟ ଲଗ୍ନାଗୀବା ଓ ସ୍ଵାମିଅନ୍ତରୁରଙ୍ଗ
ସେମାନଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସୁନ୍ଦାମୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଳ୍ପ
କାହାରକୁ ଦେଆଏବାକୁ ମୁହାନ୍ତି ଜାହଁ ।
କହୁ କାଳର ଗତ କି ଚମହାର । ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର
ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବହିର୍ଗତରେ ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେଲେ
ଶ୍ରୀ ଜୀବନ ବାର୍ଯ୍ୟର ଦେବା ପରି ବୋଧ କେବୁ
କାହଁ ।

କୁଣ୍ଡପୁରିଶାଳା ଦାଟର ନିଧାୟ କୁଣ୍ଡପୁରି
ଶାଳା ଦାଟ ଦମିବାର ଧୂଳା ଯାଇଥାରୁ । ଲାହୁ
ବେପରି ଦେଲାଗ୍ରୟମ କୁଣ୍ଡପୁରିରେ କୁଣ୍ଡର
ହାତ ବସିଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣି ଲାହୁଗ୍ରୟରେ
ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡର ଦାଟ କବିତା । ପରମପୁନନ୍ଦଶା
ଦୂରସହସ୍ର ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।
ଯନ୍ମମାନେ ସୁମଧୁରଟୋଳାଟ ପ୍ରେରଣ କରଇବେ
ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୦ ଜଣ ଧରମସନ୍ଧାରୁ
ଜପଣ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଦେବ ଅଥବାଙ୍ଗ ଦର୍ଶକ
ଏମାଲକ ନିଖରୁ ଯାବାକୁ ମୁନ୍ଦର କହୁବେ ଯେ

ପୁରସ୍ତାରଯୋଗ୍ୟ ହେବ । ଏପ୍ରକାର ବାସନ୍ତ
ଦାରୁଶ ଧଳ । ଧଳ ସକାଶେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପଞ୍ଚା-
ଶିବ ଓ ପତା ସମ୍ମାନେ କୁଳମର୍ଯ୍ୟଦା
ପରିଷ୍କାର କର ପୃଥିବୀରେ ଘୋନର୍ଧର ବିଜୟ
ତତ୍ତ୍ଵ ବଜାରେ । ଶନ୍ତି ଦେଖଇ ଲିଖ
ବ୍ୟବହାର । ଆଧୁନିକ ଜୀବନଟି ସୁବଦମାନେ
କରିଲ ବନ୍ଧବାକୁ ବ୍ୟବ୍ହାର । ପାର୍ଶ୍ଵ ଅନେକ
ଇତନେଣୀୟ ସାହିତ୍ୟର ବାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିପାତା କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ
ତୌରେ ସମ୍ମାନକର ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଳାରବାକୁ
ଅସମ୍ଭବ କାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରୟୋଗୀ
ହୋଇଛନ୍ତି । ଉପରେକୁ ବିଷୟକ ଏକମୂଳ
ସୁବଦମାନଙ୍କ ମନୋଭ୍ରାନ୍ତ ହେବ କି ?

ସାଧାରଣେ ସୁବିଧାନମତ୍ର ରବର୍ତ୍ତମଣେ
ହେଲ୍ୟୋପେକଳ ପ୍ରଥା ଜାଗରୂରେ ଛାପା କରି-
ଅଛି । ବିନ୍ଦୁ ବେଶକ ହୃଦୟକେ ବିଶେ-
ଷରେ କରିବାର କେହିଁ ସୁଯୁଦ୍ଧକିନ୍ତେବା
ଫରମାସବିକାହେଲ୍ୟୋପେକଳ ପାକଟରେ ମୋଟ-
ସଲର ବଜ୍ଞା ଜମିଦାର ଓ ଅଳ୍ପାନ୍ୟ ସମ୍ମାନ
ଲେବକ କିଟକିଟ ସୁମୁଖମାନ ଠାଇବାର
ଆମ୍ବନ କଲେ । କେହିଁ ଚନ୍ଦ୍ରଜୀବ ବା ହେଲ୍ୟୋ-
ବିଶେଷଜ୍ଞ ଜାଗରୂରେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଇ କେଳେ
ଏବି ବାଜୁଲେବିମାଳେ ଦେବାକୁ ଅସ୍ତିତ୍ବ
ଦେବାକୁ ବିଜ୍ଞାନୀରେ ପ୍ରେରକଳୁ ବାହାମଦ୍ୱ
ଧେଇର ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଗରୂରିତରେ
ପଡ଼ୁଥିଲା । ଏପରି ଅନେକ ପାକଟ ଫେରିବ
ଦେବାରେ ଜାଗରୂରର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଜର୍ଣ୍ଣା
କଢ଼ିଲ । ଏଥିପାଇଁ ଜାଗରୂରକୁ ନମ୍ରମ ହୋଇ,
ଅଛୁଟ ଦିଲା ଲେଉପ୍ରାସାଦହେଲ୍ୟୋପେକଳ ଘାବଟ
ବା ପୁରୁଜାମାକ ଅ କାମି ଅପ୍ରେଲମାସ ଅଭି-
ମୂରୁ ଯେ କେହିଁ ପଠାଇବ ପର୍ବତର ଟବା ନନ-
ଅର୍ଦ୍ଧର ଅଧିବାପାଇଁ ଯେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବ
ଜାହା ଅଗ୍ରଭୂତ ଦେବାକୁ ଦେବ ଏବି ପ୍ରାତି-
କର ପରିମାସମରେ ହଙ୍ଗୁ ପୁଲନା ପଠାଯାଉଛି
ଅଛୁଟ ଦୋହି ପ୍ରେରକ ସାର୍ଟିଫିକଟ ଦେବ ।
ସାର୍ଟିଫିକଟର ନିମ୍ନମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅମ୍ବାଳବୁର
ହଙ୍ଗୁ ଅପର୍ଦ୍ର ଜାହିଁ ମାତ୍ର ମନଅର୍ଦ୍ଧର ଖର୍ଚ୍ଚ
ଅଗ୍ରଭୂତ ନେବା ଏବି ଜୌଗାସି କାରଣରୁ
ପୁଲନା ପ୍ରଥାଧିବିନ୍ଦୁ ହଙ୍ଗୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଫେରଇଲା
ଦେବା ନିମ୍ନମାଳ କଠିନ ହୋଇଥିଲା । ଫଳରଃ
ପ୍ରେବେ ଅଗ୍ରଭୂତ ମନଅର୍ଦ୍ଧର ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବ
ଏବି ବୌଦ୍ଧମରେ ସେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଫେର ଲ

ନେବାର କିମ୍ବା ହେଲ ଜେବେ ସାଠପ୍ରକଟର
ଆଉ ପ୍ରଯୋଜନ କିମ୍ବା ଅମମାନଙ୍କ ବିବେ-
ଚଳାର କେବଳ ସାଠପ୍ରକଟର କିମ୍ବା
ହୋଇଥିଲେ ଅଥବା ଉତ୍ସବାର ସୁଲଭ
ପଠାଇବା ସମୟରେ ଗ୍ରାହକର ପଥ ଦେଖଇ-
ବାର କିମ୍ବା କୋଇଥିଲେ ସଥେଷ୍ଟ ହୋଇ-
ଆନ୍ତା । ଆଗରୁ ମନଅର୍ଦ୍ଧର ଜଣା ଦେବାର
କିମ୍ବା ଫଳ ଏହି ହେବ ଯେ ଦେଲୁଧିଷ୍ଠେବଳର
ସୁଧିଧା ସଂବାଧାରଙ୍ଗ ବର୍ତ୍ତମନ ପ୍ରାୟ ଭୋଗ-
କରି ପାଇବେ କାହିଁ ଏହିତିହିଁରେ ଜାତିବା-
ର ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ହେବ । ଆଗରୁ ମନଅର୍ଦ୍ଧ-
ଶର୍କ୍ଷା ପଠାଇବାରେ ସେ ଖଣ୍ଡା ଓ ଅସୁଧା
ହେବ ପାଇମାସେ ଦ୍ଵରା ମଳିଖ ପଠାଇବାରେ
ଜାହାଗର ପଡ଼ିବ । ସୁତରଂ ଦେଲୁଧିଷ୍ଠେବଳ-
ପ୍ରଥାର ଅଧିକ ପକ୍ଷପାତ୍ର ନେବେ ହେବେ
କାହିଁ । ସବକାର ଏ କିମ୍ବା ହେବାକୁ
ଦମନ କରିବାକୁ ସାଇରିଷ୍ଟିମାତ୍ରର ଅସୁଧା
ସାଠାର ଅଛନ୍ତି ।

ହୋପ ନାମରେ କଲିବଜାରେ ଖଣ୍ଡିଏ
ଇଂଗଳ ସପ୍ରାହିଳ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଜଣେ ଚଙ୍ଗାଳ
ପରୁ ବରୁଆହିଲା । ବେଳେ ଇନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଚବାର
ଶ୍ଵରବନା ଶୁଣି ଅମ୍ବେମାକେ ବଢ଼ି ପ୍ରାତି ହୋଇ-
ଥିଲା । ଇଂବଜମାକେ ଭାବିତବର୍ଷରେ ବାହ-
ବାର ବର ଅଳେଳ ଟକ୍କା, ସରକୁ ନେଇ
ଯାଇଥାଏଲା ଏବଂ ଅମ୍ବେମାକେ ଦିନ, କରିବ
ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ଏହିଥା ଉପଲବ୍ଧରେ ସେ
କିଥାହାରୁ ବି ଇଂବଜମାକେ ବିଲାତରେ କମ୍ପାନୀ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯୌଧ କାରଗାରର ସୁର୍ଖେ କରନ୍ତି ଏବଂ
ତହିଁ ନିମେତ୍ର ପ୍ରୟୋଜକ ଦେବା ଟକ୍କା ସେଠାରେ
ପ୍ରମହକର ଭାବିତବର୍ଷରେ କାନା କାରଗାର
ଲଗାଇ ରହିଲା ଲହ ସରକୁ ଘେରିଯାଇଲା ।
କିନ୍ତୁ ଚଙ୍ଗାଳମାନେ ଗଜକୌପକ ଅନୋକଳ
ସମାଗେ ବିଲାତକୁ ଟକ୍କା ପଠାଇଲା । ସେ ଟକ୍କା
ସେଠାରେ ଖର୍ତ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଓ ତହିଁରେ
ଲହ କାହିଁ ଯେ ଏ ଦେଶକୁ ପାହା ଫେର-
ଅବେଳ । ଇଂବଜମାକେ ବିଲାତକୁ ଟକ୍କା ଅଣି
ଏଠାରେ ରେଲ ଚଲାଇଥାଇଲା ନାଲ କୃତା
ଚିତ୍ତ କୁଣ୍ଡି କରୁଆଇଲା ଏବଂ ଅନ୍ତାନ୍ତର୍
କାନା କଳିବାରଖାନାର ବିଦିବସାୟ ବରୁ-
ଅପୁରୁଷ । ସେମାକେ ଘର ଟକ୍କା ଅଣି କାନା
କଷ୍ଟ ସୀବାର କର ଏ ଦେଶରେ ବିଦିବସାୟ
ଚଳାଇବାର ଅଛିପାୟ ଅବସଥ ଏହି ଅଟଳ

ସେ ନିତେ ଲାହ ପାଇବେ ଏବଂ ଅପଣା ଗୁରୁ
କର୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦିପାଳନ କରିବେ । ଏବେଥର
ଜୀବନଶିଖିତ ପ୍ରକାଶମାନଙ୍କୁ ପାଇବା ସତାଗେ
କରୁ ବ୍ୟବସାୟମାଳ ସେମାନେ କରିବାହାନ୍ତି ।
ସ୍ଵତଃବ୍ୟବ ଚଢ଼ି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ଵଦେଶୀୟଙ୍କୁ ନିୟମିତ୍ତ
ସାମାଜିକ ବିଷନ ଓ କୁଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏ ଦେଶୀୟ
ଲୋକଙ୍କୁ ରଖନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଧୂଳି କେବେ
ଦୂରମାନ୍ତର ଉମେଦାବା । ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ
ଏ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଦୂରଦ୍ରୁଗ୍ରା ବାହିଁ ବିଦି
ତ ହେବ ? ଦୂରମାନେ ପେଟେ ଆଖାର
ଦଳ ଲୋକଙ୍କୁ କେବେ ସେମାନଙ୍କର ଦୂରଦ୍ରୁ
ପେ ଲୁଗନ୍ତୁ ଯହି ଏହେ କେବେରେ
ସ୍ଵଦେଶୀୟଙ୍କ ଟଙ୍ଗାରେ ଚଢ଼ି ବ୍ୟବସାୟମାଳ
ଆମ୍ବନ୍ତ କରିବା ଜାହା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର
ଦୂରଦ୍ରୁ ଘରେ ଉହିକ ଅମୃତମର୍ଯ୍ୟାଦା ରଖା
କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ଏବଂ ସ୍ଵଦେଶୀୟ
ଅନେକଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରତିପଳିବାରେ ଦେଶର
ଦୂରଦ୍ରୁଗ୍ରା ଲାଗନ୍ତ କରିବେ । ଅମେରିକାରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷଣବ୍ୟାକୁ ଉପରାଲିଭିତ କଥା
ମାକ ଚିନ୍ଯା କରିବାକୁ ଅନ୍ୟବସ୍ଥ କରିଅଛି ।

ତପ୍ତିବାହେବ ସୁଷ ଖାରବାର ପ୍ରମାଣ
ହୋଇଥାଏ କି ଲା ଅବ୍ୟ ଜଣା ପତ ତାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ତାହାକ ବିଶ୍ଵ ନମିତ ବିଶ୍ଵବା ବିନ୍ଦୁ
ପନ୍ଧରମାଳକ ସମ୍ମାନେ ସେହିମାନେ ତାହାକୁ
ସୁଧ ଦେଇ ସରଜା ଲୁଚା ପାଇଥିବାର
ସାର୍ଥ ଦେଇଥାଇନ୍ତି, ସେମାଳକୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବ
କାରଣ ବିମେଇ ତାହାକେ ଠାର ବେହି । ଜଳ
ଏବ ଅପର ଅନେକ ଘର୍ଷଜ ବିମେଇ ଗବ-
ହୁମେଶ୍ଵର୍ମୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଥାଇନ୍ତି । ସେମାଳ-
କର ତର୍କ ଏହି କି ସେହିମାନେ ସୁଧ ଦେଇ
କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଥିବାର ଆପଣା ମୁହଁରେ ଶୀକାର
କରୁଥାଇନ୍ତି ସେମାଳକର କରାନ କଲ ନୁହଇ
ସବୁ । ସେମାନେ କରିପେନ୍ଦ୍ରାବରେ ବିଶ୍ଵ-
କାର୍ଯ୍ୟ, ନିବାହ କରିବାର ଶୋଭାବ୍ୟକ୍ତି
କୁହାଇ । ଏ ଅପରିତ ଅମୃତମାନେ ଅପ୍ରୋ-
କ୍ରିବ କହ କି ପାରୁ ମାତ୍ର କଥା ହେଉଥାଏ କ
ଗବହୁମେଶ୍ଵର ଏମାନଙ୍କ ଅବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି-
ବାରୁ ଆପଣା କୋଷ ଶୀକାର କରିଥାଇନ୍ତି
ସବୁ । ଅଭ୍ୟବାଚ କରିବୁ ଗବହୁମେଶ୍ଵର
ଦଶ ଦେଇ କି ଆରାନ୍ତି । ଏହି ସେମାନେ
ସେହି ସରକାରୀପଦରେ ଅଛନ୍ତି ତହିଁକ
ମାମଲାକଥାର ଏପଦେଶର କଦମ୍ବିଲକାରିତାରେ

ଏହା ଏମାରଙ୍କୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେସ୍‌ନ୍ ଜୀବନା ଥେ ଥର୍ପିଛି
ଦୋଷରାତ୍ରି । କମେର ଗବ୍ରେନେସ୍ ଏମାରଙ୍କ-
ମଧ୍ୟକୁ ଦେବତାଙ୍କରଙ୍କାରୁ ମଧ୍ୟକୁଣ୍ଡଳ ଜମା
କାରି କେବେ ଶୁଦ୍ଧମାମନବଦାସରେ ରଖି-
ଛାଇଲା । ଏହିମୂର ଏକଷ୍ଟବାର ନନ୍ଦ ବୋଲ
ଯାଇ କି ପାରେ । ମାତ୍ର ସେଅର୍ଥାନ୍ତେ ଯାହାକୁ
ସୁର ଦେବାର ଏମାରଙ୍କେ ବହନ୍ତି ଥେ ତାହା
କେଇଅଛିଲା କି କାହିଁ ଏବଆ ସୁର ଦୋର
କାହିଁ ସେଅର୍ଥାନ୍ତେ ଏମାରଙ୍କୁ ଦଶ ଦେବା
ବଢ଼ ଅଛୁଟ ବୋଧ ହେଉଥିଲା । ଏମାରେ
ଦୃଶ୍ୟ ଦେବେ କିନ୍ତୁ କେଇ କିଏ ? ଦେଖାୟ
ବର୍ମରରୁମାକେ ବଜ୍ର ମନ୍ଦ ଘୁମ୍ବ ଦେଇ କର୍ଯ୍ୟ
ନଦୟ କେଇ ଫେରି ଫେରି ଜୀବାମଧ୍ୟବନର
କଷା ପହାର ପଢ଼ ଯାଇଥିଲା ଅଛି ଯେ ଯଦି
ଗାନ୍ଧିବାର ବର୍ମର ତୃତୀୟ ଯାହାର ବର୍ମରର
ପଢ଼େ କଥା କାହିଁ ? ସୁର ଚନ୍ଦ୍ରପାଦେବଙ୍କ
ବର୍ମରପୂର୍ବକୁ ଦେଖାୟ ବର୍ମରଙ୍କୁ ଦଶ
ଦେବାରୁ କିଏ ନ କହିବ ଯେ ଗବ୍ରେନେସ୍-
ର ଲଂଘନକର୍ତ୍ତବେଳେ ଏହିମୂର ଏକ
ଦେଖିଯେବାକର୍ତ୍ତବେଳେ ଅୟ ଦୃଶ୍ୟ
ଆମ୍ବନାକେ ଥିଲା କିନ୍ତୁ କି କମେର ଗବ୍ରେନେସ୍-
ଦେଖ କରିପଣ୍ଡିତଙ୍କର ବର୍ମରାହାର ଏ-
ମଧ୍ୟକୁ ପାଇଁ ଦେବେ ଲଂଘନକ କ୍ଷୁଦ୍ରବଳେ
କଥରେ ଦୂରବେ କାହିଁ ।

ଅରୁମାଟଳ କଳଇପ୍ଲଟ ସ୍ଥୁତିମାତ୍ର ପାପ
ହେଉଥିଲାଏ ଦୂରିବାରେ ସ୍ଵାରୀର କରୁ-
ଅଛୁ । ୧୯୫୨୦ୟ - ଫାର୍ମେର ଜଗାକ୍ଷେତ୍ର
ପ୍ରକାଶ ଦେଖିବ ପଣ୍ଡିତ ଶନ୍ତପ୍ରଦୀନ ମିଶ୍ରବାବ
ଅଳକିତ ଏବଂ ବଟକ ପ୍ରଧାନଙ୍କାଳିତାର
ମୁଦିତ । ଏଥର କଳେକର କୃତିବୋଧକଠାତ୍ର
ହୁଏ । ଏହି ଘୋର ଅଳକିତାରୁକ ଥିଲା
ପ୍ରକାଶ ଏଥର କରିବିଲ ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ଅମେ-
ମାରେ ସ୍ଥିର ତଥ ଧାରି ଭାବ । ସ୍ଥିର
ଝଣିକ ମନ ଦେହର ଚାହିଁ

ପଞ୍ଜୀ ଦଳାପ ଓ ମଧ୍ୟପୂର୍ବ ମେଘାଲାୟରେ
ମୁହଁ ଏବି କୁଦମଖି ହିଣଟିକଥାର ପ୍ରକାଶିତ ।
ଏଲାଙ୍ଗ କଟକ ନରୀଲ ଝୁଲର କୁଣ୍ଡ ଅଛନ୍ତି ।
ଏତେବେଳେ ଭାବୁଶାୟା ପ୍ରସରେ ଯ ପୁରୁଷ
ନରୀଲ କୋଇଥିର ଏଥରେ ଚାନ୍ଦାବାନ୍ଧରେ
ରତ୍ନ ହେବେବୁଜିଏ ପ୍ରତିର ତେଣୁଗୀ ଚାନ୍ଦା
ଗୁର ଘାଲହର ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ ।
ଏତେବେଳେ ଦଳାପାୟାଙ୍କ ମାନ୍ଦିଲେ ସେବିନ୍ଦାନେ

ଦୁଇରେ ଅଶୁଭଗୀତ ପ୍ରକାଳର ବହୁମନିକଲୁ
ବିରକ୍ତ ବରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଏହାହାତ କଥା
କାର ହୋଇଗାଇବ ଯାଏ ନାହା ବନ୍ଦିବର
ଗୋଟାଏଁ ଗୀତ ସଂକଳନ ଦେଇବ ଅପେକ୍ଷା
ଏବେ କବିତର ଉତ୍ସବଗୀମାନ ଏକଦେଶୀ
ପ୍ରଭାଗୀତ ଦେଖେ ବଡ଼ପୁନ୍ଦର ଦେବ
ଆମେମାନେ ଆସା କରୁ ଦେବ ଏଥରେ
ମନୋଯୋଗୀ ଦେବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

ଶୁଣୁ କିମ୍ପର ତେବେଳ ସାହେବ ଏହ ଦୂଧଗାନ
ମାନ୍ଦରେ ବନ୍ଧୁଦାତାଙ୍କ ସାହୁଦାତାଙ୍କ । ସାହୁଦାତାଙ୍କ ଦିଲାମୁଦେଶ-
ବାରାଣ୍ଡିରେ ବନ୍ଧୁଦାତାଙ୍କ ତେବେଳ କେମୁଣ୍ଡ ସ୍ଵରତ ଜଳବନ୍ଦୁଷ୍ଟ
ଯୋଗବ୍ୟାପାରାମେ କପିଳ ହୋଇଥାରେ । କିମ୍ପର
ପୋନ୍ଦାର ବନ୍ଧୁଦାତାଙ୍କ ସାହେବ ନିହାତାପୁର ବନ୍ଦାମୁଦେଶ-
ବାରାଣ୍ଡିରେ କାହିଁ ନିଖରିବନ୍ଦି ତାଙ୍କ ବୋଇଏ ମେହି ଦେଇଥାଲେ
ଏହ କେତେବେଳର ଦେଇଥାଏ କିମ୍ପର ନିଧି ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲେ

ଏହି ପୂର୍ବପ୍ରସାଦରେ ଏକଟିଏ ଉତ୍ସମୀଳିତ ମନ୍ଦିରମାତ୍ର
ବନ୍ଦଗାନ କୋଡ଼ିରେ ଭାବୁଷ୍ଠାତି ନିଷ୍ଠାରେ ଦୃଢ଼ିମୟ ।
ଶୁଣିବାକୁଳରେ ଶୁଣିମନ୍ଦରୀ କେତେ ବରାହ ମନ୍ଦ
ବେଶବାବ ହେବ ।

ଏଠା ପଲ୍ଲେନ ଦେଖି ଦୋଷ ପରିମା କଲେବ ଅଛିବାତ
ଯେଉଁ ଶୁଣିବ ଦୋଷର ତାହା କଲିମାଙ୍କ ହୁବି ଦେଇ
ପରି ଉପାସାବ । ଯେଉଁ ଦେଇଲା ପଲ୍ଲେନ ଏଠାରେ ଅଛି
ସେଥିର ଅଧିକ ମରିବନାବି ନତ ଯୋଗବାର ତଥାକୁଳକ
ଅନ୍ତରୁକୁ ।

ଏ ହେଉ ଗୋଟିଏ କୁରୁର ସେଇ ଦୁଇତାମନ୍ତରମାତ୍ର ।
ଯେତିଏବାଳାକୁ ଅଳକାର ଦେଖିବେ ତିମିତ ହେଉ କରୁ
ଅଳା ପଟ୍ଟାମଣ ବନ୍ଧୁଗାରୁ ମତ ଦୌର୍ଜନେ ସାଥେକି ହେବୁ
ଏଥାଂ ଏ ଅଳକାରଙ୍କ ବା ବିଶ୍ଵାସ ବା ବିଶ୍ଵାସପ୍ରତିରୋଧ
ପ୍ରଯାନ୍ତ ଦେଖିବେ ଗାହା ଚାଲିବେ ତାପେ ଗାହାର ହୋଇ
ଥିଲା । ଏହି ଉତ୍ସାହିତି ମନ୍ତ୍ର ସମ୍ମାନିତ ।

ଏହି ମାସ ତା ୨୦ ମେ ଶତାବ୍ଦୀ କରିବାରେ କରିବାରେ ଲେଖା-
କୁଳ କରିବାରେ ଅନ୍ତରେ ଉପରେ ଉପରେ ଯୋଗିବାରେ
ଏହିମ ଏହିକଣ୍ଠ ପାଞ୍ଜରେ ଚାଲଇବ ଅଥବା କରିବାରେ
ଦେବର କାହା ଏହିକାଥିରାପରି ପଥ ଦେଖିବା ଦେଖିବାକୁ କାହା
ଧ୍ୟମ୍ଭବର ରଖି । ପ୍ରଥମ କାହିଁଲେ ମଧ୍ୟରେ ହେ ତାଙ୍କ
WALTER SCOTT ଦୂରାଦିନରେ ବନ୍ଦ ଦୂରାଦିନରେ
ଦେଖିବା ରଖିଲେ କହ ସହି ଦୂରାଦିନରେ କହିଲେ କହ ।
ରଖିଲେ କହିଲେ ମଧ୍ୟରେ କହାଇଛି । ଏହାକାହା ମାତ୍ର ଏହା
ଏହା ରଖିଲେ ମାତ୍ର ତା ୨୫ ବରତରେ କହିଲେ ଏହାକା
ମେଜପ୍ରତିବାଦରେ ଧ୍ୟମ୍ଭବର ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ଏହିକାଥିରାପଲାକରେ ଉପରେ ଉପରେ ଯୋଗିବାରେ
ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ତରେ ତେଣୁଥିଲା ଏହି ୨୦୩୮ କରିବାରେ
କିମ୍ବାକ ହେ ମଧ୍ୟରେ ।

କୋଣରେ କୋଣରେ ନିଃଶ୍ଵାସମାତ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବାଗାନ
କୁଠିତ ମିଳିଲା । ଯଦି ମଧ୍ୟରେ ପରିଚେତ କୁଠିତ ମହୋତ୍ସବ
ଏଥିମେ ହୋଇଥାଏଇଛି ଓ ସତ୍ୟବାଜାରରେ କଲାପତ୍ର
କୁଠିତ ଫୋର ବର୍ଷମାନ ଯାତ୍ରକୁଟୀଙ୍କାର ଉଲମ୍ବନ
କିମ୍ବରେ ନଗାନାମ ହେବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହେବାଗାନ ।

ଦୟାର ମାନ୍ୟବମନ୍ଦିର, ହୋଇବାକୁ ମହାବାଲ
ଏକମଣି ଡଳା ଦେଖାଇ ତ କାହାର ସୁକରଳ ଦୂଷଣ
ଭାବନକ କବନ୍ତେ କହିଛନ୍ତି । ଏ ବାବ ଅପାର ଦୂଷଣ
ଆଏ ।

କାଳାମେହନ କେ ହୃଦୟରହାର ଲ୍ରୀପିକ ସବୁ
ଜୀବସରେ ଫୁଲୀଙ୍କ କହିଥିବାର ବନ୍ଦାରେଇ ବନ୍ଦେ-
ମାଳେ ଏକମେଳ ହୋଇ ଖାର୍ଦ୍ଦ ବିଶିଷ୍ଟତା ଯେ ଯେ କେହି
ଆଗର ବାତରାର ମିଶ୍ରବ୍ୟକ୍ଷତ ପଠାଇବ ଯେ କାହାର
ଦେବ । ସେ ମସିମନ ଚନ୍ଦାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେସ୍ତ୍ରରରୁ ବଢ଼େଇ
ଅଳ୍ପ କହିଥିଲା । ଉତ୍ତମ ।

ଅୟନ୍ତାପାଇଁ ପ୍ରାଣିମେଳ ମେଘର କୁରାଏକ ସାହେଜ
ଅଛି ଏକ ଚତୁର୍ଥୀବରେ ମା ୫ ଟ କାହାକାହର ଦୟାଙ୍କ
ପାରଶତାର ସମ୍ମାନ ମିଳଇ । ଦୟାକ ମନ୍ଦିର ଅନ୍ଦେ
ଥିଲା ।

ଦୁଇଲ୍ଲା ବାହେବକର ଅଧିକତ କରିବା କି ଅଧିକ
ଯେବ ତାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିବାର ଅନେମାରେ ତାଙ୍କୁ
ଦେଇବ ସେଠି ପ୍ରସର ଅଥବା ବିଦୀର୍ଘ ବାହୀ ଏକଳା
ଦେଇ ଏକବ ଦେଖାଯାଇ । ସେଠା ମଞ୍ଜୁ ଗଢି ପଚା ତାଙ୍କ
ବିଶେଷତଃ । ମରାରୁ ବାହେବକ ମୟୀରୁ କରିବିଲେ ବରହା-
ବାହୀ କର କରିବାରଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେ ତା ହାତ କି ପାଇ
ଅନ୍ତର ଦୋଷରୁକୁ । ସେକାର ବୁଲ୍ଲାରୀ ବାହେବ ବନ୍ଦ
ଦେଇ କରିପାରି ।

ମୋହାର୍ତ୍ତାରେ ଅଲ୍ଲିଦେବର ପ୍ରକଟ ମନ୍ଦ ବାରେ
ବନ୍ଧୁଦାର ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମାତ୍ର ପାଇଁ-
ଦିନେ ଦୂର ଶାକର ଥିଲା, ଆହୁର ପାଦ କୋ ୧୦୦ ଟଙ୍କର
କିମ୍ବା ବନ୍ଧୁଦାର ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖେ ଅର୍ପି ଦେଖି
ଦୋଷ ପରିଚାଳି । ୧୦୨ ମେହୁ ମାସ ତା ୧୫ ଦିନରେ
ଏବଂ ଦୂରାର ଉପରାଗାମେ ଦିନ୍ଦୀ ପାଇ କୁଣ୍ଡ ଛନ୍ଦରେ
ତଳା ମଧ୍ୟର ଜଳର ତଳାରେ ଦୁଃଖାଳି ।

ଦେବମାତ୍ର ପା ୨୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରାଚୀକାଳରେ କରସ୍କର
ମହିମା ଉପରେ ଥାଏଣି ପାଞ୍ଜାବୀ ଶବ୍ଦ ଯିବାରେ

ମେହାକାଶାଳୀଙ୍କ ଅଜ ଏବଂପୁରୀ ଗୋପନୀୟତାରେ
ଦେଖିଯୁଗେ କବିତାର ସହିତ ଆମେହା । ଏ ମହାଶ୍ରଦ୍ଧ
କାମକଲାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେ କାହାରେ ବସନ୍ତ ଅଛି ଏହି
ମହିମାଂଶେ ଫରିଦା ସମ୍ମରଣବାର ଉମନୀ ଶୁଭମରଦ
ସମସ୍ତରେ ମାନ୍ଦ୍ୟାବଳୀର କାବ୍ୟ କାମକଲାଙ୍କରେ ଦରବାରୀ
କରୁଥିବ ନିଷ୍ଠା ହାତାରେ । କିମ୍ବା ପୃଷ୍ଠାଗୁରୁନାମାତ୍ର
ବାଦିଶରେ କେବଳ ଚୋଇଦୟ । ଅକେବେ କରନ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ
ଏହାରୁ ମାନ୍ଦ୍ୟାବଳୀ ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ମରଣ ପାଇବାରେ

ହୁଣ୍ଡାପଟ୍ଟି ଏକ ଲେଖନପୂର୍ଣ୍ଣ ସେ ପରିଚାଳା ତଥା ବିଜ୍ଞାନ-
ବିଦ୍ୟା ରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ, ଏବେଠ ଦେଖ ପ୍ରସାରର ବିଧା-
ବିଧାତାଙ୍କର ଏକାକ୍ଷର ପରମା ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ସେ ଉଦ୍‌ଦେ-
ଶୋଭାକ୍ଷର ଦେବକିନ ଓ ଗୁଣ କୁହାକଳନ ଦୁଇଦିନର
ବିଦ୍ୟା ପରିବହନ।

କାନ୍ଦିବାର ଦିନର ଅଛି କିମ୍ବାରେ ଦେଖାଇ
ଦେଖାଯାଏ । ଯେ ପ୍ରମାଣେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିବାକୁ ଏହି
ହୋଇଥାଏ ଏଥାଥରେ ଯେଉଁ ଏ ଗାୟତ୍ରିକାର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଏ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏବେଳେ ଯେ ଏହି ଏହିକାରେ ଏହିକାରେ
ସମୟରେ ଘୋରାନ୍ତି ଏହିକାରେ କେତେଥାଏ । ଧରନ ଜୀବାନ—ଶ୍ରୀ
ଶର୍ମେଷ୍ଠ ପଣ୍ଡିତ ବାବାତପାତ୍ରର ମହାନ୍ତି ଏହି ଏହିକାରେ
କିମ୍ବାରେ ଦେଖାଯାଏ ।

ପଦ୍ମତାର ସୂଚିପଥୀ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧକରି ଓ
କାହିଁ ଅଶୟକୁମାର ଦୋଷ, ଅଭିମଳ୍ୟ ମହା-
ପାତ୍ର, ଶ୍ରୀକୃତ ମନୋଧାରୀ, ଓ ଦିବାକର ଦାସ
ସହକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧକ ହେଲେ ।

୯—ଏହି ସତ୍ର କିମ୍ବେ ପ୍ରସାଦି କଥୀ
କରିବା ଓ ସତ୍ରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟୟ ବିବାହ
କରିବା କିମ୍ବେ ଏକା ପ୍ରତି କିମ୍ବେ

କ୍ଷମତାକୁ ନୟମମାଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବା ପରେ
ପଣ୍ଡିତ ଙ୍କ କରଦର ସଜ୍ଜୀ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର
ବକ୍ତ୍ଵା ପ୍ରଦାଳ କରିଥିଲେ । ଆଖା ବିରୁ
ଏ ସଜ୍ଜ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇବାରେ
ସାଧାରଣ କରି ଦରବେ କହିଛି ।

卷之三

卷之三

99189 1

ଲୁ ୧୪ ଗ, ସତ ଖର୍ବ ଦାଷିକାରୁ ଦେବକାଳ
ଅନୁଭବକୁ ମୁଖେଖୀପଥାୟ ପଠାଇଥିବା କବି-
ପ୍ରା ହୃଦୟ ଦୋର ସାହା ମାଗିଥା କବିଅର୍ଥୀ
ଶାହା ନିମ୍ନରେ ଅଛିବ କବିଗଲ୍ଯ ଅପଣ ପଢି-
କାରେ ପ୍ରାଳ ପ୍ରଦାନ କରି ବାଧିତ କରିବେ ।

ସତି ଓ ଅଖଣ୍ଡତୁମୟକମ୍ପନ ଗ୍ରାମଦାରଯୁଧ-
ଚବିରୀରିତିମାଧ୍ୟ ଜୟତି ଜୟତି ବରଂ ।

ଅଟେକା ଦୁର୍ଗାପୂଜାତୁଳ ମହାମୁଖ୍ୟଂ ଦିବ-
ଦିନାତାଳାଂ ପଣ୍ଡିତାଳାଂ ଦିଲୁଳପରେଶାତ୍ମିତ
କଥକସ୍ତାତ୍ମମାତାମୁଁ ସବୁକଷ୍ମିରିତମସ୍ତାର ପ୍ରତ୍ଯେ-
କଳ ଦ୍ୱୟତା ।

ଦୁଇବ ବିବହାପତ୍ରକାଳାଂ ଦୁଇବ କାଷରେ
ହୃଦୟମୀ, ଗୋହତ ବିବହାପତ୍ରକାଳାଂ ହୃଦୟବାନ୍
ରେଣ୍ଡମୀଜ୍ଞେତନଯୁପକ୍ଷେ ପଥ୍ୟମୀ ପଣ୍ଡମୀ

ଶତକାନ୍ତରେ ଉତ୍ସବାରୁ ବଳେଟ ଷୋଡ଼ି-
ଦିଲ୍‌ଗୁର୍ଗର୍ବାରୁ ଭଲଦେଖୀୟାକେକର୍ମ-
ସ୍ଥାପନା ଲହବ୍ୟ କରିବ । ହୃଦୟରେ
ସବୁକାମମାହୀୟ ନନ୍ଦାଧରପଦର୍ବା ପରିଚୟ
ଶକସ୍ୟ ବଳପଛିଲାକହିଁ ଅଞ୍ଜମୀକରିଥେଥିସଂ ସହି
ପରହେତି କୁଞ୍ଜୁର୍ଥମେବ ପ୍ରମାଣୀ କରିବା
କଲେଟ ପ୍ରାଙ୍ଗନାରୁ ଅଙ୍ଗାଜିନୋ ନିର୍ମାଣ
ବାହୁ ସବୁକାଳେ ପ୍ରୟୋକ୍ତାଗ୍ରହାରୁ । ନନ୍ଦା
କାମାପିନ୍ଦିକୁହିଁ ବାଧରପଞ୍ଚତୌ ଅଳ୍ପକୁ
କୁହାପି ଭୁବନ୍ଧୁରାପ୍ରେ ପରେ ଅଞ୍ଜମୀକଳ୍ପିତକ୍ଷେତ୍ରରେ
କରୁବାରୁ ତାତୁରଥୀ ପ୍ରମାଣାଗ୍ରହସ୍ତଳେ
ପ୍ରକ୍ରିଯାରୁ ହୃଦୟନ୍ତରେଦେଖାରୁ ଅଭ୍ୟାସିତ୍ୟ
ଗରେ କୁଣ୍ଡଳବନ୍ଧୁରୁ, ତଥାତ ଭବ୍ୟନ୍ତାଟେ
ପ୍ରକଳନକରୁ କରୁଥାଏଣ୍ଟି ସହରତର ପର-
ଭ୍ରମ୍ପା ପ୍ରଭାତମେବ, ପରହେତି କୁତାପରି
ପୁଣି ମୁଖ୍ୟାଗବେ ଗୌର୍ବସ୍ଵାଧୀନାଦେସୁରମ୍ଭି
କଥାପାରୁ ଗୌର୍ବୁପରିଷକ୍ତକାଳାନ୍ତରେତେଥିଲେ
ହେବୁନା ପରହଜାଞ୍ଜମୀକେନରାତ୍ମିଂ କୃତାଣ୍ତ
ପ୍ରଭୁତ୍ୱିତେବେ; ତିର୍ଯ୍ୟକେ ପ୍ରକଳନମେବ
ବୁଦ୍ଧା ନ ସାକନେଟ ସର୍ବସୁକାଳାଗ୍ରହାର
ପରମକାଗ୍ରହାର ।

ବସ୍ତୁମାନାଦିକରେ ପ୍ରସ୍ଥାଳକଂ ଜାଣି ରହି
ବସ୍ତୁମାନାଦି ତତ୍ତ୍ଵ ମୂଳମାନାଦିକର୍ମାଳ୍ୟ ।

୧୯୧୩ ଶାହୀର } ଉକ୍ତଳର୍ଥସ୍ଵାକ୍ଷରିତାମାଜି-
ଶାହୀର } ବାକୀ ସମ୍ପଦ୍ୟ ଲିଖିବା
ଶାହୀର } ଶାକମପଣି ନିର୍ମିତ ଘରୁଣ୍ଡିଷ

ମଳ୍ଲ୍ୟ-ପାତ୍ର

ଭାବୁ ନବନବଦତ୍ତ ମହାପ୍ରକାଶ	କଟକ	ଅତ୍ତିମ ପାତା
ଭାବୁମାଧ ପ୍ରେସରୀ		ପାତା ୧୫
		ମହାପ୍ରକାଶ ପାତା ୧୫
ବାବନ୍ଦୁ ପାତା	ଗୁପ୍ତ	ଅତ୍ତିମ ପାତା
ଶ୍ରୀ ବଜା କଳି ବନନାଥୋଙ୍କ		ପାତା ୧୬
ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତମାଲାହର ମାହେଳର ମନ୍ତ୍ରଗଢ଼		ପାତା ୧୭
ବାବୁ ଜାର୍ଥାନନ୍ଦ ପଦ୍ମ	କଟକ	ପାତା ୧୮
ବୋଲେବରନ୍ଦୁ ବୋପ	କଟକ	ପାତା ୧୯
ମୁଣ୍ଡି ମଦ୍ଦବୁଦ୍ଧ ଅଷ୍ଟି ନାନାଶିଳୀ		ଅତ୍ତିମ ପାତା
ଭାବୁ ପରିଶ୍ରମ ସଂପର୍କ ସମ୍ପର୍କ		ପାତା ୨୦

ବ୍ରଜପତ୍ର

ହିମ୍ବାଶାରଣକୁ ଏଥିହାର ଜଣାଇଦିଆ
ଯାଉଅଛୁ ସେ ତୁନ୍ଧରୀ ଦେଇରଣୀ ତବିତଳ
ବଲବାବେ ଥିବା କେତେବେ ଗୁରୁଏ ସୁରୁଖ
କିନ୍ତୁ ଓ ବନ୍ଦ ଓ କବାଟ ଓ କଣ ଉଗେବ

ଜନ୍ମପାଦମାନ ଚକିତ ସଂମାର୍ଗ ତାଣ ରଖ
ସହାନ ଯ ଏ ଓ ସମୟରେ କୋର୍ପ-
ବାଧକମାସ୍ତୁର ଲଳକା ଗୋଦାମଠାରେ ତାଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା କିଳମ ବିଶ୍ୱାସ ଯେବେ ମେହଫଳ
ନିଳମ ବୈଷ ନ ଦୋର ବାଜା ଲାଗୁ
ଯେବେ ତତ୍ତ୍ଵ ଅବ୍ୟବ ଉପରେରୁ ସମୟରେ
ନିଳମ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେବ ସେ କେହି ଲେବଲୁ
ଲାଗୁଥିଲ ସ୍ଵର୍ଗ ଉଗଗେଲୁ ସମୟରେ
ଯୋକର ଗୋଦାମଠାରେ ହାତର ଦୋର
ନିଳମରେ ଝରନ ରେଖିବେ ପ୍ରଥମ ନିଳମ
ଖରଦବାରଠାରୁ ଦେବତା ୩ ୧୦୯ ମା
ଉପାକଟ ଯେତିକ ତ କିଳାମର ଜରିସଂକ
୩ ୧୫ ନ ନିଆଦ ମଥରେ ବାଞ୍ଚି କଷାମାରୁ
ଦେବ ସେବେ କେହି ଦାରି କର ନ ପାଇବ
ଯେବେ ଉତ୍ତର ଜନ୍ମପାଦମାନ ପୁନର୍ଭୟେ କିଳମ
ବିଶ୍ୱାସ ସେଥିରେ ସେ ଲେବଧାନ କେବ
ଦାରା ପ୍ରଥମ ନିଳମ ଖରଦବାର ଯେ
ଉପାକଟ ସ୍ଵର୍ଗ ହେବାରୁ ଅବାୟ ବିଶ୍ୱାସ
ସମ୍ବାଧ ଜରିସମକ ଠକା ଦାଖଲ କଲ ପର
ଜନ୍ମପାଦମାନ ଛଠାଇ କେବ । ତା ୧୧ ଶରୀ
ମାରେ ଦେବର ସର ଧାରା ମସିଦା ।

ANANDA NAIK
Offg. Head
For Ixe. Er.
Brahmay

NOTICE.

Is hereby given that t
modation Boat "Clara"
Pooright will be sold
Auction on Friday the 15
1889 at 9 A M.

Cuttack, } K. R. Bose.
22-2-83. } Overseer.
In charge No. 2 Sui
Poona Da.

The next sessions of the F
Mohan Academy will commence
the 1st. March 1889. 30 n. st
dents will be admitted half-fre
Candidates for these half-freeship
should apply to the undersigned be-
fore 31st. March 1889. Applications
must be accompanied with certificates
showing they deserve the half-frees-
hips. Applications from Gurjat stu-
dents will be welcome.

ହର ବାଲ୍ୟାଶ୍ରମ ।

ଶ୍ରୀକୃତିବ୍ୟାପି ବୋଷ,
ସମ୍ମାନକ ।

ଚନ୍ଦ୍ରାଚି ମହୋନ୍ଧିତ

ମନ୍ଦିରସ୍ଥ ଧେଜଳ ସେଇପ ଓ ତହିଁର ପିଲ୍ଲ
ଏ ଭାଷ୍ୟ ବାଇ ଓ ଗେଟିବିନା ଓ ଜୀବ ଅନ୍ଧ
ଅନେକ ବେମାରରେ ଉପକାଶ । ଗାୟକର
ସୀଏ ଷ୍ଣେଜଣ୍ଣୁଟିଙ୍କୋମାନଙ୍କ ଜୟେଷ୍ଠ ଆସୁର
ଚନ୍ଦ୍ରପଥରେ ଦୋକାନରେ ବନ୍ଦି-
ସକାଶେ ମହିଳାଦ ଅଛି ଗ୍ରାହକବର୍ଗ ଆବଶ୍ୟକ-
ପରେ କଲ୍ପନା କଲେ ପାଇ ପାରିବେ ।

ମର୍ବିଶାଳେଇପା ସି ୧୯୫୮

ବାସନ୍ତ ହେ

ଶ୍ରୀ ଅରୁଣବିଜୟବନ
ବୋଲ୍ପାଳ

ଏହିଗୁରୁ ସଂବାଧାରଣାକୁ ଜ୍ଞାନକରି
ଦିଆଯାଉଥିବେ ସେ ଆଗାମି ମର୍ତ୍ତିବାପ କା ୧୫-
ଶଖ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ କେନରି ଦୟାଧାରା
ଲାଗିରେ କମ୍ପାରଣ୍ୟବିମାନର ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବ
ସେବେ କେହି ପ୍ରସାରୋଭାଷ୍ଟ୍ ହେବାକୁ ଜଣା
କରିଛି ତେବେ ସେ ଅଗରୁଦ୍ଧ ପିସ୍ ଟ ୩ କା
ଶିରିଲ ସର୍ଜିଲଙ୍କ ସମୀପରେ ଦାଖଲବରି ହିଁ-
ଶିରି ଜାଗରୁକେ କେନରି ଦୟାଧାରାକରେ
ଜ୍ଞାନପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେବେ ଏହି ସେବେ କେହି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ
ରହେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରି ଜାଣିବାକୁ କେନ୍ତି ବରନ୍ତି
ତେବେ କଟକକିଲବ ଜ୍ଞାନ୍ୟବ ସିରିଲ ପର୍ମିଜନ୍ୟ
ଅପ୍ରେସଟାକୁ ଗଲେ ସବଳ ଉତ୍ସୁକ ଅଭିଭାବ
ହୋଇପାରିବେ ।

E. BOVILL.

ଶାମାଟ ସୁପରାଣଗ୍ରେମ ଡେବିଲ୍
ମେଡିକଲ ମ୍ୱିଲ

NOTICE.

Wanted an Overseer for the Cuttack Municipality on a monthly salary of Rs. 50, and Horse allowance Rs. 10. None need apply

who is not well acquainted with English and who has not had good practical experience of the P. W. Department Overseer's works.

Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned up to the 15th of March, 1889.

D. N. Chakravarti
Chairman.

ଏ ପ୍ରଦେଶର ମାନ୍ୟାଦ ସଜ୍ଜା, ଜମିଦାର-
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନବସର ଉତ୍ତରାସ ପ୍ରକାଶ କର-
ବାର ବାସନା କର, କେତେବେ ଶଜ୍ଜା ଏବଂ
ଜମିଦାରଙ୍କ ବଗର କିବରଣ ସମ୍ମାନ କରିଅଛୁଁ
ଯେଉଁ କିବରଣ ସମ୍ମାନ ହୋଇଅଛି ରକ୍ତ
ଶଜ୍ଜା ଏବଂ ଜମିଦାର ବଗର ସେଉଁମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଶଜ୍ଜ୍ୟ ଧାସକ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନ-
ଙ୍କ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ରୁ, କଲିକତାର ସନ୍ଦର୍ଭ ଶିଳ୍ପୀ
ମାନବହାର ପ୍ରତିକୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଥାଏଁ ।
ଏହି ପ୍ରତିକୃତିମାନ ଉତ୍ତରାସ ସହ ପ୍ରକାଶିତ
ଦେବ । ଡେଣ୍ଡାର ଥବିଷ୍ଟେ ସଜ୍ଜା ଏବଂ ଜମିଦାର
ବଗର ଉତ୍ତରାସ ସଂଗ୍ରହାଳି ଦେଲେ
ମୁଁ ଦେଖାଇଁ ଆରମ୍ଭ କରିବୁଁ । ଅପ୍ରେଲମାସ
୧ ମୁଁ ଭାରିଖରୁ ମୁଁଦେଖାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ ଦେବ ।
ସେଉଁ ମହାବଳୀ, ସଜ୍ଜା, ଏବଂ ଜମିଦାର-
ମହୋଦୟଗଠ ଏହି ସ୍ଥୁକରେ ସ୍ଥିତ ବଗର
ଉତ୍ତରାସ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅଭିନାସ କରିଛି,
ଅନୁପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ କାହା ଅମ୍ବାକୁ ପ୍ରେରଣ
କଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପକୃତ ହେବୁଁ । ରକ୍ତ
କିବରଣ ସହ ସ୍ଥିତ ଫଟୋଗ୍ରାଫ ପ୍ରେରଣ
କଲେ ତାଦା ଖୋଜଇ କରି ସ୍ଥୁକରେ
ପ୍ରକାଶ କରିବୁଁ । ଉତ୍ ।

ଶ୍ରୀ ସୀତାରାମ ଗ୍ରୂ
ବାଲେଷ୍ଟର ।

ପ୍ରାଚୀତିକବୃଗୋଳ ପ୍ରଶ୍ନାଭ୍ରତ

ଏହି ସ୍ମୃତି ଅବ୍ୟାସ କଲେ ମାନୁଷର
ଶୁଦ୍ଧିତି ପଣ୍ଡାଶାରୀ ଶୁଦ୍ଧିମାଳେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ
ଉଦ୍‌ଧାରୀ ହୋଇ ଥାରିବେ । ମୁଖ ଟ ୦
ତାତିମାସିଲ ୩ ୦ ୨ ବଠକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକୁଣ୍ଠାଳୀ
ବାଦ ବୁନ୍ଦୁପତ୍ର ମୁଖୋଗାଥାସି ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦୋକାନରେ ଏବଂ ନମ୍ବୁରୁଷରକାରିଙ୍କ ନୀଳି
କଲେ ପାପିଦ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ର
ବାବୁ, ବାଲୁବଜାର କଟକ

କିଶୋର ସ୍କିଥା

ସହର ଓ ମଧ୍ୟସନ୍ଦର୍ଭାବିମାଳକୁ ସୁରଧାରେ
ଅମ୍ବେ ଗୋଟିଏ ଦୋକାନ ପିଟାଇଥାରୁ ।
ଏଥରେ ନାନାବିଧ ତାକୁଷ ଓ ବିବରଣୀ
ଜୀବିଧ ବିକ୍ରୟ ହୁଅଇଲା । ଏହା ଛଡ଼ା ବାଗଜ,
କଲମ, ଦୂଆର, ପେନସିଲ, ଚିଠିକାଗଜ
ଷ୍ଟ୍ରେସନର ପରାର୍ଥ, ବିବିଧପ୍ରକାର ଖେଳଶା,
ବଳ-ଗାତ, ବମିତ, କୋଡ, ଚେଣ୍ଟି ଓ
ବିଲଙ୍ଗଯୋଗା, ନାନାପ୍ରକାରଲୁଗା, ଖେଳବାର
ବିଗଟ୍, କଲ୍, ତାପ ଇଣ୍ଡାକ ଏବଂ ଅନ୍ତର
ଅଳେକ୍ଟ୍ରାବାର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ହୁଅଇଲା । ଯାହାର
ପେଟ୍ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପ୍ରୟୋକ୍ତ ହେବ, ଲେଖିଲେ
ଅଭସରିଗ ଓ ବିଶେଷ ସାବଧାନରା ସହିତ
ପଠାଇରୁ । ଆମେ ମାଦକଦ୍ରୁବ୍ୟ ଛଡ଼ା ଅଳ୍ପକାଳେ
ସମ୍ବାଧ୍ୟ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ଓ ସରବରହ ବର୍ତ୍ତୁ ।
ମୂଳ୍ୟ ଅଛ୍ୟନ୍ତ ସୁଲବ । କେବଳ ସେଇଁ ଦ୍ରୁବ୍ୟ
ଅଳ୍ପପ୍ରାକାରୁ କୃପ୍ତ କରି ପଠାଇବାକୁ ହୁଏ
ତହିଁର ଛାତକ ବର ଉପରେ କଣୀ ପଠାଇବାର
ପରିଶ୍ରମ ଲମନେ ଗରବର ଟ ଶା ହୁଥାବରେ
କମିଶନ ପ୍ରାତିକମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଅଯିବ ।

ମୟସକବିଧିମାନେ ଅମ୍ବାଶୁ ତିତ୍ରୀତ
ଦେବାକୁ ଛାଲେ ସେମାନଙ୍କର ପିଡ଼ାର
ଅବସ୍ଥା, କୃଷ୍ଣର କାରଣ, ବାହ୍ୟ ଚୂଳଜ ବି
ଳା, ରୋଗ ପୁରୁଷ କି ଥି, ଗେବାର ଅଚରଣ
ବୟସକମ, ଅହାର, କୋଣଶୁଦ୍ଧି, ଧାରୁପତ୍ରକ
ଜାତ୍ୟାଦି ଫିରଣ ଲେଖି ପଠାଇଲେ ଶାହାର
ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ପଠାଇଗନ୍ତି ।

ଅତ୍ୟମନଳ୍ୟ ପ୍ରାୟ ହେଲେ ଜୀବଧର୍ତ୍ତ ଦରଖାଦ
ମୋଦ୍ସବଳକ୍ଷମିଆଳକରାତ୍ମକ ପ୍ରେରଣ ଦୃଷ୍ଟି ।
ହେବଳ ଧରଚିତ ଶ୍ଵାସକୁ ଜଳୁଯେବଲୁ
ଆବରେ ଧାରୀଙ୍କ ଧାରେ ।

ଅଧିକ ଅଭ୍ୟନ୍ତର କର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବା
କିମ୍ବୁଯୋଜନ । ମହାସଲବାହିମାନେ ଅର୍ଥେ
ପଶ୍ଚାନ୍ତା କଲେ ସବୁ ବୁଝି ଆବଶେ । ହେବେ
ଏତିବ ମାତ୍ର କହିଗାରୁ ଓ ଅମ୍ବନବଟକୁ
ଦୂର୍ଧ୍ୱାଦ କଷ୍ଟ ବଳେ ବା ଉତ୍ସ୍ରିତ ହେଲେ
କଦାପି କେହି ପ୍ରଭାବିତ ହେବେ ଲାହୁ ଅଥବା
ପରେ କମି ଅଭିଜନିତ ପଦାର୍ଥମାନ ବିଳା
ପରିଶ୍ରମରେ ଓ ସର୍ବକୁଳଙ୍କରେ ଓ ଅନ୍ତାଯୁଷରେ
ପ୍ରାୟ ହେବେ ।

ଠକା କରିଛି ଓ ପକ୍ଷାକୁ ନିମ୍ନ ଠିକଣାରେ
ଆମିତାଙ୍କ ଘଟାଇବାକ ହେବ ।

Cuttack stores } ଗ୍ରାନଟିଟମୋଡ଼ିହ ପକ୍ଷିକର୍ତ୍ତା
ବଦ୍ଧତିବଳ ଓ ଶିଖ୍ୟାଲସ୍ୟ } ପାତ୍ରରୁ, ପାନ୍ଦିବଜାର ବିକଳ

ମେହରୋଗ ।

କୁଣ୍ଡଳାମଞ୍ଚରେ ବନସ୍ତୁ କୁଳା ପଦିଆଇ ନହିଁ
କେ ହେବ । ଦୂରକୁ ପ୍ରେମିତୁଳ୍ୟ ଯେହିଁ ନହିଁ
ଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯେବାକିମ୍ବା ତଳାର୍ଜି ତଳା-
ରକରିବାର କୁଠିବ ନୁହେ ବାମାନ୍ୟ ଅଟେ ବ୍ୟଧି-
ସକାରେ ଶାବନ୍ଦିର ମାତ୍ର ଏହି ଶିଖିଗ କଷାନ୍ତରେ ।

ଏହି ଅନ୍ତର୍ଧିମାଣସଙ୍କଟରେ ବଦଳପ୍ରାବି ଚାଲିଲା
କଲେ ନୂତନ ବ୍ୟୋଗ ଏବଂ ତଳ କୁଳ ସମ୍ପଦ
କରେ ଯଜ୍ଞର ବ୍ୟୋଗ ଅବଶ୍ୟକ ଆବେଗର କେବା
ଯେଉଁମନେ ଅବେଳାଜ ଦେବେ କରୁଥୁ
କରୁଥୁଅଛି ଏ ବଧାସ ଦେବାକାଳୀ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ
ହୋଇ ଲାଭକର ଶେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାହିଁ ।
ଶୁଣଇ ଉତ୍ସବରେ ପରିଶର୍ତ୍ତ ଲ କେଲେ ଅଛି
ମନ କାହିଁ ଅନେକ ଦେବାଗୀ ଅବେଗର ଲୁହ
କର ପ୍ରଥମାପରିମାଳ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ
ଅଭିନ୍ୟାନେ ସ୍ମୃତିକାରେ ପ୍ରମରତ ଦେଇ
ଦିନହଜାଇ ଅନ୍ତର୍ଦୟମାଳ ଲମ୍ବମର୍ମ ଦିନହଜାଇ
ସ, ତେ, ଏତ କମ୍ପାରିବାରେ ଏହି କଟକ
ଦିନହଜାଇ ପ୍ରଥମାପରିମାଳ ସ୍ମୃତାଳିପ୍ରାରେ
ଏହି ଶ୍ରୀପତି ଦିନହୃ ହେଉଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ଏବେଳୀ
ଏକ ଟଙ୍କା ହା । ଘରରା ଓ ଡାକଖଳୀ ପ୍ରଥମ ।

ଅମ୍ବର କନ୍ଧଧୂକଜାର ସ୍ତରୀ ଦ ଦୋଗାଳରେ
ଗରୁମର କୃତିମ ମୟଦା ଓ ଅଣ୍ଟା ବିଶୀଷଦାତେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ଯାହାକର ଅବସ୍ଥାର ଦେବ ଦେଖ
ଆମ ଚମ୍ପକାନରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନରେ ପାଇଥାଉବେ ।
ସେଥିରେ କୁଞ୍ଜର ଜୀବନାବ କିନ୍ତୁ ବଜାରପାଇଁ
ମନୋକାହୁଁ ଆର ଯାହାକର ବୁଦ୍ଧି କର୍ମ ଧାରୁ
ଦେଶୀ ମୟଦା ଦରକାର ଦେବ ଯାହାର କର୍ମର
ଅବସ୍ଥାର ପ୍ରକାର ଫରମାବଦେଲେ ଆମ୍ବେ
ହେବୁର ବରମତେବୁଁ (ଫଳେକ ପରିଚୟାବୁରେ)
କହାର ଅପେକ୍ଷା ମୁଲବ ମୂଲ୍ୟରେ ପାଇବାରେ ।

ଶାଖାଟ } ଶ୍ରୀ ଅବତାରନାଥ

ବାଲିକାଗଜ

କଳନ୍ତିର ଶ୍ରୀ ଦଇବେ ସହି ବାଟିକ
ତୌଥୁସା କଜାଇ ବାହୁ ଗୋପନୀୟର ସ୍ଵର୍ଗ
କଥା ନିଜଟେ ବାହୁ ଅଭିଭବିତ କର କମାଲଙ୍କ
ବାହାରେ କିମ୍ବା ଦେଇ ଅଛି କଥା—

କେ ପାଇଁ ପାଇଁ ୧୯୫୩ ୨୦% ୧୯୫୦ ୮୦
୧୯ ପଟ୍ଟ " " ୨୨ " ୨୦%
୧୯ ପଟ୍ଟ " " ୩୨ " ୨୫%
୧୯ ଏବଂ ଉଚିତରେ ପ୍ରେସ୍, ପାଇଁ ୨୦%

ଶାୟତ ଥାବୁ ଗୋଟିଏବୁର ଗୁପ୍ତର
ବିଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ କବିତାରେ ଆମୀନାନ
ଦୋହାନରେ ଦନ୍ତରହୋଣୀ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ଓ
ବୈଜ୍ଞାନିକରେ ଲୁଗା ଓ ପ୍ରୟୋକ୍ଷଣ ଓ କୁଳ
ବିଜ୍ଞାନ ଉଚିତରର ବିଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଅନୁ
ଭାବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସ୍ଥାନବିବରଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଉଚିତ
ଅଛି । ଉଚିତର ଅଭି କେତେବେ ପ୍ରେସ୍
ଲିଖିଥାଏ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧେ ପ୍ରୟୋକ୍ଷଣ ଅନୁ
ଭାବୀ କିମ୍ବା ଉଚିତରେ ଲେଖାଗଲ ସାହିତ୍ୟର
ସାହିତ୍ୟର ଉଚିତରେ ଉଚିତରେ ଅଛି—
ଏହି କିମ୍ବା ସୁଲଭ ମଲ୍ଯରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଥାଏବେ । ଏହିଜା ଅମ୍ବେନିମେ ପକ୍ଷେତରଙ୍ଗରେ
ବିଜ୍ଞାନ ସହାଯେ ଦୋହାନରେ ପ୍ରୟୋକ୍ଷଣ
ଅଛି । କେହି ଅନ୍ୟକ ବିଜ୍ଞାନକୁ କୁହିଲେ ତାଙ୍କ
ଦିନରେ କରାଯିବ । ଯେବେ କୁହି ଶାତମାନ ବିଜ୍ଞାନ
ଦେବା ଏବଂ ଅପଣା ମଜଳେ ସକାରେ ବଜା
ପୁରୁଷ ଭେଦରେ ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ପାଇଁ କେବଳ
କିମ୍ବା ବିଜ୍ଞାନରେ ପାଇଁ ପାଇଁବେ । ମାତ୍ର
ଯାହାର ଏବଂ ଅୟକରିବ ଗୁରୁ ଭାବ ଉପରେ
ଥିବ । ଏହି ହେଲେ ତାଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟ ମଲ୍ୟ ତାଙ୍କ
ଦେବାକ ହେବ ।

କଣ୍ଠରେ ଲୋକଙ୍କା ନ	କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅବ୍ଦି ।
ପରୁଷରେ ମୁହଁ ଘରରେ ଥିଲେ ।	ଚାନ୍ଦିପ୍ରଜାପାତ୍ର ।
ମନେଶିଳାତ୍ମ କରୁଣାଖୀରୁ କେଇ କବିତା ଦେଇ ସାଧାରଣ କୋଣ ଥିଲା ।	ମାତ୍ର କର୍ମକାରୀ ଶାତ୍ର;
ପରିମା ଅର୍ଥାତ୍ କବିତା ବସିବା ବାବାକି ପରିମା ଯାଇ ତୁ କବିତା ।	ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରପାତ୍ର —ଏକପରି ହଜାର
ଯେହିସିଲ ଭାବିତା ହେଉ । ହାତୀ ପକ୍ଷିରେ ଦେଖି ବାକିର ତୁ କବିତା ହେବେ କାହା ଦିନକ ହୁଏ ।	ମେଲମୁଖ କଥୋର ପରି କେବରାହୁ ଅବଳ ଏ ଯୋଗର କଥିତେଇ ଆମୀର ତୁ କବିତା ।
କବିତା ବାହୁଦାର । ବାକାର ସାହାର ଅର୍ଥ କେ କୁଳା ପରିଷାର କୁଳା ଅନ୍ତର ମୁହଁ—ଅନ୍ତର ସମ୍ମାନ କୁଳା । ଅନ୍ତର କୁଳା । ଅନ୍ତର କୁଳା ।	କବିତା ଅନନ୍ଦରାତ୍ ପରିପରି କଥାରା । ଆମ୍ବନେବିକ ପରିହରିତ ଅଛି ଏ ପେଟିଲେଇତେ ଦେଖି କରେଇ ପେତ୍ର ତୁ ପରାଇ ମେହୁ ପେତ୍ରପ୍ରକାଶ କଥାର ସି ପରି କେବଳ କଥାର ଦେବରେତିହୁର୍ମୁଖ, କଥାର କି କଥାର ।

ପୋଷିବୁକର ତ ପରିଚାର ଦେବତା-ମେଳ ଓ କରନ୍ତି କରେ କୃଷ୍ଣ ପୁରୁଷ ବାହ ଲାଥାହ ଲେଖିବାବେଳେ ଯଜ ଶେ ଦେଖେ ବାହ ଦେବୀ ।	କରନ୍ତ ଆଜିବକଟୋଟ ପିତା ବରସେ କେବଳେ ଦେବ ଛାତ୍ରବାଚ ଆଜି ମନ୍ଦିରମା ଦେବି କୁ ପ୍ରଦିଵ ବନ୍ଧାବନୀ ଯାତା ତ ପ୍ରେର ଓ କରୁ ମନ୍ଦିରବାଚିର ତ ଶେଷ ଗାନ୍ଧାରିମାତ୍ର ଏ ଯାତା ।
ମୋଜାର ମୋହାରି ଭରନ ବ୍ୟଥ କରିବାକ ନନ୍ଦା ଦୀର୍ଘ ଦିଲା ତ ସମ୍ଭା ତମେମେହୁରୋକ ।	ବୈଷ୍ଣବ କର ଏକମୋହ ଅର୍ଥାତ୍ ବରା କୁଳ ଶ୍ରୀପାତା ଅଶ୍ରୁ ବସୁର ବସୁର ଦର୍ଶନ ଦର୍ଶନର ଦୂରୀ ।

ପିରାଗ

ଏ ଗର୍ବୁ ଦେହରେ ଆହାରେ ଉତ୍ତି
ନିଆଁଲେ ଜରିବାର କୋଡ଼ାଳୁର ପାଟରେ
ଦେଲେ ପାଣିଙ୍ଗା କଳ ଦେବ ଦେଖିବ ମହେ-
ଅର୍ଥ ଲେଖିଦେଲେ ମଜୁବ ଓ ତଳ ଧରିବ
କାହିଁ ।

ବରେଇ କମଳା ଓ ସାହିତ୍ୟ ଲଗାଇବାର
କାଳ ମୁଖ ଅଛି ।

ଅଭ୍ୟବିଧି କର କଣ୍ଠାଳ

ବିଜ୍ଞାନପକ୍ଷ ମୁଦ୍ରଣବାର
ଅର୍ଥ ବଳନିଖାତ ଶୂଷେ ଧାର୍ମ ହୋଇଥିଲୁ
ମାତ୍ର—

ਪਾਂਨ ਪਕਾਵੇ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅଧ୍ୟସତ୍ୱ ୩

ପ୍ରେସ୍ ଏବଂ ସମ୍ବଲ ୧୯୫୦

ମେତା କୌଣସି ଉଚ୍ଛିପଳ ଯେବେଳେ ଏହି
ଦେଲେ ରାଜୀର ଅର୍ଥ ଟ ୨୫ ଲୁ ଉଗା ହେବ
ଥାଏ ।

ଦୁଇଯୁବ୍ରତ ଛୁଟିପୁଅର ସକାରେ ଅଣ୍ଟି ପ୍ରଥମ
ଅରର ହେଉାଏ ହେଉଥିଲା ସମ୍ମାନମେ କୋଣ ।

ଅନ୍ୟକ ଦିଲାଇ ସକାଗେ ସୁରକ୍ଷା ବହନାବ୍ୟୁ
ହୋଇପାଇଲୁ ।

ବିଜ୍ଞାପନର ମୂଲ୍ୟ ବିଶ୍ଵାକଳସଙ୍ଗେ ଧରାଇ
ବାବ ହେବ ।

କେବୁ କଳାନିର୍ମାଣ ପଢ଼ିବ ଦେଖନ୍ତିରେ କାହାର
ଉପରେ ଦୂରାଜୀବ ବିଷୟରେ ମୁହଁନ୍ତର ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ହେଉ